

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

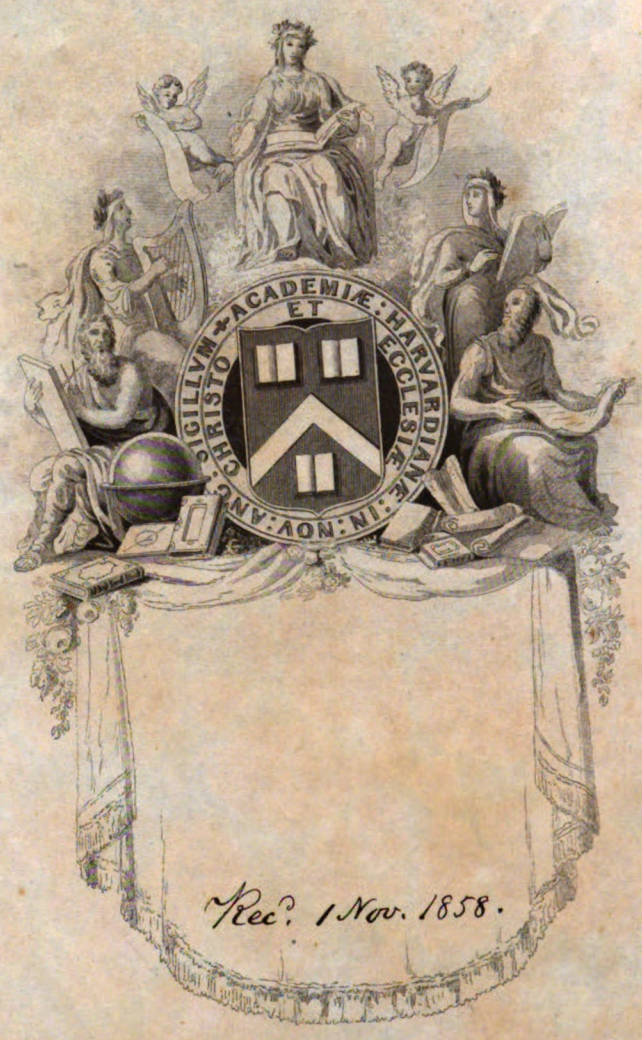
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

9088
5F

2, 110.5

C9088.5 F

A

ΕΙΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ

Περιέχον άπασαν την άνήκυσαν αυτώ Άκολουθίαν,
Διορθωθέν το πριν υπό

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

Και πρό αυτού αύξηθέν τη του Τυπικού προσθήκη
κατά την διάταξιν της Άγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Η Σ Τ Η Ε Γ Γ Ρ Α Φ Η Α Δ Ε Ι Α

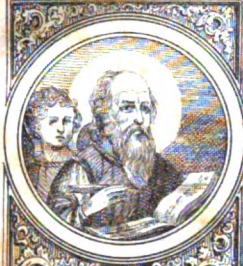
Άναθεωρηθέν και άκριβώς έπιθερωθέν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Ν Τ Ν Τ Ο Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν .

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

29088.5 F

Μ Η Ν

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας
τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄
καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας
Προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας,
μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον
μιαστήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεό-
φρον, πεπραγμένων ἢ συνειδήσις, τὴν πρὸς τὰ
κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰκὼν
γάρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος,
πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύ-
φημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Ξύλον
προσεκύνησας.

Τόπως προσκυνήσασα, περιχαρῶς τῆς ἀγίας,
ἀρετῆς ἐφύδιον, σωτηριωδέστατον ἔνθεν εἴ-
ληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν·
καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ
τοῦ Βαπτιστῆ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκή-
νωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πο-
λιτείας, ἡμέρωσας λεπτύνασα σαρκὸς, δι' ἐγ-
κρατείας ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Ερημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰ-
κόνας, εὐσεβῶς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστα-
τον ἐξεκόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν

Aprile .

1

ἰδέαις· καὶ τοσούτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς
ὔδασι, κήφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆθεν
ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν σου ἐντεύξε-
σι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ
Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο γάμος νῦντρέπισται, τοῦ οὐρανοῦ Νυμ-
φίου, οἱ κήρυκες κρᾶζουσι· τί βραδύνεις
μέλαινα, ἐκουσίως ψυχή; ῥύπαρὰ πάντα σου,
ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ
πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσ-
πεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ Ἀειπαρ-
δένῳ κραυγάζουσα· Ὑσώπῳ πρεσβείας, ῥαν-
τίσασα καθάρισον Ἀγνή, καὶ τοῦ νυμφῶνος
ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆ-
ναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε εἴ-
σαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα,
καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ παριστῶ-
σί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ!
οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ
συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω,
θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτό-
κος ἐκραύγαζε, μόνη πολυέλεε.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ ἐξῆς

Ἰδιόμελον. Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς
σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτμεες·

τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρεῖθροις τῶν δακρύων σε, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὅσια ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλης σε νεκρόν.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα· τύπτω δὲ τὸ στήθός μου, κράζων τὸ, Ἡμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσπονα, ζητῶν μεταγνώναι· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπείρομαι. Οἴμοι τῇ κακῇ συνηθείᾳ! ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διό καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, Ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤὸΝ ΟΥΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀθ' ἄρετῆς Μαρίας ἀγλαόφρονος, ἄσμασι μὲ λπω.

Ποῖημα Θεοφανούς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραῶνιτιδα, πανστρατιᾶν, ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξῆλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς φωτοδότιδος, μαρμαρυγῆς, νῦν εὗρεσά τὴν ἔλλαμψιν, τὴν ψυχὴν μου δέσμαι, φωταγωγήσον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι, σὲ ταῖς ἰκεσίαις, ἐνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τῆς τοῦ ὄφους, ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς βάραθρον ἀπωλείας ἐπίπτουσα, τὰ κρείττονα εἴλου, καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα τὸ πρότερον, τὸ εὐγενές τῆς ψυχῆς καὶ αἰδούλωτον, καὶ τὸ δυναδίστατον, περιβόλαιον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἡμνημόνευς τοῦ Ποιήσαντος.

Ακρᾶσία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ ματαιότητι, τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐρασταίς φαυλίζουσα, μετουσίας κρείττονος, ἀπετείχισας σεαυτὴν Ἀξιάγαστε, ἀντιβαλλομένη, πάσης ἁμαρτίας τὴν δρασύτητα. Θεοτοκίον.

Ρυπθόντα πάθει τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παραπτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς κλονούμενον, ἢ τὴν ἐνυπόστατον, καὶ ζωήρρυτον ἀφθαρσίαν κυήσασα, Κεχαριτωμένη, κάθαρων καὶ ῥῦσαι τῶν πταισμάτων με.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως σερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα με ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Επτερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορράγεισα, προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ γινώσκων μνηθεῖσα θανατηφόρον, προσέδραμες τῷ ξύλῳ τῷ ζωφόρῳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ηράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας, καὶ πάντων τῶν προσκαιρῶν ὑπεριδῶσα, ἀνέδραμες πρὸς αὐτὸν θεωρίαν, ἐν πίστει κρίζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σε Θεοτόκε, ταῖς θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως, καὶ ἐσωμάτωσας τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν Θεοτόκον σε πάντες σέβομεν. Ὁ Εἰρμός· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκὸς, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρείον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρόν ποθήσασα, Κυρίου θείασασθαι, ἱερῶς αἰοῖδιμε, τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστι ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόν-

τισε, καταγιγίς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἢ τε-
κούσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόνηρον, ἐπ' ἐμέ
ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥύσαι με, πάσης ἀμαρ-
τίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κα-
κώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω
γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Ἦ Σταυροθετοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀ-
μναῖς Θεωρεῖσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδίκως κρε-
μαίμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φιλ-
τατὸν τέκνον! τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ φρι-
κτὸν καὶ ξένον, ὃ βλέπω μυστήριον; κόπτομαι
τὰ σπλάγγνα, καὶ στεναρίζειν οὐ σθένω, καὶ φέ-
ρειν οὐ δύναμαι, καθορᾶν σε νεκρούμενον· ἀλλὰ
Δέσποτα Κύριε, οἴκτειρον Μητρός στεναγμούς,
καὶ χαρᾶς με ἔμπλησον, ὡς ἔφησας, ἐξαναστάς
ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξαζῶ πολυέλεε.

Μετήχθης, ἐκ πατρίδος ἔνδοξε, τῇ προνοίᾳ
πλωϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῶ ἔρωτι, Σιω-
νιτῶν Ὁσία Μητὲρ, ἐν ἣ δια τῆς ἐξαγορευσεως,
τῶν πεπραγμένων εὔρες τὴν διάλυσιν.

Αἰδηλως, ὠθουμένη Ἐνδοξε, καὶ βελτίονος ἐ-
ποπτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα, τὴν
ἀφραστον φωτοδοσίαν, τὸν νοῦν ἐπιστάτην κα-
ταστήσασα, τῆς ἀδηλίας ἔγνωσ τὰ ἀπόκρυφα.

Ρῶσθεῖσα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν Θεῖαν
καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ
ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ πανσέ-
πτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας ἔνθεν ἐκοι-
νήσασα.

Γῶσσα, τὸ φωτοειδέστατον, τῆς Παρθένου καὶ
Θεοτόκου, χαρμονικῶς ἴνδαλμα, προσέδραμες
μετὰ δακρύων, αὐτῇ τὰς συνθήκας Παμμακά-
ριστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώσεως.

Θεοτοκίον.

Ηνώθη, ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ τε
προμηθείᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ ὄλον
με ἀνακαινίζει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος προερχόμε-
νος, ὃ οὐσιώσας ἅπαντα βουλήματι.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κεμένων, ἡ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
» Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς

» εἰρήνης, φωτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολικῶς, ἐκδημῶσα τῆ βίῃ, καὶ πρὸς τὴν
Θεῖαν, κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας, τρίβον
Θεόφρον, διαβέβηκας πόθῳ, Ἰορδάνου τὰ περι-
βόητα, ναίματα, καὶ δόξης ἀρρήτου τετύχηκας.

Αῤῥενωπὸν, τὴν ψυχὴν κερκτημένη πρὸς τοὺς
ἀγῶνας, ὠρμησας ἀθλοῦσα διαφερόντως,
τῶν ἐναντίων, τὴν δυσκάθεκτον πλάνην, καρ-
τεροῦσα νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρατείας Μα-
ρία ἀγλαΐσμα.

Γνώμη στερρᾶ, ἐκτινάξασα Μητὲρ τὴν γυναι-
κείαν, φύσιν καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας,
σὺ λουσαμένη, ὡς ἐν Θεῷ λειμῶνι, ἐν ἐρήμῳ
περιπολεύουσα, ἔχαιρες ὀρώσα τὸ κάλλος τοῦ
Κτίστου σου.

Λόγοις ὃ πρὶν, ὑποφθείρας τὴν Εὐαν ἐν Πα-
ραδείσῳ, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς ἐκείνης,
ἐξωστρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις, νῦν πα-
τεῖται καὶ καταβέβηται, τοῖς ἀνδρικωτάτοις
σου Μητὲρ παλαισμασιν. Θεοτοκίον.

Ανατολὴν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ φωτο-
φόρον, ὄχημα Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν
ᾧ ἐπέβη, ὃ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, κβωτόν τε τῆς
ἀγαθότητος, φέρουσαν ἐν κόσμῳ Χριστὸν ἐπι-
στάμεθα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὃ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Ολοτρόπως ἐθελχθης τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπι-
φανείας Χριστοῦ Παμμακάριστε, καὶ τῶν
παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥωσθεῖσα τῷ
Πνεύματι.

Φαιδρυνθεῖσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, ταῖς
ἐπαναστάσει τοῦ σκότους διέλυσας, καὶ
τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πό-
νοις ἀσκήσεως.

Ρῶμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη
τὴν μόνην Πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν
ἐκάστοτε, προσεπεριδομένη Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ούρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος, θρόνος Πα-
ναμώμητε τοῦ Βασιλείοντος, σωματικῶς
χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας τὸ πλήρωμα.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Ηπορνείαις πρότερον, μεμειστωμένη παν-
τοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετα-

νοία εδείχθη, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιπο-
 δοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ κταπα-
 τοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη
 Μαρία πάνσεμνε. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα ἄσμα-
 σιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε,
 τὴν τῶν Αἰγυπτίων μὲν ἀναφανείσαν θρέμμα,
 τὴν πλάιην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ
 καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστη-
 μα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκή-
 σασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως·
 διὸ καὶ ὑψώθη ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πρά-
 ξεως, βασιλείας οὐρανοῦ φανείσα νύμφη, Μα-
 ρία πάνσεμνε.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἁγίας,
 εἰ τύχη ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγονται, εἰμὴ
 ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ· εἶδ' ἐν τῷ Μαρτυρικῷ
 τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Μὴν Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ια΄.
 Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ὁσίας Μη-
 τρός ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρύη παλαι.

Τὸν ὄστινον γῆ κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Πρώτη Ἀπριλίῃ Μαρίη θάινεν εὖχος ἐρήμου.

Αὕτη ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῇ ἀκολασίᾳ τὸ πρότερον ζήσα-
 σα, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς διὰ τῆς κατὰ μίξιν
 ἡδονῆς πρὸς ὀλεθρον ἐκκαλουμένη. Ἐπὶ χρόνοις οὖν δε-
 καεπτά τῇ ἀσελείᾳ προσμείνασα, διὰ τὸ εὐθὺς ἐκ παιδός
 πρὸς τὴν πονηρὰν ἐξολισθῆσαι πράξιν, ὕστερον ἐπέδωκεν
 ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀρετῇ· καὶ τοσοῦτον ὑψώθη δι'
 ἀπαθείας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου κούφως ἐπι-
 βαίνειν, καὶ κατὰ γῆν εὐχομένην, μεταρσίον αἵρεσθαι.
 Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦν αὕτη.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκυνή-
 σεως, πολλῶν ἀπανταχόθεν συντρεχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσο-
 λύμοις, ἀκολάστοις νέοις καὶ αὐτῇ συνεξωρμήθη. Κατὰ
 τὸν τόπον δὲ γενομένη, καὶ ἀεράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰ-
 σόδου κωλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγνὴν ἐγγυη-
 τὴν ἔθετο, εἰ τὴν εἴσοδον συγχωρηθεῖη, σωφροσύνην μὲν
 εἰλόσθαι, μηκέτι δὲ βίῳ πονηρῷ καὶ ταῖς σαρκικαῖς δου-
 λεύειν ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μὲν τοι τῆς εὐχῆς
 τυχούσα, καὶ περαιωθεῖσα τὸν Ἰορδάνην, καὶ γενομένη
 κατὰ τὴν ἔρημον, ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἡγωνί-
 σαστο, μηδένα μὲν ἀνθρώπου, μόνον δὲ τὸν Θεὸν ἔχουσα
 θρατήν· δι' οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπανεῖπν,
 τὴν δὲ ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν ἐκτέλεστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν καὶ ἐμολογητοῦ Μακαρίου, Ἠγουμένου τῆς
 Πελεκητῆς.

Στίχ. Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,

Μακαρίως νῦν γῆ ἐνοικεῖ Μακάρων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Μακάριος, ἐν Κων-
 σταντινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀπορφανισθεὶς,
 ἀνάγεται παρὰ γνησίου αὐτοῦ θείου. Παραδοθεὶς δὲ εἰς
 τὴν τῶν ἱερῶν γραμμάτων παιδείαν, δεξιᾶς τε φύσεως ὢν,
 καὶ ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως τὸ πᾶν
 τῆς Γραφῆς διεξιών, ἐπέγνω τὴν τε τῶν ἐπικήρων εὐτέ-
 λειαν καὶ ταχεῖαν φθορὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων αἰδιό-
 τητα. Τούτου χάριν τῆς πόλεως ἐξιών, κατήνησεν εἰς
 Μοναστήριον Πελεκητὴν προσαγορευόμενον· καὶ κατα-
 μίξας ἑαυτὸν τοῖς ἐκεῖσε Μοναχοῖς, τὸ Χριστοφόρος
 ἀποβαλὼν, (οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο) Μακάριος παρὰ
 τῶν ἐκεῖσε μετονομάζεται. Οὗτος μικροῦ δεῖν ἐν πάσαις
 ταῖς τοῦ Κοινοβίου χρείαις ὑπηρετήσας, καὶ τὰς ἀρετὰς
 κατορθώσας ἐν πολλῇ ταπεινώσει, γέγονεν ἀρχηγὸς ὁμοῦ
 τε καὶ θαυματουργὸς ἐξαισίος· καὶ γὰρ ἀνιάτα πάθη ἐ-
 θεράπευσεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, καὶ ὑετὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ
 γῆς δι' εὐχῆς κατήγαγε· καὶ μεγάλου καὶ ἐξακούστου
 αὐτοῦ γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πολὺ πλῆθος
 συνέβρεε πρὸς αὐτὸν, οἱ μὲν, ψυχικὰ ἐγκλήματα δι' αὐτοῦ
 ἀποσμηχόμενοι, οἱ δὲ, σωματικὰς θεραπείας ἀπολαύοντες·
 ἕτεροι δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ σωματικῶς βρυννύμενοι, ὁ-
 καδὲ ἐπορεύοντο.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Ταράσιος, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρ-
 χης Κωνσταντινουπόλεως, κατήκοος γεγονὼς, μετστειλατο
 αὐτὸν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, παλαι μὲν παρ' αὐτοῦ,
 ἀπηγορευμένη νόσῳ κατεσχημένου, θεραπευθέντος, τότε δὲ
 τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπαγορευ-
 θείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναρρώσθεισης· ὃν καὶ εὐλογήσας,
 ἱερούργον Κυρίου πεποίηκεν· οὐ γὰρ παρακοὴν ἐνόσει, ὡς
 οἱ πολλοί, ἀλλ' ὑπακοὴν ἐπετήδευεν, ὡς εἰς ζωὴν εἰσαγο-
 σαν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μοῦνην αὐτοῦ, τὴν ταπεινώ-
 σιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Τότε ὁ σκανδαλοῦργος διάβολος καθίδρυσεν ἐν Βυζαν-
 τίῳ Βασιλείᾳ τύραννον, ὃς τὰς σεβασμίους εἰκόνας τῷ πυρὶ
 παρεδίδου. Λέων ὁ Ἀρμένιος οὗτος ἦν, ὃς τὸν ἀγιώτα-
 τον Πατριάρχην Νικηφόρον ἐξορία παρέπεμψε, τοὺς δὲ
 Ἀρχιερεῖς καὶ Ἀρχιμανδρίτας ἐξορίαίς τε καὶ φυλακαῖς
 καὶ δειναῖς μάστιξι κατήκιζε. Τότε καὶ ὁ θαυμασιος
 οὗτος ἀνὴρ, εἰς ὧν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἀγίων Πα-
 τέρων, ποικίλως βασανίζεται, καὶ ἐν φυλακῇ διαγῶν ἦν,
 μέχρι τέλους τοῦ ἀλιτηρίου ἐκεῖνου Βασιλείως.

Βασιλεύσας δὲ μετ' ἐκεῖνον Μιχαὴλ ὁ Τραυλός, καὶ
 αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρᾶς θρησκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν
 τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ πολλὰ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι'
 ἑτέρων κολακεύσας, καὶ ἀπειλήσας, ἦννε πλέον οὐδέν· διὸ
 καὶ ἐν Ἀφουσίᾳ τῇ νήσῳ τούτου ἐξορίσας, ἐν ἀσφαλείᾳ
 ἐφύλαττεν. Ὁ δὲ ἅγιος πάντα γενναίως φέρων, ἠνχαρί-
 σται τῷ Θεῷ. Χρονίσας δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορίᾳ, καὶ
 πλεῖστα ἀγωνισάμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
 Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Σὺν Βασιλεῖδῃ Γερόντιος ἐκ ξίφους

Γερῶν μετέσχε παμβασιλείως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
 Ἀ"χαζ.

Στίχ. Ἀχαζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστὼς πλησίον,

Ἀχαζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεόν μου πειράσω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβυσίαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσηρᾶ λατρευο-
 » μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
 » σαν, ἀθεωτάτῃ προστάγματος· μέσον δὲ πυ-
 » ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐ-
 » λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νικῆσαι ζητῶν, ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γῆν, ἀν-
 » τενικῆθη, ὑπὸ γυναιίου ὁ καυχώμενος, καὶ
 » φρυαττόμενος ἄμμετρα, καὶ νενεκρωμένος ὀρά-
 » ται, ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς
 » τῆς ζωηρᾶς ἀποβαλλόμενος.

Οὐδὲ ποτε, παραδέξῃς τὸν λαὸν ἐν
 » τῇ ἐρήμῳ, οὗτος Θεόφρον σοὶ γεγένηται,
 » ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπόρρητῶ
 » δυναίμει, καὶ ποτιζῶν κραυγαῖζουσαν· Εὐλογη-
 » τὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ κραταιῶς, πεφραγμένη τῶν παθῶν
 » τὰς τρικυμίας, ἀπετινάξῃ ὡσπερ θάλασ-
 » σαν, θεοπτικῶς διατέμνουσα· τῆς ἐπαγγελίας
 » πρὸς γῆν δέ, ἀπαθῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν
 » κατοικεῖς τὴν ἀδιάρρηστον.

Απείροις ὀρμαῖς, τὸ ἐδραῖον καὶ στερρόν
 » τῆς καρτερίας σου, καταπαλαῖσαι ὁ ἐπί-
 » βουλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· ὅθεν τῆς
 » αὐτοῦ ἀπωλείας κατεπαίρου κραυγαῖζουσα·
 » Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ, Μητροπάρθενε σεμνὴ ὁ ἀ-
 » καταληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μήτρᾳ
 » σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν τῶν φρι-
 » κτῶν ὡς μεσίτιν, ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν· Εὐ-
 » λογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
 » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
 » γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
 » ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
 » τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοφωτοειδῶς
 » ἠγλαϊσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον,
 » διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων
 » σε· ὅθεν σε τὴν μνήμην πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Ανεκκλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ θεόφρων Ζωσι-
 » μᾶς κατηξιώθη, σὲ σαφῶς ἐν ἐρήμῳ, τετη-
 » ρηκῶς καὶ βωῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
 » καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχούσα τῶν γερῶν, καὶ τῆς θείας
 » ἀμοιβῆς ἠξιωμένη, Θεοφόρε ἐμνήσθης, τῷ Ζω-
 » σιμᾷ τῆς ὀρμῆς, καὶ τῷ τῷ συμψάλλουσα ἔλεγες·
 » Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γὴνα τὸν ἄνθρωπον Σωτῆρ, ἐξαρπάσῃς ὁ Θεὸς
 » τοῦ βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὠραίης, ἐπὶ
 » τῆς γῆς ἀληθῶς, φυλάξας ἀγνήν τὴν τεκοῦσάν
 » σε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 » Ὁ Εἰρμός. Ἦν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
 » νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδημή-
 » σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
 » σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
 » τόκε μεγαλύνομεν.

Μακαριωτάτης καὶ θείας, ἠξιώθης μεταστά-
 » σεως, τῶν μυστηρίων πόθῳ κοινωνήσασα,
 » καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγοῦς, πλησθεῖσα Παμ-
 » μακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἠξιωμέ-
 » νη τοῦ νυμφίου σου.

Επὶ τῶν ὑδάτων ἀβρόχως, Θεοφόρε ἐπιβέθη-
 » κας, τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ ἀπόρρητον,
 » καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ ἀμή-
 » χανον, καταλαβῆσα πάνσεμνε, καὶ τὴν τερπνό-
 » τητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραϊσμένη τῇ
 » λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον τοῦ
 » Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτοῦ, γλυ-
 » κείας ὠραιότητος, κατατρυφᾷς Θεόληπτε, μετὰ
 » δικαίων συγχορεύουσα.

Πόνων καὶ καμάτων πλουσίως, ἀπολαύου-
 » τες τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ Μαρία σὺν
 » θεόφρονι, Ζωσιμᾷ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν αὐτὸν
 » ἐξιλεώσασθε, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, πα-
 » ρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀνωτέρα ἀπάντων, ποιημάτων Κόρη
 » Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν
 » κοιλίᾳ σε, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βαστάσασα
 » καὶ γάλακτι, μητροπρεπῶς θηλάσασα· ὅθεν σε
 » πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός. Ἦ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 ἢ Α΄. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ
Θαυματουργοῦ Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ
τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστά-
σας σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,
καὶ τὰ πάθη πάντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας·
ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰάσθαι πάθη
τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ
διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἐορτά-
ζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμακάρι Πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς
ἀγωγαῖς, ἱερώς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νῦν
μεθέξει, θεϊκαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα
πανάγιον, τῇ ἐπιπέσει τῷ θεῷ Πνεύματος, ὄν-
τως εἰσδέδεξαι, λειτηργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς,
τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, καθάπερ Ἄγγελος.

Ὁσιε τίτε θεόπνευσε, ὀρθοδοξίας φωτὶ, τὴν
ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἰρέσεως,
τὴν ἀγλὴν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαει-
νότατος, ἀστὴρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα,
θαυματουργίαις σε, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν
πισῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὠραίαν ὄψιν
τὴν σὴν, ὃ μολύνει τοῖς πάθεσι, τῆς σαρ-
κὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάζωμαι, τὴν
σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων
ὁ ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω με, πρὸς τὴν θεῖαν
χάριν σου, ὃ ἐναγῆς; χεῖρας ἄς ἠχρείωσα; Δέ-
σποινα σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο,
καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
ἠνοίγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ
δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειρανδρῶς βλέπουσα, μετ' οἰ-
μωνῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε· τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἁγίῳ, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς ἀνευ
τῶν Θεοτοκίων

Ὁ τῶν μοναστῶν στῦλος ὑμνεῖσθω Τίτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦ γὰρ διοδεύσας ὡσεὶ ξηρᾶν, καὶ τὴν
» Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσ-
» ραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡ-
» μῶν ἄσωμεν.

Ὁλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς, δεινῶς ἐμ-
παγέντα, καὶ φθαρῆντα ταῖς ἡδοναῖς,
θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις με τίτε διάσωσον.

Τῇ θεῖα τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, Θεῷ προ-
σηνέχθης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν,
καὶ τῆς ἀπειρανδρῶς Θεοτόκου, μύστης καὶ λά-
τρως ἐχρημάτισας.

Ὁς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμὸν, θηλά-
σας ἀπόσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν·
ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἠδύνεις Πάτερ ταῖς
ψυχὰς ἡμῶν.

Νέον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητὴν, Τίτον εὐ-
φημοῦμεν· τῶν ἐκείνης γὰρ ζηλωτῆς, ἀγῶ-
νων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς
στεφάνους ἀπήλειψας.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάταρα
τέτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας
μόνη Θεομήτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Μύρον ἀγιασματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὁσίου,
ἀρωμάτων, ὅπως συνετέθης, εἰς ὄσμήν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν
Ὁσίου, ἔχων αἰεὶ, ταῖς ἀρχαῖς τοῦ σκότους,
θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεῖς σοφῶς
ἔσθεσας, τὸν τῆς σαρκὸς, νόμον καὶ νομί-
μω, τῷ Κυρίῳ δεδούλευκας.

Ἀπασαν τὴν ἔφεςιν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὁσίου,
πρὸς τὸν Χριστῆ, πόθον προσερείσας, τῶν
γνῶν ἠλόγησας.

Θεοτοκίον.

Γλεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσωπῶ αἰεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ο' Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρύων τοῖς ρεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφὲ, αἰεὶ πλαινώμενος, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἐξήνησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ωραιότης· ἀλλὰ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περισώζε.

Ἔτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σε σοφὲ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας, θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθα σου ἐκτενωῶς· Μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρωπῷ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε Δέσποτα, προσηλωμένον, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, κατανοοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον, ὑμνῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Σηπεδόνα Μακάριε, τὴν τῆς ἀμαρτίας πᾶσαν διέπτυσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως, τῶν δαιμόνων σμῆνος ἐτραυματίσας.

Τῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρωθεὶς θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ, καὶ ἐσελήλυθας, εἰς νυμφῶνα δόξης Παμμακάριστε.

Ὡς λειμῶν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν παρὰ δεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα πραότητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυῖδ ἀληθῶς, κεκτημένοι πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάμωμε· ὃν γὰρ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ ἐβάστασας ταῖς ἀγκάλαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τίμε ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλό-

» τριον σκότος τὸν δαίλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς ἐδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγώνων σου Τίτε μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας, θαυσιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχηματίσας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυ, θεία γεωργία σε Πατὴρ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθες, καὶ ἐξέθλιψας πόνους ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμένης σου.

Υπομείνας γενναίως, προσβολαῖς καὶ στιγμάτα δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στῆλος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμένην σε, βακτηρία θεία, ἐπὶ νομαῖς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε. Θεοτοκίον.

Ὡς λιμένα σε πάντες, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα καὶ σκέπην Ἄχραντε, καὶ πρὸς βασιλείαν, ἀκαταίσχυντον εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλπίδος, μὴ ἐκπεσεῖν ἐκδυσωποῦμεν, μητρικαῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λαίσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε με δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λύσας παθῶν τὴν ἀχλὺν, καὶ τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σε, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολλῶν ἀγώνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ὡς ἄλλως ἐξέστης Θεῷ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκήσεως, καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκράτορος, ἐδράξω Θεόληπτε, τῆς ὑπερκοσμίου, βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Συνέλεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θείον πλοῦτον τῆς χάριτος, τὴν ἀμεμπτον προσευχὴν, ἀγνείαν, σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, δι' ὧν ἐγνωρίσθης, οἶκος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Υἴης τῆς κάτω Σοφὲ, παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, αὐτῷ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἀνω λήξεως, κληρονόμος ὤφθης, διὰ βίου τελειότητος. Θεοτοκίον.

Συνεἴληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας, ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ο' Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι.

Τί τοῦτο Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λεῖπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.

Δευτερὴ Τίτιο ἀπὸ φυγῆν νῆς ἦραν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Πάτερ ἡμῶν Τίτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθεν εἰς Κοινόβιον, καὶ ἀπετάξατο· καὶ τοσοῦτον ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπεινώσιν καὶ εἰς ὑπακοήν, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀδελφότητα ὑπερβῆναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον. Ποιμὴν δὲ γεγυνώς τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων, τσαυτὴν πραότητα καὶ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐν ἀνδράσι. Καθαρὸς δὲ τῆ ψυχῆ καὶ τῷ σώματι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεφυλάχθη, ὡς Ἄγγελος Θεοῦ· διὸ καὶ θαυματουργὸς ἐξαισιος γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, στήλην ἔμφυχον, καὶ εἰκόνα ἀπαράγραφτον τοῦς ἀγῶνας αὐτοῦ καταλιπὼν τοῖς μαθηταῖς καὶ συνασκηταῖς αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀδελφῶν, Ἀμφιανῶ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχ. Σὺ συμβυθισθεὶς Ἀμφιανέ συγγενῶ,
Ἰδὼρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοὶ, τῆς Λυδίας ὀρμώμενοι χώρας. Κατὰ δὲ τὴν Βηρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καρέστησαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ. Κηρύξας οὖν ὁ Ἀμφιανὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν παρρησία, κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται· καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ ἀναρτηθεὶς, ὠρᾶτο ὄλως διωδηκῶς ὑπὸ τῶν λακτισμάτων, καὶ τὰς πλευρὰς διεβρωγῶς, καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς. Ἐπιμένων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστει καὶ ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται.

Ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆ κατ' Αἴγυπτον τοῖς τοῦ γαλοῦ μεταλλοῖς ταλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἰεροκλέα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανὸς ἐθεάσατο, ἑαυτοῦ ἀφειδήσας, αὐτοχείρως τὸν ἄρχοντα ἔτυψε· καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ βασάνοις ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ βρεθεὶς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαστο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχ. Σεμνή, καλὴ τε ἡ Θεοδώρα οὔσα,
Δῶρον προσήχη εὐάρεστον Κυρίῳ,

Αὕτη ἡ Ἁγία ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, ἑπτακαιδέκατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγουσα χρόνον, παρίσταται Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι Παλαιστίνης. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσασα, αἰκίζεται κατὰ τε τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μασθῶν, καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιχομένη, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδεται, καὶ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου.

Στίχ. Ὡς κλῆμα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,
Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῷ φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεὶς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ ἐδείχθης ἡμῖν, τὰ πάθη κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βρωγῶν ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν αὐλοῖς χορείαις, ὀμιλῶν Θεομάκαρ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἄνω βασιλείας, ἀλήκτως ἀπολαύων, ἐποπτεύοις τῆς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆ τῆς πίστεως Πάτερ ἔμεινας ἀτρεπτος· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔκραζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιησοῦ τοῦ Δεσπότη, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, καὶ ἐκ καταστιχθέντα, τῷ βέλῃ τοῦ Βελιάρ, ἰατρεύοις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκνοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· Ὁν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς, καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Ωραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεκλήθης, ὕμνον ἀναμείλων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοῖδα, τὴν ἱεράν ἐστολίσω, καὶ τελῶν Δυσίας ἀναιμάκτους, Δύμα προσηέχθης, Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εν τῇ νηδῦ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομητορ ἄχραντε Παρθένε, τέτοκας ἀφράστως, Χριστὸν τὸν Βασιλέα·

Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Πατὴρ νοσοῦντων ἐν πάθει, Θεόθεν ἐδείχθης, ἑλατὴρ δὲ Μακάριε, καὶ διώκτης πονηρῶν δαιμόνων· διόσε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκηνώσας τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγαλλῆ, θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Ὅρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σὺς πόνους ἀληθῶς, τὸν Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον ἡμέρα ἐόρτιος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος, Μοναζόντων τὰ ποιμνία, εἰς χορείαν καὶ κοινὴν ἐστίασιν, καὶ βρώσιν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τῆς γενναρχίας, κακοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντα ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Εἰρμός. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, εἰς τὸν Στίχον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Νικήτα, Ἡγυμένε τῆς Μονῆς τῆ Μηδικῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆ Ὁσίας Προσόμοια γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσαγωγός τε πιστός· σπέρματα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ θείων τὸν ἄσταχυν, πολύχην Θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος· ὦ νῦν παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιμνῆς σου ταύτης, τῆς αἰεὶ τιμώσης σε θεόπνευστε.

Πρᾶος, πεφυκὼς καὶ προσηνής, τῆς ἐρθοδοξίας τῷ ζῆλῳ, ὠφθης μαχόμενος· πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ

Aprile.

ἐγκράτειαν, Νικήτα Θεόφρον, ἀπάσαν τὴν βλασφημίαν, αἵρεσιν ἠλεγξας, θείαν τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὄροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίαις σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις, ὁ σκοτεινότητος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσει τὴν ὀκησιν, ἐν κῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας· οὐ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ στήθός μου, κρίζων τὸ, Ἠμαρτον, καὶ προσπίπτω σοὶ Δέσποινα, ζητῶν μεταγνώμαι· πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν, περιπείρομαι· οἴμοι! τῆ κακῆ συνθηεῖα. Ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτὲ, ἥλιος ὄρων σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον· ἐφριξαν δὲ κάτωθεν τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπιθάνια πάντα ἐξέσησαν· σὺ δὲ τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα, ἔκλειεν ἡ ἄχραντος Κόρη, ἀνυμνολογῆσά σε φιλιάνθρωπε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἔνευ τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέβρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιᾶ ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ ἀγαθός, σὺ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ἐκ παιδὸς ἐλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον λαμπρότητα, δι' ἧς ὠμοιωθῆς, τῆ τῶν ἀσωμάτων καθαρότητι.

Ὁδηγῶ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι χρησαίμενος, θεοειδεῖ τῶν μοναζόντων σχήματι, καθαρῶς ὠμίλησας, καὶ ἀέμεινας πολυφώ-

τῷ πυρσούμενος, αἴγλη Θεοφόρε, βίον καθαρώ-
τατον κτησάμενος.

Νευρωθεῖς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κατε-
μάρανας, τὰ τῆς σαρκός, καὶ τὸν νοῦν
κατελάμπρυνας, ὡς Νικήτα πάνσοφε, τῆ μελέτη
τῶν διδαγμάτων τῷ Πνεύματος, θείας θεωρίας,
πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη μάκαρ λαμπρυνθεῖς, καὶ τῆ κα-
θαρότητι, πρὸς ἱεράν ἀνηνέχθης ἀκρότητα·
τῆς ἱερωσύνης γὰρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμήθης
ἐνδύματι, θείων μυστηρίων, Ὅσιε μεσίτης γνω-
ριζόμενος. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας ἀγνή, πάσης ἀοράτῳ τε,
καὶ ὁρατῆς Ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ
Κτίστην τέτοκας, ὡς ἠρόαπτε σαρκωθῆναι ἐν
μήτρῳ σου. Ὡς σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύσασα, Ἐκκλησία τῆ
παρουσία σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ουράνιον κτησάμενος, πολιτείαν Ἐνδοξε, φω-
τειδῆς καὶ ἐκλαμπρος, εὐσεβείας φωστῆρ
γεγένησαι, διαπρέπων ἐνθέοις σου χαρίσμασιν.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκός σου
Πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώωσας, θεοφρόνως
ψυχῆς τὸ ἐνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κα-
τηξίωσαι.

Γηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πε-
ποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὠραίοις πλουτῶν
χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἔστερεώθη ἡ καρδιά σου.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τάγμασι,
ταῖς ἀρεταῖς κοσμούμενος, ὡς Νικήτα θεό-
φρον Ὅσιε· διὸ σε γεγηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ως μήτηρ κεκτημένη σὺ, παρρησίαν Δέσποι-
να, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἴτησαι, ἐπαμῦναι
λαῶ καὶ ποιμνῆ σου, τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι
τὰ φρυάγματα.

Ὁ Εἰρμός. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ηυλίσθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἠσυχίας Σοφέ· ἐτρά-
φης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς· ὑ-
ψώθης ἀμφοτέρωθεν· ἔλιπε χαμαιζήλου, ἠδονῆς
πολιτείαν· ἔφθασας οὐρανόθεν, τὴν μονὴν κατοι-
κίας, ἐν ἧ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τὸν
νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβοῶμαι τὴν σὴν,
βεβαίαν ἀντίληψιν· Φώτισον Θεοτόκε, τῆς ψυ-

χῆς μου τὰς κόρας· λάμψον μοι μετανοίας, τὸ
λαμπρότατον φέγγος· καὶ ἐνδυσόν με ὄπλα τῆ
φωτὸς Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Σταυρῷ σε ὑφούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄμω-
μος Μητήρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νῆσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τῆτο
θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς
τῷ θανάτῳ; ζῶσται τοὺς τεθνεῶτας θείων
ὡς εὐσπλαγγνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
μένος, καὶ ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
κραυγάζω σοι· Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ρίζοτόμος, τῶν παθῶν θεοφόρε δεικνύμενος,
ψυχῆς καθαρότητι, τῶν θεομάχων ἀνέσπα-
σας, ἅπασαν ψυχολεθρον, ἱερομύστα ἀπάτην
πανσεβάσμιε.

Αράμενος, τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον,
σκηναῖς οὐρανόθεν νῦν, ἐπαναπαύῃ μακά-
ριε, πάθη τιναζάμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ
ἐνδυσάμενος.

Ιερεῖον, ὡσπερ ἄμωμον Πάτερ τὸν βίον σου,
Χριστῷ προσενήνοχας, θείας ἀγάπης ἀνά-
πλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὠραϊζόμενον κάλ-
λει παμμακάριστε.

Ρήτορείας, ψυχοφθόρου Παμμακάρε ἀίρέσεως,
τρανώς ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν θείαν
μόρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἁγίων
ἀπάντων ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστά-
μεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κιν-
δύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυ-
κτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχῆκαμεν.

Ως πρᾶος ἐν γῆ, τῶν πραέων ὠκησας, Νι-
κήτα σοφέ, μαχητῆς γενόμενος, ὑπὲρ ἀ-
ληθείας παναοίδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, στέφει
λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἐνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φωτὸς
γεγονῶς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τερπνότητι, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χαρ-
μονικῶς γηθόμενος.

Αφράστου τρυφῆς, Παραδείσει γέγονας νῦν
μέτοχος· λιμὴν γὰρ πανευδίας, τοῖς χειμα-

ζομένοις ἀναδέδειξαι, καὶ λιμώττουσι Μαίκαρ, διατροφεὺς γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένης ἀγνῆς, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιοῦσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες, Πάτερ παμμακάριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γενομένος, κληρονόμος καὶ Δείας ἐλλάμψεως.

Φωτοφόρης λαμπαδας κατέχων διπλᾶς, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανὸς ἐχώρησας, Θεοφόρε Νικήτα πανάριστε.

Απολαύων ἀλήκτου καὶ Δείας τρυφῆς, ἐν ἐπουρανίοις νῦν Πάτερ σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ἕλων Δεσπότην καὶ Κύριον. Θεοτοκίον.

Απειράνδρος Παρθένης ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις παρθένης ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἠγυμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι.

Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς παίγης,

Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.

Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶρα Θεοῖο.

Ὁστος ὁ αἰδίδιμος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας, ποθήσας ἐκ βρέφους τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθενίαν, ἠυλίσθη ἐν ὄρεσι, καὶ ἀνετράφη ἐν ἡσυχίᾳ, πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενος, δι' ἧς μέγας ἐγένετο καὶ ὀνομαστός. Λόγῳ δὲ Δείῳ κυδερνόμενος, Δεῖος οἰκονόμος ἐδείχθη καὶ πιστὸς ἱερεὺς. Ἐξωσθεὶς δὲ τῆς ποιμνῆς παρὰ τῶν εἰκονομάχων, ὡς τῶν Δείων εἰκόνων προσκυνητῆς, ἐξορίαῖς πικραῖς υποβάλλεται· καὶ ἐν πᾶσιν εὐχάριστος ἀναδειχθεὶς καὶ δοκιμὸς ἀγωνιστῆς, ἅπασαν ψυχολεθρον ἀπάτην τῶν Θεομάχων κατέπτυσεν, καὶ κολλοὺς τῆ προτροπῆ καὶ ταῖς παραινέσεσιν αὐτοῦ μάρτυρας ἐπειργάσατο. Ὄθεν καὶ διπλᾶς ταῖς λαμπαδάς ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοὺς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο, πρὸς αὐτὸν μεταστάς καὶ ἀναπαυσάμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου (*).

(*) Τοῦ Ὑμνογράφου τούτου ἔχουσιν Ἀκολουθίαν τὰ χειρογράφα κατὰ τὴν ἐξῆς Δ'. τοῦ παρόντος μηνός· τὸ δὲ τῆς

Στίχ. Ζῶντος Θεοῦ σὺ Δεῖος ὑμνητῆς Πάτερ.

Ἐγὼ δὲ σοῦ Δανόντος ὑμνητῆς νέος.

Ὁστος τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας ὑπῆρχε, γεννητόρων Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης, ἐπεικῆς καὶ εὐσεβῆς τοῦ τρόπου, καὶ τῆ μελέτῃ τῶν Δείων Γραφῶν αἰεὶ σχολάζων. Ἀλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, οὗτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ Πέλοπος ἀνήχθη· καὶ κειθὲν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, εὖθα τὸν μοναστήν ὑπέρχεται βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀποδύεται· κλίνη γὰρ ἦν αὐτῷ ἔδαφος κωδίῳ καλυπτόμενον· χιτῶν ἀφελῆς· τροφή, ἄρτος βραχύς· ποτόν, ὕδωρ· στάσις παννύχιος· γονάτων κατάκλισις· συνεχεῖς ὕμνοι ἐπὶ στόματος· ἐργόχειρον, καλλιγραφία· ἢ ἐκ ταύτης σχολὴ ἀνάγνωσις τῶν Δείων Γραφῶν. Ἐκ τούτων γέγονε πρᾶος, σεμνός, μέτρεος, ἀπλοῦς, ἀκέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα. Τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος.

Χρόνος οὐχὶ συχνός, καὶ μετὰ Γρηγορίου, ὃ τοῦ Δεκαπολίτου προσηγορία, ἀνδρὸς ἐλλογίμου, τῆ Κωνσταντίνου πόλει ἐπίδημει· μεθ' οὗ τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντίπα ἐγκλείεται, σκληραγωγίαις καὶ ἀσκητικοῖς πόνοις ἐπαγαλλόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ χριστομάχος αἵρεσις ἀνεφύη τῶν Εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς Ῥώμην ἀπέπλευεν, εἰς τοῦτο τινῶν αὐτὸν ἀξιοσάντων, νῆες ἐπιστᾶσαι βαρβαρικαί, δεσμώτην εἰς Κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπέθετο· Πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν ἐλυτρώσατο. Ἐνθα ἱεροπρεπῆς τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπιστάς, Ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας ἐνταῦθα ἀρρεῖμι, ἔφη· ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδα. Ὁ δὲ, λαβὼν, ὀμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἔψαλλε: Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι δύνασαι βουλόμενος· καὶ τὸ ἀδόμενον ἔργον πρωίας ἐγένετο· τότε γὰρ τοῦ τῆς αἵρέσεως προμάχου ἐκ ποδῶν γενομένου, ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῶν σεπτῶν εἰκονισμάτων ἀπέληξε τὴν εὐπρέπειαν· καὶ ὁ τίμιος Ἰωσήφ, ἐλευθερωθεὶς τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν διεώζετο.

Ἐπεὶ δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου παρὰ τινος λαβὼν εἶχε, καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τούτου συναμά τῷ κλεινῷ Γρηγορίῳ ἐδείματο, καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθειστήκει καὶ μελωδήμασι τῆς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμήσαι, σὺν δάκρυσι τε καὶ στεναγμοῖς τίξιεν τοῦ πεθουμένου τοχεῖν· τοιγαροῦν καὶ ἐπέτυχεν. Ὁρᾷ γὰρ ἄνδρα τινὰ φοβερόν, ἐν Ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱεράς τραπέζης Εὐαγγελίου ἀράμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις ἐπιθέοντα, καὶ εὐλογίας αὐτὸν ἀξιοσάντα. Τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ Δείου χαρίσματος· οὕτω γὰρ ἀπόνως μετ' εὐκολίας τὰς ἱεράς μελωδίας τοῖς αἰτουμένοις παρέιχεν, ὡς νομίζειν τινὰς μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γενναῖν, ἀλλ' ἐκμαυθάνειν ἀλλαχοῦ πρότερον καὶ ἀποστοματίζειν, καὶ οὕτω τοῖς αἰτουμένοις παρέχειν· τὸ δὲ μὴ τοιαύτην ἔχειν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ Δείου χαρίσματος, καθὰ πρόειπεν, ταῦτα προφέρειν, πεπίστευται.

Ἐντεῦθεν τοῖς ἀπάντων στόμασιν ἄδεται, καὶ πᾶσι ποσεινός καὶ ἐπέραστος, σὺ μόνου ἰδιώταις καὶ ἄρχουσι, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Βασιλεῦσι γίνεται. Καὶ ὑπεροφία μὲν παρὰ τὸ δέον καταδικάζεται· ἀλλ' εὐθὺς ἀνακληθεὶς, τῶν ἱερῶν σκευῶν τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τὴν φυλακὴν

Χάλκης, καὶ δύο Δοξαστικά, καὶ Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ δὲ ἐκεῖ Κανὼν, ποίημα ὡς Ἰωάννου Εὐχαΐτων, τοῦ καὶ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Μαυροπόδος ἐπονομαζόμενος, φέρει τοιαύτην Ἀκροστιχίδα: Τῆ * ὄ γ δ ὄ η * δέ η σιν ὦ Μάκαρ δέχου, ἐκ πένητος μοναχοῦ Ἰωάννου.

πιστεύεται, Ἰγνατίου πατριαρχούτου τοῦ Δείου· οὐ μετὰ τὴν ἐκδημίαν, παρὰ Φωτίου στέργεται καὶ ἐκθειάζεται· (οὗτος γὰρ μετὰ τούτου Πατριάρχης ἀναδείκνυται·) καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγωνιζόμενος, ἐξωρίσθη εἰς Χερσῶνα. Μετὰ δὲ τὴν τέλευτὴν τοῦ τυράννου, ἀναρρύσθεις ἐκ Χερσῶνος παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας, τῆς σπηριξιάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ πολλοὺς τῶν Ἁγίων αὐτῆς ὑμολογήσας, ἐκοιμήθη, καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῇ μονῇ, ἐν ἣ κατέκειται.

Ἀνθρῶπος δέ τις, ἔχων δούλον χρήσιμον, ἐπέπειρ ὁ δούλος ἔφυγεν, ἀπελθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Φανερωπὴν, παρεκάλει αὐτὸν φανερωῶσαι τὸν δούλον αὐτοῦ. Προσμείνας οὖν ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ τρισὶ νυκθήμεροις, καὶ μηδὲν μαθὼν, λυπηθεὶς, ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι. Ὀρθρου δὲ ὄντος, καὶ ψυχοφελοῦς ἀναγινωσκομένου λόγου, μικρὸν ἀφύπνωσε, καὶ ὄρα τὸν Μάρτυρα, λέγοντα αὐτῷ: Ἰνα τί λελύπησαι; Ἰωσήφ ὁ ποιητῆς, κοιμηθεὶς ταύτῃ τῇ νυκτὶ, ἐπεσκέφθη παρ' ἡμῶν πάντων, οὐς κανόσιν ἐτίμησεν ἡ ἀγία αὐτοῦ ψυχή· καὶ νῦν παραγέγονα τοῦ λοιποῦ δηλώσαι σοι. Ἀπελθε κατὰ τὸν δεῖνα τόπον, καὶ εὐρήσεις, ὃν ἐπιζητεῖς οἰκέτην σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδηφόρου.

Στίχ. Εἰφους ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδηφόρος,
Θεὸν φέρει ἄψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δίης.

Στίχ. Βαλὼν κεράμῳ δυσσεβῆς Δίου κάραν,
Ὡς σκευὸς αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
Τὴν κλῆσιν εὐρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Στίχ. Δηθηθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων,
Θηρὸς νοητοῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος Ἰλλυριεὶ πρὸς πόλον,
Οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος, φέρη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» Ἀράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε Θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ησὴ ἐπιείκεια διαφερόντως, εἰς χθὲν ἐταπει-
νωσε, τυράννη τὴν ὠμότητα, συντόνοις δεή-
σεις τοῦτον νεκρώσασα· οἶδε γὰρ τὸ Δέλημα
ποιεῖν, τῶν φεθουμένων αὐτὸν ὁ Κύριος.

Βροντή τῶν δογμάτων σου, καὶ ἡ φωσφόρος,
Ἄστραπὴ τοῦ βίου σε, τὸν κόσμον κατε-

φαίδρυνε, πιστοὺς καταυγάζουσα Θεοφεγγέσι
πυρσοῖς, λόγοις τε καὶ πράξεσι φαιδραῖς, Ἱερο-
μύστα Θεομακάριστε.

Ισχυῖ νευρέμενος τοῦ Παρακλήτου, δαιμόνων
τάς φαλλαγὰς, καὶ βρόχους τῶν αἱρέσεων,
Θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς ἑράνιον, ὕψος ἀνελη-
λυθας, χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν αὐλιζόμενος.
Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυή-
σασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένη ἀ-
μόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγα-
σας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Δεῖῳ τόκῳ σου.
Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐ-
» νεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προστάγ.
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τὸς δὲ
» Πιστοὺς δροσίζουσα, κράζοντας· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ολὴν ὑπερβαῖς, τὴν αἴσθησιν Τρισμακάρ, τῷ
νοητῷ νῦν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβά-
σμιε, Θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισμοῦ πλη-
ρούμενος, κράζων· Ὑπερυψῆτε, πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Νέκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς
ζωηφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν Πανόλβιε,
εὐσεβεῖα πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπό-
μενος, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Πᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκήσας, ἐπὶ
τῷ τέλει τῶν ἀγῶνων σου, στεφάνῳ κο-
σμούμενος, τῶν χαρίτων ἀναδεδειξαι, καὶ τὸ
βραβεῖον εἴληφας, ψάλλων· Ὑπερυψοῦτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ανωθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύοις Πάτερ, τῷ
σῶ Δεσπότη παριστάμενος, Νικῆτα φερῶ-
νυμε, παρρησίᾳ πολλῇ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν
αἰτούμενος, ἐνδοξε σωτηρίαν, ἱεροφάντορ τῆ
Ποίμνη σου.
Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ,
Θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συ-
νέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννη-
τορ ἄχραντε· ὄθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν
ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχε Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
» Ἀσαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε,
» τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐ-
» σκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον
» μεγαλύνομεν.

Τῆς Δείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἤξιωσαι, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις ἐξαστραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος· διὸ τὴν πανένδοξον, ἐορτὴν σου νῦν γεραίρομεν.

Εμφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος διευθυνόμενος· νῦν δὲ τῆς σικῆς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰωνίᾳ, ἀξίως τετύχηκας, Θεορρήμον ἱερώτατε.

Ρέοντων ἐξύτατα, παρεδραμες τὸν τάραχον· γαληνῶ δὲ Νικήτα τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωρμίσθης λιμένι, πρὸς ὃν ἡμᾶς ὀδήγησον Πάτερ, τὸς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράκιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Ο Εἰρμός. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῶ (ἢ Μαλεῶ).

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'· καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος β'. Ὁ τε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ολὸς ἀνακειμένος θερμῶς, ὅλη τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, Δείους ἐγεώργησας καρπούς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπίδεικνύμενος.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοί, ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράῳ, κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἶδεσι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν καὶ γεώργιον, Χριστοῦ φερώνυμον, ὠφθης, γεωργήσας ἐμφρόνως, αὐλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιωμακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τὸς πόους, ῥᾶον ὑπήνεγκας, πρόθυμος

τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφῃ, ποιούμενος λήθην, ἕως τὸ μακάριον, τέλος κατέλαβες, πλήρης ἀρετῶν ἐργασίαις, καὶ μακαριότητος Δείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίραις ὄντως θρόνε τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ζωῆς κιβωτέ· χαῖρε ἀγιάσματος πηγὴ ἀκένωτε, μυροθήκη τῆ Πνεύματος, τρυφὴ Παραδείσῃ· χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν· χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων· χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεοτύμφουτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις κοπτομένη ἡ ἀμναῖς, δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὄψεις, καταρράντιζουσα, ξύλω ἐνητένιζε, Σταυρῆ ἡ ἀμεμπτος, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, Υἱέ μου, ἐβόα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν; οἶμοι! πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δέ με τὸ φῶς ἡμαυρώθη! ῥάγιγτε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαράχθητε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τοὺς σεῖς προθύμως, ὦ Πάτερ, μέλπω πόνους. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· Ὅτι δεδόξασται.

Τρισσοφαεῖ, τῆς Θεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ διέπρεψας.

Οδηγηθεῖς, Δεία προνοία Γεώργιε, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβάδισας, συνεργὸν κεκτημένος, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Υπὸ Θεοῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱοθεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διέτελεσας Πάτερ, ὀσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος. Θεοτοκίον.

Σε στηριγμόν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον πάναγον, ὁμολογοῦντές σε, τρικυμίας τοῦ βίου, πακάμωμε Παρθένε, διασωζόμεθα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω, νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς τῆς εἰς ἀπέραντον,
αἰῶνα, Παμμακάρι διαμενούσης, ἀκλινῶς
χαίρων διώδευσας, καὶ μοναῖς αἰωνίαις κατε-
σκήνωσας.

Οἴσιος σε λαμπρός, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ θεῷ,
καὶ χάριτι ἠρτυμένος, ἀναδείκνυται Γεώργ-
γιε, γεωργίας ἐνθέου θεῖον φύτευμα.

Υἱὸς σὺ τῷ θεῷ διὰ Βαπτίσματος, γενέσθαι,
Παμμακάρι ἠξιωμένος, πατρικὸν ἐκκληρονό-
μησας, θησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Στερέωμα γενοῦ καὶ καταφύγιον, καὶ σκέ-
πη, Παρθένε Θεογεννητορ, τοῖς ἐν πίστει
σοι προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σε Μητέρα καταγ-
γέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός · Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ὠραιότατον, Χριστὸν ἐπέθησας, καὶ τὰ
τοῦ σώματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς
ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας · ὅθεν τὴν ἀ-
γίαν σε, ἐρταίζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσσό-
μεθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν
πηγάζεις ἰάματα, Πάτερ ταῖς πόθῳ τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπιθράκια, φόβῳ ἠγαλλόντο, καὶ τὰ ἐπί-
γεια, πόθῳ εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος
φωνῆ, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε · μία γὰρ πανήγυρις,
ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτε τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ
θανάτου ἐρρύσατο. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βρω-
μέν σοι · Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μητήρ σου, Χρι-
στὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ
τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνηλογοῦσα ἔλεγε · Τί
σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος
καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Υἱέ
μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν θεῖαν
συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλιάν-
» θρωπε.

Πεποικιλμένος κάλλεσι, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἡ-
θεσι φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτῃς μά-
καρ Γεώργιε.

Ρευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχὴν,
διέφυγες, γαλήνης, φιλοθέου βίου ἀντι-
ποιούμενος.

Οἱ ἀνομίας χειμαρροί, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ
ἴσχυσαν ταραῖσαι · ὁ τρυφῆς χειμαρρὸς σε
γὰρ κατήρδευσεν.

Θεῖα μελέτη πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων
τῆς ἀστάτους, λογισμοὺς ἀπώσω Πάτερ
Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Υμνολογοῦμεν Ἀχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῇ
σῇ σωματωθέντα, καὶ σε εὐλογοῦμεν ὡς
Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσαγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς · ἐκτός σε γὰρ
» ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυ-
χες, Πάτερ σοφῆ, τὰς θεῖας ἀνόδους,
ἀνύων παμμακάρι, ἐλπίδι ἀγάπῃ, καὶ πίστει
ῥωννύμενος.

Ωραϊζόμενος, τῇ ταπεινώσει τῷ Χριστῷ Ὅσιε,
πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀνηνέχθης, θεόφρον
ἀρετὴν, γεωργίον θεῖας, γενόμενος ἄλωνος.

Σώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς
ἔδειξας, καὶ καθαρὰν, καρδίαν ἐκτήσω,
δι' ἧς ἠξιώθης, θεάσασθαι Πάτερ, τὸν πᾶσιν
ἀθέατον. Θεοτοκίον.

Ως ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντὶ,
δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νῦν μυστήριον Κόρη,
τοῦ τόκου σου σαφῶς · τὸν ὄντως γὰρ ὄντα,
Θεὸν ἡμῖν τέτακας.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀθύσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σε, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἀβυσσον · Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Πανηρίας πνευμάτων διώκτης θερμὸς, ὠφθης
Παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, τῇ τῷ Ἁγίου
Πνεύματος, συνεργείᾳ σαφῶς δυνακούμενος.

Απαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σω-
φροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐν-
δέδυσαι, τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν τάραχον.

Τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διέθης σοφῆ, καὶ τῇ
Παραδείσου τρυφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ
Σταυροῦ Γεώργιε, περιθέμενος ὄπλον τὸ ἄρ-
ρήκταν.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μητὴρ
ἀειπαρθένε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σε

προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἀσειστον.

Ο' Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως
Ψυχῶν γεωργῶ, καὶ φυτουργῶ σαρκίων.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλον εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχ. Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,
Ἔργοις ὑπῆρχε χρηστόπους Θεοδούλω.

Τούτων, ὁ μὲν Θεόδουλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιβεθικῶς ἡλικίας· ὑπῆρχον δὲ ἀμφότεροι ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρέστησαν Φαυστίνῳ, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδηλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τέλους δι' ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον· ἔδοξαν γὰρ ἀμφότεροι προσδεθῆναι κέναι νηὸς, ἧς ἐκ τριχυμίας κλυδωνος διαιρεθείσης, καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλῶτων, αὐτοὶ μόνου διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ἕρος οὐρανόμηκας ἀνήλθον· δηλοῦντος, οἶμαι, τοῦ ὁράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν πρὸς οὐρανοὺς πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἁγίῳ Θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου καθ' ὑπνους δεδήλωται, οἰονεῖ τινος ἀρράβωνος δοθέντος αὐτῷ, τῆς μελλούσης ἕνεκεν μαρτυρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φερβούθας, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Ἀπλῆν με πλάττεις, Χριστὲ διπλὴ τὴν φύσιν,
Ἔχεις δὲ πρισθειῶν με διπλῆν Φερβούθαν.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,
Δούλην τε καὶ δέσποιναν ἔπρισέ πρίων.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων ἐτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ Πέρσαις. Τῆς οὖν βασιλείσης ἕκ τινος νόσου μαλακίζομένης καὶ ἀρρώστουσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητηρίων κατασκευῆς αὐταὶ κατέστησαν· ὅθεν καὶ συλληφθεῖσαι, ἄγονται πρὸς τὸν Ἀρχιμάρτυρα· καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων ἀποδύμεναι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι, καὶ Χριστιανοῖς μὴ εἶναι θέμις τοιαῦτα δημιουργεῖν. Διπλῆν δὲ ἤδη δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν, προστεθέντος τῇ φαρμακείᾳ καὶ τοῦ Χριστιανὰς εἶναι, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον· καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδιῶν, πρὶοσι διηρέθησαν, καὶ ἔυλοισ ἀνεσκολοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεσιν· καὶ διελευσάσα ὑπ' αὐτὰς ἡ Βασίλισσα τὴν ἴασιν ἔλαβεν· οὕτω γὰρ οἱ δια-

βάλλοντες εἶπον, μὴ ἂν ἄλλως ταύτην ἰαθῆναι, εἰμὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωματῶν τῶν Ἁγίων ὑπέλθοι γυναικῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς Πόπλιε μισθὸς σοι μέγας,
Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου μονῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,
Χριστῷ πλάσαντισυγκραθεῖς πλάσιν ξέην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ τρεῖς Ὁσίου, Θεωνᾶς, Συμεὼν, καὶ Φερβίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκληιδωμένας,
Ψυχῶν ἀκηλίδωτε τῶν θείων τόπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ, τῆς κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἴγυπτίαν.

Στίχ. Ζῶσαν προπέμφας Ζωσιμᾶς τὴν Μαρίαν,
Θανούσαν εὐρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεπραῖ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτε προσάγματος· μέσον δὲ πύρρος ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥώσθεις τὴν ψυχὴν, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τούτου τῷ κράτει κατεδίωξας, τῶν σὲ μισούντων ταῖς φάλαγγας, ταύταις τὸν Σταυρὸν ἐπίσεισας, ὧ φρουρούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀγώνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐδείχθης φαιδρὸν, ἐνδίαίτημα Θεοῦ, θρόνος αἰσθήσεως, Πάτερ γενόμενος καὶ φρονήσεως, ἀγίωσύνης ἀνάπλεως, πίσει τε καὶ χάριτι λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυχνία φωτός, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἀγιάσματος, τόπος ἐδείχθης Ἀπειρόγαμε· τῶν γὰρ Ἁγίων τὸν Ἅγιον, Λόγον ὑπεδέξω ἀφράστως, ὃν ὑμνῆντες βοῶμέν σοι· Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνητήθης μακροθύμη; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τὴν πόδας σου Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τὴν ἐπτάριθμον Μαρτύρων τιμῶ χάριν.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
- » ἔχουσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
- » σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῆ Ἀμαλήκ τὴν
- » δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερὸν τελέσαντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, στεφηφοροῦντες θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ δόξης παρίστασθε, φωτιστικαῖς τῆ Πνεύματος, κόσμον ἀκτίσι καταυγαζόντες.

Ἡ θεία, τῶν Ἀθλητῶν ἐπτάριθμος, χορεία σήμερον, μεγαλυνέσθω, θείαις καλλοναῖς, ἱερῶς ἐξαστράπτουσα, καὶ ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἐν οὐρανοῖς νῦν συγγορεύουσα.

Νομίμως, τὸ Μαρτυρίᾳ σάδιον, διαδραμόντες Σοφοί, καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολὰς, ἐνεγκόντες στερρότατα, τὴν κληρουχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσαν εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, ὁ ἔξω χρόνων Κύριος, ἐκ σῆ σαρκῆ κείμενος, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσεν Ἀγνή, πολυχρόνια πταίσματα. Ὅν ἐκτενῶς ἰκέτευσ, τοῦ οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
- » **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μὲ ἰσχύς Κύριε,
- » καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Παντοίοις διὰ Χριστὸν, προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς Ἅγιοι, ὑπὲρ χρυσὸν χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου ἠστράφατε.

Τῆ νώτου σε συντριβὴν, Οὐϊκτωρίνε, ὀφθαλμῶν γέρησιν, καὶ τῶν χειρῶν ἔνδοξες, Μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας.

Αγάπη τῇ εἰς Χριστὸν, προσδεδεμένοι Ἀθληταὶ ἔνδοξοι, τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς διέλυσάτε.

Aprile.

3

Θεοτοκίον.

Ρύομενον τὴν βροτοῦς, αἰχμαλωσίας νοσητῆς τέτοκας, τὸν τῆ παντὸς Κύριον, ἀχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοήτῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἑορτάζομεν μνήμην, πίστει ἰκετεύοντες, ταῖς ἡμῶν μεσιτείαις, ἀμαρτημάτων λύτρωσιν λαβεῖν, καὶ αἰωνίων καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν δωρεῶν σε τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντες, ἐσιωπήσομεν ὑμνεῖν Θεοτόκε, τὰ σα ἐλέη πάντοτε οἱ δέλοισθ, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πάντας ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε Σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὖν ἐσθένω Τέκνον μητρικὰς, φέρειν ὀδύνας, Σταυρῷ καθορῶσά σε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
- » ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζέτω·
- » Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γοβόλον ἀπερράπισας πονηρίαν, τῆ δυσμενεῆς ἐν χάριτι, Οὐϊκτωρ θεόφρον, γλώσσαν ἀφαιρέμενος, πλευράς τε ξεόμενος, καὶ μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θυρεῶ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένος, τὴν συντριβὴν τῆ σώματος, Μάρτυς Νικηφόρε, σταθερῶς ὑπήνεγκας, βοῶν τῷ Δεσπότη σὲ Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεγαλύνων τὸν τῶν ὄλων Θεὸν προθύμως, Κλαυδῖος ὁ πανάριστος, χεῖράς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλώμενος, τυράννε ὠμότητι, λίθοις σιαγόνας γηθόμενος.

Οὐκ ἐπτήξατε Πανεύφημοι τρικυμίας, πολυειδεῖς κολάσεων, οὐ θάνατον δόξης, αἰωνίου πρόξενον, ἐν πίστει κραυγαζόντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς σε ὁ Προφήτης προθεώρει, ὅρος Σεμνή κατάσκιον, ἐξ ἧ ὁ Δεσπότης, ἀληθῶς

ἐπέφανε, σαρκὸς ὀροϊώματι, σῶζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μεγάλοις αἰκισμοῖς, ὀμιλήσας Διόδωρε, ὑπέ-
» φeres ὀβελίσκων, πυρακτώσεις προθύμως,
» ἀνθρώπων τε κατάφλεξιν.

Ασάλυτος τὸν νοῦν, Σεραπίων διέμεινας,
» κρεμαμένους καὶ βασιάνους, ὀμιλῶν πολυ-
» τρόποις, καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ρομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὡ Παππία ἀπήμ-
» βλυνας, ξεόμενος καὶ τοῖς ἡλίοις, καθη-
» λούμενος Μάρτυς, καὶ ὕδασι ποντούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πτώσιν τῶν βροτῶν, ἐπήνῳρθωσας Δέ-
» σποινα, κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τοὺς
» κατερράγμένους, ἐπαναρθῶν δυνάμενον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ θαυμάσιων λύθρων
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Υμνεῖσθω, Σεραπίων καὶ Δεῖος Διόδωρος,
» Οὐϊκτωρίνος Παππίας, Νικηφόρος Κλαύ-
» διος καὶ Οὐϊκτωρ, ὡς τὴν πλάιην, τοῦ δολίου
» τελείως νικήσαντες.

Ρομφαίαι, στομωθεῖσαι ὠράθητε Πνεύματι,
» καὶ διεκόψατε πάσας, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς
» φαίλαγγας Ἀθλοφόροι, οὐρανοῦ, βασιλείας κα-
» λῶς ἀπολαύοντες.

Οὐ δαῦμα! πῶς εἰς ὄλμον βληθέντες ἐθλά-
» σθητε, καθάπερ σίτος Οὐϊκτωρ, καὶ Οὐϊ-
» κτωρίνε τῇ συντριβῇ τε, τῶν ὀστέων, ταῖς παγι-
» δας ἐχθροῦ συνετριψάτε!

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὸν τόνον Παναίμω-
» με, τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, καὶ τῇ αἰμαρτία
» κεχαυνωμένον· ἵνα πίστει, καὶ προθυμίᾳ μέλ-
» πω σε πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός· Ἐύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
» Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος,
» Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νι-
» κηφόρου.

Στίχοι.

Σπυδεῖς, ὀκλαῖζων Κλαυδίε πρὸς σὸν γόνυ,
» Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φο-
» νόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
» μῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,

Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χρι-
» στὸν ποθήσασα, ἀπετάξατο τῷ κόσμῳ· καὶ εἰς κοι-
» νόβιον ἀπελθοῦσα, ἀπεκάρη, καὶ ἀρετὰς ἀπάσας φυλάξα-
» σα, ὑφ' ἐν κατωρθώσατο. Τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ τι-
» μὴν ἐκτίησασα πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς, καὶ πρὸς τὴν
» Προσετώσαν, ὅτι καὶ μετὰ θανάτου ἔδειξεν ὅτι ἦν ζῶ-
» σα· καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκίδδηλον
» φυλάξασα, ὡς στήλην ἐμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς
» κατέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς
» Προσετώσης πρὸς Κύριον ἀπελθούσης, καὶ αὐτῆς καθα-
» ρᾶς καὶ πνευματικῆς οὐσης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν
» κηδείαν αὐτῆς οὐ μόνον εὐλαβῶν μοναχῶν, καὶ ἀνδρῶν
» ἐπισήμων, ἀλλὰ καὶ λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους οὖν συ-
» ναθροισθέντος, γέγονε καθ' εἰρμὸν ἡ Ἀκολουθία· καὶ τοῦ
» τάφου ἀνοιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ
» χρόνον πολὺν, πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προσετώσαν πλη-
» σίου αὐτῆς, γέγονε θαῦμα ἐξαισίον, τοῖς μὲν ὀρώσιν ἐκ-
» πληξιν φέρον, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατάνοξιν. Τοῦ τόπου
» γὰρ ἐπιτηδεῖου τυγχάνοντος πρὸς Σεωρίαν, καὶ πάντων
» βλεπόντων, ἡ πρὸ πολλοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα συνέ-
» σφιγξεν ἑαυτήν, καὶ ὡς περ ζῶσα τῇ μητρὶ τόπον δοῦσα,
» τὴν τιμὴν ἀπένειμε. Τοῦτο τὸ ἐξαισίον θαυμάσιον πάν-
» τες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβόων τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἐκ-
» τοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς
» διὰ τῆς Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονιῶντας γὰρ δια-
» φόρους ἴασατο, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀνα-
» ριθμητοὺς ἐθεράπευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
» Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συναθλῶ Δίδυμε τμηθεὶς φλέγη,
» Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Εὐστρα-
» τίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωγμὸς ἦν
» κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεο-
» δώρα, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· καὶ με-
» τὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ παρελθου-
» σῶν ἡμερῶν τινῶν, αὐτῆς ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς
» πορνεῖον. Καὶ ἀποστείλαντος τοῦ Ἀρχόντος νέους ἀκολά-
» στους πρὸς αὐτήν, οὗτοι μὲν ὡς ἵπποι θηλυμανεῖς ὤρ-
» μουν κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἁγία ἐδέετο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ
» Θεὸς ὠκονόμησεν εὐρεθῆναι ἐκεῖ ἄρχοντά τινα περιδοξό-
» τατον, τοῦνομα Δίδυμον, ὃς, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενος
» σχῆμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον, ὡς εἰς τῶν ἀ-
» κολάστων· καὶ ἀποδυσάμενος ἦν ἐνεδέδυτο σελήν, δέ-
» δωκε τῇ παρθένῳ σὺν τοῖς ὄπλοις· ἦν καὶ ἐνδυσάμενη
» αὐτῇ, ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο, μετὰ τῶν ὀπλῶν, ἐξῆλθε
» τοῦ πορνείου, καὶ διεσώθη, εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀμέ-
» λει καὶ τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ εἰσελθὼν, ὡς
» πρὸς τὴν παρθένον, καὶ εὐρῶν τὸν Δίδυμον καθεζόμενον

ἀντ' αὐτῆς, ἐξέστη, καὶ διανοεῖτο καθ' ἑαυτὸν, λέγων· Ἄρα ὁ Χριστὸς παρθένοισι εἰς ἄνδρας μεταβαλεῖν δύναται; Ὁ εἰσελθὼν ἐξῆλθεν· ἡ παρθένος δὲ ποῦ; Ἀκούων πάλαι, πῶς ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἠγούμην· νῦν δέ τι μεῖζον ὀρώ. Ταῦτα τοῦτου διανοουμένου, ὁ Δίδυμος, ὁρῶν ἀπορία τοῦτου συνεχόμενον, ὠμολόγησε τὸ γεγονός, ὡς αὐτουργὸς τοῦ δράματος αὐτὸς καθεστῆκει, καὶ εἰ βούλοιο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἄρχοντι, προσθεῖς, ὅτι καὶ ἐκείσε προσμένει ἔτι ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείου μὴ ἰκστάς.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθὺς παρέστησαν τῷ βήματι τοῦ Ἀρχοντος τὸν Δίδυμον· καὶ ὁ Ἄρχων· Πῶς ἐτόλμησας, φησί, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδὼς πραγματεύεσθαι, ἐν μιᾷ ὑποθέσει στεφάνους δύο ἑμαυτῷ προεξένησα· ἕνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθίων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δέ, ὅτι κατὰ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐφανέρωσα, ὡς Χριστιανὸς εἰμι. Καὶ ὁ Ἄρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμαν σου ταύτην, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω· διὰ δὲ τὸ πιστεύειν εἰς Χριστὸν, καὶ τοῖς θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστάσσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς μου, ὁ μὴ παριδῶν μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκείμενον τόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς τινες ἰθεῖσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θέρμου.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,
Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψῦξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν δουλίδα,
Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον Πομπηῖε Κυρίου
Χεῖς, ἀμελχθεῖς ἀγένα ξίφει, γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεῖς, καὶ εἰς πῦρ βληθεῖς, καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄθλος τριπλῆς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρου
Οἶμαι δὲ ἦν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἴσθ μετέσχον καὶ γέφυς, ὡς καὶ τέλως,
Τερέντιος Μαξίμος, οἷς τομὴ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,
Μίαν δύο τρεῖς τέσσαρας πέντε, ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καρίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί,
• πυρπολῆμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ,
• ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ταθεῖς Οὐϊκτωρ, ταῖς πλευραῖς κατεξάνθησεν· ὀλμῶ συνθλασθεῖς καὶ γλώτταν δὲ ἐκτμηθεῖς, ἀναμέλπων τετελειώσαι· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γσχῦ Μάρτυς, τῆ θείᾳ Πνεύματος Κλαυδίε, νῶτη καὶ κοιλίας μάστιγας ὑποσᾶς, σιαγόνας συντριβόμενος, χεῖρας καὶ πόδας τε, προσαφηρέθης, ὑμῶν τὸν Κύριον.

Μεγαλοφρόνως, ὦ Νικηφόρε δακτύλων στέρῃσιν, ὄντως ὑπομείνας Μάρτυς νεανικῶς, συντριβὴν τε παντὸς σώματος, νίκης διάδημα, φερωνυμία σὺ ἀναδέδησαι. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆ Ὑψίστη, θρόνον Παρθένε ὑψηλότατον, πάντες, καὶ χρυσὴν λυχνίαν καὶ κιβωτὸν, ἀγιάσματος ὑμνοῦμέν σε· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, βοῶντες Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἀνυψοῦντες πρὸς Θεὸν, Θεομακάριστοι, σᾶζειν δυνάμενον, πόνους στρεβλώσεων φέροντες, πολυτρόπων ὑπεμείνατε, καὶ νικηφόροι πρὸς αὐτὸν βοῶντες ἤρθητε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνυμολογήσωμεν Πιστοὶ, Παππίαν σήμερον, καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν Διόδωρον Κλαυδίον, Νικηφόρον καὶ Οὐϊκτωρα, Οὐϊκτωρῖνόν τε ὁμῶς Χριστὲ τῆς Μαρτύρας, μελωδῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεύσαντα τὰ αἵματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες, τὴν γῆν ἠγίασαν· τῆς ἀπιστίας δὲ ἔστησαν, θείᾳ χάριτι τὰ ρεύματα, καὶ τῶν βωόντων τὰς ψυχὰς πλεσιῶς ἠρδευσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Γερολογίαις Ἰσραῖς, Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συναναρχον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μέλψωμεν, ὁμοδύναμον Θεότητα, ὁμοβασιλεῖον ζωὴν, καὶ ἀνακράξωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοός ὁ φρικτός σε τοκετός, νικᾷ κατάληψιν,
Θεοχαρίτωτε· Θεὸς γὰρ πέφυκεν ἀναρχος,
χρονικὴν ἀρχὴν δεξάμενος, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς
πιστῶς αὐτῷ κραυγάζοντας· Ἐὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο' Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρθς, ἐξ ἀλαξεύτε σε
• Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη, Χριστὸς
• συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλ-
• λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιᾶνεσι σεπτῶν παθημάτων, ἀκολουθῦντες Ἀ-
θλοφόροι, πᾶσαν ὑπεμείνατε πείραν, κολα-
σηρίων στερρῶ φρονήματι· καὶ εὐκλεῶς τεθνή-
ξαντες, εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

Ωσπερ προσφορά καὶ θυσία, εὐδοεστάτη
προσαχθέντες, τῇ ἐπουρανίῳ τραπέζῃ,
τῶν πρωτοτόκων κατεφαιδρύνετε, τὴν Ἐκ-
κλησίαν Μάρτυρες, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμ-
ποντες.

Σήμερον Πισοὶ συνελθόντες, Οὐϊκτωρίνον τὸν
γενναῖον, Κλαυδίον, Παππίαν τε Δεῖον,
Διοδώρον τε καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν σοφὸν
Οὐϊκτωρα, καὶ Νικηφόρον μακαρίσωμεν.

Η πλησιφαῆς ὑμῶν μνήμη, ἐξανατείλασα φω-
τίζει, πᾶσαν τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, σε-
πτοὶ Ὀπλίται, ἐν ἧ πρεσβεύσατε, ἀμαρτημά-
των ἄφεσιν, ἡμῖν δοθῆναι ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φέρμασα Χριστὸν ἐν ἀγκαλῆαις, σάρκα θνη-
τὴν ἐκ σοῦ λαβόντα, τοῦτον ἐκδυσώπει
Παρθένε, ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμε, τοὺς
σὲ πιστῶς γεραίροντας, καὶ Θεοτόκον μεγα-
λύνοντας.

Ο' Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Α'. ᾠδρα,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου,
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω·

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς Δείας, τρυφῆς
Εὐτύχιον ἠνθήσας, νάμασι τῆς σῆς τε σο-

φίας, τῆτον ἐνθέως κατήρδευσας, καὶ διὰ τῆτο
καρπῆς, ἐξήνθησε τῆς γνώσεως, εὐσεβείᾳ κατευ-
φραίνων, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγι-
νώσκων τὰ κρύφια, σκευὸς προῖδῶν ἐκλο-
γῆς σε, τὸν Ἱεράρχην Εὐτύχιον, τῆς Ἐκκλησίας
τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐ-
σεβείας, ἐπὶ χλόην ταύτην ἴθυεν.

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, κατακοσμή-
σας τῇ χάριτι, καὶ ἱεραρχίας ποδήρει, κατα-
φαιδρύνας ὡς εὐσπλαγγνος, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς,
εὐχαῖς αὐτῆ καταύγασσον, τῆ ὑμνεῖν σε ὀρθοδό-
ξως, ἐν ἀγνεῖᾳ καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αᾶραντε, ἡ τὸν ἐν Ἀγίοις τεκῆσα, ἀναπαυό-
μενον Κύριον, σύ με μολυνθέντα ἀθλίως, ὑ-
πὸ παθῶν ἀποκάθαρσον, καὶ τῆς ἀγνεῖας ὁδοῦ,
ὁδήγησον πορεύεσθαι· σὺ γὰρ πάντων εἶ προ-
στάτης, ἀκαταίσχυντος τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν Σταυρῷ ταῖς παλάμας, ἐθε-
λυσίως ἀνέτεινας, ἀλλὰ πατρικὴν εὐδοκίαν,
ἐκπληρῶν πάθος ὑφίστασαι· καὶ γὰρ τῆ σῶσαι
βροτῆς, ἐλήλυθας ὡς εὐσπλαγγνος· ἡ πανάμω-
μος ἐβόα, Θεοτόκος, ἦν δοξάζομεν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν τάξιν,
καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἀγίᾳ, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς, ἄνευ τῶν
Θεοτοκίων·

Τὸν Δαυματουργὸν Εὐτύχιον Δαυμάσω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
• βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
• θρωπῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν,
• ἐβόα, ἄσωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ λαμπρυνθεῖς,
φωτοβόλοις λάμπησι, χαρισμάτων τῆ Θεῶ,
δυστυχίας ρῦσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβεῖαις σε
Σοφῆ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Οὐρανοφύτευτον κλῆμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ
Θεῶ ἐβλάστησας, εὐθηνούμενον καρποῖς,
ἐναρέτων πράξεων ὁμῆ, καὶ Δαυμάτων ἀληθῶς,
Πάτερ Εὐτύχιε.

Νῆν ἠγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν, τυραν-
νίδος Ὅσιε, κατεκράτησας· διὸ, ἀπαθείας
πτέρυξιν ἀρθεῖς, πρὸς αὐτὰ τὰ τῆ Θεοῦ ἠχθῆς
σκηνώματα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐ-
τὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς,
ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων
ἀληθῶς ἐδείχθης δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Αγίου γέγονας ναὸς, Πνεύματος Θεοφόρε,
σαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν,
δι' ἐμμελείας πολλῆς, Ἱεράρχα, ἐνδοξε Εὐτύχιε.

Υἰὸς ἡμέρας μετοχῆ, φρυκτωρίας αὐλῆ, ἀνε-
δείχθης καὶ φέγγει, ἱαμάτων ἀψευδῶν, τὴν
ἀγλυῶδη παθῶν, ἀπελαύνεις, λώβην Παναοίδιμε.

Μαστοὺς θηλάσας ἐκ παιδὸς, ἐγκρατείας
εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀενάοις, ἡλικίας
τοῦ Χριστοῦ, κατήνησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα, ἐν-
δοξε Εὐτύχιε.

Ανοίξας στόμα τὸ σεπτὸν, εἴλκυσας Πάτερ
πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας στόμα, ἀδικίαν εἰς
αὐτὸ, τὸ ὑψος τῆς τῆ Θεοῦ, μελετήσαν, πάνσο-
φε σαρκώσεως. Θεοτοκίον.

Τοῦ Θεοῦ τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ ὕκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θ εἰας πίστεως.

Θεῖαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας
ἰσχὺν τοῦ πλάνου, θαυματουργῶν Θεοφό-
ρε ἐξαισία· ἀπελαθεὶς δὲ ἀδίκως τῆς ποιμένης
σε, παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. Πάτερ
Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεἰας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπύσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πα-
νάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θεἰας φύσεως οὐ διηρέθη, καὶ ἐκούσιον ὑ-
πέστης πάθος, ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθεὶς
ὑπεράγαθε, πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑφήλιον,
ἢ Θεοτόκος ἐβόα δακρῖουσα· ἦν ὑμνήσωμεν,
ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, αἰτῶμενοι λαβεῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακρίζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ
» ἑορτάζουσα.

Τῆ αἴγλη Πάινσοφε, τῆς Θεῖας χάριτος, ἐλ-
λαμπόμενος πάσας αἰρετικῶν, δόξας ἀπη-
μαύρωσας, καὶ κατεφαίδρυνας λαῶν, ὀρθοδόξων
τὰ συστήματα.

Οὐ κατενάρκησας, ὑπὲρ τῆς πίστεως, διωγ-
μὸς ὑπομένων· καὶ γὰρ αὐτὸν, εἶχες συμ-
μαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημούμενον Χριστὸν,
Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Υψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος, τῆς αὐ-
τοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς, Πάτερ δια-
βήματα, καὶ ὑπεσκελίσει ἐχθρῶν, ἐπαιρόμενά
φρονήματα.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον, ἐναν-
τίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχύν, Πάτερ ἀ-
πειργάσατο· τοῦ ὀρθοδόξου δὲ λαοῦ, τείχος
γένεονε καὶ στήριγμα. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ
τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπῆς, πέφυκε κη-
σεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενος
μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Θεῷ φέγγει σε ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενός.

Γενναίως φέρων τὸν χωρισμὸν, ποιμένης τῆς
λαχίσσης σοι σοφῆ, Πάτερ ἀδίκως ἐκβέβλη-
σαι αὐτῆς δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χαρᾷ,
μεγάλως ὑπὸ πάντων ἀνευφημούμενος.

Οὐκ ἐν ἀνίγματι καθορᾶς, δόξαν ἦν ἐπόθη-
σας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε,
πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον, λυ-
θέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκὸς, Πατὴρ ἡμῶν.

Ναμάτων Θεῶν σου ἢ ψυχῆ, μάκαρ πληρω-
θεῖσα, ποταμὸν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέβλυσεν,
ὄντως διδαγμάτων σοφῆ Εὐτύχιε, καὶ ταύτης
καταρδεύεις Πάτερ τὰς αὐλάκας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογοῦντας διάσωσον·
σε γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κερκτῆμε-
θα, τὴν ὄντως θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θωρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ

» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἄνα-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ Τριάς ὡς καθαρῶ,
τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ χαρισμά-
των ἔπλησεν ἀληθῶς, Θεόφρον Εὐτύχιε, δι' ὧν
ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις αἰεὶ.

Υψώθης κτησάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑ-
ψοποιὸν τὰπεινώσιν, καὶ τῶν δαιμόνων
πάσας τὰς μηχανάς, ὑφ' ἐν ἑταπεινώσας, Ἰε-
ράρχα Κυρίου παναοίδιμε.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν,
πρὸς τῆς λιμένας ἔφθασας, τῆς βασιλείας
Πάτερ τῶν οὐρανῶν, Θεῷ τὰ ἀγώγιμα, τῆς ψυ-
χῆς διασώσας ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγος Δέσποινα, ἡ τεκούσα τοῖς βρο-
τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν
μου τὸν ἄσρατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάρα-
χον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Στίχοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,
Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρινῶ.

Ψυχὴ Εὐτυχίῳ πύλη πόλου οἶγεται ἕκτη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς
Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ
μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ὀρμώμενος, ἐκ χωρίου
Θείας κώμης προσαγορευομένου. Τραφεὶς δὲ παρὰ Ἡ-
συχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ, (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάπῳ, καὶ
διὰ Θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθέντι,) καὶ βαπτί-
σθεις παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐγουστοπόλεως, ἐν ἣ
τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Πάππος ἐπετέλει, τῶν ἱερῶν σκευῶν
ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερά ἐμελέτα λόγια,
καὶ ἐπὶ βάθη γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀ-
μασείας τμηκαῦτα πρεσβέρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίγας
κείρεται ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Οὐρ-
βικίου. Εἶτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ
τὸ ἐν Ἀμασειᾷ συστάν μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ
Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς
τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης κα-
θίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτης συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασι-
λέως συγκροτουμένης, καὶ πανταγῶθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀ-
θροισζομένων, ἐπεὶ διὰ τινα συμβάσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμα-
σείας πρέεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ
μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώ-
σων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ
ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείραν δοὺς, ἐντε ταῖς ἀντιθέσει
τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀποκρίσει, καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς
τούτους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι πιστω-

σάμενος, πάντας εἰς πῆθον, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα, διή-
γειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν
ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ τούτου διαδόχος·
οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται
ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασείας τὸν Ὅσιον, καὶ ψήφῳ τῶν Ἀρ-
χιερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας
πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερεὶα ταύτης τῆς λαμπρᾶς
μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορευς, τὴν εὐστάθειαν καὶ κα-
τάστασιν τῆς ἐκκλησίας μὴ φέρων ὄραν, σαθροῖς δόγμασι
ταύτην, ὡσπερ μηχαναῖς, παρασαλεύσαι ἐπειράτο· ἐνθεν-
τοι καὶ τινες βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπειθοντας, ὡς ἐν
εὐσεβείας προσχήματι, ὅτι ἡ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου προ-
σληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σὰρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἀφθαρτος
ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθέν-
τος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας
Εὐτύχιος, τὸ δυσσεδὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γε-
νόμενος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμασειαν μοναστηρίῳ, (ἐκί-
σε γὰρ ὑπερώριστο) ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολλὰς
θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδειξάμενος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν οἰκεῖον
θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἦδη χρόνον ἐν τῇ ὑπερορίᾳ
τελέσας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανοῦ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου,
Γουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας
ἀναχθέντων.

Λαμπρᾶς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχῶν τῆς δεξιώσεως,
καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην
ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ
ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ τέσσαρσι μῆσι, μετὰ τὴν ἐκ τῆς
ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνήσας, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ
τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας τῆς βασιλείας, καὶ ὕστερον, πρὸς
ἐπίσκεψιν αὐτοῦ γενομένῳ, περὶ τοῦ τέλους εἰπὼν· ὁ καὶ
συνέβη μετὰ τὴν τοῦ Ἀγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τέσ-
σαρας γὰρ μῆνας ἐπιδιώσας, καὶ αὐτὸς ἀπανέστη τοῦ
σώματος. Κατετέθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος ἐν τῷ θυσια-
στηρίῳ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς
Ἁγίας Τραπεζῆς, ἔνθα Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκᾶ
τὰ ἅγια κατακείμενται λείψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ αὐ-
ναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑκατὸν εἴ-
κοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Στίχ. Ἄν ἐξαριθμῆς οὓς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,
Εὐροῖς ἔχοντας τετράκισ τὸ τρεῖς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Πλατωνίδος.

Στίχ. Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα,
Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δύο Μαρτύ-
ρων, τῶν ἐν Ἀσκαλῶνι ἄχρις ὀσφύος χλωσθέντων
καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἄνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε.

Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρις ὀσφύος, δίος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Καλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός·
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος, τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς Ἄγγελοις ὅθεν σὺν αὐτοῖς, χορεύεις γηθόμενος βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμην προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὅσιε, τῷ Δεσπότῃ σου, ἠδονῶν κεκρώσει ἀληθῶς· διὸ ἀγαλλόμενος βοᾷς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οί κρηνοὶ σε τῶν δακρυῶν Πάτερ ἔσβεσαν, πυρκαϊᾶν σαρκὸς ἠδονῶν, καὶ γεγόνασιν, ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιστῶς, κραυγαῖζοι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σε πανάμωμε καὶ Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τῆ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφηνας.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας,
- » καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βυλεσθαι.
- » Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος, ἀρετῶν ἐμμελεία Πάτερ ἠγρύπνησας, ἕως τοῦ Θεοῦ, Ἰακῶβ ὠφθης σκηνώμα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θυρεῶν εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ ὡς δίστομον ξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα τὸ σεπτὸν, πάσας ὄντως συνέκοψας, τῶν αἰρετιζόντων τὰς φάλαγγας Θεόφρον.

Αναιμάκτους Δυσίας Θεῷ προσήγαγες, ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε, Δύων διὰ σέ, τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υφαίρεισει τῆ χείρονος ἀνυψόμενος, τοῖς αὐλοῖς Ἄγγελοις ἐξομοιόμενος, ἔτι τῇ σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτῳ, πρὸς ὃν Χριστὸν ἐπόθεις.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ τίκτειν διεδρας ὠδίνας Ἄχραντε, καὶ τεκῆσα παρθένος πάλιν διέμεινας· ἀπαντα γὰρ δρᾷ, Ἰησοῦς ὁ Θεάνθρωπος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Ὁ) Εἰρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σὲ δὲ Πάναγνε ὠραῖθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Μικρῶν τὰ μέγιστα ἀντικτώμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθάρτα καλῶς ἀντωνούμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρερχομένης, δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὠραῖζόμενος.

Αγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἀγνῆς Παρθένου, λάτρις ὠφθης Εὐτύχιε, ἱερόρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στύλος ὀρθοδοξίας, ἔρεισμα πίστεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτῆ Δεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπί γῆς ἐβίωσας Εὐτύχιε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις, Δεῖαις Δυναμέσι, πάντων τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ὡς φῶς, ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπί γῆς ἐξέλαμψας, Θεόφρον Εὐτύχιε· μεταστάς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεόν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε. Θεοτοκίον.

Ρῶσθεις δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηραίων Δησαυρῶν Δεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ Δ΄. ᾠρα, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βίασανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ

(*) ᾠρα, μετὰ τὴν τοῦ Μάρτυρος τούτου Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυληνῆς, ἑορταζομένου καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρεῦσαν ἡμέραν.

ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν
Θείαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμαστε, ὑπὲρ Χριστοῦ
σταυρωθεῖς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος,
οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος,
φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐ-
κειθεν μονὰς αἰοῖδιμε· ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βρα-
βείων ἔτυχες, ὡς νικητῆς· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε,
καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον
πῦρ, τῷ ἀγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ
Πνεύματος, Ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὠ-
φθης, λαμπρὰς πολύφωτος, πιμπρῶσα πᾶσαν,
πλάνην πολυθεῶν· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀ-
γίαν σήμερον χρεωστικῶς, πάντες ἑορτάζομεν,
σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα
με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιότητος, ἀπὸ γνώ-
μης Δέσποινα, τῇ σῇ αἴγλη καταύγασον, καὶ
τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, ὅπως τοῖς λυ-
κοῖς ἀνεπιβούλευτος, ὅλως γενήσωμαι, ὑπὸ σου
σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνῇ ὁδηγούμενος,
πρὸς τρίβον ἔνθεον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο,
καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο·
ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ'
οἰμωγῆς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς:

Καλὴς ἐπαινῷ Καλλιωπίη (*) πόνυς. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴ-
• γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-
• λίτης ἀνεθόα· τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
• ἄσωμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκῶς, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε, καὶ τὴν πίσιν τετηρηκῶς, τῆς νίκης
ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ Θεῷ
νῦν παρίστασαι.

Αγίας ἐκ ρίζης αἰθαλής, ἐβλάστησας κλά-
δος, εὐκαρπία μαρτυρικῆ, πάντων τὰς
καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμώντων, σοφῆ
Καλλιόπια.

(*) Γράφεται διὰ τοῦ Ω μεγάλου ἐνταῦθα χάριν τοῦ μέτρου.

Λαμπρύνας καρδίας τὸ ὀπτικόν, γραφῶν
ἀναπτύξει, καὶ μελέτη διηνεκεῖ, Μαρτύ-
ρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικοτάτῳ νοῦ
Καλλιόπια. Θεοτοκίον.

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σου σω-
ματοῦται, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ Θεοῦ, ὁ τῶν
Ἀθλοφόρον στεφανώσας, μεθ' οὗ πιστῶς σε αἰεὶ
μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**υρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς
• Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον,
• ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφειτῶν ἡ ἀκρότης,
• τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἠνεγκας,
Μάρτυς ἀνδρικῶς, τῷ διώκτῃ ἀντιταττό-
μενος· ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς ἑρανίης γαλήνης, εὐ-
πλοήσας ἐνδοξε, αὐραῖς τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητῆς ἄριστος, ὠ-
φθης ὀμιλῶν ταῖς βασάνοις, νοὸς σερρότητι·
καὶ γὰρ τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμενος μάκαρ,
τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα, ὅλον κατέβλας.

Επαιρόμενον θράσος, τῆ δυσμενεῖς ὦλε σας,
Μάρτυς ἀναρτώμενος ξύλω, καὶ δαπανώ-
μενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σε, καὶ τῶν σιγμάτων
τῷ κάλλει, χαίρων Καλλιόπια, καλλωπιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν καύχημα,
καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα,
τοὺς ἐν αἰνέσει σε, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντας, ρῦ-
σαι ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης στενωπέως.

Ὁ Εἰρμός. Ουρανίας ἀψίδος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοῦ, Χρι-
στοῦ τὸ σωτήριο, πάθος, σοφῆ Ἀθλητὰ,
καλῶς ἐξεκόνισας· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ
ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἰλασμόν
τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σου λαβεῖν,
καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Επάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνῃς ψυχῆς,
βοῶντος τοῦ δούλου σε, καὶ τῶν προτέρων
κακῶν, παράσχου τὴν ἀφῆσιν· σὲ γὰρ ἐπικα-
λοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα· Ῥῦσαί με Θεοτό-
κε, τῆ πυρὸς τῆς γενένης, καὶ σῆσον ἐκ δεξιῶν,
τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τῆ Θεῆ,
ρόμφαία διήλθῃ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἠνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσω-

πούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Αθλητῆς γενναιότατος, ὠφθης ἐν σταδίῳ ἀ-
γωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα,
καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπια.

Γερεῖον ὀλόκληρον, Μάρτυς τῷ τυθέντι Λόγῳ
προσῆνεξαι, εὐωδία συντηρούμενος, τῶν σε-
πτῶν σου πόνων Καλλιόπια.

Νεκρωθέν τὸ σαρκίον σου, πόνοις ἀνευδότοις,
Μάρτυς πανόλβιε, τὴν ζωὴν σοὶ προεξένη-
σε, τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις Καλλιόπια.

Θεοτοκίον.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἐγεώργη-
σας ἀποσταίζοντα, γλεῦκος Δεῖον Πανα-
μώμητε, τοῖς πιστῶς αἰεὶ σε μακαρίζουσιν,

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατευθυνον δέομαι.

Κλειζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τρο-
χῶ γενναιότατε καὶ πυρὸς λαμπάσι, φλο-
γιζόμενος δρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεῶ ἐδέξω, ἀγγε-
λικαῖς ἐπιστασίαις, ἀθλοφόρε σοφέ Καλλιόπια.

Αοράτῳ δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπια τῷ Λυ-
τρωτοῦ ἡμῶν, οἱ παρανομήντες, παρελύθη-
σαν σὲ καταικίζοντες, τῆς φλογὸς σθεσθείσης,
καὶ σοῦ μηδόλως ἀψαμένης, ἐπινεύσει τοῦ πᾶν-
των δεσπόζοντος.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς αἰκίαις, οἷά περ χρυσοῦς
ἐν καμίνῳ ἀπῆστραψας, καὶ ὡς Δεῖος
φυλακῆς, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξεων,
φυλακαῖς ἐβλήθης, τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύ-
σας, πολυθέου μανίας τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῆς προγονικῆς δια-
σοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ,
Γαβριήλ σοὶ βοῶμεν πανάμωμε. Χαῖρε μόνη πᾶν-
των, ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία. Χαῖρε πάντων
Μαρτύρων κραταίωμα.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπαύχασόν
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Aprile .

4

Γδοῦσά σε καλλοναῖς, στιγμάτων κ' ἀλλωπιζό-
μενον, ἢ σὲ τεκοῦσα Σοφέ, χαρᾶς οὐσα ἐμ-
πλέως, Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη, καὶ
σεπτῶς καταφιλοῦσά σε.

Ωράθη σοὶ ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς
ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνή, ἠνέχθη σοὶ
Ἄγιε, σὲ παραθαρρύνουσα, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶ-
νας, ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παραδείσος νοητὸς, ὠράθης Μάρτυς πολυά-
θλε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν μέσῳ κτη-
σάμενος, τὸν σὲ μετοικίσαντα, πρὸς τὰς αἰῶ-
νίους, καταπαύσεις Καλλιόπια. Θεοτοκίον.

Γάτρευσόν μου Ἄγνη, ψυχῆς τὰ ἄμετρα πται-
σματα, καὶ φώτισόν με τὸν νοῦν, αἰεὶ σκοτι-
ζόμενον, πάσαις παραβάσεσιν, ὅπως ἐν αἰνέσει,
κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ,
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἁγίου.

Συναξάριον.

Τῆς Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρ-
τυρος Καλλιοπίου.

Στίχοι.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν παγεῖς ξύλῳ,
Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξαίζει Λόγον.

Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγῆρω ἐβδόμη εὕρεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως,
υἱὸς γεγονώς Θεοκλείας, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δε-
διδάχμενος ὠρμητο δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, τρα-
φεὶς παρὰ τῆ μητρὶ εὐσεδῶς, καὶ ταῖς Δεῖαις ἐμμελετή-
σας Γραφαῖς. Ἐπικειμένου δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν
διωγμοῦ, ἐαυτὸν ἐπιβρώσας, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς παραι-
νέσεις πρὸς τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου
δεξάμενος, αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαξιμὸν
εἰς Πομπηίου πόλιν· καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ τοῦ Χριστοῦ
ὄνομα κηρύξας, εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας δεσμεῖται, καὶ
μολύβδαις τύπεται, καὶ ἐπὶ τροχοῦ κατατείνεται, καὶ κα-
τωθεν πυρὶ κατακαίεται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασία, ἧ, τε τρο-
χὸς ἔστη, καὶ διεψυχράνθη τὸ πῦρ· φρικτὸς δὲ τοῖς ἀρῶσι
(διασπαραχθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν,) ὁ Ἅγιος φανείς,
ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· ἐν ἧ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰσελθοῦσα,
ἀπέματτε τοὺς ἐκ τῶν τραυμάτων αὐτοῦ καταρρέοντας
ἰχθῆρας. Διαδοῦσα δὲ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἅπασαν πτωχοῖς,
καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, πεντήκοντα σύμπαν-
τας ὄντας, ἀπαλλάξασα τῆς δουλείας, συνῆν καὶ συνεψάλλε
τῷ Ἁγίῳ. Φωτὸς δὲ περὶ τὴν φυλακὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτὸς γενομένου, καὶ φωνῆς ἀνωθεν ἐνεχθείσης, δι' ἧς ἡ
τοῦ Μάρτυρος παρρησία καὶ ὁμολογία ἐμακαρίζετο, ἔτι
μᾶλλον ἐπτερωθὴ πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Ὅθεν ἐπὶ τοῦτοις ἀνεύδοτος μένων, σταυρωθῆναι κατε-
δικάσθη. Ἐκοινῶνει δὲ πάντως τῶν δεσποτικῶν παθῶν,
οὐ τῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ,
καθ' ὃν ταῦτα συνέβαινε, τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας Πέμπτης
ἐφισταμένης πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀνα-
στάσεως. Σταυρωθεὶς τοῖνον κατὰ κεφαλῆς, (τοῦτο τῆς

μπαράς αίτησαίμενος, και πάντε χρυσίνους έπιδούσης υπέρ τούτου τοίς διώκταις,) έπιγενομένης τε τής Παρασκευής, περι τρίτην ώραν τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Κατενεχθέντι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ περιχυθεῖσα και λειποφυχήσασα, ἀφῆκε και αὐτὴ τὴν ψυχὴν, και συγκατετίθη τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρι και υἱῷ αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Ἐχει Μιτυλήνη σε και τεθνηκότα,
Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστατήν μέγαν.

Οὗτος, τὸν Χριστὸν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ποθήσας, τὸν μωσαστὴν υπέρχεται βίον. Πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, ταπεινοφροσύνην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, ἐξησκήσατο. Ἐλετήμων δὲ πάντῳ γενόμενος, εἰς τὸν θρόνον Μιτυλήνης ἀνάγεται· ἐν ᾧ καλῶς διαπρίψας, και τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιόντι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, και τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγνώωναι τούτους ποιήσας, και ἐν σώματι τελῶν, διὰ τῆς υπερβαλλούσης ἐγκρατείας, Ἀγγέλοις ἀμιλληθεῖς, τοῦ βίου μεθίσταται, διὰ Θεοῦ ἀστέρος εἰς ἐξόδου αὐτοῦ, οὐ μόνον αὐτῷ μνησθείσης, ἀλλὰ και πάσῃ τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ. Πηγᾶς δὲ θαυμάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ λειψάνων τοῖς προσιοῦσι χαρίζόμενος, πᾶσιν ἐστὶν ἀξίεραστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ρουφίνου Διακόνου.

Στίχ. Σφαγῆς λογισθεῖς ὡς πρόβατον Ῥουφίνος,
Σφαττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, ταῖς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα, και τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὀπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,
Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων διακοσίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Σινώπῃ ζήφει τελεωθέντων.

Στίχ. Ἀνείλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ζήφος,
Οἷς ἀνδρικός νοῦς, ἀνδρική και καρδιά.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
• δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
• σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
• εὐλογητὸς εἶ.

Οὐδαμῶς ἀπονείμας, ἀλογώτατον σέβας ξοἰ-
νοῖς ἐνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, υπήνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν Καλλιόπιδε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υψηλῇ διανοίᾳ, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθης ἐπὶ ζύλου, Δελήσει ἀντιστρόφως, τὴν πορείαν ποιούμενος, πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ, υπέρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Πολυτρόποις αἰκίαις, ἐμιλήσας γενναίῳ Μάρτυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθης, κραυ-

γαζῶν ἐν ὑψίσταις, ἀγαθῶν Καλλιόπιδε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας· διὸ σε κατὰ χρεός, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός α

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐ-
• ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτης ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, και Αὐτρωτὴν
• ἀνεθόρα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμῳ Θεῷ σφαττόμενος, ἀθλητὰ Καλλιόπιδε, πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἔφυγες· καιρῷ τοῦ τιμίου δὲ, πάθους Χριστὸς δοξάζει σε, Μάρτυς ἀντιστρόφως, σταυρωθέντα Δελήσει, πρὸς θείας καταπαύσεις, προσκαλόμενος ὄντως, τοῖς θείοις ἀσώματοις, συντάττει σε θεόφρον.

Ολοαμπῆς ὡς ἥλιος, ἀνατείλας Πανεύφημε, τὴν ὑπ' οὐρανόν, κατα φωτίζεις πάντοτε, ἀκτίσι τῶν ἄθλων σου, και διεγείρεις ἅπαντας, νῦν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, βοῶντας· τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύμαστον, Μάρτυς ἀθλητὰ, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνδειξαίμενος, ταῖς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, νῦν συνηριθμηθῆς, εὐκλεῶς ἀναμέλπων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς υπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, και ἀγκαλάις ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βασιάζοντα, παντοδυναμῷ νεύματι· ὄθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τῷ ὁ οὐρανός, και τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, και ἡ γαστήρ σε
• γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
• Θεοτόκε, Ἀγγέλων και ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ
• μεγαλύνουσιν.

Ιστῷ πτερωθεῖσά σου ἡ ψυχὴ, τοῦ Ἀγίου Πανόλβιε Πνεύματος, τὸ χαλεπὸν, πέλαγος διήλθε τῶν αἰκισμῶν, και τοὺς λυμένους ἔφθασε,

τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τῷ πλά-
νου, δολίας παρατάξεις, θεία πλημμύρα τῶν
αἱμάτων σου.

Ωραῖος νεανίας ἀποφανθεῖς, καλλοναῖς τῶν
ἀγῶνων ἐξήστραψας, ἡλιακῶν, πλεον ἀ-
θλοφόρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν Πιστῶν ἐφώτι-
σας, Μάρτυς Καλλιόπιε ταῖς ψυχαῖς, τῶν πόθῳ
τὴν ἀγίαν, καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτελούντων
σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικὴν, τὸν στερ-
ρὸν ἀθλητὴν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νῦν
ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτῷ, κατατρυφῶντες
σήμερον, πόνοις, οἷς ὑπέστη διὰ Χριστὸν, γεν-
ναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθείας, κατασρε-
ψάμενος τὸ ἄθεον.

Ἡ θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύ-
ζει ὡς νάματα θαύματα· ἦν οἱ Πιστοὶ,
πάντοτε κυκλῶντες περιχαρῶς, καὶ πόθῳ ἀσπα-
ζόμενοι, τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν, ἀντλή-
σι τὴν ἀγίαν, δοξάζοντές σου μνήμην, Μάρτυς
Κυρίου Καλλιόπιε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι ταῖς μυστικαῖς, τοῦ
νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, Μῆτερ Θεῷ,
καὶ τῶν λογισμῶν μου τὸ χαλεπὸν, κλυδῶνιον
κατεύνασον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαλη-
νοὺς, ὀδήγησόν με μόνη, ἢ πάντων σωτηρία, ὅ-
πως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ο Εἰρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.
Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ὡς σύνηθες. Εἶτα
ἢ Α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν
Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου Ἀκολουθία, ὁπότεν
βούληται ὁ προεστώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἀ-
χραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα
πάνσοφα, θερμάχον θράσος, μηδαμῶς πτοσῶ-
μενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος· ὃν νῦν
ικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας,
θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὕς καὶ τεθεία-

σαι, ὑπερυψωθέντας, δυσσεβεῖ φρυάγματι, καὶ
παλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα,
τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἀμυναν, τῶν ἀφρόνων,
κινουμένης ἔνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῷ, συνεργὸς γενόμενος, ὡς
ἱερεὺς καὶ γεώργιον, ἐκατοστρεύοντας, καρ-
πὸν τῷ Δεσπότη, ταῖς ψυχαῖς προσήνεγκας, ταῖς
τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν θυσω-
πησον, στηριχθῆναι τὴν ἀρθόδοξον, Ἐκκλησίαν,
ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον καὶ νῦν, πάντα ὑπερμεί-
μενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατῆμε-
νον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον,
πρὸς πλάτος μετανόιας με ἴθυρον, πανσθενεστά-
τη σου, προστασία· καὶ γὰρ δύνασαι, οἶα Μη-
τηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποι-
να, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ
ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηκωδέσα ἔλεγε·
τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδω γλυκύτατε; ποῦ ἢ εὐ-
πρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς
μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ
• Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ
• ἐκ δουλείας, ὧδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶν-
• τες· Ἀσώμεν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Αἴγλην εὐσπλαγγνίας μοι Χριστέ, τῷ πηρω-
θέντι πταισίμασι, καὶ ἀμαρτίαις δεινῶς,
ἀνάτελον οἰκτίριμον, καὶ γνώφον ἀπέλασον, τῆς
ἐμῆς ἀβλεψίας, ταῖς πρσβεταῖς τῷ σῷ Ἱεράρχῃ.

Πᾶσαν ἐγεώργησας σοφέ, τοῖς πόνοις καὶ
ἰδρώσιν σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· καὶ
σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος,
εἶσεν τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.

Ωμοῖς σὸν σταυρὸν ἀναλαβὼν, καὶ τὰ τῆς γῆς
τερπνότητα, τῷ κοσμοκράτορι τῷ σκότους
ἀπορρίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ θησαυ-
ροὺς ἐκτίσω, τῆς αὐτοῦ αὐλοῦ βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Οπλον, καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ
ὄχυρωμα, καὶ θείαν ἀγκυραν, καὶ γέφυ-
ραν καὶ σκέπην, τὴν σὴν Θεοσύμφευτε, ἔχοντες
προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρούμεθα πάντων.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἔκ ἔστι
• δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα
• κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τῷ ὕψει μακάριε, ἐπιβάς τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰ
βάθη τῆ Πνεύματος, ἀξίως κατοπτεύσας,
καὶ θεωρίας δοχεῖον, γενόμενος Ὅσιε, αὐλιζή
σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας
σοφῆ, βασιλείαν τὴν αὔλον, ἐν ἣ τῷ ποι-
μνίῳ σου, θησαυροὺς αἰωνίους, πισῶς προητοι-
μάσας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἀπλασὸν Ὅσιε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς,
ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σε, καὶ τοῖς κατορ-
θώμασιν, Ἰακώβ καὶ εὐδείχθης, καθάρσει τοῦ
Πνεύματος, Ἰσραηλίτης νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Απάτορα τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ,
καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα
ἅπαντα· ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πιστεῖ ὑ-
μνοῦντάς σε, κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ οὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ὕψει περιφανῆς, γεγονῶς τὰς
ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἠφάνι-
σας, ἀριστεύσας λαμπρότατα· ἐλεήμων δὲ Πα-
τερ, γενόμενος Ὅσιε, δαψιλῆι χορηγία, πεινώσιν
ἐπήρκεσας· ὄθεν τὴν ἀγήρω, μετὰ τέλος κλη-
ροῦσαι, τρυφήν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώρ-
γιε, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πρόβω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχ-
θρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ
συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων με· ἀλλ'
ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε,
τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅ-
θεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπό-
ρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν
ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, πρεσβεύουσα ἐν παρ-
ρησίᾳ αὐτῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς προσκυνουσίν ἀξίως, τὸν τόκον σου
ἄχραντε. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε
κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ-

λείους, Θεὸς ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πι-
στῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἀ-
γνή, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνῶσιν ἐν πίστει, αὐτῆ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
• τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρ-
• κοῦσθαι, θεωπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
• ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὀλκάδα διασώσας, ἐκ τῆς
τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένι
καθώρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πα-
τερ Ὅσιε.

Αγγελοειδῆ, τὴν φρένα κεκτημένος, τῆς τρια-
δικῆς, Ἀγγέλων ὑμνωδίας, ἐπικροάσω γε-
νόμενος ἐν ἐκστάσει, ἔτι ἐν βίῳ ὡν Πανεύφημε.

Σὺ τῆ νοητῆ σφενδόνῃ ὠπλισμένος, ὡς ἄλ-
λον Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους,
ὠφρωμένον κατέβαλες Ἱεράρχα, Δαυϊτικῆ καὶ
θείᾳ πίστει σου. Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προστασία, κόσμη Παναγία, δυ-
σώπει τὸν ἐκ σοῦ, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σε·
σὲ γὰρ φρικτὸν ἱλαστήριον κεκτημένοι, τῆς αἵ-
μαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, Θεογονσίᾳ φαιδρῶ-
• νας τὰ πέρατα, φωτίσον με τῷ ὀρθρῳ,
• τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνεῖας στύλον, καὶ σωφροσύνης κλει-
δοῦχον Ἀοίδιμε, κεκτημένοι σε πάντες, τί-
χοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτικῆ προβλέψει, τὸ ἱερόν ἐνεδύσω ἀξίω-
μα, τῆς ἀμώμου Παρθένου, ὡς ἀμεμπτον
εἰς τοῦτο καλούσης σε.

Τὸν τοῦ ἐλέους οἶκτον, ἔμφυτον ἔχων καὶ
πάντοτε σύνοικον, γέγονας τοῖς πένησι,
δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον. Θεοτοκίον.

Τὸν οὐρανοῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ συλ-
λαβοῦσα Πανάμωμε, γέγονας ἀνωτέρα,
οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
• βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον ἐν σοί, εὐρὸν κα-
τασκηνώσιν, πνευμάτων ἤλασε, λεγεῶ-
νας πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης ἀνεδείχθης πυταμός, καὶ ρεῖθρον
πραότητος, οἷς ποτιζόμεθα, τὸν χειμάρ-
ρουν τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὅσιε.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδοναίς, τῷ πνεύματι ἔζησας· καὶ μετὰ τοῖς πάθεσι, συμπτωθέντα, διανίστησον Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς, ἀχρόκως ἐκλάμψακτα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον Πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός· Χιτωνά μοι παραίχου.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ τοὺς Παῖδας ἑροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ
 » παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν
 » σὲ Τεκῆσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
 » Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ ἐκλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντεῦθεν προέγνωσ πρὸς τὰ κρείττω, μετὰ στασί σου· καὶ νῦν χορεύεις Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖθεν μοναίς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἄνω βασιλείας, ἐστολισμένος εἰσηλθὲς ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐωχίαν τῆς αὐτῆς τρυφῆς.

Αμοιβὴν σοι τῶν πόνων ἐτοιμάσας, Δεῦρο πρὸς με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθοπόδοις· μεθ' οὗ ἀγάλλῃ Ὅσιε, εἰς αἰώνιους σκηναίς.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὡς μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων κατὰ χρέος, δορυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσί σε Δέσποινα, ὡς προσασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ δειορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
 » τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην καταπατοῦν-
 » τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίῳ
 » τὸν Κύριον.

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν με ζοφῶδη, Πάτερ κατεύνασον κλύδωκα, καὶ λιμένι γαλήνης, τῆς σῆς με καθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταῖς Θεαῖς διεξοδοῖς, τῶν τῆς ἀγάπης ἰδαίων, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, καὶ καρπούς εὐσεβείας, καιρῷ ἐναπέδωκας.

Ως ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων, καὶ ἐλατὴρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, καμοῦ τῆς ἀμαρτίας, τὴν νόσον θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκλαλήσει τὸν Θεῖον τοκετόν σου, Θεοκνήτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται, γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσιν.

Ὁ Εἰρμός· Οὐ δειορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
 » ἐν πυρὶ καὶ βᾶτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-

» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν Πιστῶν σωτηρίαν,
 » ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ταῖς τῶν σῶν δακρύων, πηγαῖς τὸν τῆς ἀκαθείας, ἐγεώργησας Ὅσιε, παραδείσον ἀμέμπτως, καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπίαν προβαλλῆ, τρέφων ἀρεταῖς τὸ Θεῖον ποίημα.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ, ἀνίσας λατρείαν, καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου σου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον, καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀρωμάτων, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεανδρικό σου τόκον, πανάμωμε Κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίστην τῶν αἰώνων, δυσώπῃσα μὴ διαλίπῃς ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν προδηλωθέντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Τῆ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγαθού, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αἵ εἰσι ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες Πανεύφημοι, ἐν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθήκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῷ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ηρωδίωνα Ἀγαθόν, καὶ Ἀσύγκριτον Ρούφον τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίζωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχόνοντα, κατὰ καρπὰ κλήματα, ἀποσάζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψῶσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τῆτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, ὁδοῦ ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος θελήματι, θεόπται Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας θεμελιοὶ, πύργοι ἀσειστοί, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρήτων,

μυστηρίων ὑπηρεταί, φωταγωγοί τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ως Θεοῦ Μήτηρ ἀφθoρος, καὶ ἀγνή καὶ παρὰ νόμον, καὶ ἀγνώστη πάση ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπόσημε, μὴ ἐσῆσε με ὅλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ρῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με. Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Πικροτάτως δακρῦούσαν, καὶ θρηνοῦσάν σε πάναγνε, ἐλεήσας ὥκτειρεν, ὁ ἐκ σπλαγχνῶν σου, σάρκα λαβὼν ὑπὲρ ἕννοταν, καὶ δρόσον ἐνστάξας σοι, ἐπεφώνει ὡς Υἱός Παῦσαι Μητέρα δακρῦούσα· εἰ γὰρ πέπονθα, ἐκουσίως Παρθένε, καὶ νεκροῦμαι· ἀλλ' ἐγείρομαι δοξάσαι, τοὺς σέ σεπτῶς μεγαλύνοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ ἀπόλυσις.

EIS TON OPΘPON.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, ὁ Κανὼν τῶν Ἀποσόλων, καὶ τὰ Τριῶδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποσόλων, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀποστόλοις πλέζωμεν ἔνθεον μέλος. Ἰωσήφ. Ὡδὴ ἀ. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τὰ ὕδατα παλαί, νεύματι θεῶν εἰς μίαν, συναγωγῆν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Αποστόλων Ἀγίων, τὴν παναγίαν συμφώνως, πανηγυρίζωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς μέλψωμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπεράγιον, καθικετεύουσι Λόγον, ἰλασμόν δωρήσασθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μανίας, τὴν σπηεδόνα σεβοῦντες, τοῦ λόγου ἄλατι θεῶν, ταῖς ψυχαῖς Ἐνδοξαί, ταῖς μωρανθείσας ποτε, πάσας ὑγώσατε, καὶ σεσωσμένους τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστήσατε· ὅθεν δοξάζεσθε.

Ο κλεινός Ἡρωδίων, Ροῦφος καὶ Ἀγαθος Φλέγων, καὶ ὁ Ἀσύγκριτος ἄμα, καὶ Ἐρμῆς ἄσμασι μακαρίζεσθωσαν, γνήσια γενόμενοι, καὶ Ἀντρωτῆ ἡμῶν φίλοι, καὶ σοφοὶ Ἀπόστολοι, καὶ θεῶν κήρυκες. Θεοδοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τῶν Ἀποσόλων τὸ κλέος, τῶν Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Πιστῶν στήριγμα, στρέψον δέομαι, τὸν περιτρεπόμενον,

ταῖς ἐπηρεαῖαι τοῦ πλάτου, ναῦνον καὶ σκοταῦμενον, ταῖς παραβάσει.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ στερέωσόν με.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολλῶν διηνοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτριζέσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, θεοειδεῖς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Οἶκος Τριαδὸς ἐδείχθη φωταγίδης Ροῦφε παναοίδιμε, καὶ ναοὺς θεῶν χάριτι, τῆς πλάνης ἠδαφίσας, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκκλησίας.

Λόγῳ σου θεῶν νεώσας Ροῦφε σοφέ, καρδίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων ἐδρέψω σωτηρίαν. Θεοδοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θεῖκην, ἀπρόσιτος Ἀχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε, καὶ σαρκὸς προσλήματι, ὅλως ἠνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Κάθισμα, Ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ακτίτες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαιδρύνετε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτίσι, καὶ σκότος ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμῃ, λαμπρυνόμενοι, φωταγίδεις Θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοδοκίον.

Εγγίζει ὁ κριτής, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος γρηγόρησον ψυχῇ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στεναξάσασα βέησον, τῇ Μητρί τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασιάνων, καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, παναχραντε Δέσποινα. Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Ως εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σε τὸν ἄρνα, κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακοῦργων ἐν μέσῳ, ἐβόα δακρῦούσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον ξένον; Μητέρα ἀνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφης, γνωσθήσεται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σε Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν, εὐχαριστῶντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Γαμα πιστοῖς, δια γλώσσης θεῶν προσφέροντες, γῆν τῆς ἀσεβείας ποικιρῶν, καταστροφῆ

Σοφὴ παρεδῶκατε, καὶ ὠκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν κτίσει· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων· μαίκαρ ἐνδεύεται πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θείαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πολίς τῶν Πατρῶν, πολιστήν σε μέγαν ἐπλαύτησε, μαίκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἀνω μεταίγοντα, ταύτην ἀληθέστατα· ὅθεν τιμᾶσε, θείοις μελωδήμασιν.

Θεοτοκίον.

Λόγω ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, θεογεννήτορ Κόρη λυτρούμενον· ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θείοις σε δοξαζομέν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πί τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συναγεγραφῆς, ὁ ἀικατάληπτος· καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Επί τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι, τὸ πλανηθέν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεοὶ Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σα χάρις, παρὰ Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἀγαθε· προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλήν καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, προφήτα Ἀγαθε, ὀπηνίκα χεῖράς σου, τῇ ἐκείνου ζῶνῃ ἔδησας.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν γῇ τοκετὸν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προεκείρῳ Πατρί· διὰ τῆτο μόνην σε, ὡς Θεῷ Μητέρα σέβομεν.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύνλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δεσπота, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κιθερνήτα διάσωσον.

Εθετο λαμπαδάς ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύοντας, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζῶνῃν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ὑγκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχισμα.

Εὔρεσε Ἀσύγκριτε ποταμὸν, ναμαίτων πλήρη, Ὑγκανία τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπταῖς

ἀρδεῖαις σου, καταρθευθεῖσα ἤνεγκεν, ὠραιότατα, τῷ Δεσπότη βλαστήματα. Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτός, τὴν δεξαμένην, νόμου θείου τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκί κυήσασαν, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν, ἀκίπαρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Ἀβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφῃ, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου, καὶ Ἐρμού.

Στίχοι.

Ἐὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον,
Ἡρωδίων καλλιστον ἤρατο στέφος (*).

Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ προφηταποστόλου
Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγμεσαν ὁ Φλέγων φλόγα,
Οὗς Δαυὶδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφ', Ἀπόστολος μέγας,
Ἐκλεκτὸν ὄντως· ὦ ἐπαίνου ἀξίου!

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα·
Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Ἐρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἐρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.

Ὁγδοατῆ μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελεές τε.

Τούτων ὁ μὲν Ἡρωδίων, οὗ ὁ Ἀπόστολος ὁ μέγας μέμνηται Παῦλος, τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις διηκόνει ἅπασιν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ' αὐτῶν χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, εἶτα Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Παλλοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὑπέστη πολλὰ· ἐπιστάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, πρῶτον μὲν ἔτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ συνέτριψαν. Εἶτα ξύλους κρουσθεὶς ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, ὕστερον μαχαίρᾳ κατασφάττεται.

Ὁ δὲ Ἀγαθος, ὁ τὴν ζῶνῃν τοῦ Ἁγίου Παύλου λαβὼν, καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας δήσας, τότε μὲν προεφήτευσεν, εἰπὼν· Ἦ ἀδὲ λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζῶνῃ αὕτη, οὕτω δῆσουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ μαστιγώσουσιν· ὃ καὶ γέγονεν· οὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδίεμυσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνιλεῖν ἐπεχείρησαν. Ὑστα-

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικηδήμου ὑποσημειοῖ, ὅτι περιττῶς γράφεται ἐνταῦθα ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος καὶ Ἐρμού, ὡς ἀλλαχού ἑορταζομένων· διὸ οὐδὲ Στίχους ἔχει εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μόνον τέσσαρας. Καὶ ὅτι μὲν ἑορτάζονται καὶ ἀλλαχού, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ἱμνωδὸς ἐξάκις ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν παρούσαν Ἀκολουθίαν, καὶ προσέτι, ἐπειδὴ τὸ ἐξῆς Συναξάριον τὸν Ἡρωδίωνα πρῶτον ἀναφέρει εὐθύς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συντετυπώθησαν ἐνταῦθα καὶ τὰ τούτων δίστιχα μετὰ τῶν λοιπῶν.

ρον δὲ ὁ Ἄγαθος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχόν αὐτῷ μέρος τῆς οἰκουμένης ἐκήρυξεν.

Ὁ δὲ Ροῦφος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεως τῶν Θηβῶν ἐγένετο. Ὁμοίως καὶ ὁ Φλέγων, καὶ οἱ λοιποὶ, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν μεταγόντες. Ἐν μιᾷ τοίνυν ἡμέρᾳ διαφόρως οὗτοι τιμωρηθέντες ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμακάριε Κελεστίνε, Χοροῦ διστᾶ μὴ μεμακαρισμένου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς ἀνατραφεὶς, δι' ὧν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἡξιώθη καθέδρας, Ζωσίμου Πάπα τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὃς τὸν μακάριον Βενιφάτιον, ὁ δὲ τὸν μέγαν διεδέξατο Ἰννοκέντιον. Ὁ δὲ Κελεστίνος, ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων, συγκαθεῖλε τὸν ἀσεβῆ Νεστόριον, δι' ἐπιστολῆς τὰς θεομισεῖς αὐτοῦ βλαφημίας ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας, καὶ τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ συνεργὸς εἰς τὴν αὐτοῦ καθαίρεσιν γεγονώς. Πολλὰ τε ἄλλα κατορθώματα λόγου καὶ μνήμης ἀξία κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῶν τῇ δε ἀπανίσταται, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν μετετέθη ζωὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, πέρσικῳ σεβά-
- » σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
- » ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Τῶν Πατέ-
- » ρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, τῶν ἐθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους παλαι τοὺς σεβομένους μάτην, κατεφώτισαν σοφῶς οἱ Θεηγόροι.

Ἐφλεξας Φλέγων ἱερέ, πυρὶ θείῳ ἄπασαν, τῆς ἀπάτης τὴν ἀκανθαν, καὶ καρδίας ἀθλίως ἐσβεσμένας, θέρμη Πνεύματος ἀνῆψας ἀριδῆλως.

Οἱ Μαραθῶνος οἰκισταί, προστάτην σε μέγιστον, καὶ διδάσκαλον ἀριστον, καὶ φωστῆρα καὶ ποδηγέτην σχόντες, Φλέγων Ἐνδοξε, τιμῶσί σε ἀπαύστως. Θεοτοκίον.

Νέος Παραδείσος ἡμῖν, ζωῆς ζύλον ἄχραντε, κεκτημένος γεγένησαι· οὐ ἡ βρώσις, τοὺς βρώσει τεθνηκότας ἀνεζώωσεν, ἀγνή Θεογεννητορ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Βαβυλώνια κάμιнос, τοῖς Παῖδας οὐκ ἔ-
- » φλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
- » Παρθένον διέφθειρε· διὲ μετὰ τῶν Παίδων πι-
- » στοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου
- » τὸν Κύριον.

Μακαρίζεσθω Ἄγαθος, Φλέγων καὶ Ἀσύγκριτος, Ροῦφος καὶ Ἐρμῆς ὁ εὐπλεπῆς, καὶ Ἡρωδίων σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότες θεοὶ Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου, καὶ ἐθνῶν διδάσκαλοι,

Ἐρμῆς ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε, πάσης ἐδηγὸς καὶ φωτισμός· ἐν ταύτῃ γὰρ ὡς ἥλιος, πολὺφωτος ἐπέση, τελῶν ἐξαίσιος, καὶ φωτίζων καρδίας, ἀβλεπτήσας πρότερον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα, Ἐρμῆ φέρων ἔνδοξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν, καθημένους ἐφώτισας· ἰάσεις καὶ σημεῖα τελῶν δὲ μέγιστα, ἐφειλκύνω πρὸς πίστιν, ἀπίστων τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Οἱ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ἐν χαρακτηρσι, μίαν Θεότητα ἠνωμένην τῇ φύσει, ἀπλῆν ἀδιαίρετον. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, Ἄχραντε οἱ δοῦλοί σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, μεσίτην ἀναταίσχυτον· κινδύνων ἡμᾶς σώζε, καὶ πειρασμῶν σεμνῆ, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Βαβυλωνία κάμιнос.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγράφεισαν ἐν
- » Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
- » ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
- » ὀλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπαδα, τὴν μόνην
- » Θεοτόκον, ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἐρώτατον χορὸν, συστησώμεθα πιστῶς, ἐν ὁμοιοῖα ψυχῆς, μακαρίζοντες θερμῶς, Ἐρμῆν καὶ Ἡρωδίωνα, Ροῦφον Ἄγαθον, Ἀσύγκριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον, τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ὡς ἐλαῖαι μυστικαί, δεδειγμένοι ἀληθῶς, οἱ Θεηγόροι ἡμῶν, καθιλάρυναν ψυχὰς, καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο ἀθέου δυναστείας, καὶ σκότους ἀγνωσίας· ὅθεν ἐπαξίως μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, ἐλυτρώσατε σοφοί, τοῦ Λυτρωτοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ἐδείξατε τὰς τρίβους, τὰς φερούσας ἐνθέῳ πεποιθήσει, πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν αὑράκιον.

Ἡ ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν ἀγίων Μαθητῶν, ἠκέτευε ἐκτενῶς, τὴν Τρισήλιον αὐγὴν, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν τὴν πρίμφωτον τε-

λύντων ὑμῶν μνήμην, καὶ ῥύσασθαι ἐκ σκότους,
καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φ λογοφόρος ὡς λαβίς, ὑπέδξω ἐν γαστρὶ,
ἄνθρακα τὸν νοσητὸν, καταφλέγοντα ἡ-
μῶν, τὰ πάθη καὶ φωτίζοντα, τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν, καὶ λύοντα τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας,
ἄχραντε Παρθένε πολυύμνητε.

Ο' Εἰρμός. Ἰὴν ἐν βάλτω καὶ πυρὶ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμ. καὶ τὰ λοιπὰ,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου,
τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ο πᾶνσοφος Εὐψύχιος, κατεπαιρόμενον ἀ-
λαζονία, τὸν ματαιόφρονα, πληγείς τῷ
ξίφει, αἰσχύνῃς ἐπλησε πολλῆς, καὶ συντηρηθῆθη
τοῖς στρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμε-
νος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶτερ
τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἔνδοξος, στύλος γεγένηται τῆς
Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀσειστος τῆς εὐ-
σεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοῖς
νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι, βλύζων ὡς ἐκ κρή-
νης τὰ ἰάματα. Αὐτῷ ταῖς ἰκεσίαις, Εὐσπλαγ-
χνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ως κρίνον εὐωδίασας, πᾶσαν δianoian ταῖς
ἡδυνόοις, ὁσμαῖς τῶν ἀθλῶν σου, γεν-
ναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφέ, πλάνης
τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας, ἥλιος καθάπερ ἐν
τοῖς πέρασι, πρεσβεῶν δωρηθῆναι, ἅπασι σω-
τηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α γνή Θεογεννήτρια, ἡ τὸν σωτήριον τεκῆσα
Λόγον, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου πειρα-
τηρίων, τῷ πολεμήτορος ἐχθρῷ· φώτισον ἡμῶν
τὰ αἰσθητήρια· ἴθυνον ἡμῶν τὰ διαθήματα, πρὸς
τρίβους σωτηρίας, ὅπως σε πιστεῖ Κόρη πᾶν-
τες δοξάζωμεν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ
τεκοῦσα, μόνε Μακρόθυμε, ὄδυρομένη, δά-
κρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς
χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ πρὸς τὸν

Aprile.

5

ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνε σου τὸ μα-
κρόθυμον πολυεύσπλαγχνε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς Εὐψυχίου εὐψύχως ἄδω πόνους. Ἰωσήφ.

Ἦδη α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υ γράν διόδυσσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσρα-
λίτης ἀνεθόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Τ οὺς ἀθλοὺς εὐψύχως μάκαρ τοὺς σοὺς, Εὐ-
ψύχιε Μάρτυς, ἀναμέλπων σὲ δυσῶπῳ·
ἔχων παρρησίαν, τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν πα-
δῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ο νοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, ἀνέ-
νευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ τερ-
πνῶν, καὶ ὅλος ὠραῖος ἀπεφάνθη, κατὰ παθῶν
βασιλεύσας Εὐψύχιε.

Υ φάνας ἱμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων ἀρίστων,
καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι τού-
τῳ καὶ παρέστης, ὠραῖσμένος Κυρίῳ Εὐψύχιε.
Θεοτοκίον.

Σ αρκὸς ὁμοιώματι γεννηθεῖς, ἐκ σοῦ ὁ Δε-
σπότης, ἐκαιούργησε τὴν ἡμῶν, πεπα-
λαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς οὐ-
ρανίους εἰργάσατο.

Ἦδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
σμένων· καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ε μφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἀφρο-
νες, σὲ δυσμενεῖ, ἄρχοντι ἀφρόνως, δαι-
μονίοις λατρεύοντι.

Υ ψει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι Ἁγ-
γελος, ἐπιφανεῖς, σὲ παραθάρρύνει, ἀθλο-
φόρε Εὐψύχιε.

Ψ ἄλλων τῷ Κυρίῳ σε, πάσης χαρᾶς ὄντως
πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ· ὄθεν καὶ εὐψύ-
χως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας. Θεοτοκίον.

Υ μνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἄ-
δει σοι, Κόρη σεμνή, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις,
κνηφόρος γενόμενος.

Ο' Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐψύχως τὸν καλόν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνί-
κησας ἐχθρόν, τὸν πολέμιον Μάρτυς, βρα-

βείον τὰ θαύματα, ἐκ Θεῆ κομισάμενος· ὅθεν
ἀπασα, ἢ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία, μακαρίζει σε,
ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, συμφώνως Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρτε βροτοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου·
αἰνέσατε αὐτήν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· δο-
ξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες·
δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι, Χαί-
ροις εἰπόμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφώνως, πιστῶς
εὐφραϊνόμενοι. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου!
ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον. Ὁ
τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κα-
τάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κα-
τακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρ-
χοντα πενητεύουσι, μαρτυρίου ὄλθον ἄ-
συλον, καὶ χαρὰν ἀγῆρω ἀντικτώμενος.

Γερῶς φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστη-
λίτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑπα-
χθῆναι πλάνῃ δεισιδαίμονι.

Οὐ λιμός οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ τῆς παρουσίας
τρυφῆς ἀπόλαυσις, τῆς ἀγάπης σε τοῦ
Κτίσαντος, διαστῆσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα Δυνάμειν, τῶν ἐπουρανίων σὺ
χρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτε-
ρον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
» τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχε ἡμῖν φιλόφρονε.

Εφερες σαρκός, τὰς αἰκίσεις καρτεριάτατα,
ἀναρτηθεὶς Μάρτυς Εὐψύχιε, παραπλη-
σίως, τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

Υμνεῖς τὸν Χριστὸν, τὰς πλευρὰς Μάρτυς
ξέομενος, καὶ τὴν δορὰν προσαφαιρούμε-
νος, ἀνδρειοστάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψευδούς τὴν ἀχλὺν, ἀληθεία Μάρτυς ἔλυ-
σας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου, δει-
ξας ἀσόφους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορεύοντας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέ-
σποινα, κεκτημένων ἀπαύσως πρέσβευε,
ὅπως μελλούσης, λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
» ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄθῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθα-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Χειμαῖζει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ
ἰσχύει δὲ βυθίσαι σε μάκαρ· τὸν γὰρ
Χριστὸν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρρώγῶν
ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνόν, τῆς
αὐτοῦ βασιλείας Εὐψύχιε.

Οραῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυ-
χῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὡφθης αὐτοῖς
φοβερὸς καταπλήττων, ὑπομονῇ τὴν ἐκείνων
κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀ-
γῶνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς
σου ὑπέλθῶν σε ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς, καὶ
βασάνων ἰδέαις, ἀπεπειράτο τὸ εὐτόνον λύειν
σου, ὁ τύραννος· ἀλλὰ στερρῶς, ὑπομείνας νε-
νίκηκας ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον συμπτωθέντα με ὄλον, ὡς τοῖς
πάθεσιν ἀνοίξαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ,
ἀγαθῇ μεσιτεῖᾳ, πρὸς μετανοίας εἰσόδου εἰσα-
γαγε, καὶ σῶσόν με ἢ τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα
τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἀγίου Μάρ-
τυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,
Ὁὗ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.

Φάσγανον ἀμφ' ἐνάτην Εὐψυχίου ἔκταμε
λαίμον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Καππαδοκῶν χώρας (*). Ἀνεπί-
ληπτον δὲ τὸν βίον κεκτημένος, γυναῖκα ἠγάγετο νο-
μίμως. Ζήλω δὲ θεῷ πυρωθεὶς, καὶ Χριστιανῶν τὸς πλείο-
νας προσλαβόμενος, καθέλειν ἐκ βάθρων τὸν ναὸν τῆς Τύ-
χης ἐπιλεγόμενον, εἰς ὃν ἦν προστετηκὼς ὁ παραβάτης Ἰε-
λιανός, τὰς σπονδὰς καθ' ἐκάστην προσφέρων. Καὶ ἐπειδὴ
ἐγνώσθη τὸ γινόμενον, σχεδὸν πάντας τοὺς Χριστιανούς ἐ-
κέλευσεν ἐξορίαις καὶ καλᾶσαι ποικίλαις παραδοθῆναι· τὸν
δὲ Μάρτυρα Εὐψύχιον, ὡς αἴτιον γινόμενον τοῦ τοιαύτου
δράματος, ξίφει καθυποβλήθη· καὶ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν
πέρας τοῦ βίου ἐδέξατο.

(*) Γραπτὸν ἴσως: ἐκ Καισαρείας τῆς Φιλιππῶν,
εἰς ἣν ἦλθεν ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἱστο-
ρίαν (Ματθ. ιε'. 13), καὶ τὴν τοῦ διστίχου Ἰάμβου περίλη-
ψιν· ἄλλως δὲ ἀκολουθεῖ ἐναντιολογία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἑπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπτάς μαθητῶν συντίμηται Βαδίω,
Εἰς οὐρανὸς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεοῦ θρόνος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα,
Ἡ χριστολατρῶν ἀνγενότμητος φαλαγξ.

Ο Βασιλεὺς Σαβώριος Περσῶν, κατὰ τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων χώρας ἐλθὼν, εἶλε πόλιν Βιζάντιον, οὕτω καλουμένην. Ἀνελθὼν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὅπλα κινεῖν δυναμένους, τὸν ἀπόλεμον ὄχλον σὺν γυναιξὶ καὶ γέρονσι καὶ παισὶ, τὸν Ἐπίσκοπον Ἡλιόδωρον, καὶ Δησαῦν καὶ Μαριαβ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ περιποιήσατο.

Ἐν αὐτῷ οὖν (τῷ χρόνῳ) μέλλων τελευτᾶν ὁ ἐπίσκοπος Ἡλιόδωρος, Δησαῦν τὸν πρεσβύτερον κεχειροτόνηκεν ἀντ' αὐτοῦ. Τῆς οὖν εἰθυίας δοξολογίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδελφᾶρ τῷ Σαβωρίῳ ἀνήγγειλεν, ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ἐαθόντες Χριστιανοί, Δησαῦν πρὸς προστάμηνον, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. Πραστάξαντος δὲ αὐτοῦ, ἤχθησαν τριακόσιοι ἄνδρες, καὶ μὴ πεισθέντες σέβας προσενεγκεῖν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπειμῆθησαν· ἐξ ὧν πέντε φιλοφυχήσαντες, ἐπ' ἀπώλεια ἑαυτῶν, τῷ Βασιλεῖ προσῆλθον, καταπειθεῖς αὐτῷ γενόμενοι. Εἰς δέ τις, τὸ ὄνομα Αὐδισσοῦς, μὴ καιρίαν δεξάμενος τὴν πληγὴν, οὐ συνανηρέθη· ὃν ὕστερον, ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀσεβῆς τις ἐπιθέμενος, ἀνείλε μαχαίρα, οὐκ ἀπὸ δὲ δεξάμενος τὴν σφαγὴν· καὶ γὰρ προειδυσφόρει καὶ ἔστανε, τῶν συμμαρτύρων ἀπολειφθεῖς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Αὐδισσοῦς μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Ὡν αἰχμαλωτος Αὐδισσοῦς τὴν τύχην,
Ἡλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδὸς λύτρον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄρσσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ ἡμοῖς Μαρτύρων κριθμῆθης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμακάρα, καὶ ἀρισεύσας χάριτι, Ἀθλητᾶ Χριστοῦ μεγαλῶς.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! θρακὸς αἵματος ἠλλαξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν Σοφῆ, ἐν ἧ καὶ ἀναμέλπει· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἠνοίγησάν σοι πόλου, τετμημένῳ διὰ ζήφους ἀνιόντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ ὑπὲρ

των σοι Τρισμακάρα, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίαν.

Ο ῥος Προφήτης Δανιήλ σε, θείῳ Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένε· ἐξ οὗ λίθος Χριστὸς, ἀνευ χειρὸς ἐτμήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικητῆς τυράννων, καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις· ὅθεν εὐχαρίστως, σὲ ὑμνοῦντες Ἐνδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι, νοσοῦντων παῖθι, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, ἐξιώσθαι χάριτι θεόφρον Μάρτυς· ὅθεν σοῦ τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμναλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπελθὼν ἀνδρείως, τὸ ἀγώνων σταδίου Μάρτυς ἐξέστης, μέχρις ἀρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὁλος, ἀκλινῆς ἀκράδαντος· ὅθεν τοὺς στεφάνους, ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίαν.

Συμπαθῆς Παρθένε, ἢ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταισμάσιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥάθυμιά, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὁ Εἰρμός: Νικηταὶ τυράννου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ικρίῳ ἀνηρτήθης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθῶς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὐσεβῶν εὐσπλαγγνία, Μάρτυς Εὐψύχης.

Ωράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῆ τελειώσει· ἀντί γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Συνήφθης ἑρανίαις, Μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλῃ Μαρτύρων τοῖς ταίγμασι, στεφανηφόρος· καὶ νῦν ἡμῶν πρόσστηθι.

Ημῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν μέμνησο, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εὐψύχης.

Θεοτοκίον.

Φωτί τῆς μετανοίας, αὔγασον Παρθένε, τῆς
ἀμαρτίας νυκτί με σκοτούμενον, καὶ ῥα-
δυμίας ὀμίχλη συγκαλυπτόμενον.

Ὁ Εἰρμός: Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα βίασα-
να, Ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρτερώτατα, καὶ
πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον,
μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγαλλεσθαι, ὡς τῷ
δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐνικῆσαν, τῇ
ἐνθάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τῷ Πνεύματος χάριτι.

Ὁ περιδοξὸς Μαξίμος, καὶ ὁ μέγας Τερέν-
τιος, ὁ κλεινὸς Πομπηῖος, καὶ Μακάριος,
Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμίσθωσαν ἄσμασι,
σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπὸς, τῶν Μαρτύρων κατά-
λογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασι-
λείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πλη-
ρούμενοι.

Ὁ ὑλιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θά-
νατος, τῆς ἀγάπης Ἐνδοξοὶ τῷ ποιήσαν-
τος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὰ ἐκληρώσα-
σθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφήν ἀδαπάνη-
τον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην.
Ἀλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότης, τὸν ἰλα-
σμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, κιβωτόν σε ὡς πάγ-
χρυσον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, ἀπαστραί-
τουσαν, καθικετεύω καὶ δέομαι· τὴν πάθεισιν
ἐκδοτον, καὶ ἀθλίαν μου ψυχὴν, φωταγωγῆσον
Δέσποινα, ῥυομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος
τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδὸν μοι σωτηρίας, παρε-
χομένη πρεσβείαις σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἀμνὸν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν
ἐκούσιον, καθορῶσα Δέσποτα ἡ πανά-
μωμος, καὶ πολυύμνητος Μήτηρ σου, ἐβόα θά-
κρυσσα· Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχῃ

παμφίλτατε; συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαί
σοι Λόγε· μὴ εἰσῆς, τὴν ἀσπύρωσ σε τεκῆσαν,
μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Πληθὺς με σῶζοις καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
» Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσ-
» ραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ἄσωμεν.

Πληθὺς Ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκ-
δυσώπει, πλήθος ἔχοντα οἰκτιρμῶν, τὰ
πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν
εὐφημήσω πανήγυριν.

Αατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ Ἀθλο-
φόροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θεοῖς, οὐδόλως
ἐνείματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ θυσία προσή-
χθητε.

Ἡ κύρωσαν δόγμα θεοστυγῆς, καὶ μέσον
Ἡσαδίου, τεσσαράκοντα Ἀθληταί, ἐκήρυξαν
Λόγον σαρκωθέντα, τὸν ἀλογίας τὸν κόσμον
ῥυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννη γεν-
ναίως, ἀπεκρούσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπη
τηρέμενοι τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς θυμὸν κινήθεντες
τὸν δίκαιον.

Θεοτοκίον.

Ὑμῶν σε Παρθένε, ὅτι Θεὸν, πανύμνητε μό-
νη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίων αἵ-
μάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀ-
πεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμά, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κύ-
ριον, οἱ Ἀθληταί, ἔναντι τυράννων, ἐνα-
θλοῦντες στερρότατα.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταί θανεῖν
εἶλοντο, διὰ Χριστὸν, καὶ πολυθείας,
πλάγην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Εἴλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος δέ-
σμοι, διὰ Χριστὸν, οἱ περὶ τὸν θείον,
γεγονότες Τερέντιον.

Θεοτοκίον.

Σώσον με κυήσασα, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, Μήτηρ ἀγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πολυτάραχον κλύδωνα.

Ὁ Εἰρμός: Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ αἱμάτων οἰκείων οἱ Ἀθληταί, ἑαυτοῖς πορφυρίδα βράσαντες νῦν, ὠραῖοι τοῖς σίγμασι, τῷ Χριστῷ προσπνέχθησαν, τρισηλίου δόξης, φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα. Οἷς ἐν πίσει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἄφεςιν τοῖς μέλπεσι, καὶ πιεῶς ἐκτελέσει, τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Οτῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προσάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμόν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πέθω, καὶ πίστει πανύμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβω χορός· οἱ γνωστοὶ δὲ μακρόθεν ἴστανται νῦν· μόνη δὲ συνέχομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν σφαγὴν σου τέκνον, ὀρώσα τὴν ἄδικον, ἡ Παρθένος ἔλεγε, τὰς ὄψεις σπαραττούσα. Δεῦρο πᾶσα κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συναίλησον, θρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκραξον· Δόξα σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, ὅτι θέλων πάσχεις ὑπεράγαθε, καὶ ἐκουσίως σταυροῦσαι, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἦ δὲ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οραϊώθητε Μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσεις φαιδρυνόμενοι, ὑπὲρ σάπφειρον χρυσίον τε, καρτεροῖς, ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριάδος δεξάμενοι, πάντα πόνον, πᾶσαν νέκρωσιν, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον· δαίμοσιν ἀφρόνως ἐκ ἐπιθύομεν, οἱ Θεόφρονες ἐκραύγαζον, ὁμίλοι ντες πόνοις καὶ κολάσεσιν.

Ιαμάτων χαρίσματα, χάριν ἀδαπάνητον, ῥῶσιν ἀπαυστον, ἀναβλύζοντες Μακάριοι, τῶν ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε. Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς κυκλιμένος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι· σπεῦσον σῶσον με, τὸν Σωτῆρα Λόγον ἡ κυήσασα.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφόροι, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πανεύφημοι.

Αιμάτων ἐπιρροαῖς ξηράναντες, τῆς ἀπάτης, τὸν βυθὸν Μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν κατήρδεύσατε.

Λογίων τῶν ἐνθέων πληρέμενοι, Ἀθλοφόροι, τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Λυτρώμενος ἐπέφανεν Ἀχραντε, τῆς ἀνθρώπου, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἄνθρωπος Κόρη γενόμενος.

Ἦ δὲ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῶ μὲ ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ισχυῖ σου, Ἰησοῦ νευρημένοι, ἐξενεύρισαν ἐξουσίαν σου, Ἰησοῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοὶ, ἀνεδείχθησαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίοντες, καὶ ῥίψαντες τὸν ἰσχυρὸν, οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας, τὸν πολύμορφον ὄφιν, καὶ τὴν τούτου τοῖς ποσὶ σου συντρίψας, ὡς ἀληθῶς, κεφαλὴν, νικηφόρον, τῇ κορυφῇ σου διαδήμα εἴληφας, Γερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων συμμετοχῆ.

Ιάματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει, καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει τὰς φάλαγγας· ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι. Θεοτοκίον.

Κατάσκιον, προσῶρα σε ὄρος, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ Θεότοκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον διέσωσε, τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς, ἀμαρτίας δεινῶς συνεχόμενον.

Ὁ Εἰρμός: Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ι'. Τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανῆ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ· ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι.

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίω;

Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὓς ἡ καρδία.

Ἴδωμεν οὓς τέμνουσιν ἀθλητὰς, ὄσοι.

Δεκαὶς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ἀσφάραγον δεκάτη γε Γερέντιος ἐξυπεκάρθη.

Ὅσοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου βασιλέως, καὶ Φουρτουριανοῦ ἡγεμόνος· ὄρμητο δὲ ἐξ Ἀφρικῆς. Καὶ φοιτήσαντος δόγματος ἐξόμνησαι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχομένους, καὶ μὴ πειθομένους τῷ Βασιλεῖ, παντοίως κλάζεσθαι, ὄρωντες οὗτοι οἱ τριακοντά πολλοὺς ὑποσκειζομένους, καὶ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομαλοῦντας, συνωμονόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνστήναι, καὶ τῆ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γενναιότητι ὑπὲρ Χριστοῦ καλῶς ἀνδρῖσασθαι· ἀναμνήσαντες ἀλλήλους καὶ τῶν τοῦ Κυρίου ῥημάτων, ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πιστοὺς ἐπέληψε, μὴ δεδοικέναι, λέγοντος, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ ψυχῆς ἐπιλαβέσθαι μὴ δυναμένων.

Ἐπεὶ δὲ, προσαχθέντες τῷ ἡγεμόνι Φουρτουριανῷ, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως, καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τιμωμένων ξοάνων διεξῆλθον, τούτους μὲν ὁ ἡγεμὼν προσέταξε βληθῆναι εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Θεόδωρον, μεταστειλάμενος, ἤδη καὶ πρότερον εἰς ἐξέτασιν ἐλθόντας, ἀποστήναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως παρήκει, καὶ προσελθεῖν τοῖς εἰδώλοις. Ἐυστάντων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἄτρεπτον ἐνδειξαμένων ἐξ ὧν εἶπον καὶ ἔπαθον, ῥάβδοις ἀκανθώδεσι καὶ τραχείαις, καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφθησαν, ἐκ διαδοχῆς τῶν τυπτόντων, ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαδείκνυσθαι τὴν ἔνδον τῶν σπλάγγνων αὐτῶν οἰκονομίαν. Εἶτα ὀβελίσκοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν νώτων ἐπάρρισαν, καὶ καταχυθέντες κράματι, ὄξει συντεθέντι καὶ ἄλατι, τριχίνοις ὑφάσμασιν ὑπετριβήσαν. Ἀπογνοὺς οὖν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, μᾶλλον δὲ περιαλγῆς γινόμενος, εἰς διὰ προσευχῆς οἱ ἄγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξόανα κατέβαλον, ἀποτιμηθῆναι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προσέταξεν.

Ἀχθέντες δὲ οἱ περὶ Τερέντιον, καὶ παρρησιασάμενοι, αὐθις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν, προσδεθέντες κλοιοῖς περὶ τὸν τράχηλον, καὶ πέδαις ὑποβληθέντες τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ἀλύσει περιδεθέντες, ὑπήνεγκαν, ὑποκειμένων αὐτοῖς τριβόλων σιδηρῶν, καὶ ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἄσιτοι διέμειναν· εἰσαγωγὴ γὰρ σίτων ἀπηγορεύθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς δεσμοφυλαξίν. Ἄλλ' ὅμως ἐν αὐτοῖς ταῖς δεινοῖς ἀντιλήψεως ἔτυχον παρὰ Θεοῦ, δι' ἐπιστάσις Ἀγγέλων τῶν δεσμῶν ἀποπεσόντων· καὶ τροφῆς αὐτοῖς χορηγηθείσης, αὐθις νεαροὶ τῷ ἡγεμόνι παρέστῃσαν, καὶ ξεσθέντες, Σηρίοις ὑπεβλήθησαν, ὧν οὐδὲν αὐτῶν ἤψατο. Ἀπειπῶν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, εἶπει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Στίχ. Ἀφῆκεν Ὀλδᾶ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ Πνεύματος γέμουσα Δείου πυθία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχ. Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ σέφος.

Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευίτης Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευϊαθὰν αἰσχύνει.

Ὅσοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν· καὶ ὁ μὲν Ἰάκωβος ὄρμητο ἀπὸ κώμης λεγομένης Φαρναθᾶ· ὁ δὲ Ἀζᾶς ἀπὸ κώμης λεγομένης Βιθνηραῶ. Συλληφθέντες δὲ, καὶ παραστάτες τῷ ἀρχιμάγῳ Ἀχοσχαργᾶν, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησιαῶ ἀπολογήσαντες, σίνηπι μετὰ ὄξους τοῖς μυκτῆραιν ἐδέξαντο. Εἶτα τύπονται, καὶ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπαίθριοι, τῷ νυκτερινῷ ψύχει καταπηγνύμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ πυρὶ, προστάξει τοῦ Ἀρχοντος, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνῆλθον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη-
• σαν τὴν φλόγα Σαρσαλέως, καὶ εἰς
• ὄροσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογη-
• τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσα εὐήκοα πρὸς Δείαν, ἀποπλήρωσιν Χρι-
στῆ τῶν προσταγμάτων, κεκτημένοι Σο-
φοί, ἐμέλπετε προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμος ἐνθέου Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προ-
στάγμασιν ἀνόμων, κελευόντων Χριστὸν
ἀρνεῖσθαι, ὃ βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποινᾶς ἐκδεδωκότες, ἀπρηνήσαθε
τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὀφθέντος ἐν γῆ,
καὶ σὰρκα εἰληφότος· ὃ μελωδεῖτε Μάρτυρες·
Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἄνω τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατείναντες Γεν-
ναῖοι τὰς βασιάνους, στερότατη ψυχῇ
ἠνέγκατε βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρέυσαντας πάλαι τοὺς γενναίρχας, παρχα-
σεως ἀτόπου πλημμελεία, ἐν νηδυῖ Χριστὸν,
ἀρρέυστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγα-
γες, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐπαπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισθέντας
• τήτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Δυτρωτὴν

» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τυραννικοῦ πρό βήματος, ὁ Θεόφρων Τερέντιος, σὺν Ἀφρικανῷ τε, Μαξιμος Πομπηῖος, ὁ Δεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς Θεόδωρος, ἀμα τῇ λοιπῇ, τῶν συμμαρτύρων χορεία, Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων, καὶ τούτου τῇ ἀγάπῃ, γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Υπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουνοῦροι τυπτόμενοι, καὶ ἀνηλεῶς, οἱ ἄθληται ξεόμενοι, τριβόλοι κεντούμενοι, καὶ τοῖς θηροῖς ῥιπτούμενοι, καὶ πυρακτωθεῖσιν, ὀβελίσκοις τὰ σῆρνα, φλεγόμενοι ἐβῶν ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ρῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, τεθνατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσασαν, ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγῆ ἐξεκονίζοντες πάθη, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Ὅσπερ κιθάρα εὐρυθμος, κρηομένη τῷ Πνεύματι, καὶ τὰς διανοίας, τῶν πιστῶν ἠδύνησα, τετραριθμος πέφυκε, τῶν ἀθλοφόρων θεία δεκάς, Δεῖον κορυφαῖον, κερτημένῃ βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, πεπτωκυῖαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην, τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τῇ λόγῃ Πανάμωμε, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευράν, τῆ ἐκ τῆς γαστρός σου, σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ὁ Εἰρμός: Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἐ**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» **Ε**συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» **κατῆλθε** μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό
» **γαστρός**, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
» **Θεοτόκον** οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γαμα βρῦει ἡ σορὸς, τῶν Μαρτύρων ἐκ πηγῆς Δείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη αἰεὶ· προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, σῶμα καρδίαν καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ὡς ἀνθη Δεῖα τοῦ ἀγροῦ, ὡς περ ῥόδα μυστικά ἐξηθήσατε, καὶ εὐωδίας σεπτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσώ-

δη τῆ ἐχθρῆ, μακράν ἀπελαύνοντες, τῇ Δεῖα χάριτι, Ἄθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μαξιμον πιστοί, καὶ Ἀλέξανδρον ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα Πόμπιον, Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημήσωμεν, καὶ μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ἡγγικε, πρόσσεχε ψυχὴν, ἡ τῆ Κτίστικῆ τελευταία ἐπέλευσις· οἱ θρόνοι τίθενται· καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν· ὁ δὲ Κριτὴς ὡς ἀγαθός, βοᾷ Ἑτοιμασθητε· σπεῦσον ἐν βόησον· Ἰὼν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τῆ φωτός, τὴν ψυχὴν με ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησιν, τῶν παραβάσεων, ἐσκοπισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνόν, τῆς Δεῖας ἀνάδειξον, ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ὁ Εἰρμός: Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ἰα. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

εἰς τὸν εσπερινόν.

εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Χάριν, ἀπαντήσας δαψιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ Ἐπιστηθῆς τε καὶ Δείου κήρυκος, ταύτης πᾶσι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἰσαπόστολον ἀνύων Ὅσιε· ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρήρησιαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων καθικέτευε.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὅθεν καὶ τῆς κρεῖττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἀθλήσιν.

Ἐχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τῆ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψου σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρήμενος, πάντα συμφορῶν

καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμῶντας,
μνήμην, καὶ δοξαζόντας τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴχεις, συμπαθείας οἰκτιρμούς· ἔχεις εὐ-
σπλαγχνίας ἀβύσσους, θεοχαρίτωτε, τού-
τοις μου συγκαλύψον τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἀ-
πόπλυνον ἅπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ ἀ-
προσεξίας μου τὸν προσγινόμενον· ὅπως, ἀπὸ
βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθεὶς μεγαλύνω,
τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἄκακος ἀμνός
ὡσπερ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευράν,
ἥλιος ἐσκότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ πέ-
τραι ἐσχίσθησαν· ναοῦ δὲ ἐρράγη, θεῖον κατα-
πέτασμα ἀπὸ τοῦ φόβου σου· ὅθεν, ἡ τεκοῦσά
σε Μήτηρ, θρήνοις κοπτομένη ἐβόα· Δόξα τῇ
ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁ
Κανῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν φαιδρὸν ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρά-
» **Χ**οις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ
» τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῷ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμ-
πόμενος, τοὺς τὴν φαιδρὰν σου ταύτην
ἑορτὴν, ἐκτελοῦντας καταύγασον, τῆς τῶν πα-
θῶν λυτρούμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώ-
σεως.

Ο Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σε Πάισοφς, μάρτυρα
γνήσιον, τῶν ἑαυτοῦ ἀνέδειξε παθῶν, τὴν
δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων ἀπα-
σαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ ἱερόν σου ποιμνιον, ὄντως ἐποί-
μανας, καὶ ἐπὶ γλῶσσην Πάτερ τῶν Χρι-
στῶ, διδαγμαίων ἐξέθρεψας· νῦν δ' ἐποπτεύεις
ἄνωθεν, στέφει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτός σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον,
Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ
συμφορῶν, συσχεθεῖσαν καρδίαν μου, δικαιοσύ-
νης Ἥλιον, πᾶσιν ἀρρήτως ἀνατείλασα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Ανέβλυσας ποταμὸς, διδασκαλίας τοὺς πι-
στὸς ἄρδοντας, καὶ θολερὰ νάματα, τῆς
πολυθείας ξηραίνοντας.

Ισχυὶ δυναμωθείς, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄ-
ραντος, δαιμονικὴν ἔθραυσας, Ἐνδοξε ἰσχύν
δί ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τοὺς λατρευτὰς, σέβειν Θεὸν ἀλη-
θινὸν ἔπεισας, σάρκα θνητὴν Ὅσιε, πλέ-
τῳ εὐσπλαγχνίας φορέσαντα. Θεοτοκίον.

Ρύόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας τοῦ
ἐχθροῦ Ἀχραντε, τὸν Λυτρωτὴν τέτοκας·
ὅθεν εὐσεβῶς σε δοξαζομεν.

Ὁ Εἰρμός: Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεοῖς ἀνθραξί, θείας ἀγάπης, ἀναπτόμενος,
μάρτυς Ἀντίπα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα
κατέσβεσας, καὶ πυρωθέντι βληθεὶς χαλκουρ-
γήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἱλαστήριον, ἀ-
μαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπαίρ-
θενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεν-
νήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνῃ γέγονας.
Ὅθεν κράζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐσεισθη, νεκρωθέν-
τος σε, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν
δεσμῶν ἀπελύθησαν· ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ
σε Δέσποτα, δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγ-
γετο· Τέκνον φίλτατον, ὑμῶν σε τὸ μέγα ἔλεος·
τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Σ**ταυρῷ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔση
» ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
παρανομημένων ἐνστάσις, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε· ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πί-
στεως, ὤφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσαγμῷ τῆς ἀθείας τῆς κραυγόμενης, ἐπα-
γρυπνῶν Πανεύφημε, ταῖς διδασκαλίαις
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς γινῶσιν ἐξηγήρας,
τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ενεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ Θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιση-
δεῖ· ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας, τὰ θεῖα διδάγματα,
πᾶσι τοῖς πιστοῖς Πάτερ Ὅσιε.
Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης,
Παρθενομήτορ ἄφθορος· τὸν Δημιουργόν
γάρ, πάντων ἀπεκύνσας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπι-
νον, σῶμα ἐκουσίως φάρισαντα.
Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἔληλυ-
» **Σ**θας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» **δ**ους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ανῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος Μακάριε, καὶ
ἀγνώσεως ὑπεισηλθες, τὸν ἀκρότατον γνό-
φον, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος,
ἐζώγησας Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώ-
πους, καὶ χάριτι διέσωσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον,
κηρύττων Ἱερομάρτυς, κατεσμίκρυνας ὑ-
ψος, εἰδῶλων ἀθεώτατον.
Θεοτοκίον.

Υπάρχων ἐν μορφῇ, τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος,
ἐσκήνωσεν ἐν γαστρὶ σου, τὴν μορφήν
μου φάρισας, ὁ Κύριος Πανάμωμος.
Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» **Ἐ**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» **κ**εκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» **σ**ου ρεύσαντι αἵματι.

Σταυρώσας, ἐγκρατεία τὰ μέλη μακάριε,
τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἔ-
στεψας τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας
Ἀντίπα στερρότητι.

Ἰστασο, πρὸ βημάτων κηρύττων τὴν σάρκω-
σιν, τοῦ διὰ σέ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου
βήματι παραστάντος, Ἀθλοφόρε, καὶ Σταυρῷ
τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρῷ νεκρωθέντος θειπέ-
σις, ποθῶν Ἀντίπα εἰσέδυσ, τῷ πεπυρω-
μένῳ βοῖ χαλκείῳ, καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ
Κυρίῳ προσήνεξαι.
Θεοτοκίον.

Αγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ
ἐν Ἀγίαις Παρθένοις, ἐπαναπαυόμενος καὶ
δοξαζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτῃν Κόρη
δοξαζοντας.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.
Στίχοι.

Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς Ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.

Χαλκεον ἐνδεκάτη βληθεὶς φλέγη, Ἀντίπα,
εἰς βοῦν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δομετιανοῦ τοῦ Βασιλέως,
σύγχρονος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ τῆς
κατὰ Πέργαμον τῆς Ἀσίας χειροτόνηται Ἐπίσκοπος,
ὅτε ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς Πάτρμον
ὑπερόριος ἦν, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ γρά-
φει, Ἱερέα τούτου πιστόν, καὶ Μάρτυρα ἀποκαλῶν.

ὑπάρχων δὲ τῆς κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος
Ἀντίπας Ἀρχιερεὺς, ἐν πάνυ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τοῦ
Χριστοῦ ποιμνιον ἐν πάσῃ ἐποίμαινε εὐσεβεῖ πολιτείᾳ·
διὸ καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνεσχέθη, αὐτῶν τῶν
σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαιμόνων ἐμφανισάντων, μὴ δύνα-
σθαι ἐν τῷ τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ τὰς προσαγομένας θυσίας
προσίσθαι, ἀλλ' ἐξελαύνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀντίπα.

Ἀχθέντα οὖν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐπεχείρει ὁ Ἡγεμὼν
πείθειν αὐτόν, ὡς τὰ πρεσβύτερα τιμιώτερα ἦν, εἶναι δὲ
τὰ ἀρτιφανῆ καὶ νεώτερα ἀτιμότερα· τὴν μὲν τῶν Ἑλ-
λήνων, παλαιὰν θρησκείαν λέγων, καὶ χρόνους συναυξη-
θεῖσαν πολλοῖς· τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ὀψέποτε
ἀρξάμενην, καὶ ὑπὸ ὀλίγων παραδεχθεῖσαν. Οἷς τὴν κατὰ
τὸν Καλὴν ἱστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφειῖσαν ἀσε-
βειαν, ὁ Ἅγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβεῖσι σῶσαι ἀζήλωτον,
εἰ καὶ τῷ ἀρχεγόνῳ πολὺ τῶν μετὰ ταῦτα προεῖχε.

Τούτοις εἰς ὀργὴν ὁ Ἡγεμὼν ἀναρρίπισθεὶς, τὸν Μάρ-
τυρα ἐν τῷ κατὰ τύπον βόας τεχνουργηθέντι ἐνέβαλε χαλ-
κουργήματι. Πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν ἱκετεύσας ὁ
Ἅγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν ἐξυμνήσας, καὶ
ὑπὲρ ὧν ἠξιώθη δι' αὐτόν παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τῆς
μνησθέντος αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων, καὶ τῆς ἀφορη-
τοῦ τῶν ὀδόντων ὀδύνης ἀπαθεῖς φυλάττεσθαι ἐξαιτήσας,
καὶ πευξάμενος αὐτοῖς ἀμαρτιῶν ἀφροσιν, καὶ ἐν τῇ με-
λούσῃ κρίσει ἰλασμόν, τῆς αἰτήσεως τυχῶν, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησε, καὶ ἐτίθη ἐν τῇ κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίᾳ,
μύρα καὶ ἰάσεις ἀεννάως πηγάζων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς
συναξίς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ἀποστολείῳ τοῦ ἀγίου καὶ πα-
νευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς
ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Τρυφαινης
τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στίχ. Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,
Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφαῖς ἠγουμένη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Φαρμουθίου.

Στίχ. Ἐξῆλθε Φαρμουθίος ἐκ τῶν ἐνθαδῶν,
Φαρμουθὶ μηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ περ-
» **Ε**σικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῆ φλο-

» γι, πυρπολέμενοι ἐκραύαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐν-
δοξε, μέσον ὡς καμίνου ἔστης τοῦ δολε-
ρῶς, πυρωθέντος χαλκοῦργήματος, Εὐλογημέ-
νος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῆ Δεῖα δρόσω, περικυκλούμενος πάντοθεν,
ἔλως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὧν τοῦ πυρός,
εἰδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ισχυῖ Δεῖα, τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, Πά-
τερ, ἐνισχύσας ἀκμῶν ὡσπερ σερρός, πρὸς
τὸ στάδιον ἐχώρησας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικλιμένος, ἱεραρχίας Δεῖα χάριτι, αὐ-
δῖς πορφυρίδι αἵματός σου Σοφῆ, στολι-
σαίμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασιλεία, περιφα-
νῶς τὰ ἄνω γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Αιμάτων Κόρη, παρθεκνῶν ἐκ σῶν ἐνσε-
σάρκωται, Λόγος ὁ Πατρί συνάναρχος τὴν
ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος· Εὐλογημένη
σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσ-
» ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύ-
» ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσαίμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν αἰ-
νίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δὲ γε
πρόσωπον πρόσωπον, παρελθόντων τῶν ἐμφά-
σεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ Δεῖον πρό-
βατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ πεί-
μνον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὀλο-
καυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κράζοντα· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν πέτρᾳ τῶν Δείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρ-
δίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολά-
σεων πνεύμασι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεσιν, οὐκ
ἔσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τῆ Χριστοῦ, Μάρτυς τε-
τύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε· διπλοῦν δὲ
στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθίστατος,
καὶ νικηφόρος ἀθλητῆς, ὡς καὶ κοσμούμενος,
ἀνακραῖεις· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ως μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ὡς Δεῖον
τέμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὡς γῆ ἀνή-
ροτος ἀσαχυν, ἀγεώρητον βλαστήσασα, Παρ-
θένε σῶζε, τοὺς πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ὁ Εἰρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀπρωγνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιεραρχικῶς Ἱεράρχα, τὸν ἱερόν ἀνύσασα δρό-
μον, τὴν ἱερωτάτην ζωὴν σε, ἱερωτάτως σύ
καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ σε, Μάρτυς
Ἀντίπα ἱερώτατε.

Ως τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, περικαλλῆς γε-
γενημένος, δόξη μαρτυρίου Παμμακάρι,
καθωραίσθης καὶ μεταβέθηκας, πρὸς τὸν ὠ-
ραῖον Κύριον, Δέσει Δεούμενος Δεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ Δεῖα
πανηγύρει, τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, καὶ
συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλω αὐτῆς· ἢ καὶ
ἡμεῖς συγχαίροντες, ταῦτον ἐν ὕμνοις καταστέ-
ψωμεν.

Ητῶν ἱερῶν σε λειψάνων, ἱερωτάτη μάκαρ
θήκη, μύρον ἱαμάτων πηγάζει, δυσῶδη
πάθη ἀποδιώκησα, καὶ τῆς τὴν σὴν γεραίρον-
τάς, μνήμην σαφῶς εὐωδιάζουσα· Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σε
νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν
ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἱκε-
τευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὕμνουντάς σε.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς
σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου,
Ἐπισκόπου Παρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσεν.

Ηλίου φαιδρότερον, λαλαμπρυσμένη ἡ μνή-
μη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτί-
σιν φωτίζουσα, Δείαις φρουκτωραῖς, Βασίλειε
μάκαρ, καὶ παθημάτων τῆν ἀχλὺν, καὶ τῶν

δαιμόνων σκότος διώκεις· διό σε μακαρίζομεν, και ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Β ελει τῷ τῶν λόγων σε, παρανομούντων συστήματα, Παμμακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ἔθεν ἔδωκαν, ἕρανῶν νεφέλαι· χοροὶ Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾶ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διό ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σ οφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ ἕρακα, και ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἀφθαρτον, ἀντηλλαξῶ δόξαν· και ἀντ' ἐξορίας, και πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν οἷς και ἀγαλλόμενος, σὺν Ἀσωμάτοις Βασιλείε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Α νθρακα κηύσασα, ὄν Ἡσαίας τεθέαται, και λαβίδι τὸ πρότερον, φρικτῶς ὑπεδέξατο, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ σῆ Θεοτόκε, σάρκα ὀφθέντα και βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος, τὰς ἀμαρτίας κατάφλεξον, τὰς ἐμας Θεοσύμφευτε, και παντὸς ῥύπου πλυνόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ν εκρήμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, και νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς μήτηρ δακρύνουσα, ἕμνει τὸν ἐκ σπλάγχθων, αὐτῆς προσελθόντα, και τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλάνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Και τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, και τοῦ Ἀγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὴν σὴν τελευτὴν συντόνως μέλπω Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ** γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, και τὴν
• **Λ** ἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσ-
• **Ρ** αηλίτης ἀνεθόα· Τῷ Λυτρωτῇ, και Θεῷ ἡ-
• **Μ** ῶν ἄσωμεν.

Τ ὁ ἀφραστον φῶς σοι και τριλαμπές, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ και δικαίων, ἢ εὐφροσύνη ἀξίως εἰδέξατο.

Η νοίγησαν πύλαι σοι τῆς Ἐδέμ, και ἀρχιερεῦσι, προσετέθης ἀρχιερεὺς, και τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησία, συνηριθμήθης, Βασιλείε ἐνδοξε.

Ν οός σου τὸ ὄμμα προκαθαρθείς, ἀνέβθης εἰς ὄρος, ἀρετῆς ὡς ἄλλος Μωσῆς· διό και τὸν ὄντα θεωρήσας, προσεκολληθήθης αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Σ αρκί καθ' ὑπόστασιν ἐνωθεῖς, τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὅλων Δημιουργός, προήλθεν ἀφραΐως Θεομήτορ, και τοῖς βροτοῖς ὀμιλῆσαι νυδόκησεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ** ὑ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• **Κ** ῦρις· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• και ἕμνει σε τὸ πνεῦμά μου.

Η αξιοθαύμαστος, και παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν ὀρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Ν έφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, και τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τ έλος τὸ μακάριον, και τὴν ἀπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπέιληφας.

Θεοτοκίον.

Ε χων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ὁ ἥλιος ἡμῖν, ἢ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, και φωτίζει τὴν κτίσιν. Βασιλείε Δείσις σε, καταυγάξασα θαύμασιν· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ε ὑφραίνεται πιστῶν, ἢ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην βοῶσα, και πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, και βοηθός και προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λ αμπὰς ἢ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου ἐκρύβῃ, ἐν ἔξυλῳ τῷ Σταυροῦ, ἀναβάντος σου Λόγε· ἢ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, και τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν· ἢ δὲ Μήτηρ σου, παρισταμένη ἔθόα· Τέκνον φίλατον, πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι, τὸ φῶς με τὸ ἄδυτον!

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαιρομένην φρέ-
να κατέβαλες, τῆς κακόφρονος αἰρέσεως,
καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὐφρανας.

Εν σκηναῖς ἑβραϊαῖς σε, ὁ ἀγωνοθέτης Πά-
τερ κατώκισε, τὴν ἀνένδοτόν σε ἔνσασιν,
πρὸς τοὺς ἀντιπάλους προσδεξάμενος.

Υπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων
ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέ-
μεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεόν, ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Παρθένε,
τῆτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρή-
σασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
• μάς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
• ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Η ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοι, Θεοφόρε,
ποιμένα πιστότατον, τῆς Ἐκκλησίας σε
ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, καὶ
τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι, κατηκο-
λούθησας ἔνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σε, διανύσας,
Θεόφρον ἀπειλήφας, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀν-
τίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας,
τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθενομήτορ πα-
ναίμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
• μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
• δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
• μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρ-
σεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλιπες
Ὅσιε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, ἐν γῆ τῶν πραέων,
ὡς πραότατος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφημῶν
ταίρεσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβές, ὀρθόδοξον
φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέβειν,
τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Ο πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται πα-
ναοιδίμῃ μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐν-
θέως γηθόμενος· καὶ νῦν ταῖς λαμπρότητας, τῶν
Ἀγίων Πάτερ, ἐποπτεύεις καὶ παιδρότητας.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ ἀν-
θρώπινον· τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπύρωσ
γὰρ τέτοκας, Παρθένε παναίμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ,
τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα Βασίλειε τρισμάκαρ·

Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη Βασίλειε ταφῆᾳ δύσσαο νεκρός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Βασίλειος, διὰ τὴν υπερβάλλουσαν αὐ-
τοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἔνθεον βίον, Ἐπίσκοπος Παρίου
καθίσταται, ἐπὶ τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων· ὅς, κατὰ
Παῦλον τὸν θεῖον, διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς εἰκονομά-
χοις, καὶ μὴ υπογράψαι εἰς τὴν τῶν Ἀγίων εἰκόνων καθάι-
ρεσιν, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἄπασαν ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι
καὶ στενοχωρίαις διήνυσε, μεταβάσεις καὶ φυγὰς αἰ-
ποιούμενος, τῶν πατρικῶν δογματῶν προϊστάμενος, τῶν
κακοδόξων τὰς συναξεῖς μισῶν, καὶ τὴν εὐσεβίαν ἀσπα-
ζόμενος. Οὕτως ἐν πᾶσι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, καὶ εὐά-
ρεστος εἰς τέλος ἀναφανείς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τε-
τρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία
ζωὴ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδαν
τῶν πύλων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ
τῶν Πορφυρογεννητῶν· μετὰ δὲ ταῦτα, ὑπερον
μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκοπρα-
τείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τῆ Αὐγέ-
στου μηνός.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ
Κοπρωνύμου.

Στίχ. Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,

Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Ητίς, ὅπο τοῦ πατρὸς πολλακίς ἀναγκασθεῖσα συζευχθῆ-
ναι ἀνδρὶ, οὐκ ἐπέστη· διό, μετὰ τὸ ἀποδιῶναι
αὐτόν, ἀδείας λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πένθη-
σι καὶ Ἐκκλησίαις καὶ εὐαγέσιν οἰκοῖς διανεμαμένη,
πολλῶν ὄρφανῶν μήτηρ ἐγεγεννηται, καὶ χηρῶν προασπι-
στής. Πολλαῖς δὲ παρακλήσεσι πολλακίς βιαζομένη ὑπὸ
Εἰρήνης τῆς ὀρθοδόξου Αὐγουστῆς συνείναι αὐτῇ καὶ
συμβασιλεύειν, οὐδαμῶς ἠνέσχετο. Ὅπως δὲ ἡμέρας
διέτριβεν ἐν τῷ παλατίῳ, ἔξωθεν μὲν βασιλικὸν ἱμάτιον
ἠμφισμένη ἦν, ἐνδοθεν δὲ τρίχινον ῥάκος. Τὸ ποτὸν αὐ-
τῆς ἦν ὕδωρ, καὶ ἡ τροφὴ ἀσκητικὴ· τὸ δάκρυον ἐν
ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. Ὅθεν καὶ τὸν
μοναστήν ὑπέρχεται βίον, διὰ χειρὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις Τα-
ρασιῦ ἀποκειραμένη, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ὁμοιοῦσας.

Ἐκτοτε δὲ οὐτ' ἀετὴ τῆς Μονῆς ἐξῆλθεν, οὐτ' ἄλλη τῶν ἀδελφῶν. Οὐκ ἀπελείφθη τῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἠτόνησεν, οὐ κατωλιγώρησε προσευχομένη. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὐδέ ποτε τῶν δακρύων ἀνεστάλησαν· ἡ ταπεινότης αὐτῆς ἀρετὸς ἦν· πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς διηκόνει, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκόσμη, ὕδωρ ἐκόμιζεν, ἐν τῇ τραπέζῃ παρίστατο, καὶ διηκόνει. Οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ποιούσα, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς φορτίων μεδίσαται πρὸς Θεόν, χρόνων οὐσα πεντήκοντα δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δῆμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφῆρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμησ δημῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος.

Στίχ. Ἐὖρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένη κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῖδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Δ' ἔλθῃ Θεῷ τρεῖς Ἀββαδάσ παθοκτόνης
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
• τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
• ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἧς ἠξίωσαι
Παμμακάρι ἀπολαύειν, ἐν αὐτῷ φωτὶ
σκηνοῦμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, Παμμακάρισε
κοσμῶς διαπρέπων, συγχορεύεις βοῶν,
ταῖς ἄνω στρατηγίαις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Γριάδος, μυστηρίων
λειτουργὸς ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην
ἡμῖν, ἐλέωσαι βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εὐας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέβλη-
κας ἀγνὴ εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τῆ Θεοῦ
γεννήσασα, ᾧ πάντες· Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι
• σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφό-
• δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
• πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε,
• εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Λυπηρῶν τῆ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λε-
λυτρωμένος, τὴν χαρὰν Παμμακάρι, καὶ

τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλ-
πων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογματῶν, θερμῶς προϊστάμενος
ταῖς γλωσσαλγίαις, τῶν βλασφημῶν Πάτερ,
εὐχερῶς διέλυσας ἱεροφάντορ, Εὐλογεῖτε κρά-
ζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τερπνὸς ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας
ἱερομύστα! ὡς ὠραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐν-
διαίτημα, ὃ ἐκλήρωσω! Εὐλογεῖτε, μέλπων, τὰ
ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεντήμεθα
σε Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τῶν δεινῶν λυτρώμεθα, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλο-
γεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Νικηταὶ τυράννου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
• σῆ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσω-
• μάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἀγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ
τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου,
τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως τετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας,
καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασίλειε, δικαιο-
σύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Ἐφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ
τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως· νῦν
ἐν πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῆς ποιμένης σε.
Θεοτοκίον.

Ρ'ευστήν δι' εὐσπλαγχνίαν, φύσιν ἐκ γαστρὸς
σε, ὁ πλαστηργὸς προσλαβόμενος Ἀχραν-
τε, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου,
Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίσε νῦν Μαρτίνε προσφθέξωμαι; ὀρθοδό-
ξων διδασχῶν, καθηγητὴν πανευκλεῆ· κο-

ρυφαῖον ἱερὸν, δογματῶν θείων ἀψευδῶς· τοῦ ψευδούς, ἀληθέστατον κατήγορον· τοῦ λόγου, γενναιότατον συνήγορον· ἱερούργον ἱερώτατον· θαυματουργὸν τιμιώτατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν; ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων αἰεὶ, καταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπίαν νοητὴν· λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν· σταλαῖζον, ὄρος θείαν ἀγαλλίασιν· θείων λογίων ἐκφάντορα· πάσης αἰρέσεως ἔλεγχον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν; τῆς σικηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱερούργον πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς· κρατῆρα, πόμα θείον ἀναβλύζοντα· φωστῆρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα, Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί τῶν σῶν καλῶν θαυμαστότερον; θραπέυεις πάντας Κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν· ἀπελαύνεις πολεμίον, τὰς ἀθέσμους προσβολὰς· κινδύνων, ἀπαλλάττεεις τὴν τιμῶν· τὰς σε, καὶ θλίψεις καταπαύεις Θεονύμφευτε. Χαρὰς Παρθένε τῆς κρείττονος, πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρεσβεύουσα, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ φοβερόν τοῦτο θῆμα; ἡ Παρθένος ἀνεβόα, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς· αἰ ὠδίνες, αἶς οὐκ ἔγνω, ἐν τῷ τίκτειν σε Υἱέ, δριμεῖαι, καθικνῆνται τῇ καρδίᾳ μου· ἔ φέρω, τῷ Σταυρῷ σε προσηλθέμενον, ὄραν, ὡ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Σπεῦσον λοιπὸν ἐξανάστηθι, καὶ δόξασον, τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τῆ Ἁγίῃ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πόνους ἐπαινεῖν Μαρτίνου κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν
• **Η** ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθέασατο· ἀλάστορα
• ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον
• διήλθεν Ἰσραὴλ· ὠδὴ δὲ ἀνεμέλπετο· Ἐὖ
• Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πόνους μυρίους, Μαρτίνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας,

πρὸς ἄπονον ζῶην, καλῶς ἀγωνισάμενος· διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπαῖς, ὀδύνας ἐπικουφισον, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαῖς σε φωτιζόμενος.

Ούσιας δύο, καὶ δύο θελήματα, καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἐδογματίσας, Χριστὸν τὸν ὑπερουσίον Θεόν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας, Μαρτίνε ἱερώτατε.

Νενοσηκότας ἀλόγως τοὺς ἄφρονες, καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ ἐν φρονούντας θέλημα, φρονήσει ἀληθεῖ, καὶ πίστει σεμνυόμενος, διήλεγξας Μαρτίνε προφανῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Ἐὖ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Οκατὰ φύσιν, τὴν θείαν ἀόρατος, ὠραῖθι βρέφος ἐκ σῆ, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, θελήσεις ἐνεργείας τε, προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾷ· ὡ πρέσβευε Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραιρόντας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φόβον σε Κύριε ἐμφύτευσον, ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σε, καὶ γενεῆ ἡμῖν σπέρμα, τοῖς σε ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένοις.

Υπάρχων ἀνάπλεως πανόλβιε, θεῖος ζήλου σικηνήθροισας, ἱεράν Μαρτίνε σύνοδον, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδῳ ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας, Πύρρον, Σέργιον Ὅσιε, τὸν Θεόδωρον καὶ Κυρόν τε, καὶ τὴν σὺν ἐκείνοις ὁμοίως ληρωδοῦντας.

Εκ Ρώμης βιαίως ἐλαυνόμενος, περιήρχου ὡς ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας πέμπων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτιζων πάντας.

Θεοτοκίον.

Πατρός τὸν ὁμότιμον καὶ σύνθρονον, ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θελήσεις, Παναγία Κόρη.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον. Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, ἀρεταῖς αὐξηθεῖς τε πνευματικῶς, ἠξίωσαι διαδόχος, Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξία ποιμάντας, Κυρίου τὸ ποίμνιον· αἰρετικῶν δὲ φαλαγγας, ἐλαύνων πανεύφημε· ὅθεν ἐπὶ τέλει, Μαρτυρίου τῷ στέφει, ἐσέφθης αἰοίδιμε, ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος, ὡ Μαρτίνε θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τὰς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Παναχραντε· Ἐν ἐμοὶ θαυμασῶσον, τὸ πλκύσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σε, τὸν ἀμέτρητον πλῆτον· καὶ δός μοι μετανοίαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κράζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου, Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ, ἀδίκως ὑψόμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑποίσω Λόγε, φρικτὸν βλέπειν θάνατον; κόπτομαι τὰ σπλάγγνα, καρδίαν τιτρώσκομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, σφαγὴν σε τὴν ἀδικον· Ἄλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος, σπεῦσον ἐξαναίσθητι ταχὺ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεςιν, ὅπως δοξάσης Υἱέ μου, καὶ μετὴν τεκοῦσάν σε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πέθης ἐφ' ἵππου, τοὺς Ἀποστόλους σε
 » Κύριε, καὶ εἰδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐ-
 » τῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου,
 » τοῖς πιστῶς μελωδῆσι· Δόξα τῇ δυνάμει σὲ
 » Κύριε.

Αδίκως τῷ θρόνῳ, σοφῇ τῇ σὲ ἐλαυνόμενος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίκων ὁ δίκαιος, κακωθῆναι προήρησο, ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσης ἀλώθητον.

Ιστάμενος μέσον, παρανομούντων ὁ ἔννομος, ἀθλητὴς Ἱεράρχα θεόληπτε, καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ἠγήσω, Πάτερ Μαρτίνε τοξεύματα, παρανίας τῶν μάτην θλιβόντων σε· καὶ καρτερῶς ἐνήλησας περιδοθήμενος, καὶ δεσμεύμενος μάκαρ, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν δύο οὐσίαις, θεανδρικῶς γνωριζόμενον, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, θελήσεις φέροντα, καταλλήλως καὶς τούτου, φύσσει Παρθένη πανάμωμε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ νυκτὸς ἀγκασίας, ἐπὶ τὴν ψυχά-
 » λωτον ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ
 » τῷ τῆς γνώσεώς σε Κύριε, ποδηγῶν με ἐν τῇ
 » τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Γερωτάτω σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερρον σαφῶς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στίφος τῶν αἱρέσεων ἔτρεψας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυλακαῖς καὶ θλίψεις ἐνδοξε.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Ὅσις ἐκ ἔδω-
 κας, ἕως σκηνώμα γέγονας τῷ Θεοῦ, καὶ πᾶσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἱρέσεως τὴν πλάνην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὡς θῆρες, ἔσυραν ἀλύσει Σοφῇ, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφημοῦντες, καὶ ἀναιδῶς σοι ἐπεμβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως Παρθένη, ἡ τὸν ἀπερίγραπτον Θεὸν σαρκὶ κυήσασα, τῆς σαρκὸς μου τὰ πάθη θανάτωσον· ζώωσον δὲ τὴν ψυχὴν μου, νενεκρωμένην πλημμελήμασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
 » ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
 » βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τῆν
 » κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
 » καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ρήγνυται ὁ πονηρός, Θεοφόρε πρὸ ποδῶν ἱερώων σου· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῷ, λόγῳ καὶ δείκνυται διαλῆμπον, δόγμα τὸ θεῖον ὑπὲρ ἥλιον.

Τείνησί σε ἀφειδῶς, καὶ σχοινίοις συνδεσμέ-
 σιν οἱ πλάνοι, πλάνην δεσμοῦντα πᾶσαν, καὶ αἱρέσεων συδεδεσμον, διαρρήσσοντα δεσμοῖς, θείων δογμάτων σου, Ἱεράρχα, Πάτερ Μαρτίνε ἱερώτατε.

Ιστασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρι-
 νων τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν τῷ Χριστῷ Πάτερ θελήσιν· καὶ Μαρτύρων προφανῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τούτων τῆς δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ, καταλύονται· ἀρρή-
 τως γὰρ τίκεις, τὸν πλαστοουργὸν τῶν ὄλων, Θεοτόκε πανύμνητε, ὡς Θεὸν τε καὶ βροτὸν, δύο θελήσεις δὲ κεκτημένον, καὶ ἐνεργείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ΄. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης, τῆ ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ὁ σὴν γεγηθὼς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων,
Ἄπεκδύσει γένηθε σαρκὸς Μαρτίνος.

Ἀμφὶ τρίτῃ δεκάτῃ θάνα Μαρτίνος περίπυτος.

Ὁ ὅτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγόμενου Πωγωνάτου, ὃς τις Κωνσταντῖνος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆς Δάφνης λουτρῷ, λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφαλῆς διὰ κάδου. Διὰ γοῦν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀποστείλαντος τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς Ῥώμης πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ἤχθη βία ὁ μακάριος οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλοῦν καὶ τὴν ἐπίνοδον ὑπομείνας. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς, τῆς δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἰρέσεως, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Μαρτίνος Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Θεόδωρον δημοσίως ἀπεκήρυξε γράμμασι, καὶ ὄρον ἐξέθετο εὐσεβείας μετὰ τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἰρέσεως, μεταστίλλεται αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ὡσπερ εἴρηται, ἀπὸ Ῥώμης· καὶ ὡσπερ τινὶ τῶν κακούργων ἐπιθεὶς αὐτῷ κλοιᾷ, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τοῦτον καθείρξεν· εἶτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῇ πόλει. Ἐνθα τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀθλητικῶς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ, καὶ Δάδα.

Στίχ. Τίνες κεφαλῶν οἶδε κείμενοι δίχα;

Κυντιλλιανὸς, Μαξίμος τε καὶ Δάδας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῶ καὶ Διοκλητιανῶ τῶν δυσσεβῶν, συσχεθέντες οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῇ Ὄζοβίᾳ, παρεδόθησαν τοῖς ὑπάτοις Ταυρικίῳ καὶ Γαίῳ· καὶ ἀνακριθέντες, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐνεβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὑπνωσάντων οὖν αὐτῶν, ἤλθεν ὁ διάβολος, ὑποτιθέμενος αὐτοῖς τὰ ἐναντία· καὶ ἀναστάντες προσπύξαντο, ἀλλήλους ἐποικοδομοῦντες· καὶ ἰλθὼν Ἄγγελος Κυρίου, ἐθαρσοποίησεν αὐτούς. Πρωίας δὲ γενομένης, ἀναστάντες, καὶ πάμπολλα ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ θαρσαλέως Θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ παντός ὁμολογήσαντες, ἐτύφθησαν σφοδρῶς, καὶ ἐδλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ· μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντες, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάινῃ,

Ἐλευθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχ. Θερὸς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,
Ἦχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Τόξου βέλει Ζωΐλε πληγεὶς ἐν ξύλῳ,

Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

,, Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς

,, Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Πάτερ Χριστὸν στερήσαντες, ἐστέρησάν σε θρόνῳ, ἐκδόντες ἐξορίας, μακροτάταις κραυγαῖζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπελθὼν τὰς χρονίους, φυλακὰς, οἷα φύλαξ ἀμώμου Πίστews, αἰρέσεων τὸ σκότος, ἐμείωσας καὶ μελπείν, τοὺς πιστοὺς κατεφώτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κρύει καὶ παγετῷ σε, προσπαλαιόντα Πάτερ, καὶ ἀσθενείαις μακραῖς, ὑπέθαλπεν ἡ χάρις, ῥωννύουσα Μαρτίνε, μελωδοῦντα τῷ Πνεύματι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λέων Πάτερ καθάπερ, πεποιθὼς, πρὸς ἀνόμους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ Κῦρον, καὶ Σέργιον καὶ Πύρρον, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονas, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν, ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ἐνιζομένη φύσει, διαιρεῖται προσώποις ἡ Παναγία Τριάς, Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήσει δύο, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σῆ Παναμίωμε, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως, τῆς ἕτω συμφρονῶντας, διασώζει κραυγαῖζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

,, Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάινῃ, καταπατῶντες ἐκράυγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στενοχωρῆμενος Πάτερ ἀσθενείαις, καὶ χαλεπαῖς ἐξορίας, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι, Μαρτυρίῃς σεφάνης, ὡς Μάρτυς ἀπειλήσας.

Μακαρισμῷ ἠξιώθης θεολέκτη, δεδιωγμένος Μαρτίνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκδιώξας ἐκ μέσου, τὴν ἀδικὸν αἵρεσιν.

Ἐπικοσμήσας τὸν Πέτρον θεῖον θρόνον, καὶ τῇ αὐτοῦ θεῖᾳ πέτρᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσάλευτον, συντηρήσας Μαρτίνε, σὺν τούτῳ δεδάξασαι.

Τριαδικόν.

Γλώσση πυρίνη τῶν θεῶν Ἀσωμάτων, ἀναλαβόντες τὸν ὕμνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τῇ Τριάδι συμφώνως, πιστῶι ἐκβοήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Αγιώτερα τῶν ἄνω στρατευμάτων, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, Μῆτερ Θεοῦ χρηματίζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς με, ὑπέρτερον ποιήσον.

Ο' Εἰρμός. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ δ'. Ο' Εἰρμός.

» **Ο**ρους παρήλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβῆσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Γερουργὸς ἱερώτατος, ὁμολογητῆς τε καὶ μάρτυς γενόμενος, Πατριαρχῶν χορείαις Μαρτίνε μέγιστε, ἀξίως συναγαλλῆ· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ως φωταυγῆς Μάκαρ ἥλιος, ἀνατεταλκῶς πρὸς ἑῶν ἐκ δύσεως, ἅπασαν ἀκτίσι τὴν γῆν ἐφώτισας, καὶ ἤλασας τὸ σκότος, αἰρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Στῶμεν ἐν οἴκῳ Θεῶ ἡμῶν, ἐπανακηρύττοντες ἄθλους καὶ παλαισμάτα, καὶ ταῖς ὁμολογίας τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, καὶ τοῦτον πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ηστραψε μάκαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροφαῆς ὡς ἀστήρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντας καταυγάζει τοὺς εὐφημοῦντάς σε, ἐν ὕμνοις ἐπαξίοις, Πάτερ Μαρτίνε Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς Πατέρων πειθόμενοι, δύο ἐν οὐσίαις ἀγνή καὶ θελήσει, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκ σῆ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογῆμεν, καὶ σὲ Παρθένη μεγαλύνομεν.

Ο' Εἰρμός. Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως.

Τὸ Φωταγωγικόν,

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀρισάρχου, Πέδου, καὶ Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λόγῳ Θείας γνώσεως λαοὺς, ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὀλοτελεῖς ἐλυτρώσασθε, καὶ προσηγάγετε, σεσωσμένους τύτους, Λόγῳ τῷ ἐκλάμ-

φαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι. Αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέδου καὶ Ἀρισάρχου σοφόν, καὶ τὸν Θεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκας, ἀνευφημήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα, Θεῖας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ αὐτόν, φέγγος ἐσκήνωσαν, ἀμοιβαῖς πόνων δρεψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀρρήτῳ Θεούμενοι.

Παύλῳ ἐφεπόμενοι κλεινῷ, διδασκάλῳ Ἐνδοξοῖ, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἰρηκτῆ κλειόμενοι, ὁμιλοῦντες πόνοις· ξίφει ἐπὶ τέλει δέ, τμηθέντες κεφαλῆς ἐνηθλήσατε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄψα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χορίον εὐρύχωρον Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ στενωθέντα με, πειρασμῶν ἐφόδοις, ἐν θλίψεσι πλατύνον, καὶ ἐν γενοχωρίαις μεγαλύνον, προσηρεμῆσά μοι, τὰ προσπίπτοντα Πανάμωμε, καθ' ἐκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν, ὡς Υἱὸς, ἡ Παρθένης ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμῆμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς παλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλ' ἐξανάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεοῖς Μαθηταῖς Θεῖον ἐξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ο' Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶν, κα-

» θορῶν ποντῆμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα,

» ἄσωμεν.

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοὶ, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοὶ, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι τὴν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Επὶ τῆς γῆς ὁ δι' οἶκτον ἐπιφανεῖς, μαθηταῖς ἐκλέγεται, καὶ θραύοντας ὑμᾶς, σὺν ἑτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας σοφοὶ τὸ Θεῖον βούλημα.

Γερωτάτη χορεία τῶν ἱερώων, Χριστοῦ ἐβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν τὴν γῆν, διδαχῶν θείῳ φωτὶ καταλαμπρύνετε.

Ο ἱερώτατος Πουδης, καὶ ὁ κλεινός, καὶ σοφός Ἀρίσταρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ὡς ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν γῆ, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Γὶνα τῆς κάτω τοῖς ἄνω ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἀχραντε, νῦν συνάψῃ ὁ Θεός, σάρκα προσελάβετο ἐκ σῆ, καὶ διέμεινεν, ὃ ἦν, καὶ μετὰ σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθῆ, καὶ ἐξευῶσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἠλίω, περιήλθετε φωτὶ, κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας, σκότος ἀπελαύνοντες.

Μεγάλοις πόνοις τῆς σαρκός, τὴν ἐπίπονον ἤσαν, ἁμαρτίαν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν ὑψίσοις, λῆξιν μνηστευόμενοι.

Αῤῥήτως ὄντα ἐκ Πατρὸς, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα, οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες τὰς ἀρχὰς, τοῦ αἰῶνος τούτου ἐξεφαύλισαν. Θεοτοκίον.

Θηλάζεις γάλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀρρέυστως, ἐξ ἀχρῆντου σου γαστρὸς, καὶ συντριβέντας φθορᾶ, τῆς ἀνθρώπων πάλιν ἀναπλάσαντα.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωηφόρου, πεφυκότες βότρυας, ἐναποσταῖζοντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προσηνέγκατε, ἐρανομύσται Κυρίῳ Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ρῦπωθεῖσαν πάθεισι, τῆς ἁμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου ἄχραντε, Θεογεννητορ ἀγαθῆ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον· σὺ γὰρ ὑπάρχεις σωτήριος καθαρσις. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, τὸν ἀμνὸν ἢ ἄμωμος, ἀμνάς καὶ μήτηρ καὶ ἀγνή, ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε· Λόγε, ὑμνῶ σου τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει

» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἑορταίζουσα.

Η ὑπερβίσιος, Τριάς ὡς τρίφωτον, ἐπανήψε λαμπάδα τῆς ἱερούς, Πουδην τε καὶ Τρόφιμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, θείῳ λόγῳ καταυγάζοντας.

Τῆ Παύλῳ ὠφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι, διωγμούς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους Ἐνδοξοί, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, γενηθότες ὑπομείναντες.

Αιμάτων ρεύμασι, καθηγιάσατε, πᾶσαν κτίσιν ἀθλοῦντες, τὰ ἐναγῆ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου Ἀχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπόρητον τεῖχος, καὶ πρὸς Θεὸν, πρέσβυς χρηματίζουσα, αἰωνιζούσης με φλογός, καὶ γεννῆς ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν ἵπταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναοὺς, τοὺς εἰδωλικούς οἱ εὐκλεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι, ὡς σκηνὴν πεσῆσαν ταῖς παραβάσεσι, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ Θεοκήρυκες.

Θάλασσαν ἵπποι πανευκλεῖς, ὄντως χρηματίζοντες Θεοῦ, τῆς ἀθείας ταραζάντες, τῆς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ θείῳ ἀνεζώωσατε.

Επισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, θείαις ἐπισκέψεσιν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὀδύνῃ τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτῆρες ἡμῶν γενόμενοι. Θεοτοκίον.

Γερωτάτως ὁ ἱερός, πάλαι Ἡσαΐας φωτισθεῖς, Πνεύματι θείῳ ἐβόησεν· Ἴδοὺ ἡ Παρθένος, ἔξει σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀπερίληπτον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλες.

Ο πάνσοφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁ μου, καὶ Πουδης ὁ θαυμασίος, ὡς μαθηταί τοῦ Λόγου καὶ ἱεροί, τοῦ Παύλου συνέκδημοι, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι, τῶν τοῦ Πνεύματος Σοφοί, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πᾶσαν ψυχὴν

ἠρδεύσατε διδασκαίς, ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης θεία χάριτι.

Ενούμενοι πνεύματι, μερισμὸν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχήκατε ὁμῆ γὰρ τὰς κεφαλὰς, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπετμήθητε τούτῳ κλειζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ενῆ σου ἡ σύλληψις, ξένη Κόρη καὶ φρικτή, ἡ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις, τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπονέμουσα.

Ο Εἰρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Στίχοι.

Τιμῷ τὸν Ἀριστάρχον ὡς ἀριστεία,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἀφθαρτον κλέος;

Τρυφήν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
Τροφή προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει (*).

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπήραν καί γε τετάρτη.

Οἅτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθοῦντες τῷ διδασκάλῳ ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐτμήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλγιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλέλοιπεν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Πρεσβυτέρων ἱστορήσεν· ἐγένετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' εὐφυΐαν φιλομαθῆς ἄγαν, καὶ πολυτίττωρ, ὡς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Στίχ. Νῦν μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων, ἢ παλαι.

Μιμώμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ σέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θείοις μιμώμενος, καὶ τὰ ἑτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καὶ ποτε δέξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἔνστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς, ὡς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέστη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κρότος παρα τῶν θειῶν

(* Καὶ εἰς τὰ προτετυπωμένα Μηναῖα, καὶ εἰς τὸν Συναξαρστικὴν, τὸ δίστιχον τοῦτο ἀναγινώσκεται οὕτω:

- » Τρόφιμος τρυφήν ποθῶν τὴν οὐρανίαν,
- » Τροφή ξίφους γέγονε τοῦ τεθηγμένου.

Ἄλλὰ πᾶς τις βλέπει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος στίχος ἔχει ἄμετρον τὸν β', γ', καὶ δ'. πόδα· ὁ δὲ δεῦτερος, τὸν γ'.

ἦν, ἐπαινούτων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακραγῶν μέγα, καὶ σιγῆν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθεῖα ἑαυτὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἀρχόντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθίσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουλευθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Η ἁγία αὕτη Θωμαΐς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρίᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζεύχθη ἀνδρὶ· καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρός οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διάγουσα. Ἐπεὶ δὲ συνδιήγε σὺν τῷ ἰμζυγῷ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτῆς διάβολος αἰσχροῦς λογισμοὺς ἐπέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαΐς, πολλὰ νοουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἤνυσεν οὐδὲν, πυρῶθεις οὗτος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς, τὴν σπαθὴν λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ πλήξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτήν· καὶ ἡ μὲν τῷ Κυρίῳ παρέτετο τὴν ψυχὴν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέροντος παρευθὺς τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, περιεῖη τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δὲ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἶδον τὴν κόρην νεκρὰν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἔβην κἀκείθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυθάνοντο, τί τὸ ὁρώμενον; Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλύψαντος, καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος, καὶ προσθεμένου καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀρχοντα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δέξασθαι, πεισθέντες οὗτοι παρεστήσαν αὐτὸν τῷ Ἀρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθείσης, τῇ προστάξει τούτου ἀπετμήθη ὁ γέροντος τὴν κεφαλὴν.

Μαθῶν δὲ ταῦτα ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ, ὁ τῆς Σκύτης πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκύτην τὴν Θωμαΐδα, καὶ κατέτετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καί τις τῶν ἐν τῇ Σκύτει, ἔρωτι πορνείας βληθεὶς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας, καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγῆς, ἔλαβε καθ' ὑπνοῦς εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἐξυπνος δὲ γεγονώς, ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκός, μεγάλην βοήθην τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κέκτηνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἄροσεβλὸν μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
- » Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
- » δαίους δὲ καταφλέγον πρῶσταγμα Θεοῦ, τὸν
- » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,
- » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ασβετίας κατεσβέσατε τὴν κάμινον, ὄμβροισι σεπτοῦ κηρύγματος, ὡς Ἀπόστολοι· ὡς δὲ

Δεῖοι ὄντες Ἀθληταί, αἱμάτων ῥοαῖς εἰδωλικήν, ὕλην ἐφλέξατε Σοφοί· ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἅπασαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, Δεῖον κήρυγμα τῶν ἔθνῶν ἐσπείρατε ψυχαῖς, ὡς ἄριστοι ὄντες γεωργοί, καὶ ὡσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ, πάντα προσήξατε.

Ωραιώθητε ὡραίοις ὑμῶν σίγμασιν, Ἀρίσαρχε καὶ Τρόφιμε· ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν, σὺν Πουδῇ τῷ ὄντως Θαυμαστῷ, διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσωποῦντες Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐξ Ἁγίου ὠφθης Πνεύματος, βυλῆς μεγάλης Ἄγγελον, σωματώσασα, τὸν τῆς Δείους τούτους μαθηταῖς, τῷ κόσμῳ ὡς Δείας ἀστραπαῖς, ἐξαποστειλάντα Σεμνή, φωταγωγησαι πιστούς.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογός τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βηλεσθαι.
» Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'κτεμόντες τὰς ρίζας τῆς ἀθεότητος, τῇ δρεπαίνῃ τῇ Δεία κατεφυτεύσατε, πίστιν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταῖς τῶν εὐσεβούντων, καρδίαις Θεηγόροι.

Λόγῳ Δείῳ καρδίας κατενεώσατε· καὶ τῆς γνώσεως σπόρον καταβαλόμενοι, ἄσταχυν Σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, Ἀπόστολοι τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στύλοι τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου τῆς Δείας οἱ Δεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμὸν, τῆς ζωῆς ἀποστάζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πουδῆς, καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν Παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίνισας ὅλην καινῇ λοχειᾷ σου, φύσεως δεσμούς, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, κεχαριτωμένη, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μήτηρ.

Ο' Εἰρμός. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾶ Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· δια-
» σῆ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρ-
» κωμένος· ἐν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἑβραϊαῖς
» στρατιαῖς σέ μεγαλύνομεν.

Ισχύς ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, πέπτωκε δὲ τὸ τοῦτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα· ἀσθενεία σαρκὸς γὰρ οἱ Ἅγιοι, τούτῳ περιπλακέντες,

ἔτρεψαν ὠλεσαν, καὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτῆ πιστούς ἐρρύσαντο.

Ω'ς χοῦν τὴν πλάιην ἐξελεπτύνατε, πανευκλειεῖς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται ὠφθητε, μέλποντες σὺν ἐκείνοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀρρώσθηματα, καὶ ψυχικὰ Ἀπόστολοι Κυρίου νοσήματα, καὶ τελούντες ἐξαισία θαύματα, πάντας τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ προσεφειλκύσατε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν· ὅθεν δοξάζεσθε.

Η' Δεία μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα, τὴν τοῦ Χριστοῦ φαιδρύνει Ἐκκλησίαν Ἀπόστολοι· ἦν ταῖς Δείαις ὑμῶν παρακλήσεσι, ῥύσασθε πάσης βλάβης τῆς τῶν αἰρέσεων, σκέποντες ἀπήμονα λαόν, τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον.

Φλογός γεέννης με ἐλευθέρωσον, ἡ ὑπὲρ νοῦν τὸ πῦρ ἀποτεκοῦσα τὸ ἀστεκτον· καὶ ψυχὴν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἄχραντε τοῦ ἐλθόντος πῦρ ἐπιγνώσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, Θεοχαρίτωτε.

Ο' Εἰρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ Φωταγωγικόν, ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς πολὺπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ παλαίσματα, Κρήσκη πάνσοφε, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν πᾶσα σε, ἡ Χριστῆ Ἐκκλησία μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ωμοτάτως ξεόμενος, καὶ πλευραῖς ὀρυττόμενος, καὶ μασίγων πλήθεσι, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σεβάσμιον, Ἀθλοφόρων καλλονή, Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν τὴν ἀγίαν, ἐορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Γερῶς πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ἴστασο, πυρὸς μηδὲλως φλεγόμενος· εἰς χεῖρας δὲ πάνσοφς, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ μακάριον πνεῦμά σου· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ἱκετεύων, ἰλασμὸν ἀμαρτημάτων, λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Θεοῦ Μήτηρ ἄφθορος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ ἐάσῃς με ὅλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ρῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δεῖμαι· Μὴ με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, σὺ δὲ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κρήσκεντα πηγὴν θαυματῶν ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαιος, ἀβρόχοις
» ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεῖσας Ἰσραὴλ,
» σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῆ Ἀμαλῆκ τὴν
» δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶς γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀθλητοῦ καὶ Μάρτυρος πιστοῦ, ἱερῶς ἐναθλήσαντος, καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, τροπωσαμένου θείᾳ χάριτι.

Ρεόντων παραδραμῶν τὸ ἄστατον, Μάρτυς πολυάθλε, πρὸς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας σαυτὸν, ὀλοφύχως ἐκδέδωκας· καὶ νικητὴς γενόμενος, στεφηρορῶν Θεῷ παρίστασαι.

Ημέραν χαρμονικὴν τελέσωμεν, πανηγυρίζοντες, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοί, τοῦ θεόφρονος Κρήσκεντος, καὶ τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τούτου τιμῆσωμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ δι' ἡμᾶς ὁράται καθ' ἡμᾶς, ὁ

τῇ φύσει ἀπρόσιτος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγνή πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κρεμάμενος τοὺς ζεσμούς, ῥωμαλεότητι νοὸς ἦνεγκας, τὸ τῆς φθορᾶς Ἐνδοξε, πάχος προφανῶς ἐκδυόμενος.

Ενεύρου σε Ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον σεβρῶς Ἐνδοξε· καὶ τῆς σαρκὸς ἔφερες, πόνους ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, Κρήσκη στερρῶς ἠθλήσας, πόνους ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, τὴν τῆ παντὸς Δέσποιναν, ἱερολογίαις τιμῆσωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονόμος, ἀποδειχθεὶς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε παρίστασαι, δόξῃ λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν ἀθλητᾶ, Κρήσκη ζητοῦντες, λαβεῖν ταῖς πρεσβεύαις σου.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρως; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεθῶα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόνηθρον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὐκ οὐ σθένει Τέκνον μητρικᾶς, φέρειν ὀδύνας, σταυρῷ καθορῶσά σε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαῖζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες, Μάρτυς ἀθλοφόρε· πάθος γὰρ εἰκόνιζες, τὸ θεῖον καὶ ἄχραντον, δι' οὗ τὴν ἀπάθειαν εὗρηκας.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα, πίστει ἀδιστάκτῳ, Κρήσκη ὠμολόγησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας· ἔθεν εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Η΄κολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ αὐτοῦ σωτήρια, πάθη εἰκονίσας, μάστιγας ὑπήνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀθλοφόρε αἰοῖδιμε.

Γενναϊότητι κατέπληξας τοὺς ἀθέους, ὑπομονῇ τε σώματος, Κρήσκη θρηγῶρε, τὴν τῆς νίκης στέφανον, δεξάμενος ἔνδοξε, καὶ τὴν διαιώνιος ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Η΄ τὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποτημάτων, ὑπερφυῶς κυήσασα, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῆ ἰδίᾳ πλάσματος, ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως, γενόμενος τῆς κακίας, ἀπεξήρανας Μάρτυς, τὰ ρεύματα θεόπνευστε.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κτησάμενος, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, δωρεὰς ἀθανάτους, τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Αιμάτων σου ροαῖς, ἱερῶς φοινισσόμενος, καὶ σίγμασιν Ἀθλοφόρων, καλλυνόμενος Μάρτυς, ὡς ἄστρον ἀναδεδείξει.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῆ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Μέλεσιν, ἔδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σε, Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς· διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Α΄νθραξι, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, διὰ πυρὸς ὑπεδέξω, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, πολυθέου ἀπάτης τὸ ἄθεον.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σὲ παμμακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη· μέσον πυρᾶς γὰρ ὤφθη, μεγαλύνων, καὶ δοξάζων Θεὸν ἀκατάφλεκτος.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον, τῆ Δεσπότου τῶν ὄλων πυρίμορφον, ὑμολογοῦμέν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλαίτιον καὶ λυχνίαν, καὶ πασταδα, καὶ θεόδεκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίας Μαρτύρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τῆ πυρὸς μέσον,
Ἡγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Κάθθανε καὶ Κρήσκη πέμπτη δεκάτῃ πυρὶ λαύρῳ.

Ούτος ἦν ἐκ πόλεως Μύρων τῆς Λυκίας, γένους ἐνδόξου, τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς. Ὁρῶν δὲ τὴν ἀσέβειαν κομῶσαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν ἐπαιρομένην, καὶ πολλοὺς τῆ πλάνῃ δεδουλωμένους, καὶ σέβας τοῖς ἀψύχοις προσάγοντας, παρῆνει τῆς ματαιότητος ἀποστῆναι, (προσελθὼν μέσον αὐτῶν,) καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαι, τὸν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς σεβαζόμενον, μόνον ὄντα δημιουργόν, καὶ πνοῆς καὶ ζωῆς ἀπάσης χορηγόν.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος, κακοδαίμονα τὸν Ἅγιον ὀνομάσαντος, ὅτι θῆ ἀυθαίρετως πρὸς τὰ δεινὰ χωρεῖν ἔγνωκε, τῆς ἐσχάτης μενοῦν εὐκλείας καὶ εὐδαιμονίας, ἀντέφησεν ὁ Ἅγιος, τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐρωτώμενος δὲ τύχην, καὶ πατρίδα, καὶ ὄνομα, ἀντι πάντων, Χριστιανὸν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε, μὴ καταδεξάμενος μηδὲ ἐν σχήματι σέβας τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν, καθὼς ὁ Ἡγεμὼν συνεβούλευεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων τῷ Θεῷ ἐξομολογούμενος, καὶ φάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλοτι τὸ σῶμα ποιῆσαι, παρὰ τὸ δοκοῦν τῇ ψυχῇ ὡς παρ' αὐτῆς ἀγόμενον καὶ κινούμενον. Διὰ ταῦτα οὖν πρῶτον μὲν ἀναρτηθεὶς τύπτεται, εἶτα ξέεται· καὶ μετὰ τοῦτο, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατεκρίθη. Τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ τριχὸς αὐτοῦ διαφθείραντος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχ. Ἄμνου Θεοῦ σφάττουσιν ἀμνάδας δύο,
Ἀναστασίαν καὶ Βασιλίσσαν ἅμα.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι, μαθήτριαι γεγονῦσαι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελείωσιν, τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα νυκτὸς ἀνελόμεναι καὶ κηδεύσασαι, διεγνωσθησαν τῷ Βασιλεῖ Νέρωνι. Καταμνησθεῖσαι δὲ, τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπέμφθησαν· ὕστερον δὲ ἐξαχθεῖσαι, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἐμμένειν εἰπούσαι, ἀναρτῶνται, καὶ τοὺς μασθοὺς, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰς γλώσσας ἀποτέμνονται· καὶ τέλος μαχαίρᾳ κατατομῆνται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,
Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου πρεσβυτέρου, καὶ Πανσολυπίου.

Στίχ. Πausολυπίω και Θεοδώρω Δύτη,
Δωρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ περ-
• σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φλογί,
• πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ,
• ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐν-
δοξε, μέσον τῆ πυρός ἐβλήθης διὰ Χριστόν,
καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δέδεξαι,
ὑμολογῶν Θεὸν παμμακάριστε.

Εν μέσῳ ἔστης, φλογὸς ἀστέκτου χρυσὸς ὡς
ὄβρυζος, πίστει ἐξασράπτων Μάρτυς ἀλη-
θινή, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγαζοντας· Εὐλο-
γημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς παμμακάρι, δυνατωτέραν ἔχων ἔνστα-
σιν, μέσον ἐμβληθεὶς πανεύφημε τῆ πυρός,
ἀπερίτρεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἀνθρακας
ἀποσθεννύων, Κρήσηκ πολυάθλη.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ ὠφθης Πανάμωμε,
λόγῳ συλλαβοῦσα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς,
ὄν ὑμνοῦντες ἀνακράζομεν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν
γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζοντας· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδεῖν ἐφίεμενος Χριστόν, στολαῖς ἐφαιδρυνας,
τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσαι σοι ἀνω-
θεν· καὶ παρίστασαι γηθόμενος, τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ, βοῶν πανόλβιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέστης θάνατον,
πυρὶ ὀπτώμενος, ὡς ἄρτος ἐνδοξε ἠδιστος,
τοῦ τῶν ὄλων Βασιλεύοντος· ᾧ παριστάμενος
βοᾶς, ἀγαλλομένη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογῶν παρα Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν Ἐνδο-
ξε, λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάν-
τοτε, τὴν ψυχὴν ἐξασθενοῦσάν μου, ἀμαρτιῶν
ταῖς προσβολαῖς, ἴασαι δέομαι, ἵνα κράζω· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὠραίσθεις, ὑπῆλθες Ἅγιε,
τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ ὡς ὀχθήματι ἐν-
δοξε, ἐπιβάς τούτῳ ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθη-

σας Θεὸν, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα! πῶς τέτοκας Θεὸν, βροτὸν γενό-
μενον, Θεοχαρίτωτε; πῶς ἀκατάφλεκτος
ἔμεινας, πῦρ τὸ ἄστεκτον χωρήσασα; χαριση-
ριοῖς σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν καὶ βοῶμεν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ὁ Εἰρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• Ἄσε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
• στός συναψας τὰς διεσῶσας φύσεις· διὸ ἐπά-
• γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογίαις σε θείαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευ-
φημοῦμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὑπερ-
βαλλόντως εὐαρεστήσαντα, καὶ καθελόντα ξόα-
να, τῆς ἀπώλειας ἀνδρικώτατα.

Ως ὑπερφυεῖς σου οἱ πόνοι! ὡς εὐκλειεῖς σου
οἱ ἰδρώτες! οὓς ὑπενεγκῶν διὰ Χριστόν,
ἀρρήτη δόξης Μάρτυς ἠξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεό-
μενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανη-
γυρίζει, ἄδουσα τοὺς ἄθλους σου Μάρτυς,
καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαισματα, ἀπερ-
γενναίως ἠνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.

Ημεροφαῖ ὡς ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία σε γνω-
ρίζει, θείαις φρυκτωρίαις τὸν κόσμον, Με-
γαλομάρτυς περιαιγάζοντα, ὅθεν τελεῖ τὴν μνή-
μην σου, τὴν φωτοφόρον εὐφημοῦσά σε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου
κιδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς
σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.
Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ 15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης,
Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυμοι,
καὶ ἀρεταῖς ἐκτρέφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρό-

τατον, εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσατε· καὶ νῦν πρὸς ἕρανὸν ἀνεδράμετε, Χριστῷ πρεσβεύσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς, Εὐας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον Θεωσεως, ἀνευδότην νεύσει, πρὸς Θεὸν Θεούμεναι, καὶ Θείας Θεωρίας πληρούμεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν, ὡς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γενναϊόφρονες, τὸν τὴν Εὐαν παλαι, δόλῳ ἀπατήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν ἀκέσσορα, καὶ σωτήρα πάντων, τὸν Χριστὸν κηύσασαι, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλῃ τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστοῦ προσοίσω Μάρτυσιν Θεῖον μέλος.

Ἰωσήφ.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
» αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος
» ἐνδόξως δεδοξασται.

Χάριν μοι οὐρανόθεν, Μάρτυρες Κυρίου νῦν αἰτήσασθε, τὴν ὑμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον πανήγυριν.

Ρῆξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμαῖ ἐν Θεῷ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένοι, συνεδέθησαν σθένει Θεότητος.

Ισχυσεν ὁ Βελίας, ἀπατήσαι πρὶν τὴν Εὐαν ἰσεπταὶ Μάρτυρες· ἀλλὰ νῦν κατησχύνθη, τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης τὸν ἐκλάμψαντα, θεραπεύσασαι Λόγον, αἱ Παρθένοι, σὺν τούτῳ εὐφραίνονται.

Θεοτοκίον.

Τέκτεις ἀνερμηνεύτως, ὃν Πατὴρ ἀρρέυστως ἀπεγέννησε, καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα Δέσποινα.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ομβροῖς Θεῖου Πνεύματος, καταρδευόμεναι ὀστάχους, μαρτυρικούς, Θεῖα γεωργία, αἱ Παρθένοι ἐξήνησαν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα στέργουσαι, τῆς ὀρατοῦς, καὶ τοῦς ἀόρατους, ἐτρόπώσαντο δαίμονας.

Πῦρ ἐκ ἐπτοήητε, προσαναπτόμεναι Πνεύματος, Θεῖω πυρί· ὅθεν ἰαμάτων, Θεῖαν ἑρόσσην πηγάζετε.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τῶν πταισμάτων με, δεινὸν χειρόγραφον Δέσποινα, ἢ τὰ δεσμαῖ, λύσασαι τοῦ Ἄδου, τῇ ἀσπόρῳ κηύσει σου.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. **Ν**υμφευθεῖσαι Κυρίῳ θεοπρεπῶς, ὡς περ προῖκα τὸ αἷμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ προσνηέγκατε, Ἀθληφόροι νεάνιδες, καὶ νυμφῶνος Θεῖου, ἀξίως ἐτύχετε, φωτισμῷ ἀρρήτη, ἀπαύστως πληρέμεναι· ὅθεν τὴν ἁγίαν, καὶ σεπτήν ὑμῶν μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτήρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακραζόμεν·

Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βασιζόντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε· Ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σῆν, φιλανθρώπως ταχινην βοήθειαν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ

δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε Ἡπιζῶς ἐκβοήσωμεν Ὑπέρβουλον Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἀφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οἱ τῷ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ θείῳ ὑποχωρήσαντες, καταγωγήια τοῦ Πνεύματος, τὰς Χριστοῦ παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφωνίᾳ θεόφρονι, τοῖς ὑπεναντίοις ἀντιτάξάμενοι, νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, καὶ στεφάνων θείων ἠξιώθητε.

Οὐ χορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ ὀπτόμενος, εὐωδία προσενήνεκται, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατειλαντι.

Γερῶς ὡς περ ἄκακοι, ἤγεσθε ἀμναδες θυεσθαι Πάνσεμνοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κρίζουσαι, ἀλλὰ προαιρέσει θανατούμεναι. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης τῆς κτίσεως ὃν ἰκέτευε ῥυσθῆναι με, ἐχθροῦ Παναγία κυριεύοντος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Ὡρῆρισαν ἐμοῦ, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, αἱ Παρθένοι αἱ θεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηνυγᾶσθησαν.

Μέλη ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βίασανα, Ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Ἄνθος ἱερὸν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε, εὐωδία θείας γνώσεως, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διαπνέουσαι Πανεύφημοι.

Ρήμασιν ὑμῶν, ὁ μέγαλαυχος πεφίμωται καρτερία δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανεία, παρεπέμφθη Πανασιδίμαι. Θεοτοκίον.

Τέλος μοι χρηστὸν, προσγενέσθαι Κόρη πρέσβευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτρυτητούς, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελέω μου τὰς θλίψεις ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε καὶ δεομαι ὡς Ἰωνᾶς Ἐκ φθορᾶς ἡ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἰπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ πύρος τὰς τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόροι καὶ νύμφαι, ἡ Χιονία Ἀγάπη Εἰρήνη τε καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἀρρήτων δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὡς περ λίθοι, κατεστρέψατε Παρθένοι τῆς πλάνης, οἰκοδομὴν πᾶσαν σθένει τοῦ Λόγου, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι τὸν ἅγιον, παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δεσπύζοντι πάσης τῆς κτίσεως.

Γάματα ἡ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν ἀρδομένη πλουσίως, τοῦ Παρακλήτου, καὶ παύει νοσήματα ποτιζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων καρδίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, ὁ Ἄδαμ ἀποβαλὼν τῇ σαρκώσει, τοῦ σου Υἱοῦ, θεοτόκε Παρθένε, καταστολήν θείας δόξης ἐνδέδεται, δοξάζων σε περιχαρῶς, ὡς Μητέρα Θεοῦ παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τῷ αὐτῷ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χιτῶν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονία τάχα,
Ὁὕ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἄφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαϊδεοκίτη κατέκαυσαν.

Κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτι Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη πλησίον λίμνης, ἐν ἣ αἱ τρεῖς αὐταὶ κατέμενον ἀδελφαί, Ἀγάπη, Εἰρήνη, καὶ Χιονία, μετὰ Ζωῆλου πρὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐράνη ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωῆλῳ καθ' ὑπνοῦς, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἡ ἁγία Ἀναστασία (ἡ Φαρμακολύτρια δηλ.) μέλλει συναγωνίσασθαι ταῖς ἁγίαις τρισὶν ἀδελφαῖς, καὶ σὺν αὐταῖς τελεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ ἁγία Ἀναστασία, ἠκολούθησε τῷ Ζωῆλῳ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἁγίας, καὶ ἠσπάσατο αὐτάς, καὶ ἐδούλευσεν αὐταῖς. Εἶτα, μαθὼν ὁ Διοκλητιανὸς, ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ καὶ πάλιν παρεδόθησαν Σισινίῳ ἐτέρῳ Ἄρχοντι. Οὗτος οὖν τῶν μὲν Ἀγάπην καὶ Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε τὴν δὲ ἁγίαν Εἰρήνην εἰς τῶν στρατιωτῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τείνας, καὶ βέλος πέμψας κατ' αὐτῆς, τῷ τέλει παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου, καὶ Σεπτεμίνου.

Στίχ. Τετραὶς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει

Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐξῆλθε δόγμα κατὰ πάσαν χώραν τοῦ καιροῦ πάσας τὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν. Ἀπεστάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ Βιουκᾶν Μαριανός τις, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Μαγριανός, ἀνὴρ παμμίαιρος· ὃς δὴ παρέστησε Φήλικα τὸν ἐπίσκοπον, Ἰανουάριον τὸν πρεσβύτερον, Φουρτουάτον, καὶ Σεπτεμίον· καὶ ὑπαναγνῆς τὸ βασιλικὸν δόγμα, ἀπήτει αὐτοῖς τὰ παρ' αὐτῶν βιβλία. Ὁ δὲ ἀγνώτατος Ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτὸν· Γέγραπται, ὦ Ἥγεμῶν, « Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσί, μηδὲ ρίψετε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων ». (Ματθ. ζ'. 6.) Μάτην τοίνυν ἀγωνιάς, καὶ βασιλικὰ ἐπιφέρης προστάγματα. Ὁ Ἄρχων εἶπεν· Ἄφες τὰς μωρολογίας, καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως, ἐπεὶ δέσμιόν σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ὅποιος εἰμὶ, φησὶν, ἐν σοί, τοιοῦτος καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ σου εὐρεθῆσομαι.

Τότε τῇ φυλακῇ ἐγκλείσας τοῦτον, ἀνεπιμέλητον εἶασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Εἰθ' οὕτως ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινε· καὶ δεσμύσας αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Κάκεινος πάλιν ἐξετάσας αὐτούς, τῇ φυλακῇ καθείρξε. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ ἐξαγαγὼν αὐτούς, δεσμίους ἀπέστειλε τῷ Ἐπαρχῷ τῶν Πραιτωρίων· οὗς ἐκεῖνος δεξάμενος, καὶ πάντοτε ἐκφοβήσας, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ δεινοτάτῃ τούτους ἀπέρριψε.

Καὶ μεθ' ἡμέρας δεκατέσσαρας ἐξαγαγὼν, καὶ ἐπανακρίνας, εἰσήξεν αὐτούς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων, δεδεδεμένους ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. Κυλιόμενοι δὲ οἱ Ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀπόσιτοί τε ὄντες καὶ τοῦ ὕδατος ἄγεστοί ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἠνυχαρίστου τῷ Θεῷ. Καὶ φθάσαντες εἰς λιμένα πόλεως τινός, ἐδεξιώθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖθεν καταλαβόντες πόλιν, Ταυρομένην καλουμένην, καὶ ἀποπλεύσαντες ἐν Λυκαονίᾳ, ἦλθον εἰς πόλιν Αἰλούρων. Τότε ὁ δύστηνος ἐκεῖνος Ἐπαρχος, λύσας τοὺς Ἁγίους τῶν δεσμῶν, φωνῆ πρᾶξι τὰς ἐρωτήσεις πρὸς αὐτούς ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ ἀντιλεγόντων, μήτε βίβλους προδοῦναι, μήτε τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, προσέταξεν αὐτοὺς μαχαίρα ἀπομνηθῆναι. Καὶ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσηύξαντο· καὶ ἀπομνηθῆντες τὰς κεφαλὰς, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδου, Νουνεχίας, Βασιλίσσης, καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης,
Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄχρι.

Θάλασσαν ἡ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἦτις θαλάσσαν προξενεῖ μου χαρίτων.

Βυθῷ Γαληνῆ καὶ Νίκη βεβλημέναί,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ θαλάσσης.

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Καλλοὺς ἐρώσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.

Εὐραῦσα κέρδος ἐκ βυθαῦ σωτηρίαν,
Τὸ νουνεχὲς σου δεικνύεις Νουνεχία.

Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης συνελήφθη ἐν Τροιζίνι, ἐξάρχων πνευματικῷ χορῷ, ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἤχθη εἰς Κόρινθον. Ἡ δὲ Χάρισσα καὶ ἡ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας Βασιλίσσα, καὶ Νίκη, καὶ Γαληνῆ, καὶ Καλλίς· καὶ Θεοδώρα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, καὶ ἤχθησαν καὶ αὐταὶ εἰς Κόρινθον πρὸς Βενουστόν τὸν ἡγεμόνα. Ὅς, τὸν Ἅγιον Λεωνίδην εὐρῶν ἀσάλευτον ἔχοντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κριμάσας, ἀπειδῶς προσεταξέεσθαι· εἶτα μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐνδοθῆναι ἐκέλευσεν. Ἐνθα λέγεται τὴν μακαρίαν Χάρισσαν ἄδειν προσφωνούσαν, ὡπερ ποτὲ τὴν Μαριάμ ἐπὶ τῇ καταποντίσει τῶν Αἰγυπτίων· Ἐν μίλιον ἑδραμον, Κύριε, καὶ στρατευμά με ἐδίωξε, Κύριε, καὶ οὐκ ἠρνησάμην σε, Κύριε· σῶσόν μου τὸ πνεῦμα. Τοὺς δὲ λοιπούς, συνεπακούοντας καὶ συμπάλλοντας, φθάσαι μέχρι τῆς θαλάσσης· καὶ ἐν πλοίῳ ἐπιβάντας, τῆς ὥδης παρατεινομένης, ἀναγκῆναι ἐπὶ σταδίους τριάκοντα· εἶτα προσδεθέντας λίθοις, ἐξωσθῆναι τοῖς ὕδασι· γενέσθαι δὲ τὴν Μαρτυρίαν αὐτῶν πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,

Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τῆ ξίφους θνήσκεις.

Ἦτις ἦν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χώρᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ ἐκκλησίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν τὸν Θεὸν δοξολογοῦσα. Κατεμνησθῆ οὖν τῷ Ἀρχοντι, καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐβλήθη. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκοπίσασα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρесеβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δράκον
• τὸ πῦρ, μετέβαλον βρωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
• Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θῆρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παφλαζούσαν
Θόρμην πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτομαῖς,
οὐ πόνους πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ νεανίδες,
ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

Ἐχέσασθε ὄμματα καρδίας, πρὸς τὸν σώζοντα
Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ ἀμναδες Χριστοῦ,
ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τῆ δυσμενοῦς παράταξιν,
καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ἰσθμῶς ἔσο τοῖς σοῖς δόλοισι, Ὑπεράγαθε πρесеβείαις
Χρονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἀμαρτιῶν συγχώρησι,
δὲ αὐτῶν ἡμῖν παρέχων.

Ὅλον τὸν ναῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείνουσαι
Χριστὸν αἱ Ἀθληφόροι, ὡς τρυφαῖς τὰς

πικραῖς, ἠγήσαντο βασάνες, Εὐλογητός εἰ κρά-
ζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀχραντε τὴν ζῶσαν, καὶ νεκροῦ-
σαν τὴν ψυχὴν μου ἀμαρτίαν· καὶ ζῶης
μετασχεῖν, ἀξιώσόν με θείας, ἢ τὴν χαρὰν κη-
σασα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατῶν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίῃ
» τὸν Κύριον.

Μεμνημένοι τὰ θεία παραδόξως, ἐν τῷ και-
ρῷ τῶν ἀγῶνων, γνώμην ἀνδρείαν ἀνέ-
λαβον, τοῦ Χριστοῦ αἱ ἀμνάδες, στερόως ἐνα-
δλήσασαι.

Ε'σκοτισμένοι τῇ μέθῃ ὁ διώκτης, τῆς ζοφε-
ρᾶς ἀμαρτίας, γελῶτ' ὀφλήσας ἐφαίνετο·
αἱ Χριστῆ δὲ παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο.

Λύρα φωνῆσα προφρόνως θείον μέλος, ὁμο-
λογίας ἐνθέης, καὶ μαρτυρίας καὶ πίστεως,
ἀνεδείχθητε ὄντως, παρθένοι Νεανίδες.

Ο'χυρωθεῖσαι τῷ πόθῳ τῆ Δεσπότης, τὰ ὀ-
χυρώματα πάντα, τῆ διαβολῆς καθείλετε,
Ἀθληφόροι Κυρίου, καὶ νῦν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα φέρουσα παλαι τοῦ σοῦ τόκου,
τοὺς νεανίας οὐ φλέγει, Παρθενομήτορ ἢ
κάμινος, ὡς οὐδὲ τὴν νηδύν σου, τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένοι ἀγνή, σὺν ἀ-
» σώματις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ιθύνθητε Παρθένοι, θείους πρὸς λιμένας, τῇ
κυβερνήσει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν
πειρασμῶν παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα.

Ὡς ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνην,
σὺν Χιονίᾳ Ἀγάπῃ φωτίζουσι, τῆς Ἐκκλη-
σίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήφθητε χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων,
τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος,
περιφανῶς Ἀθληφόροι καταπαλαίσασαι.

Ηλίου λαμπροτέρα, φαίνουσα ἢ μνήμη, ὑ-
μῶν φωτίζει πιστῶν ἅπαν πλήρωμα· ἦν
ἐτησίως τιμῶμεν, Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φλαίγαθε Παρθένοι, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀ-
μαρτίᾳ ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἢ τὸν πα-
νάγαθον Λόγον ἀποκηύσασα.

Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἠχοῦ, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λυθία, ὡς σύνηθες, ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν
τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Η"στραψεν ὡς ἥλιος, ἢ θεία μνήμη σε σήμε-
ρον, τῆς πίστες καταυγαζήσασα, τὴν κτίσιν
φωτίζουσα, θείαις φρουκτωρίαις, Συμεῶν παμ-
μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν
δαιμόνων σκοτὸς διώκησασα· διὸ σε μακαρίζομεν,
καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκό-
σμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ ἐράνια,
καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευσα, φθαρτῆς δόξης
ἄφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασάνων τε σέ-
φῃ, καὶ αἰκισμῶν παντοδαπῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον
Θεῷ βασιλεία· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς
συναθλοῖς σε Ἐνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν
πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομήτων συ-
στήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔτρωσας· φω-
νὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν
Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπόν, τῶν σῶν ἀ-
γῶνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι,
πάντες πιστῶς ἑορταζόμεν, τὴν ἀγίαν σου κοι-
μησιν, τὸν Σωτῆρα δοξαζόντες.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τῆ Βασιλέως παλάτιον,
δυσωπῶ πολυύμνητε· Τὸν νοῦν μου καθα-
ρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ
καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος
ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέ-
τρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος
ἰκέτης σου. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόθρωπον, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγγνων,
αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου πο-
θεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς θυλῆς σου, μὴ βρα-
δύνης φιλόθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, ὡς σύνθηες, καὶ τοῦ Ἁγίου· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Στέφω μάκαρ σε Συμεῶν μελωδίαις. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυσάν, ὁ συντρίβων πολέμου, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, Παμμακάρε παριστάμενος, τῆς πίσει τιμῶντάς σε, τὴν φωσφόρον ἀθλησιν, ταῖς εὐχαῖς σου αἰεὶ περισώζε.

Τίμιον σκευὸς ὤφθης τοῦ θείου Πνεύματος, Συμεῶν θεοφόρε· παρ' οὗ χρισθεὶς ἐποίμανας, λαὸν περιούσιον, βακτηρία θείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδωρ γνώσεως.

Ελαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφῆ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐποίμανας, ἐπὶ χλόην Ὅσιε ζωφόρον· ὅς τις γεραίρει Μάρτυς τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ Παρθένε τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὸν λαὸν σου ἁπαντα, οἰκτιρῆσαι πιστῶς ὑμνοῦντά σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ πῆξας ἐπ' ὕδενός, τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε.

Ὁραίως τὰς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἄνω φέρουσαν, πάσης ἀνοδίας πονηρᾶς, ἐξέκλινας καὶ ἠχθῆς, πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην Ἐνδοξε, πρὸς τὴν αἰώνιαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμόν, παθῶν τῶν τῆ σώματος, ἀναιμάκτους Πάτερ θυσίας ἠνεγκας, Λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τούτου καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρκωσιν, τέθυσαι ἀρνίον ὡς ἀνακον.

Ἀνήχθης ὡς καθαρὰ, θυσία καὶ ἄμωμος, τῇ Θεῷ τραπέζῃ. Μάκαρ αἰοίδιμε· καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα δεκτὸν, τυθεὶς ἐθελουσίως, ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδέδεξαι, δόξαν εὐκλεῆ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάρας προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίαις πάντας τὸν σεφανώσαντα, Λόγον

σωματώσασα Ἄγνη, αἰεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τῆς πιστοῦς καταυγάζουσα· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελῶντες βοῶμεν· Ἰκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τὸν μόνον φιλόνηρωπον. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ἀγόμενος δεσμώτης διέλυσας, τὰς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, Ἱερομύστα πανόλβιε· καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπειλήσας.

Ρημάτων σου βολίσι κατέτρωσας, Ἱερομάρτυς Συμεῶν, παρανομούντων συστήματα· καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολύθεον ἀπάτην ἐνέπρησας.

Σταλαζούσιν οἱ πόνοι σου ἴαμα, τοῖς ἀσθενῶσι τὰς ψυχὰς τῶν Ἀποσόλων ὁμότροπε, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θείων Ἀθλοφόρων ἐφαίμιλλος.

Θεοτοκίον.

Εἰ σοῦ δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νῆν, τὴν οἰκτιμένην ἐφώτισε, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στύλος και ἑδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὄφθεις Παμμακάρι τῆ σῆ ἀθλήσει, ἀκλινη ἀκράδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας, συντήρει μεσιτείαις σου.

Γῆνοις μακαρίζομεν, τὴν πολιτείαν σου, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ ταῖς ἐνστάσεις, Συμεῶν πανόλβιε, δι ὧν ἠξιώθης, τῆς μακαρίας λήξεως.

Μύρω θείας χρίσεως, ποιμὴν γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς ἐτύθης Μάκαρ, ὡς κριὸς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφρανᾶς. Θεοτοκίον.

Εὔροιμί σε Δέσποινα, ἐξαιρουμένην με, ἐν ὥρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης, ὁ πιστῶς δοξαζῶν σε, καὶ κολαστηρίων, ῥυσθῆιν τῶν μενόντων με.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθέρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς
» εὐσπλαγχνος.

Ωφθῆς θείας ἔμπλεως, θυμηδίας μάκαρ Συμεῶν, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατὸν, δεξάμενος θείους Μάρτυσιν.

Νεοὶ καὶ πρεσβύτεροι, μοναχαί τε καὶ ἱερεργοί, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίως ζήσαντες, Ἀθλοφόροι τέλος ἀληθῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους, τελειωθέντες γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Εκ σῆ ἀνατέταλκε, Παναγία ὁ Δημιουργός, καὶ ἀκτίσι θείας ἐπιγνώσεως, τῆς ἐν νυκτί, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα.

Στίχα.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεῶν, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.

Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυστόμα,
Βδέλλης ἀπλήγη, τῆ Σατᾶν φυγῶν σῶμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθνᾶναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἰλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῆ κρόκη.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνούσαν οὐσίαν.

Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει.

Ἰδὼν ἔφης ἄν Παῦλε Μαρτύρων νέφος.

Ἐβδομαίτη Συμεῶν δεκάτη ἀπὸ αὐχένα τμηθή.

Κτησιφῶν καὶ Σαλήκ ἠγεμονεύοντες ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεσι, Σαβαρίου τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέχοντος, ἐπιστέλλουσι τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Χριστιανῶν Συμεῶν, καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι οὐδαμῶς καταδέχονται, ἀλλ' αἰροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν ἀτίμως καὶ ἀκλεῶς. Χαλεπήναντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως, ἤχησεν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Συμεῶν, δυσὶν ἀλύσει δεσμευθεὶς· εἶτα τῆ εἰρκτῆ παραπεμφθεὶς, ἐπιστρέφει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν Πραιπόσιτον Χουδαζάτ, ἢ Γοθαζάτ, Χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ δὲ τὴν εἰς τὸν Βασιλέα τιμὴν, καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα· ὅς καὶ συσχεθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων, (καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Βασιλέα ἀπογαλακτισθέντα ἀναθρεψάμενος·) τοῦτο μόνον αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανές, ὅτι οὐ δι' ἀκολασίαν γλώσσης ἀκρατοῦς, οὐδὲ δι' ἄλλο τι τῶν ἀπηγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεὶς καταπέπτωκε. Τοῦτο δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγέλατο.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος Συμεῶν ἐν τῇ φυλακῇ, ἐχάρη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς ἤνυχε οὕτω καὶ αὐτοὺς τελειωθῆναι. Ἐκβληθέντων οὖν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποτμηθέντων τὰς κεφαλὰς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα, πρῶτος ὁ Ἅγιος Συμεῶν ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἐρεθίσας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιπούς. Λέγεται δὲ, ἕνα τῶν ἀναιρουμένων δειλιάσαι· τὸν δὲ Κουροπαλάτην Φουσίκ, οὕτω καλούμενον, συμβουλευσασθαι μηδὲως δειλιάσαι, ἀλλ' ἐπιμύσαντα τὰς ὄψεις, δέξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομὴν, ὡκύμορον οὖσαν· ὅς καὶ διαβληθεὶς περὶ τούτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύειν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα παρεθετο τῷ Θεῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἄν οὐκ ἔγνων τίς ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσον,

Γνώση λαλοῦντος· Ἀδριανέ, καρτέρει.

Καὶ οὗτος ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς εἰς τὴν τῶν ποτῶν κρατηθέντων, καὶ διαφόροις φυλακαῖς παραπεμφθέντων. Ἐκβληθεὶς οὖν τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ οἱ πεπλανημένοι Ἕλληνες τοῖς ψευδωνύμοις αὐτῶν θεοὺς ἔθυσον, ἠναγκαζέτο καὶ αὐτὸς τῷ βωμῷ προσελθεῖν, καὶ λιβανωτὸν ἐπιθύσαι. Αὐτὸς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπέισθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρείως ὦν καὶ γενναῖος, δραμῶν κατέστρεψε τὸν βωμὸν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένας θυσίας ἐξέχεε, καὶ τὸ πῦρ διεσκόρπισεν. Εἰς ὄργην οὖν κινήσας τὸν Ἄρχοντα, καὶ τὸν τῶν παροιστώτων εἰδωλολατρῶν ἀνάψας θυμὸν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστιγῆθη ἀφειδῶς· ὁ μὲν γὰρ ῥάβδῳ αὐτὸν ἐπληττεν, ὁ δὲ λίθαις αὐτοῦ τὸ στόμα συνέτριβεν, ἄλλος κατὰ κεφαλῆς ἔτυπτε. Καὶ τέλος, κάμινον μεγάλην ἀνάψαντες, ἐκεί αὐτὸν ἐνέβαλον, καὶ ἔσως ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις· Σῶτερ ἡγάπησά σε·
Ἄλλ' ἡγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τραφεὶς, καὶ ἀναχθεὶς πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. Ἀπάρας δὲ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντευχόμενος τῷ Βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθύς κατὰ τὴν περὶ αὐτῆς οἰκείας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεὸν παρρησίας ἀπέδειξεν ἔδωκε. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δυσὶ πάθει καταχόμενον ἀνθρώπων ἰδῶν, καὶ μῆτε λέγειν ὅπως δυνάμενον, μῆτε βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως ἀλαλον ὄντα, καὶ μόλις ἔρποντα, κρατήσας τῆς χειρὸς, ἀρτίπου ἐποίησε, καὶ τοῦ δεσποτικῆς σώματος ἀγίαν μερίδα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐμβαλὼν, εὐλαλον ἀπέδειξεν.

Ἄλλα καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γενόμενος Πύλη, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τινι προσελθόντι, τὴν ὀπτικήν ἐχαρίσατο δύναμιν. Ἀξίως οὖν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς παρά τε τῶν ἐν τελεί, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, προσδεχθεὶς, καὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ Ἀνθιμον τὸν ἐπίσκοπον Τραπεζοῦντος, κακῶς ἐπιβάντα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καθέδρας, ἐξοστρακίσας, ὡς τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Σεβήρου φρονούντα, καὶ τῷ ἀναθέματι παραδούς, καὶ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον Μηνῆν τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, βίῳ καὶ λόγῳ διαπρέποντα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίστιν ὀρθῆν, χειροτονήσας, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσας, μετὰ χρόνον τινά πρὸς Κύριον ἐξιδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις τοῖς Μεγάλαις.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας
» ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Λύχνος φαίνων γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὁ-
σιε, ἐν σκότει καθεύδουσιν, ἀγνοίας καὶ
ἐλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσας
παραδόξως.

Ωφθης προηγόμενος, Ἀθλητῶν συστήματος·
μεθ' ὧν τελειούμενος, ξίφει ἀνεκρωμάζεις,
Συμεῶν θεόφρον· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Δῆμον πολυάριθμον, Μαρτύρων τιμήσωμεν,
σεπτῶς συγκροτούμενον, διαφόρων πόντων,
ἱερουργῶν ἐνθέων, μοναστῶν τε θεοφόρων.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαι Πανάμωμε, πάθη τῆς καρδίας μου·
κόπασον τὸν τάραχον, τὸν νοῦν μου χει-
μαζόντα, καὶ σῶσόν με βρωῶντα· Ὁ Θεός εὐ-
λογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῶ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμει-

», πον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
», ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθραξ νοητός, Συμεῶν δεδειγμένος, πυρὶ
οὐκ ἐλάτρευσας μακαριώτατε· ὕλην πε-
κρᾶν δὲ πολυθείας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγ-
γος, ἀξίως μετετέθης.

Ιᾶσαι ἡμῶν, ταῖς ἀσθενείαις Μάρτυς· τὸν ζό-
φον ἀπέλασον τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ
αἰωνίου ζωῆς δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν
Δεσπότην, θεόφρον μεσιτείαις.

Στῶζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πάτερ, ψυ-
χῆς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπελαιύνουσι, πάθη
ποικίλα καὶ νόσους τῶν σωμάτων, τῶν προσερ-
χομένων, πιστῶς ἐν τῇ σορῷ σου.

Θεοτοκίον.

Ινα τὸν σεπτὸν, σὲ προδηλώσῃ τόκον, βράτος
ἀκατάφλεκτος ὠράθη Πάναγνε· πῦρ γὰρ
ἐν σπλάγχθοις τὸ θεῖον δεξαμένη, ὅπως οὐκ
ἐφλέχθης· διό σε ἀνυμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαῖα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανηὴλ, Θεὸν τε
» καὶ ἀνθρώπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ως δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθης, τῷ Παμ-
βασιλεῖ, ὡς σφάγιον ἱερὸν ὡς περικαλλές,
Σοφὴ καλλιέρημα, ὡσπερ μύρον, ὡσπερ προσφο-
ρὰ, ῥόδον ὡς εὐοσμὸν, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν
πιστῶν, ἐτύθης ὡσπερ κριὸς, καὶ πρὸς
νοητὰ, μετέθης βασιλεία, καὶ Βασιλεῖ πάντων
καὶ Θεῷ, χαίρων παρίστασαι, θείᾳ δόξῃ ἀ-
στραπτόμενος.

Ησεπτὴ παράταξις, τῶν Μαρτύρων, μέσον
ἀσθεῶν, κηρύξασα τὸν Χριστὸν, πλήθη
δυσμενῶν, δαιμόνων ἠφάνισε, καὶ στρατιαῖς
ταῖς ἀγγελικαῖς, ὄντως συνήφθησαν, θείᾳ δόξῃ
κλειζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φανοτάταις λάμπεισι, παναγία Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει
χαλεπῷ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχῶν,
θεοῦ φωτισμῷ, τὰ μεγαλεῖά σου, καταγγέλλω
ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός. Ἡσαῖα χόρευε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας,
ἢ Α'. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μα-
θητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ορμαὶ τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν
τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, Δειῶ
φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν εὐφρανας,
ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραίσας τὴν καρδίαν σου· καὶ
νῦν ἐσκλήνωσας, ἔνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα,
κατάλληλον τῆ πέθου σου, Πάτερ εὐρηκὼς τὴν
κατάπαυσιν· ἔνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλί-
πης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου,
Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, με-
λέταις πτερούμενος, ἱεραῖς Θεόπνευστε,
καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς
κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ πα-
ρορμῶντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξει,
Γρηγόριον τὸν Δαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκ-
λάμπαντα· οὗ ταῖς φρονιτικαῖς, λαμπόμενος
διήλθες ἀβλαβῶς, τῆ ταπεινῆς τούτου σώματος,
μάκαρ τὸ κλυδώνιον.

Οσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκὼς τὰς φροντί-
δας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις
Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ αὔλον, ἐν καρ-
δίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχιοις
στάσει, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος,
εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ θεοειδῆς ἐνδεικνύμε-
νος· ἔθεν μετὰ πόνους, τὴν ἀπονον ἀπειλήσας
τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, Δεῖαν ἀ-
γαλλίασιν. Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπιλε ἀμόλυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία,
Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Δέσποινα,
πῶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ σκηνώμα, ὁ μολυσ-
μένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν; πῶς δὲ
τὸ μέγεθος, σοῦ τῶν Δαυμασιῶν ἐξείποιμι, τὴν
χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντο-
τε; Φρίττων οὖν προσπίπτω, καὶ κραίζω σοι
τὸ, Χαῖρε εὐλαβῶς· χαῖρε πιστῶν παραμύθιον,
τῶν παρακαλούντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πάθος τὸ ἐκρούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορᾶ-
σα, ἡ Ἄγνη καὶ ἄμωμος, μητρικῶς ὠδυ-
ρετο, καὶ ἐκραύγαζεν Ὡ φρικτὸν Δείμα! πῶς

ὁ κτίσας πάντα, ὁράτα καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δό-
ξης Κύριος, νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος, ἀδί-
κως κατακέρχεται, καὶ μετὰ κακούργων λε-
λόγισται; Τὰ ὄρη καὶ νάπαι, σταλαζάτε μοι
δαίκρυον πικρὸν, καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε,
τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ Στιχολογία συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Αρματηλαίτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουρ-
γῆσα ποτὲ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυρο-
τύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰ-
σραὴλ δὲ φυγαῖδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἀ-
σμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τῆ τῶν παθῶν με τρικυμῖα πάντοτε, περιδο-
νούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, νῦν περι-
κυκλούμενον, τῆ σῆ πρᾶσθεῖα Ὅσιε, ἀπαθείας
πρὸς ὄρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ
Ἰωάννη κυβέρνησον.

Μεταθεθεὶς τῆ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐ-
ρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ γῆς
ἐβίωσας, νεκρώσας σε τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς
ἐγκρατεία, δι' ἧς Θεῷ οἰκητήριον, ὠφθης Ἰωάννη
Δεσπέσιε.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν
ταπεινώσιν, ὡσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτε-
ρυγὰς ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτερ ἐπέτασας, κο-
σμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζή-
τησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζαλῆς σε σώσαντα.

Θεοτοκίον.

Οσυνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι,
καὶ συναΐδιος, μονογενῆς Λόγος, ἐκ σοῦ
πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτό-
κε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν, αἶνεσιν
αὐτῷ ἀναπέμποντα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Οστερεώσας καταρχαῖς, τοὺς ἕρανους ἐν
συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδρά-
σας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου
στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε
φιλόανθρωπε.

Νηφαλεότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη,
φανταζόμενος ἠδὲ φροντίσιν, ἐνεπαίρης
ὕλικαῖς· πτεροῖς δὲ κηφιζόμενος, ἀκτημοσύνης
Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθεῖς, τῆ φιλησυχῆ ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, ταῖς ἐν βίῳ ταραχαῖς, προθύμως καταλελοιπας, καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχησας.

Εν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διήλθες, κυβερνώμενος σοφῆ, τῆ χάριτι τοῦ Πνεύματος, βεβιωκῶς ὁσίως, ὡς Ἰωάννη θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Η πρὸς ἡμᾶς φωτιστικῆ, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη, σὺ ἐδείχθης ἀληθῶς, δι' ἧς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Παναίωμε.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ενθάψας πονηραῖς, τῶν δαιμόνων ἐνεδρας, ἀσκήσσει πολλαῖς, καὶ δεήσσει Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὁ δὲν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκείστην βοῶσα, καὶ πόθῳ ταῖς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστατὴς, ἀκαταίαχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καθορῶσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

Ἦ δὲ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις,
„ σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
„ τρικὲς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν,
„ πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
„ φῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῆ δυνάμει
„ σου δόξα φιλήνθρωπε.

Υπομονῆς, πέτρα ἐδείχθης Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἐκάσταντε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς; τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος· διὸ σε ὁ Δεσπότης, ὡς ὑπέρτιμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατήρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ὡς γνησίως, τῆτον ἀγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ Πατέρ ἐντολαῖς, ἐπηγρυπνηκότα, καὶ τοῖς

υἱοῖς συναριθμοῦν, τῆς χάριτος ποιήσας, αἰδίε σε δόξης, Ἰωάννη θεόφρον ἠξίωσεν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβάς ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκαταπόνητον, δόξαν Θεῶ, καὶ καταυγασθεῖς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῆ θείᾳ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὀλόφωτος ἐδείχθης, ὡς περ ἥλιος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Παιτῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετριβήσαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
„ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλ-
„ λότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν
„ με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
„ ὁδοῦς μου κατευθύνον δέομαι.

Ὁσπερ ἄκακον ἄρνα, χλόῃ τῆς ἀδικήσεως ἐντεθραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰώνιαις προσήκατο, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ δεξιοῖς αὐτῆ προβάτοις, συναριθμοῦν ὅσιν ἐδειξεν.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στερόρως ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θεῖον, ἀμπελώνα καλῶς ἐργασάμενος· ὅθεν τῆ ἐσπέρας, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Εντολῶν θεμελίω, Πάτερ ὠκοδόμησας, πύργον ὑψίκομον, δι' οὗ καὶ ἀνέπτης, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τῶν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδὼν ὡς θεμίς, ὀλοφύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρῳ παραβάσεως καὶ κατακείμενον, ἐξανόσησόν με, ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτήρα κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησεν ἄχραντε.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Γ**λαίσθητί μου Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
„ μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
„ γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
„ πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Δακρύων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγος, καὶ πάσαν τοῦ νοήτου, ἐχθροῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δυνάμει, Ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Ος ὄβρυζόν σε χρυσόν, δοκιμασθέντα αἰοῖδι-
με, ἀσκήσεως τῷ πυρὶ, Χριστὸς ἐναπέθετο,
Βασιλεὺς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἀφθάρτοις Πατέρ, Δη-
σαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ος κῆπος πανευθαλής, ἐδείχθη ὄντως καὶ
εὐκαρπος, δακρύων τοῖς ὄχετοῖς, καλῶς
ἀρδεύόμενος, καὶ μυρίπνουν Ὅσις, τὸν καρπὸν
τῷ Κτίστη, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ
πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν
τὴν ἄχραντον· Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμέ-
τη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον.

Ο' Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὅσις Πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρη-
γορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη σκίρτησον ὡς Ἰωάνης,

Οὐ γαστρός ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἔνδον.

Ἐκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυσ ὦφθη.

Ιωάννης ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων
τὸν κόσμον μισήσας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλ-
θε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενό-
μενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνι-
ζόμενος ἐν πᾶσι, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ
γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθί-
μιος, καὶ ἐτοιμότητος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρη-
γόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ
τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην
χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ
ἐπὶ ξένης τεχθέντα, κάκει ἠγωνίζετο. Εἶτα, καταλαβὼν
τοὺς ἀγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Χαρίτω-
νος Λαύραν, καὶ ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρε-
τῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Σάββα τοῦ Γότθου.

Στίχ. Ὑπελθε Σάββα φθαρτὸν ἠδέως ὕδωρ,

Ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτον ἠδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγά-
λου, καὶ Οὐαλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν
ἔχων ἐν Γοθία, ἐνθα γενήνηται. Ἐπι δὲ νῆπιος ὢν,
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ
μόνον οὐ προσήκτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βυζομένους ἀπογεύε-
σθαι διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τέτοις παρατιθέμενος πίστιν,
καὶ πολλὰς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάνας
αὐτῷ οἱ τῶν εἰδῶλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνουσι.
Μετὰ δὲ χρόνον τινα, ἔρευναν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι,
προσελθόντα τὸν Ἁγιον Σάββαν, καὶ ἑαυτὸν προσαγγεί-
λαντα, αὐθις μυκτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὑστερον δὲ,
Ἀθαναρίχου παραγενομένου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς
οὖν, καὶ τυφθεὶς, καὶ ἄξονι ἐκταθείς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς

οἰκίας ἐμετεωρίσθη· καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων
μὴ πεισθεὶς, ἤχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαίου· καὶ ἐπιτε-
θέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπέπευ γῆ, ἔτος ἄγων
τῆς ἡλικίας τριακοστὸν ὄγδον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Κοσμά, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχ. Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σε, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπῆρξες Κοσμάς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς
ἀγῶσι, καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς, καὶ
γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θεῖα ἱερωσύνῃ καλῶς
ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος καταστάς. Ὅθεν ἐνστερι-
σάμενος τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαίρειν
πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν εἰκόνα
ἀθετουμένων τὴν ὄφρυν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε, καὶ
προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀνα-
δησάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδός εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι
γῆρας συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπὸ ἀμελείας κατασχεθεὶς,
ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε σὺν Αὐξεν-
τίῳ τῷ σοφῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνησε, καλῶς
σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον κατάπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν
τῷ οἴκῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀθανασίας.

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω

Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰοῖδιμος, ἡ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννα-
ται μὲν ἐν τινὶ νήσῳ, Λίγινη λεγομένη, παρὰ γονέων
εὐσεβῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ψαλτήριον, καὶ πᾶσαν ἐκκλη-
σιαστικὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ
γονεῖς ἔξευξαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θέλουσαν. Μεθ' ἡ-
μέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου ἐκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπελθόντων,
ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μαχαίρᾳ. Ἡ Ἁγία οὖν καὶ αὐθις εἰς τὸν
πρῶτον ἀνακαινισθεῖσα λογισμόν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυνηθεῖη
διακρούσασθαι τοὺς γεννητόρας, μὴ συναφθῆναι· ἐτέρῳ ἀν-
δρὶ. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἠσχέλει τὸν λογισμόν, ἔφθασε
πρόσταγμα βασιλικόν, ἵνα τὰς ἐν ἀγαμία καὶ χρεία
πάσας οὐσας γυναῖκας ἐκεῖ συζευξῶσιν ἐθνικοῖς. Ὅθεν καὶ
μὴ θέλουσα ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικεσίον· ὅμως καὶ
τῆς ἰδίας σωτηρίας αἰεὶ φροντίδα ποιουμένη, ἐσχόλαζεν εἰς
εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς θεομένοις
σκορπίζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινα, πείθει τὸν σύζυγον μο-
ναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὃς καὶ μετὰ χρόνον
τινα, ὁσίως διαπρέψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ, ἐλευθερίας τυχοῦσα, δίδειμι πάντα τὸν πλοῦ-
τον αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἐτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο
εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἠγωνίζετο·
τυροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἅγιον
Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύ-
ταις μόνον ἀπογενομένη. Τροφή δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βρα-
χὺς καὶ ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐννάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρα-
τείας· ταῖς δὲ ἀγίαις τρισὶ τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
λεπτοῖς μόνοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δι' ἡμερῶν
δύο. Μετὰ δὲ χρόνους τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ
ἀσκητηρίου· καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιὰν πασῶν τῶν μονα-
ζουσῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὔτε διαγωνίσκεισθαι
αὐτὴν πρωτεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθύδειν αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ
πλευροῦ, ἀλλ' ἐφ' ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ
προεுτρεπισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσάρων, ἔρωτι τρω-
θεῖσα ἡσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελ-
θοῦσα, Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρη-

σαμένη, τὸν τῆς ἰσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκείσε οὖν ἐφ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἰσυχίας καρπούς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρεῖαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρεῖας κατεπιγούσης καὶ βίας τινός, ᾤχετο, συνεργὸν αὐτῆς ἔχουσα Ἰγνατίου τινὰ εὐνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκομον ἀρεταῖς· ὡς τοῦ προμνημονευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, Σαύμασι καὶ σημεῖοις διαλάμπαντος ἐν τῷ τῆς ἰσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασθεθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, Ὀλιβομένη αἰεὶ, καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὄπτασις αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα εὐθὺς ἐκαῖθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον· καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφάς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδετο ταύταις, νοθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτήσιν ἀρετῶν θείων, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τριαίν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγνοῦσα, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγέλασα, ἠυχάριστος μὲν τῷ Κυρίῳ· ἐπισυναΐξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφάς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἀρχὴν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὑμνωδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἐξαρκέσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάβησιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅτι ὃ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι. Ὅθεν καὶ εἶδον ὄσο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἐξαισίον, ἀνδρας ἀστραπηθόλους δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἁγίας Ἰσαμήρους, ἐξωθεν τῶν ἀγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικὴν ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἁγίας, καὶ τὴν ἔκδασιν διὰ τῆς ὄπτασις ἰδεῖσαι, τῷ Θεῷ ἠυχάριστησαν, τῷ οὕτω δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ἀφκς'.

Στίχ. Βληθεῖς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,

Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Δ**ες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» **σ**αν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
» **εὐ**λογητός εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίε, ἐννοῶν παρησίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, Σοφὴ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Απάλων ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω, μερίδα Πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε τὰ τούτη, ἐκτελεῖν δικαιώματα, Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Μακρυνοθεῖς τοῦ σαρκίε, τῶν δεσμῶν Ἰωάννη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίῳ ἐλευθέρα, τῇ γνώμῃ ἐκδουλεύων, καὶ κραυγαζῶν ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Η τοῦ κόσμου κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κηύσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη Ἀγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Τ**ύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἔμμανῶς ἐξέ-
» **κ**αυσε· δυναμίει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» **τ**ούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» **ἀ**νεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» **τ**ε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

Ος μιλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος, Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἡδονῶν τὸ πέλαγος· καὶ διασωθεῖς, ἀκαταπόντιστος ὦφθης, Ἀγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δὲ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἤσκησας· καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰώνιων τὸν πλοῦτον, ἐκτήσω ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η καθαρὰ τοῦ Πνεύματος, τῇ ψυχῇ σε σκηνώσασα, χάρις καθαρὰν σοι, τὴν καρδίαν ἐκτίσε· καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὺς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου· ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρὰ πολιτεία, ἐβόας Ἰωάννη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, ὄντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ αἰδίου, ἐν σοὶ ἀγνή σαρκούμενον, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἐν πίστει βρωῶντων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» **Κ**ατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» **τ**οῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε
» **γ**έγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» **Θ**εοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαί
» **μ**εγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη ψυχῆς σου τὴν αὐλακα, τῶν ἀρετῶν, ταύ-

τη κατεβαλου τα ευσεβη, και ζωηφορα σπερματα · οθεν ιαματων θεοπρεπων, εθερισας τον σταχυν, πολυχουν θεοφορε, δι ου εκτρεφεις τους υμνουντας σε.

Τον δρομον εκτελεσας ασκητικως, και την πιστιν τηρησας Μακαριε, ως σληθως, πληρης ηλικιας πνευματικης, δικαιοσυνης σεφανον, ειληφας θεοφρον παρα Χριστου · και νυν επαναπαυη, σκηναϊς φωτεινοταταις, μετα Δικαιων παναοιδιμε.

Επεβης ως εν αρματι αρετων, τω τεθριπιτω παμμακαρ αιθεριος, εις ουρανοους, αλλος ως Ηλιας Πατερ σοφε · και συν Οσιοις ωκησας, σωμα το πολυαθλον επι γης, λιπων τοις σε ποθοισι, ταμειον ιαματων, και των δαιμωνων ελατηριον. Θεοτοκιον.

Ριφθεντας ουρανιου διαγωγης, και πεσοντας αθλιως εις θανατον, παλιν ημας, Μητηρ γενομενη του Αυτρωτου, ανεκαλεσω Παναγνε, και προς την αρχαιαν παλινδρομειν, ηξιωσας πατριδα · διο σε Θεομητορ, ακαταπαυστως μεγαλυνομεν.

Ο Ειρμος. Εξεστη επι τουτω ο ουρανος. Το Φωταγωγικον του Ηχου, το Ιδιομελον της ημερας, το Μαρτυρικον, η Α. Ωρα, ως συνηθες, και Απολυσις.

ΤΗ ΙΘ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Παφνουτιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εις το, Κυριε εκεκραξα, ψαλλομεν Στιχηρα Προσομοια.

Ηχος α. των ουρανιων ταγματων.

Της ασεβειας καθειλες τα οχυρωματα, εν τη υπομονησου, Αθλοφορε Κυριου, και νικην ουρανοθεν, εδεξω σοφε · μη ουν παυση δεομενος, υπερ των πιστει τιμωντων την ιεραν, και σεβασμιον σου αθλησιν.

Τους ιερους σου αγωνας πιστως γεραιρομεν, αθλητικους καματους, ους διηνυσας χαιρων, Παφνουτιε τρισμακαρ, υπερ Χριστου του σταυρον υπομειναντος · και την αγιαν σου μνημην περιχαρως, εορταζομεν εν ασμασιν.

Ητων λειψανων σου θηκη, Ιερομαρτυς Χριστου, ως ποταμος εκβλυζει, των ιασεων ρειθρα, και παντων καταρδευει των ευσεβων, τας καρδιας Παφνουτιε, των προσφοιτωντων εκάστοτε εν αυτη, και υμνηντων τους αγωναις σε.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκιον.

Των ουρανιων ταγματων το αγαλλιαμα, των επι γης ανθρωπων, κραταια προστασια, αχραντε Παρθενε, σωσον ημας, τους εις σε καταφευγοντας · οτι εν σοι τας ελπιδας μετα Θεον, Θεοτοκε ανεθεμεθα. Η Σταυροθεοτοκιον.

Εν τω Σταυρω θεωρουσα η απειρογαμος, και αιματες Παρθενος, τον Δεσποτην και Κτιστην, και Πλασην των ανθρωπων, εβόα πικρως, θρηνωδωσα και σενησα · Τι τετο τεκνον γλυκυτατον, ο ορω; ανυμνωσθ το μακροθυμον.

Και τα λοιπα συνηθως, και Απολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οι Κανονες της ημερας, και τω Αγιο ο παρων. Ωδη α. Ηχος δ. Ο Ειρμος.

• **Α**σομαϊ σοι Κυριε ο Θεοσ μου, οτι εξηγαγες λαον, δουλειας Αιγυπτιων, εκαλυφας δε αρματα, Φαραω και την δυναμιν.

Δευτε την ετησιον εκτελεθentes, τω Αθλοφορε εορτην, φαιδροις ευφημοუნτες, εν ασμασι δοξασωμεν, τον τουτον στεφανωσαντα.

Ελαμψας εν κοσμω φωστηρος δικην, θεραπειυτα του Ιησου, Παφνουτιε μακαρ · διο σου την πανιερον, τιμωμεν μνημην σημερον.

Ηυγασας εν δογμασιν Ιεραρχα, τον περιουσιον λαον, και πομα Κυριου, δια του ξιφους επιες, αθλησας καρτερωτατα.

Θεοτοκιον.

Ορος αλατομητον σε Παρθενε, εξ ου λιθος ο Χριστος, αλαξευτος ωφθη, εν ασμασι γεραιροντες, αξιως μακαριζομεν.

Ωδη γ. Ο Ειρμος.

• **Τ**οξον δυνατων ησθενησε, και οι ασθενωντες περιεζωσαντο δυναμιν · δια τουτο εστερεωθη, εν Κυριω η καρδια μου.

Υμνοις ιεροις γεραιροντες, την πανευκληη τε και ιεραν μνημην σημερον, εκτελοουμεν του αθλοφορου, Παφνουτιου αγαλλομενοι.

Τειχες αρραγες ακλονητον, κατα των δαιμωνων οι πιστοι προβαλλομεθα, τοπηγυζον εκ των λειψανων, θειον ελαιον χριόμενοι.

Σθενει τω Χριστου ρωννυμενος, μεσον ανομντων θειον νομον εκηρυξας · και νομιμωσ Μαρτυς αθλησας, νικης ειληφας τον στεφανον.

Θεοτοκιον.

Χαιροις Μητηρ απειρογαμε, η τον Θεον Λογον εν γαστρι σε χωρησασα, και τεκωσα σεσαρκωμενον, ως Θεον ομου και ανθρωπον.

Ο' Εἰρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φοιῖξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σε στολὴν, θυ-
σίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσῆξας σαυτὸν,
Παφνούτιε ἔνδοξε· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ
ἀνίσχυρον θράσος· εὐφρανας τοὺς Ἀγγέλους,
τῇ στερῶσά σου ἐνστάσει· διὸ καθικετεύων μὴ
παύσῃ, σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ε'πάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνῃ ψυχῆς,
βρωῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν
μου κακῶν, παράσχου τὴν ἀφεσιν· σὲ γὰρ ἐπι-
καλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαί με Θεο-
τόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στηῆσον ἐκ δε-
ξιῶν με τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστῆ τῆ Θεοῦ,
Ῥομφαία διήλθῃ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὄνπερ εὐλογημένη, δυσωπῆ
σα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ἦ δὲ δ'. Ο' Εἰρμός.

• **Τ**οὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου κατεκάλυψε,
• καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι-
• στέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
• νάμει σου Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἑορτάζομεν, σὺν Ἀρ-
χαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχορευόντες, τὴν εὐ-
κλεῆ τελουμένην σε, μνήμην, ἀθλοφόρε Παφνύτιε.

Υπὸ τῆς ὄντως ἐδοξάσθης θείας χάριτος,
καὶ μετ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότη παριστά-
μενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε Παφνούτιε.

Τοὺς αἰκισμοὺς καὶ πόνους Μάκαρ καθυπέ-
μεινας, ἀπτοήτῳ καὶ γενναίῳ τῷ φρονή-
ματι, καὶ τοὺς στεφάνους εἴληψας, ὄντως ἐκ
χειρὸς τοῦ Παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Χερσικῶν ταγμάτων Κόρη ὑπερέχουσα, καὶ
Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχοῦμενον, μετὰ σαρ-
κὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Ἦ δὲ ε'. Ο' Εἰρμός.

• **Ο**' ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρ-
• θρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι
• δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ο' ἀναδείξας ἡμῖν, τοῦ γενναίου τὴν μνήμην,
ἡλίου λαμπροτέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰη-
σοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ιερωτάταις φρεσὶ, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν
μνήμην ἀνυμνοῦμεν, σοῦ Μάρτυς ἔνδοξε, τὸν
Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ξίφη καὶ θῆρας καὶ πῦρ, καὶ τὸν θάνατον
Μάρτυς, οὐδόλως ἐπτοήθης, κραυγάζων·
Δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἢ κτίσις,
προσφέρει σοι Παρθένε· Χαίροις ἢ τέξα-
σα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

Ἦ δὲ ε'. Ο' Εἰρμός.

• **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
• ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δέομενος· Ἐκ φθορᾶς με ῤῥσαι, Ἰησοῦ βασι-
• λεῦ τῶν δυνάμεων.

Ε'κκέχυται, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἄ-
παντα, Ἀθλοφόρε, ἢ δοθεῖσά σοι χάρις πα-
νένδοξε· διὸ πίστει πάντες, τὸν δοτῆρα Χριστὸν
μεγαλύνομεν.

Ο' μέγιστος, τῆς Τριάδος θραύπων Παφνού-
τιος, ἀνεδείχθη, φοβερός ἐναντίαις δυνάμε-
σιν, ἀπελαύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν
τὰ συστήματα.

Ε'ν θαύμασι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδό-
ξασεν, ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πᾶσι Παφνούτιε
ἔδειξεν, ἱατρὸν παμμακάρι· διὰ τοῦτο τιμῶμεν
τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου θεόνομφε,
Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν
ἡμῶν, τοῦ ῤυσθῆναι πάντας, πειρασμῶν πολυ-
τρόπων τοῦ ὄφεως.

Ο' Εἰρμός. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Γερομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἀπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνύτιον ἔνθεν ἄειραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνὸς ὄφθη Θεόδωρε τοῦ πάθους,
τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Ε'πὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἡγεμονεύοντος Θεοδότου
ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐγένετο συλλογὴ νέων παλ-
λῶν εὐειδῶν καὶ ὡραίων, εἰς τάξιν Τυρῶνων. Τότε δὴ
σὺν ἑτέροις ἱκανοῖς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Θεόδωρος ἤχθη
τῷ Ἡγεμόνι· Ἐπιτεθείσης οὖν αὐτῷ στολῆς καὶ σφραγι-
δος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διέρρηξε ταύτην, εἰπὼν· Ἐγὼ
ἐσφραγισμένος εἰμὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ
Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ ἑτέρῳ Βασιλεῖ οὐ στρατεύομαι.
Ο' δὲ Ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ ποῖον Βασιλεῖ ἐστρατεύθης; Ο'
Ἁγίος εἶπε· Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· Ο'

Ἡγεμῶν εἶπεν· Οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἡμῶν θεοὶς; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Δαίμοσιν ἀκαθάρτοις οὐδέποτε ἔθυσα.

Τότε προέταξε τύπτεσθαι αὐτὸν· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, ἔστη εἰς ἐρώτησιν, καὶ φησὶν ὁ Ἄρχων· Κἄν ἄρτι ἐσωφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Ἐθε καὶ αὐτὸς ἐπέγνωσ τὸν ποιήσαντά σε, ὡς ἐγὼ, καὶ προσεκύνησας αὐτόν. Τότε ἐπ' ἐσχάρας ἀπλώσαντες αὐτὸν πεφυρακτωμένης, θεῖον καὶ πῖσσαν καὶ κηρὸν καὶ ἄχυρον ἐπέβραυνον αὐτοῦ. Καὶ οὗτοι μὲν ἐποίησαν οὕτως. Ὁ δὲ Θεὸς μέγα τι καὶ θαυμασίον τοῖς ἐσκοτισμένοις ἐδείξατο· μέγαλον γὰρ ἦχος γεγονότος, καὶ τῆς γῆς εἰς δύο διαιρέσεως, ἐν ἧ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέκειντο, ὕδωρ ἀναβύσασ, ὃ τοῦ θαύματος! τὴν τε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέσβεσε τὴν πυρκαϊάν· ὁ δὲ Ἅγιος, ὅλος ἀναστάς ὑγιής, λέγει τῷ Ἡγεμῶνι· Τοῦτο, ὃ ἐθεάσω Ἀνθύπατε, οὐ τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, ὃ ἐγὼ λατρεύω. Εἰ οὖν βούλει καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν θεῶν σου δύναμιν, ἀναψὸν ἑτέραν πυρκαϊάν, καὶ ἀπλωθήτω εἰς τῶν στρατιωτῶν σου τῇ ἐσχάρᾳ ἐπ' ὀνόματι τούτων, καὶ τότε γνώσῃ τὴν ἀνυπέβλητον τοῦ Θεοῦ μου δύναμιν. Καὶ οἱ στρατιῶται εὐθὺς ὑπολαβόντες, Μὴ οὕτω ποιήσης, ἔφησαν, κύριε, ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν θεῶν τῇ ἐσχάρᾳ ἐπίθες· ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀιούσονται ὡς ἱερέως, καὶ οὐ βλαθῆσεται.

Καὶ ὁ Ἄρχων ἀκούσας, Ἀχθῆτω, φησὶν, ἱερεὺς. Καὶ στησαίντων ἐνώπιον αὐτοῦ ἱερέα, φησὶ πρὸς αὐτόν ὁ Ἡγεμῶν· Τί σου ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Διόσκορος. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἶπέ ἡμῖν, Διόσκορε, ποία μαγεία χρώνται οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρὸς, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἐμεινεν ἀβλαθῆς; Ὁ Διόσκορος ἔφη· Οἱ Χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅπου τὸ Χριστοῦ ὄνομα ἐκφωνηθῆ, πᾶσα φαρμακεία καὶ γοητεία διαλέλυται, καὶ οἱ δαίμονες φρίττουσι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Ἰσχυρότερός ἐστιν ὁ Χριστὸς παρὰ τὸν Δία; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἕτεροι θεοὶ κωφὰ εἰσὶν εἰδῶλα καὶ ἀναίσθητα. Παρακαλῶ σὺν σε μὴ ἀναγκάσης με ἐπιθῆναι τῇ ἐσχάρᾳ· ἀλλ' εἰ βούλει τὴν τοῦ Διὸς ἐπιγνῶναι ἰσχύν, ἐκείνον ἐπίθες τῇ ἐσχάρᾳ τῆς πυρκαϊᾶς. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν, Καὶ τίς, φησὶ, τολμᾷ τοῦτο ποιῆσαι; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ἐγὼ, τῇ σῇ προστάξει, τοῦτο ποιήσω· καὶ ἐάν ἀμύνηταί με, πιστεύω αὐτῷ, ὅτι δύναται. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Μέχρι τῆς δεῦρο οὐκ ἦς ἱερεὺς; τί τοιαῦτα λέγεις; Ὁ Διόσκορος εἶπε· Δὲ ἔνδειαν φρενῶν ἴμην ἱερεὺς· ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον Θεόδωρον, μὴ κυριευόμενον ὑπὸ σοῦ, ἐστηρίχθην· καὶ νῦν θέλω συστρατιώτης αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν, Ἐπειδὴ, φησὶν, οὕτω λέγεις, ἐπίθῃθι τῇ πυρᾷ.

Τότε ὁ Διόσκορος, προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, Εὐχαί, ἔφη, ὑπὲρ ἐμοῦ, δούλε τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐξαμένου, ἠπλώθη ὁ Διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστήσας, καὶ μέγα βοήσας· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς Θεοδώρου, καὶ δεῖξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ. Καὶ εὐθὺς κρατηθεὶς ὁ Ἅγιος, ἐνεβλήθη τῇ φυλακῇ. Καὶ τῇ ἐξῆς, ἵπποις ἀγρίοις ἐκ τῶν ποδῶν προσδεθεὶς, τῷ ἄρματι ἐξεδέθη· καὶ οἱ μὲν ἵπποι ἀτάκτως φερόμενοι, κατὰ τοῦ κρημνοῦ πεσόντες ἀπώλοντο· ὁ δὲ Ἅγιος ἀεράτως δεῖα δυνάμει τῶν δεσμῶν λυθεὶς, καὶ ἀβλαθῆς διατηρηθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἐξ ὧν Σωκράτης καὶ Διόνυσος, οἱ τὸν Ἅγιον τῷ ἄρματι τῶν ἵππων προσδήσαντες, διεβεβαίουντο ἐξαισίου τι καὶ φρικῶδες ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἐλαυνομένων, δεῖαμα καταπλήττον καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Διηγούντο γὰρ οἶον ἄρμα πρὸς οὐρανὸν κατιὼν ἰδεῖν, καὶ τὸν Ἅγιον ἀναλαβόν, τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν· ἐν αὐτῷ δὲ τοῦτον ἄραν καὶ ὑψωθὲν, διεσώσατο ἀβλαθῆ ἐν τῷ

Πραιτωρίῳ· τοὺς δὲ ἵππους, ὡς ὑπότινος βιαζομένους, κατεκρήμνισεν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἑστώτες καὶ πιστεύσαντες, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἀνεβόησαν. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν αὐτούς τε καὶ τὸν Ἅγιον καθείρξε τῇ φυλακῇ, καὶ κάμινον ἐκκαῆναι προστάττει. Οὐ γενομένου, καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐμβληθέντων, ἀνωθεν δρόσος κατιούσα, δροσίζουσα τούτους ἦν, καὶ πρὸς ὀμίλιαν ἐτραπίησαν· ἡ δὲ ἦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἀνάμνησις· ἥδη γὰρ πρὸ τριῶν ἐνιαυτῶν αἰχμαλωτισθείσης αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν μετὰ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθείσης, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἤθελε ταύτην ἰδεῖν· καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, ἀνεβόα, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα, οἷς οἶδας τρόποις· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδὲν· ἵνα γνῶσι πάντες τὰ μεγαλεῖά σου· καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὀμιλίας.

Ἐπει δὲ, τῆς φλογὸς μαρτυρίσεως, πρὸς ὕπνον ἐτραπίησαν, Ἄγγελος ἐπιστάς τῷ Ἁγίῳ, Μὴ λυποῦ, φησὶ, Θεόδωρε· πάρεστι γὰρ ἡ μήτηρ σου. Ὁ δὲ, διύπνισθεὶς, διηγείτο τὰ ὁραθέντα τοῖς στρατιώταις· καὶ τοῦ διηγήματος μῆπω περαιωθέντος, ἐπέστη μέσον τῆς καμίνου τοῦ Ἁγίου ἡ μήτηρ Φιλίππα, οὕτω καλουμένη· καὶ ἰδούσα ὃν ἐπόθει υἱόν, ἠγαλλιάσατο, καὶ κατησπάσατο αὐτόν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· ὅπως τε, καὶ ὅθεν ἦκει ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τῆς μητρὸς ὁ Ἅγιος, εἰς οὐρανὸς ἀνατείνας τὰς χεῖρας, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν ἀπέπεμπε τῷ Θεῷ.

Πρωίας δὲ γενομένης, ἀναστάς ὁ Ἡγεμῶν, Ἐμοί, φησὶ, δοκεῖ μὴδὲ ὅσοῦν καταλειφθῆναι ἐν τῇ καμίνῳ, ἡ ὅ, τε Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπεβρίφησαν. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, τίς τῶν ἐκ τῆς καμίνου ὑποστρέφων, τοιαῦτα τῷ Ἡγεμῶνι διεξείει· Θεοδώρου αἰτησαμένου τὸν Ἰησοῦν, ἐμαρᾶνθη ἡ φλόξ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀθρόως καταλαβοῦσα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ καθεζόμενοι ὡς ἐν θαλάμῳ, ὀμιλοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Τούτων ἀκούσας ὁ Ἡγεμῶν ἐξέστη· καὶ παραγενομένης πρὸς τὴν κάμινον, μετεκαλέσατο τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτήν· Σὺ εἶ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Παρασκεύασον τὸν υἱόν σου θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κακεγκάκως ὄληται, καὶ αὐτῇ ἄτεκνος γένῃ. Ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν· Ὁ υἱός μου, σταυρωθεὶς ὑπὸ σοῦ, θῦσαι τῷ Θεῷ αὐτοῦ θυσίαν ἀληθινήν, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Εἰ οὖν σὺ εὖρες τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου, τοῦτο καὶ γενήσεται. Καὶ εὐθέως προσέταξεν ὁ Ἡγεμῶν, τὸν μὲν Ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ στρατιώτας λογχευθῆναι μέσον τῆς καμίνου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἁγίου ξίφει ἀποτμηθῆναι· καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο· Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος καθηλωθεὶς, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπῆρώρητο ζῶν, εἰθ' οὕτως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθουίοις περιστεύσαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φλώ Φιλίππαν, ὡς ἀθλητοῦ μητέρα.

Φλώ Φιλίππαν, ὡς αθλοῦσαν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνυξε λόγχῃ νεκρὸν Ὑψίστου παλαι.

Νέττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσιου Πατρὸς ἡ

μῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσιδείας, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἐχῶν ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Ὁ ὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν Εἰκονομάχων, ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνατεθειμένος· καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀντιοχείας τῆς Πισσιδείας. Ἐπεὶ δὲ τῆ τοῦ διαβόλου πονηρᾶ συμβουλῆ ἢ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις ἐκινήθη, καὶ γράμματα πανταχοῦ ἐπέμποντο, διὰ τάχους τοὺς Ἐπισκόπους ἅπαντας τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβεῖν, παρεγένετο καὶ οὗτος· καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφρων τοῖς αἰρετικοῖς γενέσθαι, καὶ ἀρνήσασθαι τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν προσκυνῆσιν, ἐξορία καὶ κακουχία κατεδικάσθη, καὶ ἐν αὐτῇ θανάτων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
• σου Παῖδας, καὶ τῆς Χαλδαίης ἀνελῶν,
• οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε
• Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδος δυνάμει πιστοῖς, κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη, ἢ τῶν λειψάνων σου σορὸς, πᾶσιν ἴασιν νέμουσα ἄφθονον, τοῖς βοῶσι Παφνούτιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεῆ σου ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀθλοφόρε Κυρίῳ κραυγάζομεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ, ὡσπερ θησαυρὸν κερκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν, γηθομένη κραυγάζει Παφνούτιε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὁμίλησαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνῶμεν, ὡς μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἢ πατὴρ ἡμῶν ἑορτὴ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ ὑπέρλαμπρος.

ἦν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς Παμμακάρι ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ ἐστῶς, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χριστῷ ἀπαύστως μελωδῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ τοῦτον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀληθῶς ὠραῖος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσι πολλοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν ἱερὰν τῷ αἵματί σου, στολισθεὶς φοινιχθεῖσαν, καὶ στέφος παρὰ Θεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκῆσαν ἡμῖν τοῖς φθονηθεῖσιν, ἐχθρῷ πονηρῷ, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσώκισαο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλίνομεν.

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγεῖς ἀήτητε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῷ θείῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καὶ ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ἰσπερ γενέσθαι τοῖς πιστοῖς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου, πᾶσι τε Μάρτυς ὀρθοδόξοις, τοῖς πίστει πανταχῶθεν προστρέχουσι, τὴν θείαν σου τελέσαι πανήγυριν, ταῖς πανιέροις μεσιτείαις σου.

Κατεύνασον Μάρτυς σαῖς εὐχαῖς τὸν τάρταρον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ διαστρέφειν ταῖς εὐθείαις, πειρώμενον ὁδοῦς τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἐμπνεύσειν αἱρέσεων ἐνδοξε, καὶ τὴν εἰρήνην πᾶσιν αἴρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Παναίμωνε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλοσ παραδόξως, σοὶ ταῖς προσηγορίας ἀρμόζοντες· ζῶν γὰρ τοῖς ἐν Ἄδῃ ἐγεννησας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶς Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεῷ ἐκλεκτὸν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀγρυπνίαν πάννηχον, καὶ ἀγάπην στησάμενος, μελέτην θείαν, ἄκραν ταπεινώσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθαρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν, στύλον σε δεικνύουσαν, φωτοειδέστατον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολήν ἀληθινήν, καὶ σωτήριον ἔνδυμα, εὐσεβεῖ φρονήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων ῥακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος τὰς μηχανάς, σθένει δυναμούμενος, τῷ θείῳ Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου Μητρὸς, δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, ὡς πτωχὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενήνοχας, θυσίαν ζῶσαν, καὶ ὀλοκάρπωμα, σεπτὸν Παμμακάρι, καὶ δῶρον τίμιον ὅθεν καὶ ἔλαβες, οὐρανῶν ἀπόλαυσιν πρὸς ὃν αἰεὶ, πρέσβευε δεόμεθα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ἀγίαν ὄψιν τὴν σὴν, ὃ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπείσωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ ἄθλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς ἠχρείωσα; Δέσποινα σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, ἢ δὲ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο ἢ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, Οἶμοι! ἀνεκραυγάζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ Ἁγίῳ ὃ παρῶν. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πελαγὸς, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὃ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβαλλεται, ἢ μνήμη σήμερον, τοῦ Θεοφόρου πᾶσι τοῖς πιστοῖς, εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ παραδόξα.

Ρομφαία τῇ νοητῇ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν προσβολάς, σὺ διακόψας ἦρας κατ' αὐτῶν, νικητήρια Ὅσιε ὅθεν θαυμάτων χάρισι, καὶ ἰαμάτων ἐστεφάνωσαι.

Ποθήσας τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχείαν ἀπάσαν, τὴν γεραίρην καὶ πρόσκαιρον σαφῶς, ἐβδελύξω Θεόδωρε, δόξαν διὸ καὶ ἔτυχες, δόξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος. Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τοὺς θῆρας τοὺς τῆς σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας ἐνεργοῦς ἐκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε, πάσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πόνοι σου ἐν κλαυθμῷ, κατασπειρόμενοι σοφῇ ἔδωκαν, ὄντως καρπὸν εὐσταχυν, τῷ Παμβασιλεῖ προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμὸν, τοῖς σοῖς βλεφαίροις ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκηνώμα, μάκαρ σεαυτὸν ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας ὅθεν σοὶ τὸ Καῖρε προσάγομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Ος καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας, διὰ συντόνου προσευχῆς καὶ ἀγνείας, καθηγιασθῆς Πνεύματι Θεόδωρε ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις νῦν, ἀυλιζόμενος μέλπεις, ὕμνον τὸν τρισάγιον, τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη πρὸς ὃν δυσώπει Ὅσιε αἰεὶ, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτῆμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τῆς εἰς σέ, πεπισκευότας ὡς μόνος φιλόνητος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνηξήθησαν τῷ σώματί σου θεόφρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· ὄθεν ὡσπερ φοιμήξ, ἤνθησας θεόδωρε, καρπούς προβαλλόμενος, γλυκασμὸν τῇ ποιμνῇ σου βρύοντας.

Α'πενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὠφθης θεοφόρε, δεῖον οἰκητήριον, δι' οὗ πᾶσιν ἐβλύσας, τὰ τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Ε'ν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενωπῇ, Πάτερ αἰεὶ διάγων, ῥάκεσι τὸ σῶμα, τριχίνοις ἐκάλυπτες, πρὸς πλοῦτον τὸν ἄφθαρτον, μόνον ἀφορῶν καὶ αἰδίου.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμῳς ἐκύησας ὡ Παρθέने, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πῖσται ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» **Σ**ας· φῶς ἅγιον ἐπιτρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πῖσται ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας· σὺ δύναιμι καὶ ἀνδρείααν, περιέζωσας τοῦτον, κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σὲ Κύριε προθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὁσιος, σοὶ ἄμωμον ὡσπερ θυμᾶ, ἐαυτὸν ἐγκρατείας, πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Ε'ν δίψει καὶ λιμῷ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον, θεόδωρε τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς ἀπλαυεῖς, Ὁσίων σὺν τοῖς τάγμασι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἔπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
σα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνομφε κεκτῆμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῆ
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας Ὁσιε,
τῆς ταπεινώσεως ὄπλοις, κατ' αὐτοῦ χρησάμενος, καὶ τὴν νίκην, συνεργεῖα τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα Ὁσιε,
τῆς ἐγκρατείας ἰδρωτί, ἐν τῇ καρτερίᾳ Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ Χριστοῦ κυβερνώμενος.

Α'ληστον, τὴν τοῦ θανάτου ὥραν ποιούμε-
νος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέλεις Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ Κυρίῳ δουλεύων ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ω'θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμαίων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ συμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Στίχοι.

Θνήσκεις ὁ πληξῆς τριχίνῃ στολῇ, Πάτερ,
Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκαδὶ σός, θεόδωρε, λίπ' ὄξεα θυμὸς ἀγῆνωρ.

Οὗτος ὁ αἰδίμοσ, πάση κακουχίᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ κρύει καὶ παγετῷ πηγνύμενος, τριχίνοις καὶ ἀδρανέσιν ἀμφίοις τὸ σαρκίον ἐκάλυπτεν· ὄθεν καὶ τοῦ Τριχινᾶ μετέσχεν ὀνόματος. Διὰ τοι τοῦτο καὶ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπεγύμνου ἀπάτην· καὶ μύρον εὐώδες ὁ τάφος αὐτοῦ ἀναπηγάζει πᾶσι τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν υἱείαν χαρίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικῶ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ, Χριστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Καμινικίας αἰθάλῃς πεπλησμένοι

Χριστῷ προσῆλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Οὗτοι πάντες ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα διήνυσαν, ὅτε καὶ ὁ πολύαθλος

Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιος ελληφθεὶς ἐτιμωρεῖτο, καὶ τιμωρούμενος τὰ παράδοξα ἐπέτελει ἐκεῖνα. Καὶ ὁ μὲν Βίκτωρ, Ἀκίνδυνος, Ζωτικὸς, Ζήνων καὶ Σεβηριανὸς, ἰδόντες τὸν Ἅγιον τῷ τροχῷ βληθέντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντα, μιᾶ φωνῇ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν, οἱ καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Χριστοφόρος, Θεωνᾶς, Καισάριος καὶ Ἀντωνῖνος, δορυφόροι ὄντες τοῦ Βασιλέως, καὶ παριστάμενοι αὐτῷ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸν Μεγαλομάρτυρα ἐτάζοντι ἀπηνῶς, καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ Ἑλληνας, διὰ τῆς ἐπικλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἰδόντες ἀνάστασιν, ὡς τάχος διὰ προσευχῆς γεγεννημένην, παραυτίκα ῥίψαντες τὰς ζώνας καὶ τὰ ὄπλα αὐτῶν, ἐνώπιον τῷ Βασιλέως καὶ παντὸς τῷ Δεσπτοῦ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. Διὰ τοῦτο κρατηθέντες, τῇ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. Μεθ' ἡμέρας δὲ τινὰς παραστάντες τῷ Τυράννῳ, ἐκρεμάσθησαν καὶ ἐξέσθησαν, καὶ τὰς πλευράς λαμπασί κατεφλέχθησαν, καὶ τέλος, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην

Ἰωάννην, χαίρουσιν εὐρόντες νόες.

Ὅστις, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων Δεῖψ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολλήθη· καὶ καταλιπὼν τρυφήν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθείς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. Καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος μονῇ ἐπιδημεῖ· καὶ καλῶς τελείας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, μετήλθε τῶν τῆδε πρὸς τὰς αἰωνίους καὶ μακαρίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,

Χριστοῦ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου.

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει,

Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ περ-
» **Ε**σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» **γ**ί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» **εἶ**, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Η Δεῖα χάρις, ἡ ἐν καμίνῳ παλαι δρόσον
Η Παισὶ, δοῦσα, αὕτη Πάτερ τὴν τῶν πα-
θῶν, κατεμάρανέ σοι καμινόν, ὡς νεφελῆ σοι,
ἀναψύξεως ὄμβρον ἐκχέασα.

Εν τοῖς ἰδρώσι, τὰ τῶν δακρύων Πάτερ ρεῖ-
Εδρα σοφέ, μίξας, κολουμβήθραν χάριτι τοῦ
Χριστοῦ, ἀπειργάσω ταῦτα Ὅσιε, ἐν ἡ λουσα-
μενος, τῶν παθῶν τὰς κηλίδας ἀπέσμηξας.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν δακρύων πάθη φλέ-
Εξας σαρκὸς, ὅλος καθαρὸς ὑπέρλαμπρος

ὡς χρυσός, ἀνεδείχθης Δεῖαις χάρισι, Πάτερ
Θεόδωρε, ἀποστίλβων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Ὑψίστῳ, ἡγιασμένον Δεῖον σκήνωμα,
Τχαίρε· διὰ σοῦ χάρις δέδοται ἡ χαρὰ, Θεο-
τόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυ-
ναϊκῇ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαναῖν, λεόντων χάσμα-
» **Χ**τα ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας
» ἔρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανθεσι κοσμούμενος σοφέ, τῶν ἀρετῶν νοη-
Ατῶς, τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἔπνευ-
σας Ὅσιε· καὶ τὰ μύρα τῶν θαυμαίων σου, πᾶσιν
ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγάζουσιν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τοὺς θῆρας
ΧὍσιε, τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς, κατὰ σῶ
αἶροντας στόματα, ἀπεφίμωσας καὶ ἔψαλλες,
ἐν διανοίᾳ καθαρᾷ, Πάτερ γηθόμενος· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηρῆθης ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν, Πάτερ Θεό-
Ηδωρε, ἀντὶ στενώσεως, πρὸς πλάτος ἄπει-
ρον Ὅσιε, ἐν Ἁγίων τοῖς σκηνώμασιν· ἀντὶ
ράκιων εὐτελῶν, βύσσῳ κοσμημένος, καὶ κραυ-
γάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε,
ΣΜήτηρ ἐδείχθης Θεῷ· σὺ τῆς Θεότητος γέ-
γονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας,

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότητος ὄρησ, ἐξ ἀλαξεύτῃς σε
» **Λ**Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς
» συναψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλ-
» λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ανὼ τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπι-
Αποθήσας, κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταῖς
ἀρεταῖς σε Πάτερ Θεόδωρε, δι' ὧν ἐκεῖσε ἔφθα-
σας, καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες.

Οἶκος ἐχηματίσας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν
Οῷ πλουσίως, πίστις καὶ ἐλπίς καὶ ἀγάπη,
καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν· διὸ καὶ πλήρης
Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

Ενθα τῶν Ὁσίων οἱ δήμοι, καὶ τῶν Δικαίων
Εαὶ χορεῖται, ἐνθα τῶν Ἁγίων τὰ πλήθη,

καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τάγματα, περιφανῶς ἐσκήνωσας · μεθ' ὧν αἰεὶ ἡμῶν μνημόνευε .

Θεοτοκίον .

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων · σὺ ἡ εὐφροσύνη τῆ κοσμοῦ, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου · σὺ γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνοῦντων Μητροπαρθενε .

Οἶ Εἰρμός . Λίθος ἀχειρότητος .

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α΄. Ὡρα,
καὶ Ἀπόλυσις .

ΤΗ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ .

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια .

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν .

Ἰερεὺς ἐννομώτατος, ἀθλητὴς ἱερώτατος, ὡς Ἰανουάριε, ἐχρημάτισας, οὐκ ἄλλοτριῶ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, εἰσελθῶν, ἐνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀεναίως, τοῦτον Πάτερ, ὀπτανόμενος καὶ βλέπων, ἅπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπουσιν .

Καὶ δорάν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπτοίμενος, καὶ θηρσὶ διδόμενος, Ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νῆν, ῥώμη θεία δειμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν ἀσωμάτων ἐφάμιλλε .

Δισιδέριον Πρόκουλον, Σῶσσον Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον τὸν αἰοίδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμῆσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱερουργούς, στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, ὡς τῆς πόλεως, τῆς ἀγίας πολιτας, πρεσβευτὰς τε, τῶν αὐτοῦς μακαριζόντων, ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας .

Δόξα, καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Τὴν σκηνην τὴν ἀμόλυτον, τὴν νεφέλην τὴν ἐμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἀγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότητος χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφανῶς μακαρίζωμεν . Ἡ Σταυροθεοτοκίον .

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σου, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμναῖς ἡ τέξασα, ἐπωδύρευτο,

καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο · Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνέμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα ;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς :

Σύστημα τερπνὸν Μαρτύρων ἐπαινέσω . Οἶ Ἰωσήφ .

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄ . Οἶ Εἰρμός .

Τριστάτας κραταιοῦς, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδῆμα .

Συνῶν ταῖς στρατιαῖς, τῶν αὐτῶν Ἀγγελῶν, καὶ μεθέξει φωτισμοῦ, ἀδύτου τὴν ψυχὴν, ἱερῶς φωτιζόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἑορτὴν εὐφημοῦντος Μακάριε .

Ἐπῆρξας ἐκ παιδὸς, ἱερώτατος ὄλως, ἀρεταῖς συναυξηθείς, καὶ χρίσμα ἱερὸν, εἰληφῶς ἱεράτευσας, Ὅσπερ λαὸν ποιμάντας, μαρτυρίου δὲ αἵματι, λαμπρυνθείς ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας .

Στρατὸς φωτεινῆς, ἱερώτατος δῆμος, συναθλεῖ σοὶ καρτερῶς, σοφὲ Ἱεουργε, μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄφρα μηχανουργίαν, ὑπομείνας πολὺπλοκα, ῥωμαλέῳ φρονήματι βάσανα .

Τοῖς ἴχνεσι Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου, ἀρχιποίμενος Σοφέ, ἐπόμενος βαφαῖς, μαρτυρίου ἐφαίδρυνας, σοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης, τὴν στολὴν διὰ τοῦτό σε, διανοίας τιμῶμεν εὐθύτητι .

Ἠχίσας ὡς βροντὴν, σοῦ ὁ ἔνθεος λόγος, ἐμβροντήτους ἀκοαῖς, παράφρονος ἐχθροῦ, κατεπτώσεν Ἐνδοξε, ὅθεν σε καθυποβάλλει, ἀνηκέστοις κολάσεσι, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενον .

Θεοτοκίον .

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεῖ, Μητέρα ἀψευδῆ, καὶ αἰεὶ μακαρίζων σε, ἄχραντε, καθὼς προεῖπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὀπηνίκα Χριστὸν ἐνδὸν ἔφερες .

ᾠδὴ γ΄ . Οἶ Εἰρμός .

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆτες, περιεζώσαντο δύναμιν · διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου .

Α ἴγλη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιηθισμένος, μέσον καμίης ἐχόρευες, Νεανίας τῆς πρὶν ὀσίους, Παμμακάριστε μιμούμενος.

Τ αῖξίς ἱερῶν δυνάμεων, μέσον τῆς καμίης, σὺν σοὶ Θεόφρον ἐχόρευον· μεθ' ὧν ὑμνεῖς τὸν εὐεργέτην, διαμένων ἀκατάφλεκτος.

Ε ἔχων τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον, μέσον τῶν τυράννων, ἐστῶς ἀπτήτος ἔμεινας· καὶ βασάνους καθυπομείνας, Μάρτυς ὡφθης ἐνδοξότατος. Θεοτοκίον.

Ρ ἦξον τὰς σειρὰς Θεόνυμφε, τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἢ τὰ δεσμά διαρρήξασα, τὰ τῆ Ἄδης τῷ τοικεῖῳ σου, καὶ χαρὰς πάντα πληρώσασα. Ὁ Εἰρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γ ἔρωσύνης τὴν στολήν ἐπιχρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπρότεραν, περιφανῶς ἀπέδειξας Θεράπον Χριστοῦ· ὅθεν ἀνελήλυθας, εἰς μονὰς αἰώνιης, βρύων τοῖς τιμῶσί σε, ἰαμάτων πελαίγη, καὶ ἱκετεύων πάντοτε Θεόν, πᾶσι δοθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ο ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρὸςθεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τῶν σουτῶν κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρης; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺς γὰρ δεῖλτος σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σώζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας ὡς μόνος φιλάνηθρωπος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Δ** ἰ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάνηρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὑμνησις.

Π ἄντες Σῶσσον τὸν λευίτην καὶ ἀθλοφόρον, τὸν ἱερόν τε Φαῦσον, Πρόκυλόν τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφώνως τιμήσωμεν.

Ν υσταγμὸν τῆς ἀσεβείας Πρόκουλε Μάρτυς, σὺ μὴ νυστάξας ὄλωσ, ἐργηγάρσεσι θείαις, πᾶσαν κατεκοίμισας, ἀθέων κακόνοιαν.

Ο ἦλος θείαις εὐτυχήσας καλῶν ἰδέαις, καὶ μαρτυρίου φέγγει ἀπαστραΐφας ὡραίως, μέγιστε Εὐτύχιε, Θεῷ εὐπρέστησας.

Νέον ὡσπερ Δακίηλ σε, θηρῶν ἐν μέσῳ, σὺν τοῖς συναθλοῖς σώζει, ἀβλαβῆ ἐκβληθέντα, ὦ Ἰανουάριε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, δι' ἧς μέγਾਲως πάντας, ἐπευλόγησεν ὄντως, ὁ πανυπεράγαθος, ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Α ἱματι ἱερῷ, τὴν στολήν σου Πανόλθιε, ἐτέλεσσας λαμπρότεραν, καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐλήλυθας.

Ρ εὔσαν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πολύτιμον αἷμά σου, γεγένηται ἰαμάτων ποταμὸς, παθημάτων, ξηραίνων Πάτερ ρεύματα.

Τὸν ἀδικὸν κριτὴν, τυφλωθέντα ἐντεῦξί σου, ἐφώτισας εὐσπλαγγίαν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄλων, μιμούμενος Πανόλθιε. Θεοτοκίον.

Υ μνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει φῶς ἄδυτον, ἀνέτειλε Θεοτόκε, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Η** ἔλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνηθρωπος.

Ρ ἡμασι σημεῖα θεωρήσας, δῆμός σε παρανόμων, ἐργαζόμενον ἱερομύσα, τῷ Ποιητῇ, ἐκ ψυχῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος.

Ω φθης καὶ πρὸ τέλους ἱεράρχα, καὶ μετὰ θείων τέλος, ἐργαζόμενος· πλήθος θαυματῶν, τὴν δωρεάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Ν ὦν ἱερωτάτη συμφωνία, Φαῦστον καὶ Σῶσον πάντες, Δισιδέριον σὺν Εὐτυχίῳ, καὶ τῷ σοφῷ Ἀκουτίῳ μέλψωμεν, καὶ Προκούλῳ τοὺς θεόφρονας. Θεοτοκίον.

Ε π' εὐεργεσία τῶν ἀνθρώπων, σὼν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος· ὃν ἐκτενῶς, Θεομήτορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλα,

Σώσου και Φαύστου διακόνων, Δισιδέριε ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, και Ἀκουτίωνος.

Στίχοι.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδαν
Ἄπριλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκίλῳ Σῶσον, ἀλλὰ και Φαῦσον,
Πρὸ κουλεοῦ κύφαντας ἐκτεινε ξίφος.

Δισιδέριος τὴν δέριν δούς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, και παρέστη Κυρίῳ.

Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντμήθητί μοι.

Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, και Τιμοθέου ἄρχοντος Καμπανίας, οἱ και ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· και τελευταῖον μὴ ὑπενδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβαλλεται· και ταύτης διασωθεῖς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, και ξίφει και αὐτὸς τὴν κάραν τμηθεῖς, τελειοῦται.

Γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὖσα, και μονογενὴ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπολέσασα τεθνηκότα, και ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τούτου στέρνησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἐλθοῦσα, ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπληρωμένον ῥάκος, τὸ τοῦ Ἁγίου φέρων ἐκτύπωμα· και εἰς νοῦν λαβοῦσα ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἱὸν τῆς Σουμανιτιδος, θεόθεν κινηθεῖσα, ἐποίησε και αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφυῶς, ἀντεσημάτισε τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου· και κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδός, τέθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκόνος· και κατὰ τὰς ἀκοὰς και τὸ στόμα ὁμοίως και τὰ καδεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰμωγῆς και θερμῶν δακρύων ἔλεγε· Δούλε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με, και ἀνάστησον τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπικαμφθεῖς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυναικί. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαυμάσιον ἄπαντες οἱ συνελθυθότες εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ νέου, ἐξεθαμβήθησαν, δοξάζοντες και εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Στίχ. Ἦδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνο

Τὴν ἐν ζόφῳ κἀθειρξεν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Ἀλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα οὖν τὸν Ἅγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, και μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρός πληγέντα, και μὴ βλαβέντα, εἶτα ἐν τροχῷ, σιδήροις ὀξείσι διηρησομένῳ, προσδεθέντα, και κατὰ πρᾶνοὺς ἀπολυθέντα, και τὸ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῆ καταστάνα, και ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, δύνοντι τοῖς εἰδώλοις, και τῷ παραδόξῳ θαύματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, οἱ και τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλεισθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ταῦτα οὖν θαυμάσιον, καταλιποῦσα τὴν ὀξὴν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· και ὁμολογήσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεδόθη τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα, γενομένης ἀποφάσεως ἀποτμηθῆναι Γεώργιον, και Ἀλεξάνδραν, αὐτὴ μαθοῦσα

τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσηύξατο τῷ Θεῷ, και παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Ἀπολλῶς δὲ, και Ἰσαάκιος, και Κοδράτος, θαυμάσιον ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, και ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας και φαρτῆς, και βασιλέως θνητοῦ, και πιστεῦσασαν τῷ Χριστῷ, και θανοῦσαν δι' αὐτὸν, ἐπίστευσαν και αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· και παρρησιασάμενοι, ἤλεγξαν τὸν Βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες και θνητῶδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναικα, μεθ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλεήσαντα. Ὀργισθεῖς οὖν ἐπὶ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς, προσέταξε βληθῆναι τούτους ἐν τῇ φυλακῇ. Και τούτου γενομένου, ἐσκέπτετο δι' ὅλης τῆς νυκτός τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωίας δὲ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν Κοδράτον ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι, Ἀπολλῶ δὲ και Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι, και λιμαγχονηθῆναι· οἱ και μεθ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιεσθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλῶ, Ἰσαακίου, και Κοδράτου, λιμῷ και ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Λιμαγχόνην οἶσαντες Ἀθηῆται δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι δαιμοναγχάνην.

Ζωμὸς χύτρας σῆς, τὸς ἰδρωτάς Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεῖς αἱμάτων παραρτίεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Μαξιμιανός, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἐκ τῆς παλαιᾶς Ρώμης ὄρμητο, υἱὸς γενοῦς πλουσίων και εὐγενῶν. Κατὰ δὲ τινα χρεῖαν, τὴν Ρώμην ἀφίει, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστάσει και ἀκριβεῖα διαλάμφας, και εὐφῆς και πολυμαθῆς ἀναγνωρισθεῖς, χειροτονεῖται πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ, τοῦ τὸν ἀγιώτατον Σισινίου διαδεξαμένου, ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, και τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ ποίμνιον διαποιμάνας ἐπὶ ἔτη δύο και μῆνας πέντε, και τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀβλαβῆ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,

Και πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον, και τὰ ἐν κόσμῳ, και τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολήν, ἀποχειράμενος, προθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μειζόνων δὲ ἀγῶνων τῆς ἀρετῆς γενοῦς ἐραστής, παραγίνεται εἰς Ἱεροσόλυμα· και τοὺς σεβασμίους τόπους πιστῶς προσκυνήσας και κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος ἀνέρχεται. Κἀκεῖσε μοναχὸς εὐρῶν, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποσασσόμενος αὐτοῖς και ὑπηρετῶν. Γαπεινόφρων δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξατο χάρισματα γνώσεως και σοφίας πολλῆς, και βίου Πατέρων Ἁγίων συγγραψάμενος, και ψυχοφελῆς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων ση πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας θείους ἐμιμήσω, ἀναμέσον τῆς φλογός, ὧ Ἰανυάριε, ἐν συγκαταβάσει Ἀγγέλων περιχορευῶν, καὶ ᾠδαῖς μυστικαῖς τὸν Σωτῆρα ὑμνῶν.

Ανοσον τὸν λογισμόν σε, χάριτι θείᾳ τηρῶν, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, νόσῃς ἐθεράπευσας πάσας, ποιμὴν καὶ μέγας, θαυματουργὸς γνωριζόμενος.

Ιστασο πρὸ τῶν βημάτων, Μάρτυς τῶν τυραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς καταισχύων, καὶ πλανηθεῖσιν ἀπασιν, ὑποδεικνύς τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν με τὰς κινήσεις, Ἀχραντε τὰς τῆς σαρκός· ζῶν ἢ κηύσασα, ζώωσον ἀγνή τὴν ψυχὴν με, νεκρωμένην πάθει, καὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασιν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

„**Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφημείσθω ὁ μέγας νῦν Πρόκουλος, καὶ σὺν τῷ Εὐτυχίῳ Ἀκούτιος, ὁ θείος Δισιδέριος, Φαῦστός τε καὶ Σῶστος ὁ γενναιοφρῶν, τοῦ Σωτῆρος οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Σέ χορὸς Ἀθλοφόρων ὁ ἔνδοξος, κορυφαῖον πλουτήσας ἐπάτησεν, Ἱερομύστα ἔνδοξε, κορυφαῖς τῶν δαιμόνων, καὶ ἀθείας, κορυφούμενον θράσος ἠφάνισεν.

Ος οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας· καὶ θηρῶν τὰς ὀρμὰς ἐχαλίνωσας, ὡς Δανιὴλ Πανάριστε· ὡς δὲ Παῦλος τὴν κέραν ἐναπετήμητις, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίον.

Οσκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σε, ἑαυτῆ οἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πανάχραντε, ὧ βοῶμεν ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο' Εἰρμός. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Ε**ὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένη

„ Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ιανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαιίσματα, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ σίγματα, τὴν μέχρι αἵματος ἀνδρείαν, τοὺς πόνης καὶ τὸν βίαιον θάνατον, θαυμάτων τε τὸ ἀπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνωμεν.

Οράθης ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς Ἀοίδιμε, μαρτυρίας ὡσπερ ἄδυτος, ἥλιος θείους ὡς ἀστέρας, Μαρτύρων τὴν πληθύν ἐπαγόμενος· καὶ νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἀθλῶν μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Σὲ τὸν ποταμὸν τὸν λογικὸν πληρούμενον, τῶν ναμάτων τῶν τῆ Πνεύματος, καὶ καταρδεύοντα πλουσίως, θαυμάτων ἱεραῖς ἐπιδείξεσι, πιστῶν τὰς διανοίας, γεραίροντες, Ἱερομάρτυς μακαρίζομεν.

Ημέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἑόρτιον, εὐφημῶντες Ἀκουτίωνα, Πρόκουλον Σῶσσον καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Δισιδέριον, καὶ τὸν Ἰανουάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων νῦν πρεσβεύοντας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλώττουσαν, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, καὶ χειραγωγήσον με Κόρη, ὁδοὺς σωτηριῶδεις πορεύεσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμματα, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ο' Εἰρμός. Εὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τῆ Συκεώτου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ιερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμψας, τῇ τοῦ Πνεύματος ἀγγλῇ, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἱαμάτων χάρισμα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σε ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, τῇ τῆ Χριστῆ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι

τὴν μνήμην σε, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνᾶριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη θεοχαρίτωτε, ἡ τῶν ἀμαρτανόντων, κραταιὰ προστασία, τῶν καταπονουμένων ἢ ἰσχυρά, καὶ βεβαία ἀντίληψις, θεοκυῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν, καταφύγιον πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ κρεμάμενον, ἡ ἄμωμος Παρθένος, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα θρηνηδοῦσα· Υἱέ καὶ Θεέ, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σε Λόγε, δι' ἧς βροτοὺς, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας!

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Θεῖόν σε δῶρον παμμακάρε μέλπω Πάτερ.

Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

„ **Τ**ῷ ὀδηγήσαντι παλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ, καὶ ἐν ἡμῶν θρέψαντι, ἄσωμεν ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοφεγγῆ σε ἀζέρα, ὁ νοητὸς ἥλιος, τῷ σε ρεώματι σοφεί, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξε, βολαὴς θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα.

Εκ μητρικῆς σε νηδύος, ὁ Ποιητὴς Ὅσις, ἱερεμίαν ὡς τὸ πρὶν, καθαγιάσας εἰργάσατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὐχρηστον, πνεύματα ἀποσοβοῦντα, πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Ιδρωσί τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν ἐσβέσας, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν, ρεῖθρα θαυμάτων ἐβλυσας, καύσωνα ἀρρώσθημάτων σβεννύντα, Πάτερ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Ο ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστροῦς ἠνθισσε, Παρθενομήτορ γλυκασμὸν, ἀναβλυστάνων ἀφέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανάχραντε, ἀπασι τοῖς ἐκ τῆς μέθης, τῶν δεινῶν παραφρονήσασιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εὐλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελήμα σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ως θαυμαστός ὁ βίος σου θεόφρον! ὡς φοβερά τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλήσῃ ἢ πρὸς Θεόν, οἰκείωσις καὶ νεῦσις, καὶ ἀκλινὴς ἀνάβασις! πανένδοξε Θεόδωρε.

Ρύμην παθῶν ἀνέστειλας παμμακάρε, τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς δολεράς, ἐξηφάνισας ἐνέδρας, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἰσχυῖ Θεόδωρε.

Οὐκ ἐπὶ τῇ σεπτῇ προστρέχοντες σορῷ σου, ἐκ ταύτης ἀρυόμεθα, τῶν ἱαμάτων τοὺς θησαυροὺς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ δωρεᾶν τὴν ἀφθονον, ὑμνοῦντές σε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθένε, καινοτομοῦνται· τίκεις γὰρ, ὑπερφυῶς τὸν δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευς, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Αγωνισάμενος καλῶς ἱεράρχα, κατὰ πνεύματων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου ἔλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶσθαι ποικίλα, πάντων ἀρρώσθημα, τῶν πιστῶς προστρέχόντων, τῇ σῇ τιμίᾳ πάντοτε σορῷ, ἣν προσκυνοῦντες αἰεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνησεται Παρθένε ἀγνή; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἐρώσά σε Χριστέ, Οἱμοί! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστητε καὶ σῶσον ὡς Θεὸς, τὸν κόσμον πάντα χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ε**ἰσακήκοα ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ποταμὸς ὑπάρχει σαφῶς, πεπληρωμένος
ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε τῆ Πνεύ-
ματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν
Πάτερ Θεόδωρε.

Απηγχόνισας τὸν ἐχθρὸν, νευραῖς τῶν πό-
νων τῶν σῶν παμμακάρα, καὶ τὰ τούτου
ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ στρατεύματα, τῶν προ-
σευχῶν σου ζίφει Θεόδωρε.

Μελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν δι᾽εξόδοις τῆς
ἐγκρατείας, θείον ξύλον ἀνεβλάστησας,
εὐκαρπίαν πράξεων, τῶν ἐναρέτων φέρων
Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης, Χρι-
στὸν τεκούσα, μακαρίους ἐργαζόμενον,
τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, Παρθενομῆτορ ἄχραν-
τε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προστα-
» γμάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστέ τὸ
» πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ
» εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τῆς
» εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ακοίμητον λαμπαδα σε, καὶ λύχνον μὴ σβεν-
νύμενον, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε, τοῖς
ζόφῳ κρατούμενοις, τῶν παθῶν Θεόδωρε, καὶ
τῇ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν Μάρτυρα
Γεώργιον, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἔσχηκας,
καὶ τούτῳ ἐμιμήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον, καὶ
τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε στοργὴν.

Ανέθευτον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ἀσύγκρι-
τον, πίστιν ἐλπίδα καὶ ταπεινώσιν, ἔσχες
ὑπὲρ ἄνθρωπον· ὅθεν ὑπερβαλλούσας, χάριν
εὗρες ἐκ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ρανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανά-
χραντε, τὴν ἐκτακεῖσάν μου διάνοιαν, φλο-
γῶ τῆς ἁμαρτίας· καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου,
τῆς καρδίας ἀναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβῆσα, εἰς βυθὸν
» καθέλκει με, ἀμέτρων ἁμαρτημάτων·
» ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας ἀνά-
» γαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Μέριμναν τῶν γηίνων ἀπεκρούσω, ὅλον δὲ
ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην,
ἐνθόδομος τούτῳ καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀναβλυ-
ζούσαις, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐλλάμψειν.

Εἴλυσας παγετὸν τῆς ἁμαρτίας, κρῦει πιεζό-
μενος, κλωβοῦ ἰστάμενος μέσον, καὶ ὡς

ἄσαρκος Πάτερ προσβολαῖς, ὑπὴνεγκας ἀέρων,
θεία θαλπόμενος χάριτι.

Λάρνακι ἱερᾶ σου προσιόντες, ὁδμῆς θείας
γνώσεως, πληρούμεθα Ἱεράρχα, θυσωδίας
λυτρούμενοι παθῶν, οἱ πόθῳ σε τιμῶντες, θαυ-
ματουργε Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρικυμία συνταράσσει, βυθὸς ἀπο-
γνώσεως, χειμάζει μου τὴν καρδίαν· κυ-
βερνήτην κηύσασα Χριστὸν, Παρθένη καὶ Σω-
τήρα, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ὁ Εἰρμός. Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς πυρίνῳ ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε,
ἐπιβάς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις,
Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄνθρω-
πος σὺν τοῖς Ἄγγελοις περιχορεύων· διὰ τοῦτο
ἀνεδείχθης, θαυματῶν θείων δοχεῖον Θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτη, Ἐπισκό-
που Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Εἰκάδι δευτερὴ Συκεώτην τύμβος ἔκρουψεν.

Οὗτος ὄρμητο ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώρας, ἐκ χωρίου
λεγομένου Συκειοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς
Γουστινιανοῦ τοῦ πάλαι, δοκῶν οὐκ ἔχειν τὸν τῆς γεννή-
σεως τρόπον ἐπαινούμενον, ἀνέγγυσεν ὄντα καὶ σκότιον.
Φασὶ γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα, Μαρίαν ὄνομα, ὦρα καὶ
χάρισι διαλάμπουσαν, ἐφελκυσασθαι τινα τῶν βασιλικῶν
ταχυδρόμων, τοῦνομα Κοσμᾶν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν Ὅσιον·
ἀποκρῦψαι δὲ τοῖς μετὰ γέννησιν εἴ τι πρὸς αὐτῆς ἄδο-
ξον ἦν καὶ ἐπίφογον. Εὐθύς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα, ἢ συ-
νῆλθεν ἡ τοῦτου τεκούσα τῷ ἀνδρὶ, ἔδοξεν ὄναρ, καταφοι-
τήσαντα ἀστέρα, ὑπὸ τὴν αὐτῆς γενέσθαι γαστέρα· ὅπερ
ἐδήλου τὴν εὐσύτερον λαμπρότητα τοῦ παιδός.

Ἄλλ' αὐτὸς οὐκ εἰκάζειν τοῦτο μᾶλλον ἢ πιστεύειν τοὺς
τότε πεποίηκε, παρασχὼν ἑαυτὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας Θεῷ,
καὶ τῷ Ἁγίῳ μάρτυρι Γεωργίῳ, προσφιλεῖ, ὡς δοκεῖν συ-
νεῖναι αὐτῷ πάντοτε, καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ ταῖς κρείτ-
τοσι προάγειν ἐπιθυμίαις, καὶ ὁλως ἐρᾶν αὐτοῦ θείου τινα
καὶ θαυμαστὸν ἔρωτα. Οὕτως οὖν ποιοῦντι, καὶ ταῖς κατὰ
μέρος ἀναβάσει προαγομένῳ, ὁ Ἅγιος διὰ παντός ἐπε-
φαίνετο. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ Ὅσιος τῷ τῶν μοναχῶν
καταλέγεται τάγματι· εἶτα, διελθὼν τοὺς εἰς ἀκρότατον
ἀρετῆς φέροντας βαθμοὺς, καὶ ἀπόδειξιν τῆς τελείας ἀρε-
τῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν οἰκειώσεως, τὴν τῶν θαυ-
μάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τὸ μέγα τῆς ἀρχιερω-
σύνης ὕψος ἀνάγεται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀναστασιου-
πόλεως ἐγγειρίζεται. Ἐνθα πολλοὺς τὴν θεογνωσίαν παι-
δεύσας, καὶ ἃ προσήκει πράττειν ὑψηλοτάμενος, καὶ παν-
ταχοῦ διὰ τῶν θαυμάτων τὸ ὁμόφυλον θεραπεύσας, καὶ
μεγάλαις παραδοξοποιίαις, ὡς οὐ βῆδιον γραφῆ παραδοῦ-
ναι, πάντα ἐκπλήξας, καὶ Βασιλεῦσι καὶ Ἀρχιερεῦσι

Σαυμαστός φανείς και ποθούμενος, προθεσπίσας πολλοῖς περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον, μειδιάματι σεμνῶ τούς παραληφόμενους αὐτὸν Ἀγγέλους δεξιωσάμενος.

Λέγεται δὲ αὐτῷ, μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, ὄναρ ἐπιστῆναι τὸν ἑνδοξόν Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου, ἐγχειρίζοντα βακτηρίαν. Καὶ αὐθις ἐποχοῦμενον ἵππῳ. καὶ ἐπισυρόμενον ἕτερον, εἰς ὃν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν Ὅσιον, τὴν ἐκεῖθεν πορείαν διὰ τῶν Σαυμάτων προφαίνοντα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σέ Σῶτερ ἐμπύρου Δείου πόθι,
Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὅς ἐστι Σίμων ὁ ζηλωτής· ἦτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρητὸν γνοῦς, Ναθαναήλ, μέγαν,
Τὴν Ναζαρέτ αἰγήσον ἄχρηστον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλεως τῆς Γαλιλαίας, ἔνθα ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, εἰς γάμον κληθεὶς μετὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τὸ πρῶτον θαῦμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν. Προεδέχετο δὲ καὶ αὐτὸς τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς νομομαθῆς· ὃν εὐρών ὁ Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, καὶ γινώσκων, ὅτι προσδέχεται τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. ἀ. 46.). Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ναθαναήλ, καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἐτελειώθη (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους
» **Τ**τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα,
» ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀψευδῆς Ἱεράρχης, Δυσίαν ἀναίμακτον,
προσῆγαγες ἐν Πνεύματι· καὶ παθῶν νεκρότητι,
Δεσπότη, προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἡδονῶν ἐγκρατείας, ἰδρῶσι κατέσβεσας,
ἀύχμὸν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπικλύσεσι
θαυματουργέ, ὡς Ἥλιος οὐρανοῦς κεκλεισμένους,
εὐχαῖς σου ὑπανοίγων.

Αγίασθεις ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναιότητι,
στεριευούσας ἐποίησας, γαστέρας πολυπαίδας,
τυφλοῖς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χωλοῖς
εὐδρομίαν, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

(*) Περὶ τοῦ Ναθαναήλ τούτου, ὄρα εἰς τὴν παρὰ τῷ Φοίνικι νεωτέραν ἐκδοσιν τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, Μαΐου 10. καὶ Ἰουνίου 11.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σέ διетήρησε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ θάλασσα,
» καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επί πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σου τὰς βλάβεις
τῆς ψυχῆς, οὐ παρετράπησ προσβολαῖς ἐναντίας,
οὐκ ἐσαλεύθης, ἐχθρῶν ἐπηρεαῖς, ἀλλὰ ὕψος
πρὸς Δεῖον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει
τιμώντων σε πρεσβεῶν.

Ρεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ, ἰάσεων τῆς σῆς
θαυματουργέ, καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς, παθημάτων,
καὶ σηπεδόνας δεινῶν ἐκ καθαίρει, καὶ πιστῶν
καταρδεύει Θεόδωρε, πάντων τὰς καρδίας τῶν
πόθῳ σε τιμώντων.

Οτῶν δώρων τῶν Δεϊκῶν, ἐπόνυμος, καὶ μύστης
τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ καλλονῆ,
Ἱερέων ὠραιότης, θαυμάτων ἡ βρύσις, ἡ
σεπτῆ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, νῦν ἀνευφημείσθω,
Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοκίον.

Γεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ
συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σικηνὴν, καὶ
ἀγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιαῖ καθημένοις, ἀνέτειλεν ἥλιος, Παρθένε,
Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὁ Εἰρμός. Ἦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ
» ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλκος αὐτοῦ,
» εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ως ἔρθρος, ὡς ἡμέρα διαυγῆς, ἡ σὴ εὐροτή,
ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας τῶν
πιπῶς, ἀνευφημούντων τῆς σεπτῶς πόνου σου
Πάνσοφε.

Συνόμιλος Ἀγγέλων, Ἀποστόλων καὶ Ἀθλητῶν,
Ὀσίων καὶ Δικαίων γεγωνῶς, Πάτερ καὶ Ἱεραρχῶν,
ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ πρεσβεύεις αἰεὶ.

Η δὴκη τῶν ἀγίων σου λειψάνων Πάτερ σοφέ,
ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ, ἐγνωρίσθη τοῖς
πιστοῖς· ἡ προσιόντες, τὰς ψυχὰς ἀγιαζόμεθα.

Θεοτοκίον .

Φρικτή σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ·
διό σε μακαρίζομεν αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν πισ-
τώως, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας .
Ἀμήν .

Ο' Εἰρμός . Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα .

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
ἢ Α' . Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις .

Τ Υ Π Ι Κ Ο Ν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τ Ο Τ

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ .

Α' . Ἐὰν τύχη τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἢ τῇ
Κυριακῇ τοῦ Πάσχα .

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία
αὐτοῦ εἰς τὴν Β' . τῆς Διακαινησίμου, καὶ ψάλλεται κα-
τὰ τὴν ἐφεξῆς διατύπωσιν .

Β' . Ἐὰν τύχη ἐν τῇ τῆς Διακαινησίμου
Ἑβδομαδί .

Ἐσπέρας . Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὸ, Χριστὸς ἀ-
νέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἀναστάσιμα δ' . καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια ε' . Δόξα, τοῦ
Ἁγίου, Ἦχος πλ. β' . Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολι-
τεύσω . Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α' . τοῦ Ἦχου . Εἴσοδος .
Φῶς ἰλαρόν . Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀ-
ναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστά-
σιμον Στιχηρὸν τοῦ Ἦχου, εἶτα, Ἀναστήτω ὁ Θεός .
Πάσχα ἱερόν, κτλ . Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ' . Τὸν
νοερόν ἀδάμαντα . Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α' . Ἀναστά-
σεως ἡμέρα . Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη . Ὡς τῶν αἰ-
χμαλώτων, καὶ αὐθις τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ
Ἀπόλυσις .

Εἰς τὸν Ὅρθρον . Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη,
Συναπτὴ μεγάλη . Εἶτα τὸ α' . Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθ-
μῶν τοῦ δ' . Ἦχου . Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοί-
νιξ ἀνθήσει . Πᾶσα πνοή . Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου . Τὸ,
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ εὐθὺς,
Δόξα . Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου . Καὶ νῦν . Ταῖς τῆς
Θεοτόκου . Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός·
καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β' . Σήμερον
ἢ οἴκισμένη πᾶσα, κτλ . Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν
σου . Κύριε ἐλέησον β' . Ἐλεῖε καὶ οἰκτιρμοῖς .
Εἶτα οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἁγίου . Καταβα-
σίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἐκάστη Ὤδῃ . Ἀπὸ γ' . Κοντάκιον
καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα· καὶ εὐθὺς τὴν δ' . Ὤδῃν . Ἀφ' ε' .
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου . Τὸ, Ἀνάστασιν
Χριστοῦ, καὶ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ' . Ἡ ζ' .
Ὤδῃ, κτλ . Ἐξαποστειλάριον, Σαρκὶ ὑπνώσας· εἶτα
τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐθις, Σαρκὶ ὑπνώσας . Εἰς τοὺς

Aprile .

11

ἄϊνους, Ἀναστάσιμα δ' . τοῦ Ἁγίου δ' . καὶ τὰ, Πάσχα
ἱερόν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν . Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦ-
χος πλ. α' . Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ . Καὶ νῦν, Ἀναστά-
σεως ἡμέρα . Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ' .

Εἰς τὴν Λειτουργίαν . Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα . Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν .
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη . Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα, Ἀ-
πολυτικίον τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ —
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε . Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου . Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται καὶ τὸ
Μεγαλυνάριον αὐτοῦ . Κοινωνικόν . Σῶμα Χριστοῦ . Εἰ
δὲ βούλει, Εἰς μνημόσυνον, εἰάν ὁ Ναὸς ἢ τοῦ Ἁγίου .

Γ' . Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς
Διακαινησίμου .

Τῇ Ε' . ἑσπέρας . Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ' . τῆς Θεο-
τόκου γ' . καὶ τοῦ Ἁγίου δ' . Δόξα, τοῦ Ἁγίου . Καὶ νῦν,
τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ' . Τίς λαλήσει τὰς δυνα-
στείας σου πηγῇ . Εἴσοδος . Φῶς ἰλαρόν . Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου —
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ γ' .
τῆς Θεοτόκου, Χαίροις ἢ ζωφόρος πηγῇ . Δόξα,
τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ' . Τὸν νοερόν ἀδάμαντα . Καὶ
νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα . Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη .
Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν, Χριστὸς ἀνέ-
στη, καὶ Ἀπόλυσις .

Εἰς τὸν Ὅρθρον . Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, Συ-
ναπτὴ μεγάλη . Εἶτα τὸ α' . Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ' . Ἦχου . Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσει . Πᾶσα πνοή . Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου . Τὸ, Ἀ-
νάστασιν Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς, Δόξα, Ταῖς τοῦ
Ἀθλοφόρου . Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ
τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου . Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν
σου, κτλ . Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, τῆς Θεοτόκου, καὶ
τοῦ Ἁγίου . Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἐκάστη Ὤδῃ,
Ἀπὸ γ' . Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου . Μετὰ τὴν
ε' . Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου . Εἶτα τὸ, Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ, καὶ τὸ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς,
ἐκ γ' . κτλ . Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ
τῆς Θεοτόκου, Πηγῇ ὑπάρχεις ἀληθῶς . Εἰς τοὺς
ἄϊνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου β' . τῆς Θεοτόκου γ' .
τοῦ Ἁγίου γ' . καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν . Δόξα, τοῦ Ἁ-
γίου, Ἦχος πλ. α' . Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ . Καὶ νῦν, Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα . Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ' .

Εἰς τὴν Λειτουργίαν . Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα . Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν .
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· ἢ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα· Κον-
τάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς·
Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα —
Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου . Εἰς τὰ Δίπτυχα,
ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου .
Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον .

Δ' . Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ .

Ἐσπέρας . Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ α' . Κάθισμα τοῦ
Γαλτηρίου ἔλου . Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ι' . καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε' .
καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ' . Δόξα τοῦ Ἁγίου, Ἀξίως
τοῦ ὀνόματος . Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων . Εἴσοδος . Φῶς ἰλαρόν . Προκείμενον,
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ

Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Φιλάνθρωπε. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ὡς τῶν αἰχμαλώτων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τῷ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος· τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλκον, Καθίσματα, πρῶτον τοῦ Ἀγίου, εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν α'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, ἡ Ὑπακοή, Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου. Μετὰ τὴν ε'. Ὤδὴν, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῶται. Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς τὸ α', τοῦ Ἀγίου, εἶτα πάλιν τὸ β' τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα. Κοινωνικόν, Ἐπαίγει Ἱερουσαλήμ.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῆ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ' τῆς Κυριακῆς β' καὶ τοῦ Ἀγίου Στιχηρὰ προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἰσοδος· τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἀγίου. Τὰ Εὐλογητάρια. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τὸ αὐτοῦ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ἡ. Ὤδὴν, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ ε'. Ὤδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς τοῦ

Ἀγίου. Ἄγιος Κύριος. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ' τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῆ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει αὐτῆς.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιον τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου ε'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος· τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλκον, Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, Ἀνέτειλεν ἰδοῦ. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Πόθῳ ζέουσι. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ πάντων ἐπιστάμενος. Εἶτα πάλιν τοῦ Ἀγίου. Γεωργήσας ἐμμελῶς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ δ' καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ α'. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπὶ νῆσας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῶται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθευία. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῆ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὴν σύμπωσιν ταύτην τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Γεωργίου μετὰ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἀγίου, ἀπαρλλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προειρημέναις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου.

Η'. Εάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποῖα δήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα καὶ μὴ ἐν Κυριακῇ, μὴδὲ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου καθαρὰν, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη, λέγοντες μόνον εἰς ἕκαστον Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Καθίσματα. Κανόνας δὲ ψάλλομεν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου. Καταβασίας ὡσαύτως τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Δ'. Ὄδῃν, στιχολογοῦμεν τὴν Τιμιωτέραν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμοὺς, ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τὴν γ' καὶ ε'. Ὄδῃν. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Ἁγίου.

Σημείωσον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καταβαίνει ἕως εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν πέμπτην τῆς Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρεϊτίδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι αὗται εἰσὶ τὰ δύο ἔσχατα ὄρια τῶν Πασχαλίων, διὰ τὸτο συμβαίνουσι σπανιώτατα.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Προσιτῶς ποιῆσαι ἀγρυπνίαν,

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε, καὶ νεηργεῖ τὴν κτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τὴν τῶν ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐσρατεύσω σοφὴ· καὶ παρατάξεις πάσας, καθελὼν τῶν ἀνόμων, Γεώργιε τρισμάκαρ, στερρόδος ἀθλητῆς, ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσῃ θαυματουργεῖ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ρεῖθρα ἰάσεων νέμεις, τοῖς σοὶ προστρέχουσι, Γεώργιε τρισμάκαρ· καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀρρώγος σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πίσει θερμῇ, προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου, ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος α'.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστη-

σας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον εὖρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμα σου πάσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εὕγε τῆς ὑπὲρ νῦν, χαρᾶς ἧς ἠξιώθης, Γεώργιε τρισμάκαρ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτίστη, ὡς Μάρτυς ἀπαράγραπτος!

Στίχ. Δέικαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξίαρχης, καὶ τῶν πισῶν ἀπάντων, προσφύγιον καὶ τεῖχος, καλλίνικε Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλούντων, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ὡς ἄριστος προστάτης, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας· ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἀδὴν ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλοῦϊα, Ἀλληλοῦϊα, Ἀλληλοῦϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ος τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ος γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεῶ, τὸν τῆς νίκης σε στέφανον· ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Ρώμαλέω φρονήματι, πεποιθὼς ἠυτομόλησας, ὥσπερ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀθλησιν, ὑπε-

ρόρων μὲν τῆ σώματος, ὡς φθίρεισθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἐνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἀθλῶν σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμπραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τῆς πιστοῦς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασωζεις καλούμενος.

Οὗς ἀστέρα πολύφωτον, ὡσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκωμεν. Ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀγαθόντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημούμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εἰν θαλάσση με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυπνήντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τῆ Κυρίῃ τὸ θέλημα, ὅπως εὐροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσῶθεισαν γῆν ἐκαλλιέργησας· καὶ τὴν ἀκανθῶδη θρησκείαν τῶν εἰδῶλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κληῖμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Εἰσοδος, τὸ Φ ὡς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ

τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθῆτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήγεται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύ-

κλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθιτε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, ταῖς ἄνω Δυνάμεις εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἠθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δούλος παραγέγνε. Διὸ περ αὐτὸν ἀξίως τιμῆσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὄλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Αριστεῖαις ἄθλων γεωργῶν τὰ κρεῖττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε· πίστει πόθον ἐνστησάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπώσάμενος, ἀγάπη ἐκτήσω τὰ ἐράνια πανεύφημε. Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, ἰλασμόν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐπρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον εὐρεῖ ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἁσματικὴν ὕμνωδιαν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περκαζὸν ἄνθη τὰ λογικὰ, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος, οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγᾶς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἰκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὄρων ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτῆ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Αῖσμα ἁσμάτων χορεύοντες ἄμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, πτερνίσας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς· Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νεுவέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομῶν, τοῖς βροτοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεθηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεῖα, προηγόρευσεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθεῖς, ὦ πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότη ταῖς διδαχαῖς ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· τὸ σῶμα γὰρ ὁ παρεδωκας, ὑπὲρ ἀγάπης τῆς κτίσαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμνετο· καὶ ὁ Βελίαρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεῖς ἐτιτρώσκετο, σφρηφόρον σε ὄρων ἀκμαιότατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τῆς Κυρίας, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ανευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν πανασίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποικιλμένη δόξη καὶ χάριτι· ὅθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν, Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι, τὸν δοξάσαντα, σέ, Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σωσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀνθήσει.

Ενδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν ματαίων πλάνην ψυχόλεθρον· τότε καὶ, Στρα-

τεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· ἕδε γὰρ θῆρες, ἕδε τροχοί, ἕδε πῦρ, ἕδε μάχαιρα, ἐμέ χωρίσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτῆ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὄθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἀνθῆσιν, ἁσματικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτὰ σε, περιπτυσσόμεθα πίσει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρῶμενος, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἔραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.

Ζῆτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων τῷ Θεοτόκῃ Παρθένῃ.

✠

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Α'νέτειλεν ἰδὲ, τὸ τῆς χάριτος ἕαρ· ἐπέλαμψε Χριστῷ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεχλάμπει νῦν, Γεωργίῳ τῷ Μάρτυρος, ἡ πάνεορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, παιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεία κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὡμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμακάρ Γεώργιε, Μάρτυς ἐνδοξε· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὄθεν πεποιθῶς πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Αναβαθμοί· τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσεύχετε.

Τέλος· Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα.

Ε'λέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἴκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγαῖσται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθῆσιν ὠραῖζομένη, Γεώργιε βοᾶ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Εἰδ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ εὐθύς οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υ' μνω σε Γεώργιε Δαυῖδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δῆ.

Ωδῆ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Υ'πὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστῷ ὀπλίτα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμαμάτων τὰς ἀυγαῖς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δός μοι τῆς ἄθλης μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἔζης γηθόμενος.

Νέος ὤφθη ἐν πολέμοις ἱκανὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος Δαυὶδ ἀνδρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἥττας καθελὼν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σε, στεφανίτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἀνέκφραστος ὠραίος, φρικαλέος ὁ σὸς, ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ γὰρ, τὸν παντέλειον Θεὸν, δηλάζεις σαρκί· παραδόξον ἀκυσμα, βρεφοτρόφε Μητράνανδρε! Ἴτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς· Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προστάτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Θερμοτάτη πίσει καὶ στοργῇ, τῆς προσκαλουμένης σε, Μάρτυς Χριστοῦ στεφηφόρε Γεώργιε, παρεστὼς ὀλόφωτος, σεπτῷ βήματι, τῆ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, σὲ ταῖς ἱεσίαις, καὶ ταῖς προστασίαις διαφυλάξον.

Εὐγενές γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε, μαρτυρικαῖς γεωργῆμενον πράξεις· καὶ ὡς πλοῦτον ἔμψυχον, οὐρανόις σε, θησαυροῖς ἐναπέθετο, ὁ ἀγνοθητής, ὡς διαφερόντως ἀριστεύσαντα.

Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὥρμησας αὐτέκκλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμακάρε Γεώργιε· καὶ κατασρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἐνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑμνητάς σε, αἴτησαι σωθῆναι, πόσης ἀθλοφόρε περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐγένε λογικὸς, Λόγον τὸν ἕράνιον, τῇ σῇ γαστρὶ Θεομητορ χωρήσασα, δι' οὗ πάντα γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὧ ἐν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἢ πανένδοξος μνήμη ἢ τοῦ θραύοντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοὶ, παιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοὶ, τὰ τε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυμάτων καὶ γὰρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πάσα καὶ βρότειος φυλὴ, ἕρανός τε συχαίρει, στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστρά-

τηγος γὰρ, Χριστῷ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Εὐφράνθητι, τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθές ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς, διήλθεν, ἀλλ' ἔν ὡς ἐκ πασῆ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Ἴτερος. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων Ἐνδοξε, τῆς εὐσεβῶς καλεντάς σε, λιτανεύων τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι Πάινσοφε, τὴν ζοφεράν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Ελπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπη πίστει τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτιζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διόσε πίσει σέβομεν.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Γῆν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα· τῷ γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν τυράννων ἐσθεσας, τὸ ἄθεον φρυάγμα· ὄθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφὸς, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ Σταυρὸν τὸν ἀχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἠσχυνας, τυράννων τὸ φρυάγμα· ὄθεν σῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτούσί σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ω'ς ὑπερῆλασε τὴν πρὶν, Νότου βασιλίσσαν σοφὸς, νῦν ἢ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε· ὄθεν

σοι συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τῷ Θεῷ ὡσπερ βασίλισσα.

Ρημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καὶ ται κρηόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδῆς, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνῆσι φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτῆρ οἴκουμένης, ἀστήρ φαινότατε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμῶντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ καὶ τέτοκας Ἄγνη, καὶ παρθενεύεις ἐν ταύτῳ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερὸν ξενήκιστον! Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα, φέρουσα σαῖς ἀγκαλαῖς θηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Υμνῶμένη σὺ, τῆς ἀγῶνας παμμακάρι Γεώργιε, δι' ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήρησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Ἀξιάγαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ σπριγμῷ τῷ τῆς πίστεως, πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σωζῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, ἐσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλυσίᾳ χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Εὐρτίον κρότει σκιρτῶσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετέθεσιν τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βουῖν εἰς περ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεκας.

Αινέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν ὑμνήσω, ἀπλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιᾶσεται, ὅταν σοι ψάλῃ τὸ πνεῦμά μου. Θεοτοκίον.

Υπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος, καὶ παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου,

τὸ φρικτὸν μυστήριον! τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ἔτερος. Ὁφωτισμός.

Μαρτύρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, παμμακάρι Γεώργιε.

Αγγελικαῖς, συγχορευῶν ὡς Μάρτυς χοροσασίαις, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, Στεφανηφόρε, ἐμπορούμενος δόξης, τοὺς τῆ σκέπη τῇ σῇ προστρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίου τῆ σου θειόποντος, τὰς ἰκετηρίας, Χριστέ προσδεχόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὐᾶς σὺ Θεομῆτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιεσμένον, ἐκ σοῦ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

ᾠδὴ ε'. Κατηλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ιδοὺ σοὶ καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, θεοσύλληκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῖ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχάρητε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφᾶς ταύτας ἠγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ καὶ ψάλλον· Ἐνδοξε· ἡ φωνὴ δὲ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαυτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκεις, καὶ πάλιν ἀγενεύεις ὡς πρὶν· φοβερὸς ὁ τοκετὸς, μητρανύμφευτε Κόρη, καὶ ἀνεκκλάητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκεις.

Ἔτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς ἕρανις συνόμιλος, Μάκαρι γεγονώς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θειόμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Ολοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὰς

δωρεάς τοῖς χρήζουσι, διανέμεις παμμακάρα
Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σέ καταφεύγω Πανάχραντε. Σώ-
σόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφύλαξον.
Ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἷα Μήτηρ τοῦ πέν-
τα ἰσχύοντος.

Καταβάσια. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσε-
βείας γεωργὸς τιμωτάτος, τῶν ἀρετῶν τὰ
δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν
δάκρυσιν, εὐφροσύνη θεριζεις· ἀθλήσας δὲ δι
αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρε-
σβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πται-
σμάτων συγχώρησιν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν
ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θά-
νεϊν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ
ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον ἔν
καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προ-
στάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δούλον,
μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰ-
τούντα αὐτὸν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγ-
χώρησιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
καὶ ἔνδοξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ
Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι ἀυχένα χαλκός.

Ο ἔνδοξος καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυρ Γεώρ-
γιος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ Βα-
σιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν
ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρεφασ· ἐν ᾧ δὲ ἀ-
θλεῖν ἔμελλε, Κίρης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως
τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα
ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν
Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιοῦσθαι, τοῖς δὲ
μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρῶν
ὁ Ἁγιος, Χριστιανὸν ἑαυτοῦ ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων
ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν, καὶ μυκτηρίζων τὸς
πιστεύοντας ἐπ' αὐτῶ.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις, οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράν-
νου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπέβη, οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ
δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν κοντῷ κατὰ τῆς
γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀψα-
μένου, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέῦσαι, ἀποστραφεύ-
σης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινε ὁ Ἁγιος ἀβλαβής. Εἶτα
ἐν τροχῷ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἤρμοσμένῳ, δεθεῖς, κατὰ

πρανῶς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ
διαμερισθεὶς, αὐτῆς ὑγιῆς καθίσταται θεῖου Ἀγγέλου ἐ-
πιστάσια.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνητίῳ τῷ συ-
νέδρῳ αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆ-
ναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστάσια πῆστιν·
οἱ τῆ τοῦ Βασιλέως προτάξει ἐξω τῆς πόλεως τὰς κε-
φαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ
Βασιλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν
Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι
πολλοὶ τῷ Χριστῷ, ἀβλαβῆ τὸν Ἁγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς
ἀσέβητου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα
κρηπίσι σιδηραῖς, ἡλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπείρεται,
καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι ξηροῖς νεύροις
βοῶν τυπτεται ἀφειδῶς. Ἐπίζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνη-
τίου σημείου, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινο-
μένῃ σορῷ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξα-
μένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνίστη
νεκρὸς, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν θεό-
τητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως· Τίς
τε εἶη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χρι-
στοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε, καὶ διὰ τὴν πρὸς
τὰ εἰδῶλα πλάνην ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἦδη πυρὶ κατα-
καίεσθαι. Ἐφ' ᾧ πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ
αἰεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾶ φωνῇ ἐδό-
ξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκερίος, οὗ τὸν βούν τελευ-
τήσαντα ὁ Ἁγιος ἤγειρε· τῷ δὲ τοιοῦτῳ θαύματι πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς, τὸν διὰ μαρτυρίου
στέφανον ἐκομίσατο, ξίφεισιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ
κατατμηθεὶς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων,
καὶ ἐτι, διὰ τὸ τὸν Ἁγιον Μάρτυρα Γεώργιον, εἰσελθόν-
τα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι
εἶπειν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεός, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν·
τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς
μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ παραχθέντα
τὰ εἰδῶλα πάντα καταπεσεῖν, καὶ συντριβῆναι· μηκέτι
δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτάς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατή-
σαντας τὸν Ἁγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θᾶτ-
τον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι· τοῦ δὲ Βα-
σιλέως κελύσαντος, αὐτὸν τε καὶ τὴν βασιλίδαν Ἀλεξάν-
δραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι· ὁ μὲν Ἁγιος τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη· ἐκεῖνη δὲ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ
τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σῶναξιν ἐν τῷ
ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Οὐαλερίου.

Στίχ. Θεῖαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου

Κακῆ κεφαλῆ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῆ κάρης,

Ἐφῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυρ τέμνεται Πρωτολέων,

Χριστῷ πεποιθὼς, ὡσπερ ἀλκαῖα λέων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομῆν κάρης

Ψυχῆς νοσοῦσης εὖρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαιμόν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν δὲ τὴν σπάθην,

Γεωργέ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει Θερινὸς συνθερισθεὶς Δονάτω,

Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ποθῶ σε ἐξυμνεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ πάλιν συσελλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμῆσαι βηληθῶ, ὑπὲρ ἄμμον εὐρίσκονται πληθυνόμενα· καὶ δεξίαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητὰ, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμαμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ θαυμαστὸν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖται σου Στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων τὸ εὐάγγελμα· σὲ δ' ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγεὶς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τῆ κάλλους σου· διό περ καὶ σὺν αὐτῷ, βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσεν. Θεοτοκίον.

Ολόφωτε σκηνὴ Θεοδόμητε, λυχνία κατὰ χρυσε, εἰς κιβωτὴ, θεοκατοίκητε ναεὶ, ξενοβλάστητε ῥάβδε, Μητράνανδρε, τοὺς σοὺς ἰκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφυλάττε.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἐκὼν ἠτομολησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδοξε, καὶ νίκην ἀράμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χρισθῆ, φύλαξ ἐρηματίσας, αὐτὴν, αἰεὶ φυλάττων τῇ προστασίᾳ σου.

Ως Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημοῦσί σε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπόρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἀρδεύων Μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν τυράννων τὸ δράσος ἔσβησας. Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντα διατρέφοντα, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν,

ἄνθρωπον γενόμενον Ἀγνή· ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος. ᾠδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητή.

Γῆμους ὡς εὐώδη, συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Φαλτῆρος, δεῦτε εἶδος λαμπρὸν ἄσματόπλοκον, τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἠρίστευσε γὰρ καθελὼν Σατάν τὸ κράτος.

Δεῦρο μελουργέ, Προφητόπρωτε φράσον· Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοινίξ, τίς καὶ ποῖος ἐστίν; Ὁ μεγάλαυχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως φυτὸν, καρδιοτρόφον.

Εργου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων αἰεὶ καθυπόδεξαι, διεὶς ταῖς πτέρυγας σου· σκιάν ὑπὸ σὴν γὰρ, καλὸν ἀναπεπαῦθαι. Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν πρόεφης, Προφήτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μητὴρ γενῶν, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείνασα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Ἔτερος. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Ρύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχώδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ολω τῷ φωτὶ, Παμμακάρι τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοπτῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σὺ φοινηχθεῖσαν αἵματι, Μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμέων. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμψαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὀρατὰ τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομήτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα ταῖς ἔθνη δοξαζόμεν.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

ᾠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκυτάτην δρόσον, ὄρη σταλαξάτε· καὶ σὺ, κατ' ἐξάαιρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον· χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου παιδρῶς· εὐ-

ρες καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφύλακα.

Αίνουσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἔθνων, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμφῶως κρίζουσι· Χαῖρε Σωτῆρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρὰ· χαίροις καὶ σὺ, εὖχος Ἀθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ρᾶβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμούς, ταῖς κρηπίδας, τὸν λαίκον, τῆς ἀσθέστου σέβομαι, τὰλλά τε ὅσα ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπτε, τὸν δε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφοτέρα.

Θεοτοκίον.

Ηδόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωμα, πάναγνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἔτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Απαύσως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνητῶν σε Μάκαρ, ὡς χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννης, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἄγρυπνον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἀθλῶν τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοὶ δεδώρηται, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης· ὧ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας Τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε, περιέπων διαφύλαττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοὶ πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ προετύπου σε, τοῦ Μαρτυρίου Πάναγνε, ἐν ἧ πλαίκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσῆ κιβωτός· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἀναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εἴαρ ἡμῖν ἐξελαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ Δεῖα ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύ-

τῆ δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἦν παιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα Δείας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τὴν πανέρπον παιδρῶν, ἐνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίζαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, παιδρῶν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἑαρινοῖς ἀνδρῶν, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἰκυσίαις, λάθωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον, προσενήνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμακάρε, ζωὴν ὀλόκληρον, ὡσπερ ὀλοκάρπωσην, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ Δυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζήλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τῷ λόγῳ, τῇ καθαρᾷ σε ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπερανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὐρες ἀπόλαυσιν· ἥς νῦν ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν σε πρεσβείαις, τῆς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφοραῖς ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως ταῖς λιταῖς σε σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τῆ Ἀθλοφόρου μνήμη, τῆς πιστῆς παιδρῶνισσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τήτις κατήσχυνε, μιμητῆς γενόμενος τῷ πάθει τῷ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασιάνοις αὐτὸ προσαμοιβόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Διατύπωσιν.

.....

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἑλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σώματων, Μητέρα σεμνὴ ἀποσοβεῖν, πνεύματα διώκειν θείῳ Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προΐστασθαι. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Η κόπῃ τῶν λειψάνων σε, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάζει, καὶ πᾶσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενῶσι, καὶ προσπελάζουσι πιεῶς, καὶ ἐξαιτημένοις σε βοήθειαν, Μητέρα Ἑλισάβετ ἀξιάγασε. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, πίσιν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακάριζε σεμνὴ· ὅθεν θεία χάρις σοι τῷ Πνεύματι, Μητέρα Ἑλισάβετ ἀνεπαύσατο. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

.....

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρίκυμiais πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, τὴν ψυχὴν δονούμενον, ἐπὶ λιμένα εὐδίων, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ταῖς προσευχαῖς σου κυβερνήσον, ὅπως Ἑλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένα χάρισι, θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ λόγῳ, ἐνυμφεύθης ἐν-

δοξε, ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, καὶ αὐτοῦ ζωφόροις, ἐπηκολούθησας ἔχουσι, νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Απόρραγεῖσα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κολληθεῖσα Σεμνῇ, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτηξας· ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδιαίρετον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρῳ ἔρωτι, ποθοῦσα ἢ αἰοίδιμος, Ἑλισάβετ δοχεῖον, Ἀγίου Πνεύματος γέγονε, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίους θαλάμους, φωτοειδεῖς ὤκησας, νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ποταμοὺς διεκβλύζεις, παθημάτων ρεύματα, ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἥλιον ζηλοῦσα, καὶ Μωϋσῆν Πάινσεμνε, μήκει ἡμερῶν, ὡς ἐκεῖνοι, νηστείαν ἤνυσας, ἄρτον οὐράνιον, θεωριῶν σοφωτάτων, δεχομένη χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Αποκαλύψις θεία, τῇ σῇ μητρὶ δέδοται, ἀπὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσομένης σοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς πολιτείας, Ἑλισάβετ ἐνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἢ πανευκλεῆς Ἑλισάβετ, πίστει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολουθήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόνους ἠνεγκας τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἰληφας τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἑλισάβετ θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντῶν νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιάγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μόν ἰσχύς, Κύριε.

Οφιν δεινὸν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας, προσευχῇ σου, πρότερον συντρίψασα, τοῦ

πονηροῦ, πάσας μηχανάς, θεία δυναστεία, καὶ τοῦτον εἰς βρώσιν δέδωκας, θηρίων Ἐλισάβητ, καὶ παντοίων ὀρνέων, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην δοξαζουσα.

Θείων ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας, θείω σθένει, τεσσαρακονθήμερον, Μήτηρ σεμνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ' ἄσιτος διαρκέσασα, σαρκὸς ἐπανασάσεις, θανατοῦσα πανσόφως, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα θεόπνευστς.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐπεπόθησεν ἐκ ψυχῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἡ Ἐλισάβητ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανθαύμαστς.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Α'πεξήρανας ρεῖθρα, τὰ τῆς ἀμαρτίας δακρύων προσχύσει· καὶ αἱμάτων ῥύσιν, πολυχρόνιον ἔστησας χάριτι, εὐλαβῶν γυναιῶν, προσελθουσῶν σοι διαφόρως, Ἐλισάβητ Ὁσία πανεύφημς.

Ε'πὶ πλείονας χρόνους, ἄρτε τὴν μετάληψιν ἠρήνισω ἐνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρουσα, καὶ τὴν ἀσρκίαν, τῶν Ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἐλισάβητ Ὁσίω τὸ καύχημα.

Ολοτρόπως Κυρίω, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, ὀφθαλμοὺς νοὸς μὲν, καὶ καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες· ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω, ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Υ'περτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυναμέων, Λόγον κηήσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναῖδιον· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις, ἡ Θεοφόρος ἀύγασθεισα, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην διέλυσεν.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσασθαι, ἐπιποθοῦσα Σεμνή, ἐλαίου μετάληψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας, ἰλαρνομένη, ταῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν.

Ο'βίος σου φωταυγῆς, ταῖς ἀρεταῖς κεκαλώπισται· ἡ κοίμησις ἱερῶς, τοῖς θαύμασιν ἤσραψε, δῶκουσα δαίμονας, καὶ παθῶν χειμῶνα, θεία χάριτι σκεδαζουσα.

Τῷ κρείε καὶ παγντῷ, σαρκὸς γυμνώσει πικτεύουσα, ἡλίου καῦσιν στέρρως, ὑπέφερς στέργουσα, Ἐλισάβητ ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἄνω θαλψιν, τὰς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν Προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκὶ, τὸν φύσει ἀσώματον, καὶ γαλακτι ἔθρεψας, τὸν τροφεία πάντων, Θεομῆτορ ἀπειρόγαμς.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβητ τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐλισάβητ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε.

Καλὴ καλὸν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καίγε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἐλισαβέτσια.

Η' τις ἐν ἀπαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικούς πόνους ὑπέλυσε, χάριν ἰαμάτων παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο· ὅθεν παντοῖα νοσήματα ἰάσατο. Ταύτης ἡ γέννησις διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἐδηλώθη, καὶ σκευὸς ἐκλογῆς ἔσεσθαι προηγγέλθη. Μονογίτων δὲ οὔσα, τῷ κρούει καὶ τῷ παγετῷ διεπύγνυτο· ὕδατι τὸ σῶμα διὰ βίου παντὸς οὐκ ἀπέπλυε· τεσσαράκοντα ἡμέρας νῆστις διετελέσεν· ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἔσχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν, τοῖς δὲ σωματικῶς ὀφθαλμοῖς οὐδόλως εἶδεν οὐρανοῦ κάλλος, ἡ μέγθος· ὄφιν μέγιστον δεινὸν εὐχῆ ἐθανάτωσεν· ἐπὶ πλείστους χρόνους οὐ μετέλαβεν ἐλαίου· ὑποδήματα τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτίσατο. Ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θαυμάσιως διαλαμπουσα, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πολλῶν θαυμάτων, μέχρι τῆς σήμερον, τοῖς μετὰ πίστεως αὐτῆ προσερχομένοις τὴν χάριν παρέχουσα· χεὺς γὰρ ἐκ τῆς σοροῦ αὐτῆς λαμβανόμενος θεραπεύει πᾶσαν νόσον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνίξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας, Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὄφθεις Κυρίου.

Ο' ὕτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ τὴν τοῦ Στρατηλάτου διεπων ἀρχὴν· ἦν δὲ τὸ γένος Γότθος. Ἐχὼν δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῶν ἐν ταῖς εἰρκταῖς Ἀγίων ἐπεμελεῖτο. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἀσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδευε πνεύματα. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλεῖα· καὶ ῥίψας τὴν ζώνην, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν· Κρεμασθεὶς οὖν, καίεται ταῖς λαμπάσι· καὶ ἐν λείβῃ, πίστεως μεστῷ, πυρωθέντι, ἐμβάλλεται· καὶ παραδόξως σωθεὶς, ἀνδρας ἐβδομηκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετεκαλέσατο, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθέντες, ἐστεφανώθησαν. Εἰς δὲ ἑτέραν ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος εἰσαχθεὶς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δι' ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ πρότερον ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ θαρσοποιήσαντος, τῷ πεταμῷ ἀπερρίφη, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσα-

το. Ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρυθρῆμα, καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πώγωνι οἰνοὶ χρυσίχουσαι τρίχες καὶ διαλάμπουσαι· αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαί, βλοσυρὸν καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρῆιον καὶ στρατιωτῆν ἄκρως ὑπέφαινον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιστευσάντων, ἑβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,

Εὐροῖς πεσόντας ἀνδρας ἑπτὰκίς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους, καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἦρατο τμηθεὶς κράτος,

Βαλεντίωνος ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Ὅντι ὑπῆρχον ἐκ Δοροστόλου (ὃ καὶ Δουρόστορον καλεῖται,) τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μυσίας, ἐν λεγεῶνι τινὶ στρατευόμενοι, Αὐλοζάνου ἐπαρχοῦντος. Τὴν δὲ περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντα κατεπτηχότας, καὶ ὑποκύπτουτας τοῖς τῶν κρατούντων θεοπίσμασι, παρρησίᾳ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήροσαν· οὓς περισχόντες οἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι, ἄγουσι πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Παρ' οὗ δῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζομενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, ὑποδείχθησθε αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας, τοῦτον κατέπτυσε, προσεῖπὼν, Ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμὴν. Προσδεθέντες οὖν ἀλύσεις, τίθενται ἐν φρουρᾷ. Δῆλος δὲ ἦν ὁ Ἅγιος Πασικράτης ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, καὶ οἷον ὀρμίσκον χρυσῶν περιφέρων τὴν ἄλυσιν, ὡς ὄργανον οὖσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' ὧν σωθήσεσθαι ὤφειτο.

Αὐτῆς δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ Ἡγεμόνι, προσῆλθε τῷ ἀγίῳ Πασικράτῃ Παππιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κλαίων ἅμα καὶ συμβεβλῦτον ἐπιβαλεῖν λιθωντόν τῷ βωμῷ, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης ῥυθῆναι, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι. Καὶ γὰρ ἔτυχεν αὐτὸς, ὑπεροψία τῶν κρειττόνων, καὶ πόθῳ τῶν παρόντων, δεῖν τῶν ἀλγεινῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάς. Ὁ δὲ Ἅγιος Πασικράτης ἀπώσατο αὐτόν, ἀνάξιον εἶναι τῆς συγγενείας εἰπὼν, καὶ μηδὲ ἱκανὸν κρίνας πρὸς συμβουλήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάντα.

Ἐγγίσας δὲ τῷ βωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίεσθαι, καὶ ἅμα πρὸς τὸν Ἀρχонта ἔλεγεν, ὡς ἡ μὲν σὰρξ, ἢ δημιουργηθεῖσα θνητῇ, εἶχει τῷ πυρὶ, καὶ, ὡς ὄρας, καταπονεῖται καὶ καταρρέει. Ἡ δὲ ψυχὴ, ὡς αἴθλος καὶ ἀθάνατος τις οὖσα, καὶ μὴ πεφυκυῖα τοῖς ὀρωμένοις κάμπτεσθαι πάθεισιν, ἀκλινῆς καὶ ἀνένδοτος ἔστηκεν, εἰς ζωὴν αἰώνιον συντηρουμένη. Ἐρωτηθέντος δὲ τοῦ Ἁγίου Βαλεντίωνος, καὶ συμφρονεῖν τῷ Ἁγίῳ Πασικράτῃ εἰπόντος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχονται ἀμφότεροι. Ἐνθα συμπροπέμπεσθαι φασὶ τὴν μητέρα τὸν Ἅγιον Πασικράτην, καταβαρρύνουσαν, καὶ ὑποσχεῖν τὸν αὐχένα τῷ ξίφει κελεύουσαν. Ὑπῆρχον δὲ, ὅτε τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ὁ μὲν Ἅγιος Πασικράτης ἑτῶν δύο καὶ εἰκοσιν, ὁ δὲ Ἅγιος Βαλεντίων, τριάκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εἰσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Δογγίνου, καὶ ἑτέρων τεσσάρων.

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσάμιλλον ὀκτῶ Μαρτύρων,

Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἴσον ἰσάκις.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, προσέταξεν ὁ Διοκλητιανὸς, τοὺς πανταχοῦ εὐρισκομένους Χριστιανούς, καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἀποκλεισθέντας εἰς φυλακὴν, ἢ δύνοντας τοῖς θεοῖς ἀπολύεσθαι, καὶ διατρίβειν ἐν ζωσιν, ἢ, μὴ τοῦτο ποιούντας, ἰσχυρῶς βασανίζεσθαι, καὶ τελευταῖον τῇ τοῦ θανάτου παραπέμπεσθαι ψήφῳ. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, παρὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διδαχθέντες, καὶ πιστεύσαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, παραστάντες τῷ τυράννῳ, ἠναγκάζοντο ἀρνησασθαι τὸν Χριστόν, καὶ δῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς οὖν οὐκ ἐπίσθησαν, πρῶτον μὲν γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν ἐκ τεσσάρων· ἔπειτα κρεμασθέντες, ἐξέισθησαν, ἕως αἱ σάρκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον, καὶ τὰ σπλάγγνα αὐτῶν ἔνδον ἐφάνησαν. Καὶ τέλος, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτίσω· μετ' Ἀγγέλων γὰρ Ἄγνη ἐβιοτεύσω, ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέχεις τὴν ὑγίαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέχουσι σῶ, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, Ἐλισάβετ Θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ Θεράπεινα ὀδειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβετ σεμνῇ, πρὸς τῆτον νῦν μετέστης, σὺν τοῖς Ὁσίοις ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἴδε τὴν θλίψιν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ γεέννης πυρὶς, ἐξάρπασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὁ δὲ τῇ σορῷ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς λαμβάνουσι, Θεοῦ σε δοξάζοντες, ἀεὶ καὶ μεγαλύνοντες, τοῦ προσδεξαμένου, τοὺς σεπτοὺς σε ἀγῶνας· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν Πνεύματι, πίσει τῷ τὴν σὴν, καταλαβόντι θείαν σφρόν, τὸ βλέπειν δεδῶρσαι, παρὰ Χριστοῦ πλουτήσασα, τὴν τῶν ἱαμάτων, δαψιλῇ χορηγίαν· πρὸς ὃν Ὁσία κράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας, θείαις ἀρεταῖς, λαμπρυνομένη πάνσεμνε, βολίδας τε πέμπουσα, τῶν ἱερῶν θαυμάτων σου, ὧν οἱ μετασχόντες, Ἐλισάβετ βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον .

Σωματοφόρον τέτοκας, και ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυναμῶ νεύματι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ὔπταπλασίως καίμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβείσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τήτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, και Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ῥδὴ δ'· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή .

Ιδέσθαι κάλλος νοητόν, τοῦ Νυμφίος καθαρῶς ἐπεπόθησας, και, Ποῦ κοιτάζεις; αὐτῷ, πῶ δὲ ποιμαίνεις; Σερμῶς ἐκραύγαζες· ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, και σὺ ταῖς τερπνότησι, κατατερφθήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα .

Ωσαῦμα! πῶς μετὰ ταφὴν, και χρονίαν ἐν μνημείῳ κατάθεσιν, ἀδιαλώθητον, τὸ σὸν ὄραται λείψανον κείμενον, χαριτωθὲν και λαμπρυνθὲν, σημείοις και τέρασι, και ἰαμάτων κρηνοῦς, καθ' ἐκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον .

Σύνεσιν ἔσχεσ ἐν ψυχῇ, και ταπεινώσιν και θείαν πραότητα, πίστιν ἀνόθευτον, και σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἐνθεον, ἐν ὀλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, και ταῖς ἐκεῖθεν αἰγαῖς, Ἐλισάβετ λαμπομένη παιδρότατα .

Θεοτοκίον .

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, και φυλαῆξαι τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κῆσιν, ὅταν καθίσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, ταῖς ἀνομίας παρορῶν, και ταῖς ἀμαρτίας μου, ὡς ὑπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὸς και φιλόανθρωπε .

Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάθεσιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι και σώματος, παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν .

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς .

ἢ Α'. Ὡρα, και Ἀπόλυσις .

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῆ κε. τοῦ αὐτοῦ μηνός .

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου και Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου .

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν Στίχ. ε'. και ψάλλομεν τὰ διπλᾶ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει· εἶδ' οὖν, εἶπε τρία τῆς Ἑορτῆς, και τρία τοῦ Ἀποστόλου .

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου .

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν .

Τῶν θεηγῶρων λογίων τὸν συγγραφέα πισοί, και τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφέ, διδαχαῖς και πρεσβείαις σε, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον .

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, και σὺν αὐτῷ διήλθες, ὄλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς, ἐρμηνεύς ἀναδέδειξαι· και ἀνεπαύσω ἀβλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε .

Τὰς κεκαυμένας και χέρσους ψυχὰς ἐλίπανας, ταῖς φασιναῖς νηάσι, ταῖς τῆ Εὐαγγελίου· διὸ σου θεῖε Μάρκε, παιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην και εὐφημεῖ, προσκυνουσα σου τὰ λείψανα .

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός .

Πανεύφημοι Μάρτυρες .

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες· ὡς ἐξ Ἐδεμ δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλυζῶν νάμασι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασιν .

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίως πρώην μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθισεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνεῖλκυσας, δυνάμει τοῦ αὐτοῖς μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος, και τὰ τούτων χειροποιήτα, καθελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι .

Ω Μάρκε πανίερε φωτὶ, ὁμιλῶν τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας· και νῦν πανόλθιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνευδότης νεύσει, και μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θεῖσι θεοῦμενος, μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, και τὸ τέλος, εὔρες τὸ πολυεύκτον. Δόξα, Ἦχος πλ. β' .

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε, και γέγονας ποιμὴν τῆς τῆ Χριστῷ Ἐκ-

κλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιετεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσόμοια τῆ Ἀποστόλου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ω Μάρκε Θεόσοφε σοφῆ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφῃ γεγένησαι, Χριστῆ τὴν σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ῥήματα ἐν ἡ δυσώπησον, ἐγγραφήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεθείας ἢ ἀνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δ εὔτε τῆς οὐρανόθεν μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὑμνωδίαις, Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, ταῖς ψυχικαῖς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόθεν ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ε΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου (*).

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμ-

(*) Ὁ παρὼν Κανὼν, καὶ τοι ἀνεπίγραφος οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν τρισὶν ἑτι χειρογράφοις, φαίνεται ὁμοίως ἐκ τοῦ ὅρους, ὅτι ἐστὶ Θεοφάνους ποιήμα.

πνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἀγνοίαν, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσεται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτῆρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Ἄγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἷτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεῖς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε παναοιδίμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλη καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὑστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκλήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς ἀυγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τὸ ῥεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰετόρυτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σὲ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πράρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφῆ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτῆ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἑνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Θεοτοκίον.

Αιγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχοῦμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μάρκον ἐπεμψας, συνετίθειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ σου μυστήριον.

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογματῶν, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κήρυξ γεγόμενος· ὅθεν πίστευσε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, αἰμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἑτερον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἔνδοξε, τῶν διδασκάλων σου βολαῖς, φαίδρυνομένη κραυγαῖζει σοι· Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ὅρος σε τῆ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξεληλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα Σοφῆ, τῆς οἴκουμένης σου τρανώς, ῥημάτων ἢ δύναις, δαυτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Εφανε Σωτήρ, ὡς ἀσραπή ὁ Ἀπόστολος, τῆ οἰκημένη ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὸν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπῆ φωτοχυσία πυρσόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν· τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν. Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῆ ἐποχόμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλαῖς, καὶ θεομάχους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδαχαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμψει.

Εσταλάξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεῖς τῆ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Μάρκε παμμακάρε θεόληπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξεληλυθας, καὶ ποτίζεις τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ῥεύμασι, δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδαχαῖς φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλήντων, Μάρκε Κυρίε Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ος ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου, τεχθεῖς Αἰγυπτίοις Χριστῆ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρὸς, ὁ ἐκλάμψας πρὸ κτίσεως· οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας, σαφῶς αὐτοὺς μυσταγωγῶντα, θεογνωσίας μυστήρια.

ᾠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὄφρῦν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπεινώσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δεῖξας τροπαιοῦχον τῆ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἐνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκῆρυξας σοφῆ, τὸν δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Aprile.

13

Ο Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγωγῆσεν, εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτὸν, δεῖξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας, τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προσελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ θεογόρου, Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρκε αἰοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους· ἐν ἧ καμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαθήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμπρόδιστως δοξαζῶ σε· σὺ γὰρ πάντα ἐφώτισας, Μάρκε σοφῆ, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μαιφόνοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἡγνούου.

Εἰκαδὶ πέμπτη Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες εἶλον.

Ο πανεύφημος Ἀπόστολος Μάρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον εὐαγγέλιον, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατειργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε, καὶ ἐκαῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ἵστερον δὲ αὐθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλθὼν, καὶ τινὰς τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλου εὐρῶν, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων, ἔνθα ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυνῆται, μὴ φέροντες ὄραν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐοδομένην, σχοινοῖς αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, καταξαιίνοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφοίνισσε. Τεθέντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προῦποφαίνων τὴν μέλλουσαν

αὐτὸν διαδέχεται δόξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ αὐθις δῆσαντες αὐτὸν, ἔσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεισθαι καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδέας διάθεσιν εἶχεν οὕτως. Οὐτε πρὸς ὄγκον καὶ μέγεθος ἄμετρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ' αὐτὸν ταπεινὸς καὶ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὐκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας ἐπανθοῦσαν ἔχων πολιάν· τὴν ῥίνα ἠγμένην μακρότερον, καὶ οὐ διὰ σιμότητα, ἠκρωτηριασμένην ἔχειν καὶ κολοβὴν τὴν ὄψιν προφαίνουσαν. Ὀφρύνες συννεύουσαι· ὁ πώγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλῆς, καὶ χροιάς κρᾶσις ἀρίστη. Προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσήγορον, ὡς ἀντιλαμβάνει ταῖς τοῦ σώματος χάρισι τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. Τελείται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Γαύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τῆ Ἀγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἐκσταῖς Μακεδόνιε τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Ἦμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχ. Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίχῃ
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ὀκτῶ Ὀσιομαρτύρων καὶ ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὀκτῶ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας,
Ἦπό ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοπήν, Θεοτόκε.

Ταῖς Δείκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀνακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σσσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, Παντουργεῖς δυνάμεις, τὸν Δεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπῆλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἔξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς, Δεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν κηρύττων Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Στὴν αὐτὴν αὐτῆς, ἐν Αἰγύπτῳ ἔστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σπο-

ρᾶς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαίου Πανεύφημος, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας Ἐνδοξε, καὶ ἔβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δίδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τῆς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν ἐδόξασας Ἐνδοξε, καὶ ἔβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σφεδιδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βρωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένοσ τὸν Ἐμμανουὴλ, βασταζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἐκλαμπρος ἀστὴρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται, ἀνακραζῶν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ἡμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίου Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατρυφᾶς καὶ τρανότερον, τῆς Δεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορευῶν, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτροσ κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίᾳ καὶ τοῦ Δεῖου κηρύγματος, τὰ οὐράνια, περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ Δεορρήμον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε παλιν ξένως τρισσοῦμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωπούμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεῖς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺ τὴν υἱότητα Πέτροσ, τοῦ Ἀποστόλου πληθύνεις, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς

πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστὴρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογματῶν τῶν θεῶν συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεοῦ ὀπαδός, εὐπειθὴς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τοῦτου πάνσοφε, διδασκαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγιάσας τὴν θιάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη. (Ζῆτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, λέγομεν Ἀπόστολον, Καθολικῆς Ἀ' Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιάν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, δύο, δύο.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων Μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ θεῶν μέγιστε, κρατυνόμενος καὶ λογισμὸν αυτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμε-

νος, καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπαΐσιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ ποιμνὴς προηγῆσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς κριὸν ἐκ ποιμνίου σε, Βασιλεῦ παμμακάριστε, βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνόν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Εφ' ὑδάτων τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ αἰοίδιμε· μετὰ τέλος γάρ, ἀπορρίφεις ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμασειά ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυτον πρέσβιν, ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαιπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Τῷ Βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δυναμέων, στεφηφορῶν παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ θεοφόρε, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον, τὸν ἐράνιον Μάκαρ, ἀρνεῖσθαι βασιλέα, σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικῶν, φύλακα θεῶν προσταξέων, βασιλικῶ σε χρίσματι, θεῶν ἐπέχρισε, Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, Μάκαρ ἐκόσμησεν. Θεοτοκίον.

Ητῶν πιζῶν, καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διάσωσον.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Αγέλαις ἠριθμήθης τῶν πρωτοτόκων, θεόμενος μεθεξέσι θειοτάταις, καὶ βλέπων καθαρώτερον τοῦ Δεσπότη, τὴν ωραιότητα, Μάρτυς ἀήττητε, Βασιλεῦ θεόσοφε, καὶ μακάριε.

Αίρέσεων διέλυσας τὸν χειμῶνα, τῇ θέρμῃ τῶν πανσόφων σου διδασμάτων· εἰδώλων

δισκείδασας τὴν ὀμίχλην, φωτὶ τῶν ἄθλων σε·
διό με φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμῶντά σε.

Ψυχόλεθρον Γλαφύρα φυγοῦσα βόθρον, λι-
μένα σωτηρίας σε Πάτερ εὔρε· διό και
νυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ Κτίστῃ, χαίρει κραυ-
γάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄ-
γιος, πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Εκύησας τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα, ἐκ σῆ Παρ-
θενομητορ ἀρχὴν λαβόντα· αὐτὸν οὖν ὡς
φιλόανθρωπον ἐκδυσώπει, σῶσαι τοὺς δούλους
σου, πάσης ἐκ θλίψεως, καὶ ἐχθρῶν ἀλώσεως,
παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῖς με·
» νῦφραίνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζάλην ἄθεον, εἰδῶλων πλάνης, ἐκφευξάμε-
νος, ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους Σαλάσση
ποντούμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὄρμον κα-
τήνησας· καὶ αἰώνίως ἐν τούτῳ γηθόμενος,
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρῆ
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ιέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον πανάμωμον, τυ-
θεῖς Παμμακάριστε, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν
αἱμάτων σε, Σάλασσαν ἐξήρανας, τῆς πονηρᾶς
αθεΐας θεία χάριτι.

Βασιλείον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα τοῖς αἵμασι,
καὶ νίκης διάδημα, τῇ κεφαλῇ περιθέμε-
νος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασίλεια
Πάτερ τὰ οὐράνια.

Οσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ παί-
μνιον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας, τὴν ἐπου-
ράνιον Ὅσιε· ἐνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμού-
μενος στέφει προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια,
τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν κατα-
πράυνον, σώζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν
ἐχθρῶν ἐπηρεΐας προστασίαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύματος αἴγλης λε-
λαμπρυσμένος, σκότος ἀπεμείωσας αθεΐας,
Γερομύστα, καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τῇ ὀμί-
χλῃ τῆς ματαιότητος, πρὸς ταῖς οὐρανίους, μο-
ναῖς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν
φυλακῇ τε, ἔνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀθέων,

ὄρας τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θεῖον τέλος, δι' Ἀγγέ-
λου ἐκδιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων, κρηπίς καὶ
ἐδραῖωμα.

Θαῦμα φρικτὸν, ἐν τῇ σῇ τελειώσει πᾶσιν
ῶράθη· ξίφει γὰρ ἡ κείρα σε ἐκτμηθεῖσα,
Ἱερομάρτυς, καὶ Σαλάσση βληθεῖσα, συνηρημό-
σθη τῷ θεῷ σκῆνι σου, δῶρον τοῖς ποθοῦσι,
δοθεῖσα θεόσδοτον. Θεοτοκίον.

Πόλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα,
ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν,
ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεο-
τόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πι-
στῶν ἀκαταίσχυντε.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εφ' ὑδάτων πορείας πεποιήσαι, ὕδατα τῆς
πλάνης ξηράνας τοῖς ῥεύμασι, τῶν ἱερῶν
αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὄρμον κατήνησας ἀ-
κλυστον.

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτισας, Πάτερ τί
ύγράν Βασιλεῦ διερχόμενος, καὶ μαθηταῖς
διδόμενος, διὰ θεῶν σαφῶς εἰσηγήσεως.

Τὴν ἀγίαν στολὴν κατεποίκιλας, αἵμασι σε-
πτοῖς ὡσπερ βύσσον βασιλείον, ἦν Βασιλεῦ
ἐνδεδυσαι, ὁ φηφόρος Χριστῷ παριστάμενος.
Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε θεένυμφε, ἡ μετὰ Θεὸν
προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς
ἀλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Στίχοι.

Τμηθεῖς Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ.

Ἐξ αἱμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδα ἀμφ' ἔκτην Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα
κάρθη.

Ο ἑνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεὺς Ἐπίσκοπος
ἦν τῆς ἐν Ἀμασειᾷ μητροπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους
Λικινίου, ὃς δὴ, τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταν-
τίνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρὸς ὢν, ἐξεπέμφθη παρ' αὐτοῦ
κατὰ Μαξιμίνου ἐπαναστάντος, καὶ τινα μέρη τῶν κατὰ
τὴν Ἀνατολὴν κατασχόντος, καὶ τυραννήσαντος. Κατὰ
τὴν Νικομήδειαν οὖν γενόμενος ὁ Λικίνιος, ἐπεὶ τὰ τῆς
ἐπαναστάσεως ἔλετο, τοῦ τυράννου ἀπογόντος τὴν διὰ

μάχης ἀντίστασιν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρα κίνδυνον ἐκφυγόν-
τος, αὐτὸς ἐν Νικομηδείᾳ τοῖς εἰδώλοις προσήγε Συσίας,
καὶ τὸν Ἅγιον Βασιλέα ἐξ Ἀμασείας, μετὰ κόρης τινός,
Γλαφύρας προσαγορευμένης, ἀχθῆναι προσέταξεν. Ἡ δὲ
Γλαφύρα αὕτη, Σεράπαινα οὖσα Κωνσταντίνης τῆς γαμε-
τῆς Λικινίου, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἐπιμανέντα αὐτῇ καὶ
ἐπιλυττήσαντα ἤθετο, τοῦτο ἀναθεμένη τῇ κυρίᾳ αὐτῆς,
μετὰ χρημάτων παρ' αὐτῆς εἰς Ἀνατολὴν πέμπεται· καὶ
τόπους ἐκ τόπων ἀμείψασα, εἰς τὴν Ἀμασειαν κατανατᾷ.

Τοῦτο οὖν πυθόμενος ὁ Λικίνιος, καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμε-
νον παρ' αὐτῆς χρυσίου εἰς οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τῷ ἐπι-
σκόπῳ δέδωκε, ἀμφοτέρους συλληφθῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν
ἀχθῆναι ἐκέλευσεν. Ἄλλ' ἢ μὲν Γλαφύρα τὸν βίον ἔφθη
λιπούσα· ὁ δὲ μακάριος ἐπίσκοπος Βασιλεὺς ἐν Νικομη-
δεῖα πρὸς τὸν Βασιλέα ἤχθη, καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπό-
φασιν δέχεται, ἀντιπῶν αὐτῷ ἰκανῶς, καὶ τῆς ταλαιπω-
ρίας τῶν νομιζομένων θεῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ματαιότητος
καταπτύσας. Τέμνεται οὖν τὸν αὐχένα· καὶ ἐν πλοίῳ
βληθεὶς, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδεται, τῆς μὲν κεφαλῆς ῥιφεί-
σθης ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἐνός μέρους τοῦ πλοίου, τοῦ δὲ σώ-
ματος ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἃ καὶ συνῆλθον αὐθις κατὰ τὴν
φυσικὴν ἀρμονίαν· καὶ εὐρέθη σώος ὁ Ἅγιος ἐν τῷ κατὰ
Σινώπην κόλπῳ, ἀλιεύοντων τινῶν, καὶ σαγήνην καθιέν-
των, καὶ πρὸς τὴν χέρσον ἔλκυσάντων αὐτὸν, καθὼς ἐπι-
στάς Ἄγγελος Ἐλπιδοφόρος, τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τὸν
Ἅγιον ἐν Νικομηδείᾳ, εἶπεν· ὅς καὶ παραγενόμενος ἅμα
Θεοτίμῳ καὶ Παρθενίῳ τοῖς διακόνοις, οἱ ἐξ Ἀμασείας
σὺν τῷ Ἁγίῳ παρεγένοντο, ἔλκυσθέντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σα-
γήνης ἔλαβον· καὶ μύροις καὶ ὠδαῖς τιμήσαντες, εἰς τὴν
Ἀμασειαν παρέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Θ εὐὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι' ἐμμάτων,
Οὐ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὅσια Ἰούστα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τ ρόπον σελήνης πλησιφαοῦς Ἰούσταν,
Δάμψασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει
νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς
καταλιπὼν, καὶ μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς ἰδρῶσι Νέστωρ ἐπρίω,
Δι' οὓς φύσιν τύραννον ἠρήνῃω θείσει.
Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Αιμάτων βαφαῖς, ἐπιχρῶσας σεαυτῷ πορ-
φύραν Μάρτυς, καὶ ταύτην χαίρων ἀμ-
πεχόμενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον, ὄπλον
τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ παναοῖδ'· με,
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις αἰεὶ.

Τῇ ποιμνῇ τῇ σῇ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλη-
σαν σῶμά σου, ἐκ θαλαττίων κόλπων
πέλαγος, ἅμα πηγάζον ἰάσεων, καὶ τῶν πα-
θημάτων ξηραῖνον, διεκχύσεις τῇ χάριτι, Ἱερο-
μάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Νυμφίῳ Χριστῷ, νύμφην ὅλην ἀρεταῖς ἡ-
γλαϊσμένην, καὶ παρθενία διαλάμπου-
σαν, Γλαφύραν Πάτερ προσήγαγες, ταύτην
διδασκαίς ὠραίσσας, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσας· ἢ
καὶ συγχαίρεις Βασιλεῦ, ἐν οὐρανόις σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθειά πιστῶν Θεογεν-
νήτορ, σπεῦσον βοήθει τοῖς ἰκέταις σου,
βυθιζομένοις ταῖς θλίψεσι, καὶ ἠπορημένοις
Παρθένε, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχουσι, καὶ κατα-
φεύγουσιν εἰς σέ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῇ βρακτηρίᾳ τῶν σοφῶν, διδασμάτων πρὸς
νομάς σωτηριαδεις, σὲ τὰ θρέματα νέμων,
τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς, ἐκ μέσου Πάτερ
λύκους ἤλασας, καὶ ἐσφαγιάσθης, ὡσπερ ἀρ-
νίον θέλων.

Εκ θαλαττίων σε βυθῶν, μαργαρίτην ὡς
τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκομιζουσι πίσει,
οἱ ἱεροὶ μαθηταί, θαυμαίων αἴγλην ἀποπέμ-
ποντα, Ἱερομαρτύρων, κανῶν καὶ μέγα κλέος.

Ολος ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀναθέμενος σαυ-
τὸν χρίσματι θείῳ, ἱερῶς ἡγιασθης, καὶ
ἱερέυσας σαυτὸν, προσήχθης ἱερεὺς καὶ σφάγιον,
ἐν τῇ ἀθανάτῳ, καὶ μυστικῇ τραπέζῃ.

Θεοτοκίον.

Καταφυγή Χριστιανῶν, βοήθῃ τῶν ἐν δεινοῖς
συνεχομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπε-
ρίδης ἡμᾶς, κινδύνοις κλονουμένους πάντοθεν,
καὶ πολλαῖς ἐφοδοῖς, τῶν πονηρῶν βαρβάρων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωσύνης παμμάκαρ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας,
ταῖς θείαις ἀπαστράπτων καλλοναῖς, νῦν
κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ παρίσασαι χαίρων,
Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ Βασιλεῦ, μετὰ πάντων Μαρτύ-
ρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ως φωταυγῆς σου ἡ μνήμη, ἀπαστράπτυσσα
αἴγλην, ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πιστοῖς·
ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἐνθα κείμενος βρύεις,
ἰάματα καὶ σώξεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν ἐκ κιν-
δύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Η τῶν λειψάνων σου θῆκη, ὡς πηγὴ κα-
θαρᾶται, ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνούς,
καὶ θεραπεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πά-

τερ, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Βασιλεῦ· διὰ τοῦτο πιστῶς σου, τελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτοκῆτορ Παρθένε, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀγγέλων Ἀποστόλων Προφητῶν, Ἱεραρχῶν Ἀθλοφόρων τε, καὶ Ὀσίων ἀπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυσώπει ῥυσθῆναι, κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιερεὺς ἱερώτατος, ἀθλητῆς ἐννομώτατος, συγγενῆς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυματουργὸς ὑπερθαύμαστος, φωστὴρ διαυγέστατος, πλανωμένων ὁδηγός, Συμεῶν ἀναδέδειξαι, στύλος ἄσειστος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμος.

Μετὰ πόνου τοῦ σώματος, πολυτρόπως θαυμάσιε, μετὰ πᾶσαν βίασικον, πολυώδυνον, μετὰ μυρία παλαιήματα, σταυρῶ προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος Χριστὸν, σταυρωθέντα δελήματι· ὅθεν σήμερον, Συμεῶν σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐκτελεῖντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζόμεθα.

Εἰς ναὸν ἐπουράνιον, ἱερῶς προσεχώρησας, ἱερῶ σταζόμενος, μάκαρ αἵματι, καὶ τῇ Τριαδί παρίστασαι, πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς ἐκείθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσαις πανόλβιαι· ὅθεν χαίροντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐκτελεῖμεν, Συμεῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημῶμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

•••••

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σίμων ὁ καὶ Συμεῶν ὑμνεῖσθω πόθω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου.

Σίμων ἱερώτατε τῷ Δεσπότη, στεφνοφορῶν παρεστηκῶς, τοῖς πόθω τὴν μνήμην σου, τελοῦσι τὴν πανίερον, πταισμάτων λύσιν αἰτησαι.

Ιστίω πτερούμενος Θεομάκαρ, τῷ τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ Πνεύματος αὔραις, τὸν κλυδῶνα παρέδραμες, τῆς πλάνης παμμακάρισε.

Μύρω θείῳ ἔχρισεν ἱερέα, σὲ τοῦ λαοῦ ὁ ἐκ φυλῆς, Ἰουδα βλαστήσας Χριστὸς, Συμεῶν ἱερώτατε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὔσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, ἐν μήτρᾳ συνέσχεε, Παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμενος, ὅλος Ἱεράρχα, θεοειδῆς ἐχηματίσας, μαρτυρίου περιεστράπτων, λαμπηδόσιν ἱερώτατε.

Ὀρθρος τοῖς ἐν σκότει ἔλαμψας, τῆς δικαιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν ἥλιον, ἐκ νεφέλης Παρθένου Κόρης, τοῖς ἀνθρώποις ἀνατείλαντα.

Κόσμη ἠδοναῖς ἐμίσησας, καὶ ἀρχιερέων, κόσμος τερπνός ἐχηματίσας, καὶ ἀθλήσας, ὑπερκοσμίου, δόξης Παῖτερ κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Απας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος νῦν ἠττάται, σὲ ἀνυμνεῖν Θεονύμφευτε· τὸν γὰρ Λόγον Θεοῦ τεκοῦσα, τοὺς Ἀγγέλους ὑπερέβησας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερωθή, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γεραρχίας ταῖς στολαῖς ἐκοσμήθης, καὶ μαρ-
τυρίου καλλοκαῖς ὠραιώθης, καὶ τῷ Θεῷ
σὺν δόξῃ παριστάμενος, λάμπεις ἀγαζόμενος, τῷ
φωτὶ τῆς Τριάδος· ὅθεν δυσωπῆμέν σε, Συμεὼν
ἱεράρχα· Ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ὑπὲρ
τῶν πίστει τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δί' ἀγάπησιν οἰκτιρμον.

Γερεργήσας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῷ δια-
σέ τυθέντι, τυθεῖς ὡς ἀρνίον, καὶ τούτω
προσῆνεξαι, Θεόφρον πανόλβιε.

Συνετρίβη πρὸ προσώπου σου ἱεράρχα, τῆς
ἀσθελείας ὄρη, καὶ βουνοὶ τῶν δαιμόνων,
πάντες κατετάκησαν, Χριστοῦ δυναμαῦντός σε.

Υψηλότατον τὸν βίον ἔχων Παμμάρκα, ἐθε-
λοντί ὑψώθης, ἐπὶ ξύλου τὸ θεῖον, πάθος
ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμον ὑψώσαντος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σὲ
Ἀββακούμ προγράφει, κατάσκιον ὄρος,
Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εθέλοντί Μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν, πα-
θεῖν προθύμως, μιμούμενος Χριστὸν, τὸν
ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πύθη μειώ-
σαντα.

Ω'ς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐκδέδωκας σαυτὸν, ὄλο-
καυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ
Συμεὼν, εὐωδία μυστικῆ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θεῖου Πνεύματος, γενόμενος σοφῆ,
ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῶ, σοῦ
τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς
καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ
τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, ἀγνή Θεοτόκε,
σάρκα ὑλικὴν ἠμφισμένον, καὶ βροτοὺς ἀνα-
πλάσαντα.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Μεμίησαι παραδόξων ἐκ θεῶν ἐλλάμψεων,
τὰ πρὸς θεῖαν, ὀδηγοῦντα ζῶν σε πα-
νόλβιε, καὶ ἀρρήτου δόξης, ἱεράρχα ἀνάπλευς
γέγονας.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πλησθέντα τῷ Πνεύ-
ματος, ὡσπερ ἄλλον, ποταμὸν ἐξ Ἐδεμ
πορευόμενον, Συμεὼν ἡ θεῖα, Ἐκκλησία ἀγαλ-
λεται ἔχουσα.

Εκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν διάδοχος,
Ἰακώβου, καὶ τρόπων συμμετοχος, τὴν
ἱεραρχίαν, μαρτυρίῳ λαμπρύνας Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Γάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Θεόνυμφε, τῆς
ψυχῆς μου, ἰατρὸν καὶ σωτήρα κηύσασα,
τῶν βροτῶν τὰ πάθη, ταῖς αὐτοῦ θεραπεύοντα
πάθουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
• ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• λεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς καίτω
Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχείρισαι· καὶ καλῶς
τὸ ποιμνιον, ἐδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον,
ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεὼν, τὸ θεῖον πάθος
αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἐκ σειρᾶς τῆς
τοῦ Δαυὶδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ συγ-
γενῆ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον Συμεὼν
τὸν τρισόλβιον, ὡς μεγάλως μὲν τῇ ἀγχιστείᾳ
Χριστοῦ κλειζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ
τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγλαίζόμενον, εὐ-
κλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλυ-
νόμενον· καὶ γὰρ οὗτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῷ
σταυρῷ προσεπάγη, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ
μιμησάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰε-
ρομάρτυρος Συμεὼν, Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων,
συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἀδελφὰ πάσχεις, Συμεὼν, τῷ Κυρίῳ,
εὐλῶ κρμασθεῖς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.

Ἐν ξύλῳ ἐβδομάτῃ Συμεὼν πάγη εἰκάδι
μακρῷ.

Ο'ς ἦν υἱὸς τοῦ μνηστορος Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ-
βου. Τούτων αὐτός· ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν προ-
σλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεσθαι καταδεξάμενος, ἱε-
ρέα ἔχρησε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἐνδοξον παρουσίαν.
Ὅθεν μυρίοις πόνοις καὶ ἰδρώσι παλαιᾶς, ὡς ποιμὴν,
καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κα-
τεκόσμη. Καὶ ναὸν ἑαυτοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπερ-
γασάμενος, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε· καὶ τῆς
πεπλανημένους πρὸς φῶς ὀδηγήσας, καὶ πολυώδυνα κολα-
στήρια ὑπομείνας διὰ τὴν εὐσέβειαν, σταυρῷ προσεπάγη,
ἥδη γεγωνὸς ἐτῶν ἑκατὸν εἰκοσι· κἀκίθην πρὸς τὸν πο-
δούμενον αὐτῷ Χριστὸν Σωτήρα ἐπανήλθεν. Οὗτος ὁ
μακάριος διπλὴν τὴν κλήσιν ἐπλάυτησι· Σίμων γὰρ καὶ
Συμεὼν ἐκαλεῖτο· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ αὐτοῦ τοῦ
Χριστοῦ ἐχρημάτισεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-

μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχ. Παθῶν καθαρθεῖς, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,

Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Ο μακάριος οὗτος Ἰωάννης γεννᾶται εἰς Εἰρηνούπολιν, μίαν οὖσαν τῆς Δεκαπόλεως, χριστιανῶν καὶ Θεοφιλῶν γενέων υἱός, Θεοδώρου καὶ Γρηγορίας. Ἐνναετής δὲ γενόμενος, σπουδαῖος ὢν καὶ ταπεινός καὶ ὑπήκοος, ἠγαπήθη παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ τὴν Νίκαιαν τὸ δεύτερον συγκροτηθείσῃ Ἐσδόμῃ Συνόδῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει, γίνεται ὁ τούτου μὲν καθηγητὴς ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων· οὗτος δὲ μεγαλόσχημος καὶ ἱερεὺς. Ἐκείθεν δὲ ἀποστέλλεται παρὰ Νικηφόρου Βασιλέως ἐν τῇ Μονῇ τῶν Καθαρῶν ἡγούμενος. Θεαρίστως οὖν καὶ ἀποστολικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποιμνὴν κυβερνήσας ἐπὶ χρόνοις δέκα, καὶ μικρόν τι πλέον, ἠγαπήθη παρὰ παντός ἀνθρώπου.

Πειρασμῶν δὲ παγκοσμίῳν μελετωμένων παρὰ τοῦ μισοκάλου διαβόλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ· καὶ ἐπισυλλέξας καὶ νουθετήσας πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ παραινίσας τὰ εἰκότα, λέγει πρὸς αὐτούς· Γρηγορεῖτε, Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, ἵνα μὴ συληθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀρνησησθε προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι ἐν τοῖς ζώσιν ἴδῃτε. Λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντες τινὲς ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος ἠγριωμένοι, πᾶσαν τὴν ποιμνὴν διεσκορπίσαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὡς ἴδια, διενείμαντο, καὶ τὸν ποιμένα σιδηροδέσμιον λαβόντες, πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐλκυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν μονὴν εἰσάσαντες.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄθειον αὐτὸν καὶ ἀλιτήριον ἀποκαλέσας, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνευθριάστως εἰπὼν, καὶ καταβροντήσας, εἰς Συμὸν αὐτὸν ἐκίνησε· διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις σφοδρῶς ἔτυψεν. Ὁ δὲ μακάριος ἔχαιρεν, ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ φυλακισθεὶς ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς, ἐξορίζεται εἰς κάστρον, λεγόμενον Πενταδάκτυλον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης· καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀλύσει σιδηραῖς πεδήσαντες, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἐναπέθεντο, ἐπὶ μῆσιν ὀκτῶ πρὸς δέκα ἐκείσε τοῦτον εἰσάσαντες.

Μετὰ δὲ τούτου, ἔφερον αὐτὸν ἐν τῇ πόλει γυμνόν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, εἰς Σριάμβον· καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀναξίως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πατριαρχοῦντι Ἰωάννῃ· ὅς, καὶ πάνδεινα κακὰ ἐνδειξάμενος εἰς αὐτὸν, λιμαγχονήσας ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, εἰς τὸ Κριόταυρον λεγόμενον κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς ζοφεράν ὀπὴν ἐναποκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιάζων· ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα εὐχαρίστως ὑπομένων. Τοῦ δὲ παρανόμου Βασιλέως σφαγέντος, κρατήσας Μιχαὴλ ἀντ' αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλέσατο. Ἀφίκετο δὲ ὁ Ἅγιος μέχρι τῆς Χαλκηδόνος, μὴ συγχωρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. Βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, ἠθέλησε προσκαθίσει ἐν τινὶ ναῷ μετ' ἐτέρων πατέρων· εἶτα κρατηθέντες ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχοῦντος, καὶ πάνδεινα πεπονθότες, ὁ μακάριος ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀρουσίας. Καὶ πληρώσας ἐκείσε χρόνους δύο καὶ ἡμίσιον, εἶδεν ὀπτασίαν τινα· καὶ ἀναγγείλας τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν μεταθεσὶν αὐτοῦ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίωνος, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγεῖς Ποπλίων, αἷμα σὸν Χριστῷ χέεις,

Ὅς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ παλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλόγιου τοῦ Ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον, τὸν Ξεριστὴν τῶν Ξένων, Θεοῦ Ξεριστῆς Ἀβραὰμ Ξερίζετω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ νέου, ὅς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Κονίσται τὸ σῶμα Μάρτυς Λολλίων,

Κόνει φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ δὲς κόνιν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σῶμα βασάνοις προδοῦς, ὑπὲρ Χριστοῦ προδύμως, οὐ παρετράπης οὐκ ἐνέδωκας, κραυγάζων Θεσπέσιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεῖω Παμμάκαρ φίλτρῳ, ἀναφλεχθεὶς ταῖς φρένας, πυρὸς ἐνύλου δυνατώτερος, βοῶν ἐχρημάτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ὁ Δεσπότης Χριστὸς, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, τῷ ἴσῳ πάθει σεμνυνόμενος, καὶ μέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἀγνή, τὸ τῶν δαιμόνων τραῦμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα, Ἀγγέλων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐχθρῆ τῆς πλάνης ῥύσαι.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡλῃν τὴν αἰγὴν, σαφὲ τοῦ Παρακλήτου, τῇ καθαρᾷ σου Συμεῶν, δεξάμενος καρδίᾳ, σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεγγές, ἐξηφάνισας, πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, Σοφῆς κακοπιστίας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδασχῶν σου, ἀπάσαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πίστews καρποφοροῦσαν.

Ὡφθης ἱερεὺς, σεπτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ, αἵματι Μάρτυς εἰσελθὼν, ναὸν εἰς θείον, ἐνθα, πάντοτε ὄρας τὸν διὰ σέ, ὥσπερ ἄμωμον ἀμὸν τυθέντα. Θεοτοκίον.

Ἰνα σε φωναῖς, Ἀγνή χαριστηρίαις, τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, σκέπε περιφρούρει τε ἡμᾶς, Θεοσύμφευτε ἐκ πάσης βλάβης.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα,
• καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτη-
• ρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν
• ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὡς στύλος πυρὸς μάκαρ ὠράθης, λαοῦ
προηγούμενος τοῦ νέου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς
πλάνης, καὶ πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας τὴν θείαν
Μάρτυς, τοῦτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰση-
γήσεσιν.

Σίμων Συμεὼν διπλὴν τὴν κλησιν, λαβῶν, τὸν
διπλοῦν τῇ φύσει Λόγον, ἐναντίον ἀθέων
τὸν αὐτὸν, Θεὸν βροτὸν τε ἀνακηρύττεις· ὅθεν
σε πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Ἡ γῆ ἡγιασθῆ τῇ ἀθλήσει, σὲ Μάρτυς σταυ-
ρῷ προσηλωθέντος· αἱ ψυχαὶ δὲ Δικαίων
Συμεὼν, ἀγαλλιώνται τῇ σῇ ἀνόδῳ· ὅθεν καὶ
πάντες, οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἴκη-
τήριον Παρθένε, τῶν παθῶν με τὸ σκότος
τὸ πυκνόν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βαθυτάτην,
σαῖς μεσιτείαις, Θεοκυῆτορ ἀπελαύνουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ τόκος σε ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λα-
• γόνων σε προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὠφθη
• ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·
• σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις:

~~~~~

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων
τῶν ἐν Κυζίκῳ (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρα-
τούσης ποτέ, τῆς Ἑλλήνων σκαιοῦτος,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν σήμερον καὶ ἐτέραν Ἀκολουθίαν
τοῦ Ὁσίου Μένονος τοῦ θαυματουργοῦ, οὗ ὁ Κανὼν, Ἰωσήφ
τοῦ Ἱερογράφου ποίημα, φέρει Ἀκροστιχίδα: Τὸν φωσφό-
ρον σου, Μένων, δοξάζω βίον.

Σημειωτέον δέ, ὅτι αἱ δὺ Ἀκολουθίαι ἐν τῷ χειρογράφῳ
κεῖνται κατὰ τὴν κ.δ'. τοῦ παρόντος· ἡ δὲ τῶν Ἀποστόλων
Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου κατὰ τὴν σήμερον.

καὶ ὠθούσης ἀπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάραι-
θρα, ὁδὸν εὐθείαν οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθεία
οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀν-
δρειότητι, καὶ τὴν ζωὴν, ζήφει θανατούμενοι,
κατεκληρώσασθε.

Θεογὼν Ροῦφον Ἀντίπατρον, Θεόστιχον Ἀρ-
τεμᾶν, Μάγνον πάντες Θεόδοτον, τὸν
κλεινὸν Θαυμασίον, καὶ τὸν θείον Φιλήμονα,
τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλάμψαντας, καὶ
τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγήσαντας, πίστει τιμή-
σωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱεράν, τούτων
ἐορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Ἄνθη μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱε-
ρά, Θεοσυλλεκτὸν ἄθροισμα, Ἐκκλησία
ἄριστος, συνοδία θεόλεκτος, χορὸς Ἁγίων, δῆμος
μακάριος, ὑπὲρ Ἰριάδος, ἀγωνισάμενοι, ταύτην
αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν, καὶ
εἰρήνην ἀπάσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ, τῆς αὐτῆς,
ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων,
οἳ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὴν ἐννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνθόμενοι ὄντως,
καὶ χειμάρρου τῆς τρυφῆς, τρυφῶντες δα-
φιλῶς, καὶ μεθέξει θεούμενοι, Μάρτυρες στε-
φανηφόροι, τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν
ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε.

Ἠλίου φωταυγοῦς, ἀνατείλαντες δίκην, ταῖς
ἀκτίσι τῶν στερρῶν, ἀγώνων Ἀθληταί,
καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπουσιν, ἀπαντας φωτα-
γωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λύετε, καὶ δαιμόνων
τὸν ζόφον σκεδάζετε.

Νεφέλαι μυστικαί, τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμ-
βροις, ὑετίζουσαι πιστοὺς, ἐδείχθητε σο-
φοί, Ἀθληταί ἀξιάγαστοι, καὶ ξηραίνουσαι τὴν
πλάνην, ἀθείας ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο ὑμᾶς μα-
καρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Χριστὸν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφῇ τῇ καθ' ἡ-
μᾶς, Θεομητορ πανάμωμε· ὅθεν πᾶσαι γενεαὶ
σε, εὐσεβῶς μακαρίζομεν, τῶν ἁγίων Μαρτύ-
ρων τὸ καύχημα.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεκροῖς ἑσάνοις, ἐπιθῦσαι μηδόλως θελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, θυσία ζωσα προσήχητε, παῖδες ὠραιότατοι, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμήμενοι σθένει τῷ Πνεύματος, ἀνομούντων τὰς βουλαῖς, καὶ τὰς ἐνέδρας καθίεστε· νομίμως δ' ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Α'ποσκοποῦντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν Μάρτυρες, τὴν φθαρτὴν καὶ γηραίν, τιμὴν ἐμφρόνως ἐλίπετε, καὶ δόξαν ἀθάνατον, ὄντως ἐλάβετε. Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, σοῦ τεκούσης τὸν Χριστὸν, τρωθέντα λόγῃ Πανάμωμε· ὑπὲρ ἧς οἱ Μάρτυρες, τραθέντες ἤθλησαν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὸς,
• ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. **Σ**οφισθέντες τῇ γνώσει τῇ θείῃ, ὀπλισθέντες τοῖς ὅπλοις τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανέντες μετέβητε, πρὸς ζωὴν ἀγήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ἰάσθε νοσήματα, καὶ διώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐνάριθμοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Γρεῖα Ἀθλοφόροι, καὶ νεόθυτα σφάγια, θείαι προσφοραὶ τε, θύματα δεκτὰ προσνηχῆτε, τῷ ἐκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντες, παρειμένας ἰάσασθε, Ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσεντερίας ἐρρύσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθῃ τῇ σορῷ ὑμῶν, περιβόητον ἄνδρα, ποτὲ ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, μαρτυρίου στέφος, ἅμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες· ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίῳ παριστάμενοι, καὶ πληρούμενοι δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε. Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρῷοις, ἀχωρίστως καθηήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκαλίαις, κἀζηται Παρθένε ὡς νήπιος· οὐ τὸ μακάριον πά-

θος εἰκονίζοντες, οἱ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήθλησαν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νοητοὶ ὡς ἄνθρακες, ἀνάφαντες σοφοί, κατεφλέξατε ἀληθῶς, φρυγανώδη ἅπασαν πλάνην μακάριαι, καὶ πυρὰν ἐσβέσατε, τῶν εἰδώλων δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοῖς, αἰμερίστου ὑπεραθλεῖν, Ἀθληταὶ Τριαδὸς κατεπειγόμενοι· ὅθεν διελύσατε, διαβόλην πᾶσαν φάλαγγα.

Α'νυμνεῖσθω σήμερον, Θεόγνης Ἀρτεμᾶς, Ῥεφός. Μάγνος τε ὁ κλεινός, εὐκλεῆς Φιλήμων τε καὶ ὁ Θεόδοτος, σὺν τῷ Θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρος Θεόστιχος.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε αἰετάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων ἐναντίον· οὐς περ σαφῶς, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Υψώσαντες χεῖρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτη γνώμη, πρὸς τὸν Ὑψιστον ἀνδρειοφρόνως, τοῦ πενηροῦ τὰς ἐπάρσεις Μάρτυρες, θεοφόροι κατεβράβησατε.

Ρεῖθροις τῶν σεπτῶν ὑμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἐξηράνατε θάλασσαν ὄντως, καὶ τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ θημονία ἢ κοιλία, σὲ τῆς Ἀγνῆς ὠραῖθι, σῖτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιζῶν, τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τὴν Μάρτυρας εὐφραίνοντα. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνηρωπος.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνης, Ῥεφός, Ἀντίπατρος, Θεόστιχος, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλήμονος.

Στίχοι.

Εἰκῶν αὐλῶν Ταγματίων τῶν ἐννέα,
Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀδοατῆ βίωθε λυγρῆ ἐννῆ' ἀπῆραν.

Οὗτοι οἱ Δειότατοι Μάρτυρες, ἐκ διαφορῶν τόπων ἀδριοθέντες, καὶ τῇ Κυζίκῳ καταχθέντες, γνώμης γενναιοῦσιν τὸν Ἄρχοντα κατήσχυναν, καὶ τὴν τῶν εἰδωλῶν πλάνην κατέπτυσαν· καὶ πικίλαις αἰκίαις ὑποβληθέντες οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλὰ μᾶλλον ζῶσαν Δυσίαν ἑαυτοὺς τῷ ζῶντι Θεῷ ἀνέθεντο, διὰ ξίφους ἀναιρεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ Σαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοῖ τι μικρὸν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,
Τὴν εἰς ἀπαντὴν τῆ Θεῶ, Μέμνων μένων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μέμνων, τὸν κόσμον ἀποταξάμενος διὰ τὸν Θεόν, καὶ δικαίως καὶ εὐαρίστως πολιτευσάμενος, ἐν ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ, γέγονε Μοναχῶν Ἀρχηγός. Πραότῃ δὲ καὶ ταπεινώσειν καὶ ἀγάπῃ ἐξασκήσας, γέγονε καὶ Σαυματουργός· ἀκρίδων γὰρ ποτε ἐπελθουσῶν ἐν ταῖς τῆς Μονῆς ἀρούραις, ἐξήλθεν ὁ Ἅγιος, καὶ δι' εὐχῆς πάσας, ὡς ὑπὸ πυρός, διώξας, ἐν τῷ ποταμῷ ἀπέπνιξε. Καὶ ἐν τότῳ ἀνύδρῳ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγεν, ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀενάως βρῦει, εἰς δόξαν Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ πλωτῆρι ποτὲ, ἀθρόας ζάλης ἐμπεισοῦσας, τούτου αἰτησαμένοις εἰς βοήθειαν, ἐφάνη σὺν αὐτοῖς πηδαλιουχῶν τὸ πλοῖον, καὶ προθυμοποιῶν, καὶ συντόμως εἰς λιμένα διασώζων. Οὕτω διατρίψας ἐν πλείοσι χρόνοις Σαυματουργῶν, σωτηρίαν τοῖς ἐπικαλούμενοις ἐχορηγεῖτο· καὶ εὐαριστήσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐφοδίων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου Σαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστηθι, λαίγνε, ὧδε μοιχείας βλέπων
Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνε.

Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, καὶ Νικήτα Πατρικίου, ἐν Ἀφρικῇ Σαῦμα γέγονε τοιοῦτον. Ταξείωτης τις ἦν ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ· Σανατικῶ δὲ καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἀπῆει ἐν τῷ ἰδίῳ προαστείῳ μετὰ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ὡς δῆθεν φεύγων τὸν Σάνατον. Ἄλλ' ὁ διάβολος, ῥίψας αὐτὸν εἰς ἀμαρτίαν, παρεσκεύασε μοιχεῦσαι τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ· εἰτα, κρουσθεὶς ἐπὶ τοῦ βουδῶνος, ἐτελεύτησε· καὶ μετὰ τρεῖς ὥρας ἤρξατο κράζειν ἐκ τοῦ τάφου· Ἐλεήσατέ με· καὶ ἀνοιξάντες, εὗρον αὐτὸν ζῶντα, καὶ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι. Θαλάσσιος δὲ, ὁ Πάπας Ἀφρικῆς, παρεμύθησεν αὐτόν· καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας διηγήσατο, ὅτι, ἐν τῷ μέλλειν ἐξελεῖν τὴν ψυχὴν μου, ἑώρων αἰθίοπας τινάς, φοβερῶς παρισταμένους μοι· καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον νεανίσκους δύο ὠραίους ἐλθόντας, ἐφ' οἷς ἐχάρη μου ἡ ψυχὴ· καὶ λαβόντες με οἱ νεανίσκοι, ἀνέβαινον ἐν τῷ οὐρανῷ. Τὰ γούν τελῶνια τῶν αἰθίοπων ἐξήταζον πᾶσαν ἀμαρτίαν μου· ἄλλο τοῦ ψεύδους, ἄλλο τοῦ φθόνου, ἄλλο τῆς πλεονεξίας. Ἀντιτίθου δὲ οἱ Ἄγγελοι τὰς ἀγαθὰς μου πράξεις.

Ὅτε δὲ ἀνέβημεν εἰς τὴν πύλνν τοῦ οὐρανοῦ, συνήτησεν ἡμῖν τὸ τῆς πορνείας τάγμα, καὶ προβάλλοντο τὴν πρό βραχέος μοι πραχθεῖσαν μοιχείαν· καὶ νικήσαντες, κατέσπασάν με εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ἔνθα αἱ

τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχαὶ κολάζονται, περὶ ὧν ἀδύνατε γλώσσα διηγήσασθαι. Ὁρνοῦντι δὲ μοι, ἐφάνησαν σὲ δύο νεανίσκοι, οἷς κλαίων ἔλεγον· Ἐλεήσατέ με, ἵνα μετανοήσω. Τότε λέγει ὁ εἰς τῷ ἑτέρῳ· Ἀντιφωνεῖς αὐτῷ, ἵνα μετανοήσῃ; Ὁ δὲ λέγει· Ἀντιφωνῶ. Τότε ἀναγαγόντες με, εἰσήγαγον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ εὗρον τὸ σῶμά μου ὡς πηλὸν καὶ βόρβορον, καὶ οὐκ ἠθέλον εἰσελεῖν. Οἱ δὲ εἶπόν μοι· Ἀδύνατόν ἐστιν ἄλλως μετανοήσαι, εἰμὴ διὰ τοῦ σώματος, μεθ' οὗ ἡμαρτες. Τότε οὖν εἰσῆλθον, καὶ ψυχθέντος τοῦ σώματος, ἤρξαμην βοᾶν. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπιβιούς ἄσιτος, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, πάλιν ἐκοιμήθη.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Νέοι ἕξ τρισὶ πρὸς ἄλλοις, μίαν γνώμην ἐν πολλοῖς, κτησάμενοι σώμασι, κάμινον κατέσθεσαν πλάνης, δρόσῳ Δείου Πνεύματος, εὐσεβῶς δροσιζόμενοι.

Στάζουσιν ὑμῶν οἱ πόνοι, Μάρτυρες Δείους κρουνοὺς, ἰάσεων πάντοτε, νόσων ποταμούς ἐκμειοῦντες, καὶ ρύπον πάντα πλύνοντες, τῶν παθῶν ἀξιάγαστα.

Ἐχαιρον οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, χαρὰν ἀνεκκλήτων· ἔφαλλον τεμνόμενοι ξίφει· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βάρη τὰ τῶν νοσημάτων, πάθη τὰ τῶν καρδιῶν, ὀδύνας τοῦ σώματος, πᾶσαν τε συμβαίνουσαν θλίψιν, ἡμῶν κερφίσαι ἐνδοξοί, Ἀθληταὶ δυσωπήθητε. Θεοτοκίον.

Ὤφθησιν πάντων τῶν Μαρτύρων, ἄχραντε Μήτερ Θεῶ, κραταίωμα μεγίσον· ὠφθησιν τῶν ἀνθρώπων προστάτης, τῶν σὲ ὑμνοῦντων πάντοτε, ἱεροῖς μελωδήμασιν.

Ὤδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ μεγίστῳ ἡμῖν ἀντιλήπτορας, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, παρασχόντι βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀνυμνίσθω ὁ μέγας Ἀντίπατρος, Σαυμαζέσθω ὁ Δείος Θαυμάσιος, Ρουφός τε καὶ Θεόστιχος, Μάγνος Θεόγνις ἅμα τῷ Θεοδότῳ, Ἀρτεμᾷ καὶ τῷ Δείῳ Φιλήμονι.

Ρίζωθέντες ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, εὐγενῆ ὡς στελέχη οἱ Μάρτυρες, καρποὺς ἡμῖν ἀθλήσεως, νῦν προβάλλονται πίστει τοῖς μελωδῆσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰατῆρες παθῶν μεγαλώνυμοι, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ἰάσασθε, καὶ τῆς γεέννης ῥύσασθε, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτερῶ, δυσωποῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νομοδότην Χριστόν ἀπεκύησας, τὸν νομίμως ἀθλήσαντας στέφαντα, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας ὃν δυσώπει, τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τροπωθέντα με Κόρη ἰάσασθαι.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Λ**υτρωτὰ τῆ παντός Παντοδύναμε, τὸς ἐν
- » μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα-
- » βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
- » τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδὲ, ἠνεώχθησαν ὑμῖν ἐράνιοι, πυλεῶνες ἐναθλήσασι, ἔφη Χριστὸς τοῖς Ἀθλοφόροις· εἰσέλθετε, κομίσασθε χαίροντες, τὰ ἔπαθλα τῶν πόνων ἐπάξια, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασι.

Ως ἀνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Πανεύφημοι, Παραδείσου ἐγνωρίσθητε, κρίνα ὡς εὖσσμα καὶ ῥόδα, ἡμᾶς ἐγκατοσφραίνοντες χάριτι, καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ γεραίροντες, Ἀντιπάτρου Θεοστίχου τε, Ρούφου Φιλήμονος τοὺς ἀθλους, τοῦ Δείου Θαυμασίου τὰ θαύματα, τοῦ Μάγνου Ἀρτεμᾶ καὶ Θεόγνιδος, καὶ Θεοδότου τὸ ἀήτητον.

Ημέρα σωτήριος ἡμῖν ἀνέτειλε, τῶν Ἀγίων ἢ πανήγυρις· ἦν ἐκτελεῦντες ἐτησίως, βοήσωμεν αὐτοῖς μετὰ πίστεως· Μαρτύρων φωταυγῆ ἀκροθίνια, πάντων καρδίας καταυγάζετε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας ἐκ σοῦ ὁ Βασιλεὺς τοῦ σώματος, τὴν πορφύραν προελήλυθεν, ὅλος ὠραῖος ἐκ γαστροῦ σου, καὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐβράβευσεν, ἄχραντε μόνῃ Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
- » κατάραν εἰσφώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
- » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
- » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
- » τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος,
καὶ Σωσιπάτρου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπετε τερπνὰ, Χριστόν ἀγαπήσαντες, οὐ τὰς ψυχὰς ἐκολλήθητε, ὀπίσω ἐνδοξοί· ἴχνησί τε τούτου, πίσει προσηνέχθητε, Ἰάσων καὶ Σωσιπάτρε πάνσοφοι· ὧ καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιάσων Σωσιπάτρε ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τῶν περιγείων, διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμπσαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες, γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σεσωσμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοί, Ἰάσων Σωσιπάτρε, τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν, ἀνακαλέσασθαι· καὶ πρὸς σωτηρίαν, πάντας καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς Δεοσόφοις διδάγμασιν· ὧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενα, Μνησίαν ἡμῶν Ἀπόστολοι, ποιεῖσθε πάντοτε, τῶν ἡμᾶς εὐφημούντων· ἐλάβετε γὰρ χάριν, πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυσὶς σεπτῆ, τῶν Ἀποστόλων αἰτήσασθε, Χριστόν τὸν πανοικτίρμονα, χάριν δοθῆναί μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι, καὶ μέλψαι τοὺς ἀγῶνας, ὑμῶν πανόλβιοι.

Μύσται Χριστοῦ, Ἰάσων ὧ παμμακάριστε, καὶ πάνσοφε Σωσιπάτρε, τοὺς τὴν σεπτὴν ὑμῶν, ἑορτάζοντας μνήμην, παντοίων ἐκ κινδύνων, ἀπολυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τῶν δωρημάτων ἢ ἄβυσσος·
χαῖρε λιμὴν ἀχείμαστε· χαῖρε ὀχύρωμα,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Παρθένε Θεοτόκε, μόνῃ
πανύμνητε.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τοῦ Παύλου φοιτηταί, Σοφοὶ γενόμενοι, κατ'
ἔχθος ἐκείνου τε πορευθέντες, διεδράμετε
τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλλο-
ντες.

Ως Δεῖοι ποταμοὶ, σοφίας Ἐνδοξοὶ, ναμάτων
πληροῦτε τῶν σωτηρίων, Ἐκκλησίας τὰ
συζητήματα, ἐκ πηγῶν σωτηρίας ρεῖθρα βλύζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν, καὶ περιστάσεων, τοῦ
βίου πρεσβείαις ὑμῶν ἀγίαις, Θεοφόροι κυ-
βερνήσατε, τῆς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας διασώζοντες.

Θεοτοκίον.

Ο κλίνας οὐρανοὺς, τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, κε-
νώσει τὴν σάρκα ἐκ σὲ πτωχεύει, προσ-
λαβόμενος Θεόνυμφε, καὶ τὸν κόσμον πλουτίζει
τῇ Θεότητι. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ιάσωνα πιστοὶ, καὶ Σωσίπατρον ὕμνοις, ὡς
μύστας ἱεροῦς, τῆς Ἀγίας Τριαδος, καὶ κή-
ρυκας τῆς πίστεως, ἐπαξίως τιμῆσωμεν, ὅπως
λάβωμεν, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, πάντες
ἔλεος, καὶ χάριν εὐρωμεν Δεῖαν, εἰς εὐκαιρον
βοήθειαν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, Θαυματουργοί, τε-
λοῦντες τὰς ἰάσεις, πρὸς Θεοῦ τὴν πίστιν
λαοὺς εἰλκίσατε.

Καὶ ποιμαίνειν Μακάριοι, καὶ ὀδηγεῖν, ὑμᾶς
καὶ μετὰ τέλος, τὸ μικρὸν πιστεύομεν
τούτο ποιῆμιον.

Συγγενόμενοι Ἐνδοξοὶ, πνευματικῶς, πρεσ-
βείας συμπολίταις, τὰς χρησαῖς φιλίας νόμφ
παράσχοιτε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς σὲ σαρκί, τε-
κούσης Θεοῦ Λόγε, τῷ λαῷ σου δώρησαι
τὰ εἶλή σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ιερούργοι τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων εὐ-
κλειεῖς ὄφθητε, καὶ κοινωνοὶ, Σοφοὶ τῶν

ἐκείνου, ἀγίων τε παθῶν· διὸ ἐπαξίως, αἰεὶ μα-
καρίζεσθε.

Ως οὐρανοὶ λογικοὶ, τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ
Θεοῦ Ἄγιοι, δόξαν τρανώς, φθεγγόμενοι
ζόφον, ἐξήρατε δεινὸν, καὶ Θεογνωσίας, τὸν
κόσμον ἐπλήσατε.

Ταῖς ἱεσείαις τῶν σῶν, ἱερωτάτων Μαθητῶν
Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου,
καὶ πρόβατα νομῆς, καὶ φόβω σε πάντες, ὑ-
μνοῦντες δοξαζόμεν. Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἀγνή
πέφυκας, ὡς τὴν ἀράν, τῷ Δεῖῳ σου τό-
κῳ, νεκρώσασα τὸ πρὶν, καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ
κόσμῳ πηγάσασα.

ᾠδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Οπλον σε οἱ Δεηγόροι, Ἀπόστολοι κεκτημέ-
νοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσθενῶς, παράτα-
ξιν ἔτρεψαν, ὡς ἄριστοι, στρατιῶται σου Λόγε.

Εκράτυναν τὴν Ἐκκλησίαν, Σωσίπατρος
καὶ Ἰάσων, ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὡς ἔνθεοι
ῥήτορες, καὶ κήρυκες, καὶ Θεοῦ ἱεράρχαι.

Εκύκλωσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι, καὶ θλίψεις δι'
ἀμαρτίαν· ἀλλὰ παρακλήσεσι σεπταῖς,
τῶν Ἀποστόλων σου, ἐλέησον, ὁ Θεὸς τοὺς
σοὺς δούλους. Θεοτοκίον.

Μακάριος ὁ σὲ γινώσκων, λαὸς ἀγνή Θεο-
τόκε· ἐν γὰρ τοῦ Υἱοῦ σε τῷ φωτὶ, πᾶς
τις πορεύεται, σωζόμενος, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
» σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνν, Κύ-
» ριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με.
Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες,
γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, τρισ-
μακάριοι· καταυγαζετε γὰρ αἰεὶ κόσμον θαύ-
μασιν, Ἰάσων, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Σωσίπα-
τρος, Χριστοῦ Μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι Θεο-
φόροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύ-
σατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Απόστολοι Δεηγόροι, καὶ κήρυκες εὐσεβείας,
διδάσκαλοι καὶ προστάται εὐσεβούντων
αἰεσέβαστοι, παρεστηκότες Θεῷ, καὶ φωτὸς
Δεῖο υ πληροῖμενοι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμε-
νοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραίρειν τὴν ὑ-
μῶν πανέορτον πανήγυριν ἐν εὐφήμοις ὕμνω-
δαῖς εὐσεβῶς· πάντες γὰρ ἐσμεν ποιῆμιον ὑμῶν,
λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι· ἀλλ' ὡς ὄν-
τες σωτῆρες τῶν πιστῶν, σπείσατε πρὸς τὸν

Κτίστην πρσβεύειν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Συναξάριον .

Τῇ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος καὶ
Σωσιπάτρου .

Στίχοι .

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἄλλ' εὖρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην .

Θανόντι δόξαν σου προσώπου δεικνύεις
Σὼ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου Πάτερ.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεθήσατο γαίης.

Τούτων ὁ μὲν Ἰάσων Ταρσεὺς ἦν, ὃς καὶ πρῶτος ἐκεί-
θεν ζωοῦται πρὸς τὴν εὐσέβειαν . Σωσιπάτρος δὲ,
ἐξ Ἀγαίας ὀρμώμενος, μετὰ τούτου τὴν εἰς Χριστὸν πί-
στιν ἐδέξατο . Ἀμφότεροι δὲ, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύ-
λου τοῦ Ἀποστόλου, ὁ μὲν Ἰάσων τῆς ἰδίας πόλεως δι-
δάσκαλος καθίσταται, ὁ δὲ Σωσιπάτρος τῆς Ἰκονιέων
Ἐκκλησίας τοὺς ὄλακας δέχεται .

Οὗτοι, ταῖς Ἐκκλησίας αὐτῶν καλῶς ποιμάναντες, τὰ
Ἐσπέρια καταλαμβάνουσι· καὶ τῇ Κερκυραίων ἐπιδημή-
σαντες νήσῳ, ναοὺ περικαλλῆ ἀνεγείρουσι Στεφάνῳ τῷ
Πρωτομάρτυρι· ἔνθα τῷ Θεῷ λειτουργοῦντες, πολλὰς πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπασάντο πίστιν . Διαβληθέντες δὲ
Κερκυλλίῳ τῷ Βασιλεῖ, φρουρᾷ ἐγκλείονται, ἐν ἧ ἑπτὰ
λήσασταρχοὶ ὑπῆρχον ἐγκλεισμένοι, ὧν αἱ προσηγορίαι
εἰσὶν αὗται : Σατορνίνος, Ἰακίσχολος, Φαυστιανός, Ἰα-
νουάριος, Μαρσάλιος, Εὐφράσιος, καὶ Μαρμίνος· οὗς, δὲ
ὧν εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήνεγκαν
πίστιν, πρόβατα ἀντὶ λύκων ἐργασάμενοι· οἱ τινες μετὰ
ταῦτα, ἐν λέβησι πεπληρωμένοις πίστεως καὶ Θεοῦ καὶ
κρηοῦ βληθέντες, τοὺς τῆς μαρτυρίας στεφάνου παρὰ Χρι-
στοῦ ἐκομίσαντο . Καὶ ὁ δεσμοφυλάξ ὡσαύτως πιστεύσας
εἰς Χριστὸν, τὴν εὐώνυμον χεῖρα καὶ τοὺς δύο πόδας
ἐκκοπιᾷ, τέμνεται καὶ τὸν αὐχένα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπι-
καλούμενος ὄνομα .

Τοὺς δὲ Ἀγίους, Ἰάσωνα καὶ Σωσιπάτρον, τῆς φυλα-
κῆς ἐξαγαγὼν ὁ Βασιλεὺς, Καρπιανῷ τῷ Ἐπίσρχῳ τι-
μωρεῖσθαι ἐκδίδωσιν· ὡς τούτους ἐρωτήσας, αὐθις τῇ εἰρ-
κτῇ δεσμούσας ἀπέρριψεν . Ἰδούσα δὲ αὐτοὺς οὕτω δεδέ-
μένους Κερκύρα ἢ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαθοῦσα,
ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν πάσχουσι, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀνα-
γόρευσε· καὶ τὸν κόσμον, ὄνπερ ἐφόρει, πένησι δέδωκε .
Τοῦτο μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἐπεὶ οὐκ ἠδυνήθη τοῦ σκο-
ποῦ μεταστρέφαι αὐτήν, εἰρκτῇ κατακλείει, καὶ Αἰθίοπι
τινὶ ἁσώτῳ εἰς διαφθορὰν ἐκδίδωσιν· ἀλλ' ὅτε τῇ θυρᾷ
τῆς φυλακῆς προσήγγισεν, ὑπὸ Θεοῦ διεσπαράχθη . Ἡ
δὲ, τοῦτο μαθοῦσα, ἰάσατο αὐτὸν, καὶ τοῦ Θεοῦ λυτροῦ-
ται· καὶ δὲ ὧν πρὸς αὐτὸν διεξῆκει, Χριστιανὸν αὐτὸν ἀ-
πειργάσατο, καὶ· **Μεγάς ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεός,**
ὁ Αἰθίοψ ἀνεθήσεν· ὃς, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου, δεινῶς
βασανισθεὶς, τοῦ βίου μεθίσταται . Περὶ δὲ τὴν φρουρὰν
ξύλα ἐνέγκαντες οἱ στρατιῶται ὑψῆσαν, τὴν Μάρτυρα
κατακαῦσαι πειρωμένοι . Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀφλε-
κτος διεμύνασα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετεκα-
λίσατο πίστιν . Διὰ τοῦτο ξύλῳ ἀναρτάται, καὶ καπνῷ
πυρηνῶ ὑποβάλλεται ἐπὶ τοσοῦτον, ἕως τὸ πνεῦμα αὐτῆς
τῷ Θεῷ παρέθετο . Μετὰ ταῦτα, διωγμὸν κατὰ τῶν

Χριστιανῶν κινήσας ὁ Βασιλεὺς, κἀκείνων ἐν παρα-
κειμένῳ νησιδίῳ διαφυγόντων, αὐτὸς τιμωρησόμενος τοῦ-
τους ἀπέπλει . Καὶ δὴ μέσον τοῦ πελάγους γεγόμενος, ὡς
ὁ πάλαι Φαραὼ, τῇ θαλάσῃ κατεποντίσθη . Καὶ ὁ μὲν
τοῦ Κυρίου λαὸς εὐχαριστήριους ὕμνους τῷ Θεῷ προσή-
γαγε· Ἰάσων δὲ καὶ Σωσιπάτρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέν-
τες, ἐδίδασκον ἀκωλύτως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ .

Ἐπεὶ δὲ ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἀ-
γίων ἔμαθε, κλεῦει ἀχθῆναι βούτην αἰδηρὰν, καὶ βλη-
θῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ῥητήνην καὶ κηρὸν, καὶ ἐκ-
πυρωθῆναι σφοδρῶς, καὶ τοὺς Ἀγίους ἐν αὐτῇ βληθῆναι .
Τούτου δὲ γενομένου, καὶ τῶν Ἀγίων ἀφλέκτων διαφυλα-
χθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων οἱ μὲν κατεφλέχθησαν, οἱ δὲ
τῷ Χριστῷ προσέδραμον . Ὁ δὲ Βασιλεὺς, λίθον ἐξαρτήσας
τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ, ἐθρῖνει, Ὁ Θεός, λέγων, Ἰάσωνος
καὶ Σωσιπάτρου, ἐλέησον με . Ὁ δὲ μακάριος Ἰά-
σων, παρόντος τοῦ Βασιλέως, τὸν λαὸν ἅπαντα νουθετή-
σας, καὶ διδάξας, καὶ κατηχήσας, ἐβάπτισεν ἅπαντας
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, ἐπονομάσας τὸν Βασιλέα, Σεβαστιανόν .
Οὐ μετὰ πολλὰς δὲ ἡμέρας, ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, νόσῳ
περιπεσὼν, ἐτελεύτησε· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἀπόστολος,
ἤγειρεν αὐτόν . Πολλὰ γοῦν ἔκτοτε κατεργάσατο θαύμα-
τα, καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς
καὶ ὁσίως τελείσας, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐπαυ-
ξήσας, ἐν γῆρᾳ καλῶ πρὸς τὸν ποθούμενον διαβαίνει
Χριστὸν .

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρ-
τύρων ληστῶν, οἱ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσωνος
πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι πίστεως
καχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται .

Στίχ. Λησαὶ, μαθόντες τὴν Ἐδέμ λησοῦ λάχος,
Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγῳ .

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας,
θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἧτις βέ-
λεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται .

Στίχ. Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ σιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων .

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων .

Στίχ. Μὴ δειλιάσης Βιταλιε πρὸς φλόγα·

Ἠγήσομαι γάρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων .

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυ-
ρὶ τελειοῦται .

Στίχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ρύπον,
Ὅθρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον ;

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρσβεσίας, Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς . Ἀμήν .

Ὁδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυστῆς .

Τοῦ πρώτου φωτός, ταῖς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς
Παῦλος δεξάμενος, ὑμᾶς Ἰάσων ἱερώτατε,
καὶ Θεοφόρε Σωσιπάτρε, δευτεροφανῶς κατα-
γαζεῖ, διδαχαῖς ἀναμείποντας· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ἡ ἀλίου Σοφοί, ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ἁδὸν ἐ-
δράμετε· ἀνατολὴν γὰρ καταλάμψαντες,

πρὸς δύσιν φθάσαντες ἔδυτε ἰσώματι φαιδρῶ
πρὸς Θεὸν δὲ ἀνυψώσαντες πνεύματα, ὕμνο-
λογεῖτε νῦν αὐτὸν, ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν Σερμὴν, τὴν τεκουσάν σε Χριστὲ
Παρθένον ἔδωκας, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πε-
ριπίπτουσι, ταῖς τῶν δεινῶν περιστάσεων ῥύ-
σαι οὖν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης, τῶν κινδύνων τῆς
φαλλοντας. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ορραιωθέντες καλλοναῖς, τῆ τῆς χάριτος Σο-
φοῖ Εὐαγγελίου, παντὶ ὠφθητε κόσμῳ,
τὴν ὑπερέχουσαν νῦν, εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι
ὄθεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόφων τὰς πλοκάς, διελύσατε σο-
φῶς θεολογούντες, Τρισυπόστατον φύσιν,
Μύσται τοῦ Λόγου σεπτοί, καὶ κόσμον ὅλον ἐ-
φωτίσατε, μέλπειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομάζοντες Ἀγνὴ ὁμο-
λογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Λόγον
ἀφράστως διπλοῦν, τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπό-
στασιν, καὶ ὑπερυψῆμεν αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς Ἁγίους, μεγαλύναντα Λό-
γον, Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς
τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψίστοις,
κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἐν χειρὶ τῆ
οἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τελειωθέντες Θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦτε,
ἐν τόποις φωτεινοῖς, χρόνους μακροῦς, ἐν-
θα χαρὰ ἀνεκλάλητος, καὶ αἰδῆτος δόξα, καὶ
φῶς τὸ καταλάμπον ὡς Θεός, τοῦ φωτὸς τοὺς
ἀξίους, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας.

Νῦν εὐφημοῦντες Θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν
ὑμνοῖς, ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱεροῦς, ὑπὲρ
εἰρήνης τῆς σύμπαντος, ἰκετεύσατε κόσμῳ, καὶ
εὐσθεσίας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡμῶν σωτηρίας,
Γάσων καὶ Σωσίπατρε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, σαῖς ἀλήκτοις πρε-
σβείαις, κατάβαλε τὰ θράση τῶν ἐθνῶν,
τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων αἰεὶ, Βασιλεῖ φι-

λοχρίστῳ, βραβεύουσα τὰς νίκας κατ' ἐχθρῶν
ἵνα σε κατὰ χρέος, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρήτη σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.
Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ηπαμφαῆς καὶ θεία, τῶν Ἀποστόλων ἑορτῆ,
τῶν Κερκυραίων τὰ πλήθη, πρὸς εὐωχίαν
συγκαλεῖ. Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευματι-
κῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ
Ἀπόλυσις.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῃ Ἰακώβῃ, ἀδελφοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θεόπτα Ἰακώβε, σὺ τὴν τοῦ Λό-
γου φωνὴν, παραυτίκα δεξάμενος, πα-
τρικῆς ἠλόγησας, Θεραπείας καὶ σχέσεως κα-
ταλιπὼν γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς νοσητὴν δὲ,
μεταβαῖς θάλασσαν, ταύτην ἐτάραξας, εὐσε-
βείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερ-
κοσμίοις σου, Θεομακάριστε.

Λόγον παμμακάρε Ἰακώβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, Θερα-
πειῶν πράξειςιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον,
πρωτοτοκίον, ὄντως ἐξέρησας, ὡς τὴν κοιλίαν,
θεὸν ἠγούμενον ὃν καὶ ἐξήλεγξας, καὶ γυμνὸν
ἀπέδειξας, τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐλογίας τε,
καὶ κλήρου ἁμοιον.

Αρχῶν κατεστάθης Ἐνδοξε, νῦν ἐπὶ πάσαν
τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὡσπερ γέγραπται, μα-
θητῆς γενόμενος, τῆ τὰ πάντα ποιήσαντος καὶ
διὰ ζῆλον, σὲ τὸν θερμότατον, ὑπὸ ἀνόμων, μα-
χαίρα πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς
τῶν δωδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ ὁμηγύρεως,
προαναιρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος Πανεύφημε τῆς Θεολέκτου δωδεκά-
δος, θάνατον ἐν μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου,

διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἔπιες· ὅθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρονόμον προσήκατο ὁ φιλάθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Απόστολε καὶ Μάρτυς Ἰάκωβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴτησαι τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἄγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆ Ἀποστόλου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Βροντῆς Ἰάκωβον εὐφρονα παῖδα γεραιρω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῷ σῶ δικτύῳ, ἀλιεὺς ὡς ἔμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθῆ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμπησι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὃ θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμην τὴν ἀγίαν εὐόδωσον.

Οπρὸ αἰώνων τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπερτελής τε Θεός, σωματωθεὶς ὡφθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσι Μάκαρ, καὶ ὑπηρετήν σε πάνσοφον, ῥώμη τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νενοηκῶς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στερρόν Μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἐνδοξε, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρεταῖς, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλῆς μεγάλης τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἐπιφανεὶς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὃς ἀρεταῖς κοσμημένον, μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

(*) Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος ταύτης ἐλλείπουσι Τροπάρια τεσσάρων γραμμάτων ΡΟΝΤ. Καὶ τῶν μὲν πρώτων τεσσάρων φδῶν τὰ Θεοτοκία ἀποκλείονται αὐτῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τέσσαρας, συμπεριλαμβανόμενων καὶ αὐτῶν, παρεντίθενται ἐπιπρὸ τούτων καὶ ἀνά ἐν Τροπάριον, μῆτε εἰς τὴν ἀκροστιχίδα ἀνήκοντα, μῆτε ἐν ταῖς χειρογράφαις ὄντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαλήνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Η ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ Παρακλήτι, ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δεικνύει, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, ἃ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὡσπερ βέλος ἐκλεκτὸν, ὁ Λόγος ἠκονημένον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσοντα ψυχὰς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομεύοντά σε, τῆτων τὰ σκυλα Ἰάκωβε.

Γερωμένος σου Σοφῆ, ὁ τόκος· καὶ φωτοφόρος, τῆ Θεοῦ τῇ συγγενείᾳ παμμακάρ, παιδρυνόμενος τρανώς, ἐν συναφείᾳ δεικνύται· ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὡφθης, τῷ Λόγῳ συνδιδαιτώμενος.

Ακλιδῶτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότη, ὄραθὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὡς Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερυβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διό πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στηρίξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἄ-
» γιός μόνε φιλάθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τόπον σου Σωτήρ.

Χριστῷ μαθητευθεὶς, καὶ πικρὸν τὸ ἐκείνου, ποτήριον σοφῆ, ὡσπερ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρα Ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἅπασα, ἢ Ἐκκλησία χορεύει, ἑορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ἣ εὐφημοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Κήρυξ Χριστοῦ, γεγονός θεῖος Ἰάκωβε· σὺ κληθεὶς γὰρ, θάττον ἠκολούθησας, τὴν πατρικὴν, σχέσιν παριδῶν, καὶ τῶν ἐπιγεῖων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ αἰοίδιμε.

Ω τοῦ θερμοῦ, πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐ-

πεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθεῖς, καὶ μορφωθείς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δεύτερον, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυνθεῖς καὶ τῇ δόξῃ, πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτὸν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον· τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσεληφῶς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, Ἀσωμάτοις συμψάλλων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότη, Μύστα Θεοδίδακτε, τῶν ἀρετῶν, ἤρθης ἐμφανῶς, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ Δείαν ὄντως ἀκρώρειαν· κακείθεν ἰαμάτων, ποταμούς ἀναβλίζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νέος ὡσπερ Ἡλίας, ζήλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξαι ἠθέλησας Ἐνδοξε· ἀλλ' ἐκώλυσέ σε, ὁ Δελητῆς τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Επιβάς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τῆ Δεσπότη ἐπόθησας Ἐνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαιίως, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας.

Υπερέβη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δυνάμιν σου, ὡς ἱμάτιον περιζωσάμενος, ἰαμάτων βρῦει, τοὺς ποταμούς καὶ τῶν θαυμάτων, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σε νεφέλη, Λόγον ἀπασφράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώτης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεντημένη Πάναγνε, συγγενῆς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων ἀεννάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε, ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβεῖ, πόθῳ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Οργανον χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σε παμμακάκαρ, τῆς ἑαυτῆ πλουσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων, Ἱερουργε τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γηίνῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, ἐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθόρτε, ἦν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ μυσταγωγόν, Μάκαρ σε εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, θύραν μοι ἀνοιξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ο' Εἰρμός.

• Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὃ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρείδες καὶ προσεδράμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν Δείαν Μεταμόρφωσιν.

Ο Οἶκος.

Ως ἀλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ Τρισμάκαρ τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν παλαιὰ ὑφ' ἠδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἀμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ἔρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν Δείαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδοξοῦ Ἀπστολῆ Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὡς ἀμνός Ἰακώβος ἀχθεῖς ἐσφαίγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε μάχαιρα φόνου Ἰακώβον ἐνί τριακοστῇ.

Οὗτος υἱός μὲν ἦν Ζεβεδαίου, ἀδελφός δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρέου καὶ Πέτρου κληθῆσιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς μαθητείαν σὺν τῷ ἀδελφῷ προσεκλήθη· οἱ καὶ εὐθὺς, τὸν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον καὶ ἀπλῶς πάντα ἀφέντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦτον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπί τὸ στήθος ἀνάκλισιν χαρίσασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς ἔπιε. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπέδειξαντο, ὡς τε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελήσαι κατενεγκεῖν, καὶ ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα ἂν τοῦτο ἔδρασαν, εἰμὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. Διὰ ταῦτα οὖν αὐτοὺς τε καὶ τὸν Κορυθαῖον Πέτρον αἰείποτε ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελάμβανε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶν δογμάτων μυσταγωγῶν. Τούτου τὸν μακάριον Ἰακώβον, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ φέρον ὁ Ἡρώδης παρῆρσιάζομενον, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνείλε μάχαιρα, δεύτερον μετὰ Στέφανου μάρτυρα τῷ Δεσπότη παραπέμφας Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὠδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Μαξίμος εὐρών τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μνηύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειάς.

Στίχ. Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήσκοντα τοῦ ζώντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
Ὅνπερ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Ἐπίσκοπος γενόμενος ἐν πόλει, λεγομένην Εὐροία κατὰ τὴν παλαιὰν Ἠπειρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίου ἦν, ὄνομα αὐτῷ Σωρεία (τὸ νῦν λεγόμενον Σούλι κατὰ τινας), ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσοι ἂν ἐξ αὐτῆς ἐπιον, πικρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ Κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλα-

βεῖν αὐτὸν, βροντῇ γέγονε· καὶ εὐθὺς ἐξελθὼν ζῶν θανατηφόρον, ὅπερ ἐνεφώλευε τῇ πηγῇ, συνήνητσε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειράτο τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ θύου, ᾧ ἐπάγειτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ, ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τὸ θηρίον, ἔλαβε τὸ σχοινίον, ᾧ ἔτυπτε τὰ ὑποζύγια, καὶ τύψας κατὰ νότον τὸ θηρίον, καιρίαν μάστιγα δι' αὐτοῦ τούτῳ ἐπήνεγκεν· ὃ καὶ παρευθὺς πεσὼν ἀπέψυξε. Τότε συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θάψματος, κατέκαυσαν τὸ θηρίον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἀψασθαι. Ὁ δὲ Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ πρῶτος πιῶν, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδεῶς πίνειν· ἐξ οὗ πίνοντες καὶ εὐφρανθέντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπορεύοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος, μετεκαλέσατο πάντας τοὺς ἐκεῖσε Ἐπισκόπους, καὶ Ποῖός ἐστι Δονάτος, ἐπυθάνετο, ὃ τὸν δράκοντα διὰ φραγγελίου ἀποκτείνας, καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγῶν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν καταβιβάσας; Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτὸν, λέγοντες· Οὗτος ἐστὶ Βασιλεὺς. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, κατασπασάμενος αὐτὸν, ἀπήγαγε πρὸς τὴν Βασιλίσσαν· καὶ πεσόντες ἀμφοτέροι, ἐπελάβοντο τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες· Δούλε τοῦ Θεοῦ, παρακλήθητι, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενὲς γὰρ θυγάτριον ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλούμενον δαίμονος, μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ οὖν θεραπεύσης αὐτήν, λάβε τὸ ἡμισυ τῆς οὐσίας αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τὸν Ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμηθέντος τοῦ δαίμονος, καὶ ἐξωσθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἰάθη ἡ παῖς. Τοῦ δὲ Βασιλέως διδόντος τὸ ὑποσχεθῆναι, οὐ κατεδέξατο τοῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρόθεσιν, ἠτήσατο τόπον τινα δοθῆναι, πλησίον τῆς χώρας αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ὄντα εἰς ναόν, Ὁμφάλιον οὕτω καλούμενον, ὃν ἐδωρήσατο εὐθὺς ὁ Βασιλεὺς δι' ἐγγράφου προστάγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνέστησε, ταφῆναι κωλυόμενος, ἕως οὗ τὸ ὀφειλόμενον τῷ δανειστῇ ἀποδῶ· μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν δανειστὴν περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ διαρρήχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι τοῦτον πάλιν προσέταξεν, ἄχρις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις πάντων γένηται. Ἐπεὶ δὲ τότε καὶ αὐχμῶ ἡ γῆ ἐπέβητο, δι' ἐντεύξεως τοῦ Βασιλέως ὁ Ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πόλεως ἤρξατο· καὶ τοσοῦτος κατήλθεν οὐρανόθεν ἐν τῇ πόλει· καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑετός, ὡς μεθυσθῆναι τὴν γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. Ἐρρόντιζέ δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ὑετός σφοδρὸς πάνυ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βασιλεία, καὶ μηδὲ βραχύντος, μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἔχοντος, θάμβος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐτέρπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δούς αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν, λόγω οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἑτέρα τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν τούτου καλλωπισμὸν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀπελθὼν δὲ, καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον εὐτρεπίσας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ποτήριον ἔπιες, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβαπτίσω Θεομακάριστε, ᾧ νῦν

προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακτίσι λαμπόμενος, τῆς Διοπτίας ὠφθης· Ἰάκωβε· δια τοῦτό σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστός ὁ Κύριος, καταγαίξει Ἄγγελους συμψάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδού σοι πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ὧς παρεστῶς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θαβῶρ ἐν ὄρει σὺ θεασάμενος, ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὄραν τοῖς ὄμμασι· τῆς πατρικῆς δὲ φωτὸς ὡς ἀκήκοας, Εὐλογητός ὁ Θεός, προσανεβόας τρανῶς.

Θεοτοκίον.

Δαίδα τῶν φύσεων, ἀλλ' εἰ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ δια σοῦ τῷ Θεῷ καταλαγέστες ἀγνή.

Ῥδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Αβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ Θεόπτα κτησάμενος, τῷ προσκαλουμένῳ, σε Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πεγωνοτέρα δεδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἠχησεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένη πάση Θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης ἐνδοξε, μαρτυρίας παιδρότητι, καὶ ἄρχων Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἀπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἰάκωβε, πληξας ὡς βροντῆ, τὴν τῶν ἀπίστων ἔννοιαν, φωτίσας δὲ ἅπαντας, θεῖω φωτὶ τῆς πίστεως, ὡσπερ ἀστραπὴ, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλώσσαι σε, ἀνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, ὧς Θεογεννητορ, Μαριάμ θεό-

νυμφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεόν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ὧς βῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγίως σου τὸν δρόμον διηνυκῶς, ἐν Ἁγίων σκηνώμασιν ἐνδοξε, νῦν γεγηθῶς, αἴγλην κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῆ, ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητὰς, τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμακάρα, ταῖς ἱεσῖαις σου Ἰάκωβε.

Ἰδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονευταί, ὡς τὸν σὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφαυλίζων σῆς ἀγωγῆς, τῇ παραθέσει ἠλεγξας· κτείνουσι μαχαίρα τὸν μιμητὴν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὧς Θεορρήμον παμμακάριστε.

Ρομφαία οὐρανίῳ τιμωρηθεὶς, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σοὺς, Λόγε διακόνους καὶ μαθητὰς, οὓς Ἀποστόλους ἔφησας, κτείνων οὐκ ἐνάρκησεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν Εὐεργέτα, καταπλαγέστες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ Ἰάκωβε, μύστα Χριστῷ ἄδοντες δὲ ζῆλόν σου τὸν θερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγὴν, βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωραθῆς ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξαστο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωματίων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς· κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἄγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος β΄. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ δι' εὐπλαγχνίαν, μαθητευθεὶς Ἰακώβῃ τῆς χορείας, ὥφθη κορυφαίων συναρίθμιος· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλᾷ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰσάκωβῃ, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν Δεηγόρον σε παμμακάρε, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ καταβέβηκε, τοῦ πυρός ἐν εἴδει, καὶ σέ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰακώβῃ.

Α'στραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθευδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὡς Ἰακώβῃ,

καταφωτίσας ἀνεδείξας, υἱοὺς διὰ πίστεως, τῷ Δεσπότην καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σαφὸς ὡς Δεηγόρος, ὡς μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανόμουσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὑμνωδίαις, Ἰακώβον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, ταῖς ψυχικαῖς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόμοις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτῷ, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ο' Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐγὼ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῷ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῷ.

Τ Ε Λ Ο Σ .

The background of the image is a marbled paper pattern. It features a dense, irregular arrangement of red, reddish-brown, and brownish spots and swirls, set against a dark blue or black background. The pattern resembles a stone or biological texture.

APR 2 1881

~~XXXXXXXXXXXX~~

